

SHAKESPEARE
FOR
TAMIL HOMES

I

OTHELLO

By A. MADHAVIAH, B. A.

William Shakespeare
வில்லியம் கேட்க்ஸபியா

கேஷ்க் ஸி பியர் நாடகங்கள்

க.

ஒதெல்லை

என்ற

வெநிஸ் மோரியன்

இந்நாடகம்
நாலாசிரியர் சரித்திரம்
விருத்தியுரை குறிப்புரைகளுடன் தமிழ் வசன நடையில்
அ மாதனைவயரால
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு

சென்னை :

ஸ்ரீநிவாஸ், வரதாசாரியார் அண்டு கோ.
திருவல்லவிக்கேணி.

1902.

[All rights reserved.]

**PRINTED AT THE M. E. PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS.**

TO
THAT GREAT SCHOLAR AND GREATER MAN
THE REV. WILLIAM MILLER, M.A., LL.D., D.D., C.I.E., &c.,
*Principal of the Madras Christian College and Vice-Chancellor
of the University of Madras,*
WHO HAS DONE MORE THAN ANY OTHER TO
POPULARISE SHAKESPEARE IN SOUTH
INDIA AND FOR FORTY YEARS HAS SHED
THE LUSTRE OF A LIFE OF
SELF-SACRIFICE AND GOOD DEEDS
UPON THE LAND,
I HUMBLY DEDICATE WITH DEEP GRATITUDE,
REGARD AND AFFECTION, THIS
TRANSLATION OF A MASTER-PIECE OF A
MASTER-SINGER.

A WORD

TO THOSE WHO KNOW SHAKESPEARE IN HIS OWN GAR^B.

The poets of a nation are the truest mirrors of its likes and dislikes, its hopes and aims ; and nothing will better enable two different peoples to understand, respect and love each other, than a right and sympathetic appreciation by each of the other's literature. Rendering the choice ideas of one nation into the language of another will best serve this purpose. The dramatic form of literature and many of the Western ideas are alike foreign to the pure Tamilian, and I have therefore spared no pains to aid him in rightly understanding and enjoying the play. It is hoped that this, the most human of the greater plays of the greatest poet will reach every Tamil home and that my humble attempt will be the forerunner of many similar efforts by abler men to enrich the Tamil literature and enliven the homes of the Tamilians.

The text used by me is that of Cowden Clarke's illustrated edition for family-reading.

More than ten years have gone by since I read *Othello* in the class-room, at the feet of the great teacher to whom I have made bold to dedicate this rendering of mine. Of much of what was eagerly engraved upon my heart during that happy period of life, time and other pursuits and cares have left no trace ; but his regretful words at the close of our study of this play can never be forgotten. Said he, commenting on the heroine's character :—“ The worst defect in Desdemona's character is *thoughtlessness*. In this world

‘ Evil is wrought by want of thought,
As well as by want of heart.’

And now, my boys, the best of you are only so many Desdemonas.”

How sad ! and yet, how true to the life we live !

MARKAPUR,
15th December, 1902.

A. M.

குசிபத்திரம்

	பக்கம்
முகவுரை
வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் சரித்திரம்	... 1
ஷெயார் பிரபங்தங்களின் அட்டவணை	... 12
பொதுப்பாயிரம் 14
ஒதெல்லோ நாடக வரலாறு	... 19
ஷெ மொழி பெயர்ப்பு	... 28
குறிப்புரை	... 185

முகவுரை

அதிலாண்ட கோடிகள் அனைத்தையும் ஆக்குவித்தருளிய பிரம தேவனது வேதமோதிய காவின்கண் வீற்றிருக்கும் கலைமகளையே நாம் பாருமதல்வியாகப் பாவித்துப் பணிகளின்றேம் ; ஜூரோப்பிய பாசை கள் பலவற்றுள் பாவலரைக்குறித்து முந்குமொழிகள், ஆக்குதற் றெழுப்பிலிடிப் பிறந்தனவாய் இருக்கின்றன ; தெய்வத்தன்மையதான் சிருஷ்டி வன்மையைச் சேர்ந்ததே கவிவன்மை என்பது, இவற்றால் கருவாறு விளங்கும்.

இத்தகைய கவிவன்மையின் காட்சிப்பொருட்களாகிய காவிய கிரந்தங்கள், ஒரோவழி, அதிசயவணியையும் இல்பொருளுவமையையும் இருபுடைச்சிறகராக்கொண்டு, உலகியற்கியையின்றி உன்னி உன்னிப் பறப்பனவாகவேனும் ; அன்றேல், நாடோறும் கண்முன் விகழ்வதையே உள்ளவாறு கூறிமுடிப்பனவாகவேனும், பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. நாடுங்கரம் கூடகோபுரம் மாடமாளிகை கோட்டைகொத்தாங்களை மனங்கொண்டவாறு நவமணி குயிற்றியவென வருணிக்கும் நாவலர் சிலர், தமக்குக் கண்கூடான தட்வீட்டு முற்புறம் பிற்புறங்களை உள்ளவண்ணம் சொல்லப்படுகின், நகைப்பிற்கிடந்தரப் போவிமொழிபுகற்று கழிவர். இதனால், வெறுங்கற்பணியிலும் உண்மை உரைப்பதே உயர்வு என்பது வெளியாகின்றது. ஆயின், சிறிது ஆராயுமிடத்து, இவ்விரண்டையும் தழுவி, உண்மை இயலோடு முருஞ்சுது, கற்பனைலங்காரங்களையும் கைவிடாது, அரியதோர் மனோபாவத் தால் அமையும் கிரந்தங்களே யாவற்றினும் சிறந்தனவை என்பது எனிதிற் புலப்படும்.

இவ்வித உண்மைச் சிறப்புற்ற உத்தம இலக்கியங்களில், கதை வின் வரலாற்றையும், அதில் வருபவர் குன்றுணர்களையும், அது சிக மூம் களம் காலம் மூச்சலியவற்றின் தன்மையையும், தாம் கூறு மொழி களால் கவியே நேராக வருணித்து விளக்குதலே பெரும்பான்மையும் வழக்கம். நாடகவிலக்கியத்தில் மாத்திரம் அங்காறண்று ; மாந்தரது

கட்புலன்கதுவாச் சித்தவிருத்தி, அறுகுணவிகற்பு, இவற்றை ஊகித்து ணர்த்து, அவரவர் வாயிலாகப் பேசுவிக்கும் உரைகளால் இப்பைவது அது. மாணிடப்பிறப்புற்றர், பழவினைப்பயனுலும் உரியகுடிபிறப்பா லும் விளையும் பக்குவ வேறுபாட்டால் பல்வேறு குணங்களும், தேச கால வர்த்தமானம் குலம் பருவம் பழக்கம் மதம்போன்ற பல ஏதுக்களால் அக்குணங்களில் எண்ணரிய பேதங்களும் உறுகின்றனர். இரு வரேனும் முற்றும் ஒவ்வாராய் இவ்வண்ணம் வேறுபட்ட மனிதரிற் பலரையே பாத்திரங்களாக்கொண்டு; அவரவர் நடை உடை பாவனைகளையும் உள்ளக் கருத்துக்களையுட் சிறிதும் பிறழாது, அனுவும் முர ஞது, அவரவர் வாயிலாகவே தெரிவித்து; ஓர்கணத்தைப் பல்லாண்டு போலவும், பல்லாண்டுகளை ஓர் கணம்போலவும், தம்மாயவித்தையாற் காட்டிக், கதைநிகழ்ச்சியைக் கரதலாமலகம்போல விளங்கத்தீட்டும் நாடகப்புலவர் திறமைக்கு, ஏனைய கவிஞரின் தன்மை இனைசொல் அனுகவும் தரமன்று. விரியுஞ்சித்தனையில் வினைகுழ்க்குது புயம்வீங்கி இறுமாந்திருக்கும் மேதினியாள இனையும், எரியும் கும்பியில் இரையி ன்றி மனமேங்கி எமாந்திருக்கும் எதுமில் ஏழையையும்; சன் கணவ இனயன்றி வளையாமுடிமன்னரையும் துரும்பென இகழ்ச்சொழுகும் கற் பரசியையும், விலங்குகள் போன்ற வீணரைக் கரும்பெனப்புகழ்த்து அவர் வேண்டியபோது இன்பம் விரும்பித்தன்மானத்தை விற்று வயிறு வளர்க்கும் வேசியையும்; முதனூற்றுண்டானையும், கடைநூற்றுண்டானையும்; யூதனையும், கிறிஸ்தவனையும்; கிழவனையும், சிறுவனையும்; மதிமாந்தனையும், அதிஞானியையும்; அங்கருபனையும், அங்கினையும்; ஆஸ்திகனையும், நாஸ்திகனையும்; பித்தனையும், சித்தனையும், அனைவரையும் ஒருங்குதானே ஆக்கி, ஒரேகணத்தில் நாற்புறமும் நவரசங்கொழிப்ப நடித்துக்காட்டும் சூத்ரமாகிய மனோசக்தியால் அமையும் நாடக இலக்கியத்தின் பெருமை, நம்மால் விவிலற்பாற்று ! இதுநிறக:

ஜவகை இலக்கணங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்த ஆன்றேரால் அமை வுற்ற தமிழாலயம், மனோரம்பியமான கோவை, இலம்பகம், மாலை, மஞ்சரி, வஞ்சி, காஞ்சியாதிய அணிகள் பலவால் அழகுபெறுவிற்பத், தன்னைச்சார்ந்து கண்டுகளிக்குமாறு, பாமரர் பண்டிதர் பாவலர் நாவர் யாவரும் ஈண்டச்செய்வதோர் நாதமிட்டெடாலிக்கும் அந்நாடகமணி கள் இக்காலத்திலே இசைசெய்யப்பெறுமை, தமிழ்த்தனிக்கோர் பெரு

ங்குறையேயாம். அக்குறையையும் ஒருவாறு சிறைவிக்க நினைந்து, இலக்கியச்சிறப்புற்ற ஆங்கிலபாகவதியில் ஒப்புயர்வற்ற மெய்ப்புலவரை ணச் செப்புதற்குரியராம் நாடக கலீந்திரராஜை வில்லியம் ஷேக்ஸ்பீயரது நாடகங்களிற் சிலவற்றை, எம் சிற்றறிவினுக்கும், அற்பப்புல மைக்கும், உற்ற உதவிக்கும் இயன்றவாறு, கற்றேரூரும் மற்றேரூரும் படித்துக் களிப்புற்றகேற்ற எனிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கப் புகுந்ததை, நற்றமிழாளர் இகழாது ஏற்பரென எம்முள்ளம் தழுத்தி ன்றது. எம் கல்வித்திறன்று, நுண்ணிறவன்று, அறியாமையால் வரும் அகம்பாவமன்று, அதிகம் தெரிந்தோரின்மையன்று, எம்மை இம்முற்சியிற் புகுத்தியது. பாற்கடலைப் பருகிடப் புகுந்த பூசையனது ஆசை போல இந்நாடகங்களில் எமக்குள் பேரவாவும்; தாமின்புறவது உலகின்புறக்காணும் விழைவும்; பிறாட்டாக்கர நன்கறிதற்கு அவரது உத்தம இலக்கியங்களின் ஆராய்ச்சி சிறந்ததோர் வழியென்பது உண்மையாயின், இதுபோன்ற மொழிபெயர்ப்புக்கள், தமிழ்நாட்டாருள் ஆங்கிலம் அறியாதார்க்கு மிக்க நன்மையைப்ப என்ற எண்ணாழுமே, உண்ணீன்று தூண்டி ஊக்கம் அளித்தன. இவ்வாங்கில கவியின் இன் சொற்பொதிக்க சிறந்த கருத்துக்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க யாம் புரிந்த சொற்போவில் எமக்குற்ற மனமகிழ்ச்சியுள், ஒரு பகுதியையே னும் இதை வாசிப்போரும் அடையின், அஃதே எமக்கு மனமிசைந்த சைம்மாரும்.

இதை வெளிப்படுத்துவதில் எமக்குற்ற இடையூறுகளையும் இடுக்கண்களையும் எடுத்தியம்ப, இது சமயமுமன்று இடமுமன்று. எம் தாய் மொழிவாணர் இதை உகந்தேற்று எமக்கு ஊக்கமுதவின், எவ்வாற்று னும் இன்னும் சில நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து வெளிப்படுத்துவே மென்று உறுதிமொழி கூறவல்லேம். எம்முரிய நண்பர்களாகிய ஸ்ரீ. வ. ஸ்ரீ. இலக்குமணப்போற்றிகளும், ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ. வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களும் இம்முயற்சியில் எமக்கிழைத்த பேருதவி மறக்கற்பாற்றன்று.

ஒரே பாகவதயில் ஒரு மொழிக்குப் பொருள்க்கறங்கால் பிறதோர் மொழிபகரின் பொருள் சிறிது வேறுபடுமெனின், ஒன்றிற்கொன்று எவ்வாற்றுனும் இவ்வாது பெரிதும் விலகிய நாடுகளிலே, கடை உடை பாவனை நாகரீகங்களால் வேறுபட்ட மாந்தராலே வழங்கிவரும் வெவ்

வேறு பாலைகளில், ஒன்றின் மொழிக்குப் பொருட் பொருத்தமுறப் பிற்கில் மொழி காண்பதிலுண்டாம் உழைப்பானது, அம்முயற்சியில் தலையிட்டாரேயன்றி, ஏனையர் எளிதில் உணருத்தன்மையதன்று. இவ் வண்ணம் மூனை வியர்க்க உழைப்பார்க்குத் தயிழ் மொழியில் தக்க முன்மாதிரிகளும் அருமையாம். ஆதலின், இதனைக் கையாளும் நன்பருக்கு நாயனார் குறனான்றை நினைப்பூட்டி இம்முகவுரையை நிறுத்துவாம் :

“தண்ணாடிக் துற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கோளல்.”

மார்க்கபுரம்,
1902 செப்டம்பர் மீ 15 ட.

அ. மா

(இ)நாடாரும் அங்கிலேயர் தநாடாகிய இங்கிலாந்திலே, வார் விக் மாகாணத்திலே, ஆவானுற்றுக்கரை ஸ்ட்ராட்போற்டு என்ற ஊரிலே, இற்றைக்கு முந்தூற்றைம்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர், ஜான் ஷேக்ஸ்பியர் என்ற ஒரு கையுறை* வியாபாரியிருந்தார். அவர், தோட்டம் வீடு முதலியதாயச்சொத்தும், தொழிலில் தேடிய உடை மைப்பொருளும், மனையாட்டி கொடுவந்த சீதனச் சிருமுடைய கிரகஸ் தார். தம்மயலாரால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். அவர் மனைவியார், மேரி ஆர்டன் என்பவர், ராபற்டு ஆர்டன் என்ற செல்வரின் கடைசி மகள். இவர்களுக்கு, கி. பி. 1558-ம் வருஷத்தில் ஜோன் என்ற ஒரு பெண் மகவும், நான்கு வருஷங்களுக்குப் பின்னர் மார்கரட் என்ற வேரேரு பெண் மகவும் பிறந்து, குழவிப்பருவத்திலேயே இறந்தன.

இருகண்ணுமிழுந்தவர்போ விவ்வாறு துயருமின்த துணைவருக்குக் கடவுள் கருணையாற் கண்ணேளி கதுவினுற்போல, கி. பி. 1564-ம் வருஷம் ஏப்ரல்மாதம் 23-ம் தேதியன்று, தாம் பிறந்த குலத்தை யும் ஊரையும் நாட்டையும் தம் தாய் மொழியையும், ஞாயிறுங் திங்க ஞமூள்ளவரையும், தம் புகழெழாளியால் மற்றெழாளிமாற்றி மேம்படச் செய்து, வெகுகாலங்களுக்கு மானுட புத்திசாத்தியத்துக்குத் தாமே எல்லைவரம்பாக விளங்கவந்தவராகிய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் அவத ரித்தார். அவ்லூர் ஹென்லி வீதியிலுள்ள அவர் ஜான்கிரகத்தை அங்கிலேயர் புதுப்பித்து, இன்றூகாறும் ஒரு பெரிய ஞாபகக்ஷேத்திர மாக மெய்யன்புடன் போற்றிவருகின்றனர். இக்கவியாலயத்தைத் தரிசிக்கச்செல்லும் பெரியோர் ஒரு தேயத்தினரோ! அவருள் புத்த பெற்றுயங்கவரையே கணக்கிடினும், ஆயிரக்கணக்கினும் அடங்கு

ஐரோடுபியர் அணிகின்ற கைக்கவசம்.

பவரோ! ஆங்குத் தாழுற்ற வைபவத்தை யொருவாறு நிலைபெறச் செய்ய நினைந்து, சங்கவியேறு பிறந்தவறையின் வெண்கடைத்திற்றிய சுவர்முழுதும் மூலைமுடிக்கும்விடாது ஒவ்வொருவரும் தம்முர்பெயர் எழுதியதாற் சுவர்களும் நீக்கமற நிறைந்தனவாக, நோக்கப்புகும் யாத் திரிகர் கைச்சாத்திடுதற்கென்றே இப்பொழுதோர் பெரிய புத்தகம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஷேக்ஸ்பீயர் பிறந்து இரண்டுமாதங்களுக்குள், அவ்வூரில், கொடியதோர் கொள்ளினான்ய பரவி, ஊர்வாழுநர் ஆயிரத்துநானுற்றுவருள் இருந்துறபேரை வாரிச்சென்றது. இவர் தாய்தந்தையர், தம் நாண்கு கண்களுக்குமொரே மனியாக விளங்கும் மழவிளங்குமியின் பொருட்டு அப்பொழுதுற்ற அச்சமுங்கவலையும், அவர் மகனார் பிந்திய பதவி மூன்னரே தெரிந்திருப்பின், அங்கிலேயர்மட்டுமோ, நாகரிகம் பொருந்திய உலகர் அனைவருமேயவருடன் பகுத்தனுபவிப்பாரன்றே? கம்புலவரினிரண்டாம் வயதில் அவர்க்குக் கில்பற்று என்றென்றாலும் ஆங்குத்தாவுடன் மனதில் அங்குத்தாவுடன் இருந்து நினைந்துறபேரை விற்கின்றார். இதற்குள் அவர் தந்தையார் செல்வத்திலுள்ள செல்வாக்கிலுள்ள செழித்துத் தம்முர்த்தலைமையையும் அதற்குள்ள வதிகாரத்தையும் பூணுவாராயினர். நம்பாவலர் ஜான் ஹார்ட் என்ற இருந்தாவது வயதிலே “அரசிகூத்தர்” என்றென்றாலும் நாடகக்குழுவார் அவ்வூருக்குவந்து நாடகங்களாடியதாகத் தெரிகின்றது. நம் நாடகசிங்கமும் தம்மீட்டு முதுகுரவருடன் சென்று அவர் கூத்துக்களைப் பார்த்திருக்கலாம்.

அவ்வூரிலொரு தருமப் பள்ளிக்கூடமிருந்தது. அப்பள்ளிக்கு கம்புலவர் பெருமான் கற்கச்சென்றிருக்கலா மென்றநுமானமேயன்றி, உறுதியாகத் தெரிந்தபாடில்லை. ஒன்பதாமாண்டிலவருக்கு ரிச்சேற்று என்றென்றாலும் சோதரர் பிறந்தார். அவ்வாண்டில் “லீஸஸ்டர் பிரபு கூத்தர்” என்ற நாடகக்காரரும், மறு வருஷத்தில் “ஓர்லீஸஸ்டர் பிரபு கூத்தர்” என்றென்றாலும் நாடகக்குழுவினரும் அவ்வூருக்கு வந்து நாடகங்களாடினர். இசைபெற்றிலங்கிய எவிஸபெத் இராணியாரும் மறு வருஷத்தில் அவ்வூருருகேயுள்ள கெநில்வர்த் கோட்டைக்கு, அக்கோட்டை நாயகரானிய லீஸஸ்டர் பிரபுவின் விருந்தினராக வெழுந்தருளினர். அரசியாருக்கு மரியாதையாக நடந்த பவனிகளையும், கூத்துக்களையும் அவ்வூரிலே நினைந்துறபேரை விற்கின்றார்.

களையும், விழாக்களையும் தம்முராரோடு நம் கவியினங்குமரரும் சென்று பார்த்திருப்பாரென்றே துணியற்பாலது. தலைகராரொழின்த புறநாட்டார்க்குக் கார்த்திகைப் பிறையிலும் காண்பரிய பேரரசரும், பிரபுக் களும், யுத்தவீரரும், உயர்குலச்சீமாட்டிகளும், மன்னர் சேவைக்குரிய மற்றைப் பரிவாரங்களும் எவ்வாறு பேசுகின்றனர், ஒழுகுகின்றன ரென்பதை இப்பொழுதே நம் கவியரசர் கவனித்துத் தம் அரிய மூளையிற் சேமித்துவைத்தனர் போலும்.

நிலையா மனவஞ்சக நேயமிலா வேசையாகிய அதிவ்தவசத்தால், நம்புலவர் தந்தையா ரிக்காலங்தொட்டு வளங்குன்றி ஆண்டுக்காண்டு செல்வநிலை தளர்வாராயினர்.

கி. பி. 1579-ம் வருஷத்தில், அவர், சீதநமாகப் பெற்ற சில பூஸ் திதியை யிழந்ததுமன்றி, ஆநியென்ற மகளையுமிழுக்க, வேஷக்ஸ்பியர், உடற்பிறப்பென்னும் பாசுத்தாற் பிணிப்புண்டோர் படுஞ்துயரத்தை யநுபவித்தார். இவர் இளமையிலேயே, வாழ்வங் தாழ்வும், உடன்வாழ் வார் சேஷவின்படும், இடைமாள்வார் பாசுத்துண்பமும், மனிதப் பிற விக்குரியவான பல விபத்துக்களையுமொருவாருணரும்படி யநுபவித்த தோடு, இடையிடையே சில நாடக்காரர் ஆட்டங்களையும் ஏனைய விநோதங்களையுங் கண்டுகளிக்கவும் கேர்ந்ததால், இணைபிரியா இன்ப துணப்ப புணர்ப்பான இவ்வுலக வாழ்க்கையின் மெய்த்தன்மையையறி ந்தார். ஏற்றாண்டிலிவர் பள்ளிப்படிப்பு முடிந்திருக்கலாம்; அதன் பின்னர் யாதானுமொரு கலாசாலையில் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் உயர்தரக்கல்வி பயின்றிருக்கலாமென்பது, இவர் நூலாராய்ச்சியா ஹண்டாகும் அநுமாங்; அதை யுறுதிப்படுத்த எக்கல்லூரியிலும் எவ்வித சாதநமுங் கிடைத்தில்து. பதினெட்டாவது வயதிலே நம் கவிஞர் சித்தசன்வலைச்சிக்கித் தம்மிலும் ஏழாண்டு மூத்துள்ள ஆநி ஹாதவே என்ற பெண்மேற் காதலாகி, அவள் காதலையும் பெற்றார். கண்ணிக்காதல் பூக்குஞ் சிதரூவிளைஞர், மங்கைமடந்தை அரிவைப் பருவ மாதர்களை முற்றாவிளங் கரும்பாக மதித்திகழ்ந்து, அழகு மதுப வழு முதிர்ந்துள்ள தெரிவைப்பருவப் பெண்களையே அடங்காக் காத லோடு நோக்குவரென்றும்; உலகமறித்தவாடவர், இளங் தயிருக்கும், மாசிலாமணைக்கும், மணவா மலருக்குஞ் சமமான மங்கைமடந்தைய

ஷேக்ஸ்பியர்

கரயே மனங்குழழுந்து விரும்புவரென்றும்; இவர் உரையாசிரியருள் ஒருவர் இயற்கை நீதி யெடுத்துரைத்திருக்கின்றனர். இதனுண்மை யையும், இத்தேயத்துக்குப் பொருத்தமின்மையையும், இவன் பொருந்துந் தன்மையையும் ஆராய்தற்கு இடமிதல்ல. இது சிற்க: கம் கவீஸ் ஸின் ஒப்பற்ற மனச்சத்தியும், உற்சாகமும், புத்திவிசாலமும், பளிங் கிறபோற் பிரதிபலித்தொளிரும் அவர் முகச்சோதியையும், மகனி கரப்புதியதோர் மகிழ்ச்சியோடுங் கூச்சத்தோடு மாதரவோடும் நோக்கும் அவர் ஆசை பொழுதியுங் கண்களையும், வடிவழகிய இளமையையும், தன்னிரு கண்களுங் குளிரக்கண்டு; அகத்தே தழைக்கும் பெரும் விழுவும் இன்ப வேட்கையும் அச்சமும் பத்தியும் தம்முள் தடுமாறிக் குதித்துக் கூத்தாடுங் தீவிரதசையில், அடங்காவேகத்தோடு, கடல் மடைதிறந்தாற்போல அவர் தம் தலைக்காதலை வெளியிடும் அமிழ்தி னும் ஆருயிரினும் இனியமொழிகளை இருசெவியுங் குளிரப்பருகிய பாக்கியவதி, அவர்மேற் காதலானது வியப்பன்றே. இமோஜன், வயோ லா, ஹெலா, ரோஸாவிங்து, கார்டிலியா, டெஸ்டிமோனு, மிராண்டா போன்ற அநேக ஸ்திரீரதங்களை யுலகத்துக்குத் தம் நாடக வாயிலாகத் தந்த இக்கவீங்கிரர், தம்முள்ளங் கவர் கள்ளியிடத்திருப்ப னவாக அக்கண்ணலூம் வெளிக்கண்ணலூங் கண்ட அழகுகளையும், அருமை பெருமைகளையும், அற்புத குணங்களையும், மனச்சத்திகளையும் யாவரே யூகிக்கவல்லார்? ஆ! ஆ! மாரணிலும் வலிய மாயாவியரும் உள்ரோ!

இவ்வதாவர் சிறிதும் தாழ்க்காது வேட்டு, கி. பி. 1583-ம் வருஷத்தில் எம்ஸாநாவென்றெழுரு பெண்மகவையும் பெற்றனர். இல்லற நகத்தடி யிவ்வாறு சிறிது கழுத்திலமுந்தவே, இதுகாறும் விடைபோல் திரிந்த ஷேக்ஸ்பியர், மனைவி மகவைப் பேணிக் காக்கப் பொருளீட்டு முயற்சியைச் சூழ்வாராயினர். தம்மூர்ப் பள்ளியிலுப் போதராகச் சிலகாலமும், ஒரு நியாய துரந்தரரிடம் விகிதராகச் சிலகாலமும், அவர் முதலில் வேலைபார்த்ததாகக் கூறியிருக்கின்றனர் சிலர். கைக்கொண்ட தொழிலேதோயாயினும், கி. பி. 1585-ம் வருஷத்தில் ஷாம்நேட் என்றோராண்மகவும் ஜுடித் என்றெழுரு பெண்மகவும் இவர் மனையாட்டிக்கு இரட்டையாகப் பிறந்து குடும்பத்தைப் பெருக்கியபொழுது, அத்தொழில், சுகவாழ்வுக்குப் போதுமான வேதநத்தைத்

தரலரிதாக, வளரும் வறுமை வாய்ப்பட்டுமூலம் தங்கையிடத்தினின் றும் பொருள் வருவாயுமிலதாக, நங்கவிச் சக்கரவர்த்தி வெளிச்சென்று திரவியங்தேடல் அவசியமாயிற்று. ஓவிய என்ற தனிகரின் பூங்கா வந்ததிலிருந்த ஒரு மாணைச் சிலர் திருதிய குற்றத்தில் ஏம் கவிஞரும் அகப்பட்டி, அப்பிரபு தருமசபையில் தொடுத்த வழக்குக்கஞ்சியே இவர் ஊரைவிட்டோடியதாக வொரு கதையுண்டு. காரணமேதேயாயினும், இவர், இவ்வருஷாந்தத்தில் தம்முடை நீங்கிக், கெட்டும் பட்ட ணஞ்சேரென்ற மதிமொழிக்கேற்ப, இராஜதாநியாகிய வண்டன் நகரத்தையடைந்தார்.

1586-ம் வருஷங்தொட்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு வண்டனில் இவரின்னன செய்தாரென்பது நன்குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் 1589-ம் வருஷத்தில் “பிளாச்பிரயர்ஸ் நாடகசாலை” முதலாளிகள் பதினறுவருள் இவர் பெயர் காணப்படுகின்றமையால், தம்மாலும் பிறராலுமியற்றப்பட்ட சில நாடகங்களை அரங்காடற்கேற்றவாறு திருத்துவதி லும், தாம் பின்பற்றிய நாடகமாடும் வித்தையில் பிறதாற்றாலும் தேர்ச்சியடைவதிலும், இம்மூன்று வருஷங்களையுங் கழித்திருப்பார் என்பது ஒரு துணிவு. ஸ்டிராட்போற்டைத் துறக்குமுன்னரே தாமியற்றிய “வீநஸாம் அடோங்ஸாம்” என்ற காவியத்தையும், பழக்கமின்மையையும் யெளவன சேஷ்டையையும் காட்டும் சில நாடகங்களையும் கொண்டு, பொருஞ்சு புகழுங் திரட்டிவிடலாமென்ற நினைப்போடு இவர் வண்டன் ககரை நோக்கினரென்றிழுகிக்கக் காரணங்களிருக்கின்றன. இவ்வாறு மின்மினிபோல் 1589-ம் வருஷத்தில் முதற்கண் தோன்றிய இவர் புகழூளி பெருகி, இப்பொழுது, ஆன்ற பேருலகெங்கும், கோடிகுரிய ரொருங்குதித்தாற்போல் பிரகாசிக்கின்றது. இவர் காலத்து மற்றைப்புலவர் பிரபந்தங்களில் நண்பராலும் நடுநிலைவாணராலும் இவர் மெச்சப்பட்டும், அழுக்காறுற்றாராலிகழப்பட்டுமிருத்தவின், அப்பொழுதே இவர் பெயர்போனவரென்று விளங்குகின்றது. இவர் பிரபந்தங்களிலேதேனும் முதல் முதல் அச்சிற்றேந்றியது 1593-ம் வருஷத்தில். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்டிராட்போற்றீரனரா யிருத்தலானும்; இவர் நாடகங்களில் அவ்வூரார்பலர் பெயர்கள் எடுத்தாளப்பட்டிருத்தலானும்; உள்ளர் துறந்து, புறவூர் போந்து, விடாழுயற்றியோடும் ஊக்கத்தோடும் இவர் பாடுபட-

பெப் பண்டேடிய நாட்களெல்லாம், முடிவில் தம்முர்வந்து வாழ்நாளங்தத்தைக் கழித்தற்கு வேண்டிய செளகரியங்களிலேயே கண்ணுயிருந்ததானும்; இவர், பிறந்தலூர் வாஞ்சை மிகவுடையவரென்று துணி யத்தக்கது. முக்கியமாயின்நாட்டிலும், பொதுவாய் வேறு நாடுகளிலும், புலமையை நீங்கா நிழல்போல் தொடரும் வறுமையால், இவர் வாதனையுற்றாகத் தோன்றவில்லை. 1594-ம் வருஷத்தில் இவருரிய நண்பராகிய ஸெனதாம்ப்படன் என்ற பிரபு, கவித்திறமைக்காக இவருக்கு ஓராயிரம் பவன் பரிசனித்தார். மறுவருஷத்திற் சில பங்காளிகளுடன், இவர், வேணிற்காலத்தில் நாடகங்களாடற்கேற்றாகப் “பூகோள நாடகசாலை” யென்ற கூறையில்லாச் சாலையென்று கட்டினார். கோடைக்காலத்திலிதிலும், கூதிர்க்காலத்தில் “பிளாக்பிரயர்ஸ் சாலை” யிலும் கூத்தாடிவந்தனர். அடுத்தவருஷத்தில், வேஷ்க்ஸ்பியர், வண்டன் நகரத்தில், தம்முயற்சியிற் பிறர் மதிப்பும் செல்வசெழிப்புமுற்றுக் கவுரவமாய் வாழ்ந்துவருவதைக் காண்கின்றோம். ஆயினும், சகடக்கால்போற் சம்மலும் அதிஷ்டவசத்தால், தூக்கத்தையும் அவர் சுடவேயதுபவிக்க நேர்ந்தது. ஹாம்நெட் என்ற மகன் அவ்வருஷத்தில் ஸ்டிராட்போற்டிலிறந்தான். அதுவுமன்றி, அவரிருமுதுகுரவரும் கொடிய வறுமை வாய்ப்பட்டமுந்தினர். இதையறந்த வேஷ்க்ஸ்பியர், தாமீட்டிய திரவியத்தில் ஒரு பகுதியைத் தம்மன்னையார் சீதங்கசொத்திலொன்றை அடைமானத்தினின்று மீட்க வுதவினதுமன்றி, “பெரிய லீடு” என்ற பெயர்கொண்ட கொல்லை வீச்சள்ளுவொரு மனையைத் தமக்கென்று விலைக்குவாங்கி, அதில் தம் தாய்தங்கையரையிருத்தினர். அவர் தாம் செய்த நாடகங்களைச் சீர்திருத்தியும், அவற்றில் தாமொரு பாத்திரமாகத் தோன்றியாடியும், ஒத்த புலவருக்குதவிபுரிந்தும் வந்தனர். அவர் ஆக்க நிறைவையும் உதாரகுணத்தையும், ரிச்சேற்டு குலவனியென்ற ஸ்டிராட்போற்டாரொருவர் 1598-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 25-ம் தேதி அவருக்கெழுதிய நிருபமொன்று விளக்குகின்றது. அதில் அவர் முப்பது பவன் இவரிடத்திற்கடனாக வேண்டுகின்றார்; அவ்வாறுதவிசெய்யுங் தன்மையினரிவரென்பது அங்கிருபத்தில் தொனிக்கின்றது. இப்புலவர் திலகருக்கு ஏழுதப்பட்டது, அக்கடிதமொன்றே கால நாசத்துக்குத் தப்பி யென்கியுள்ளது; அதன் மூலம் ஆவானுற்றுக்கரை ஸ்டிராட்போற்டில் இவ

வைப்பற்றிய எவ்விதப் பொருளையும் ஞாபகப் பெருஞ் சாதனமாகத் திரட்டிச் சேமித்து வைத்திருக்கும் வினோத சாலையிலிருக்கின்றது.

இவ்வாறு திருவுஞ் சீர்த்தியுமற்று வாழும் நாளையிலே, அவர் தந்தையார் ஜான் ஷேக்ஸ்பியர், 1601-ம் வருஷத்தில் மண்ணுலகை கீத்தனர். நம் கவிராயர் மனைவியாரின் குனுதிசயங்களைக்குறித்து அதிகமாய்த் தெரியவில்லை. ஒரு சிறு சங்கதிமட்டுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது : அவர் தந்தையாருக்கு ஊழியர்க்கெய்துவந்த டாமஸ் விட்டிங்டன் என்ற ஒரு கிழி இடையன், சாந்தருணத்தில் தன் மரணாந்த அறிக்கைப்பத்திரவாயிலாக, ஸ்டிராட்போர்டிலுள்ள ஏழைகளுக்கென்று இரண்டுவுன் விட்டிப்போனான். அதைத் தருமத்திற் செலவிடும் அதிகாரத்துக்கு நம் புலவர்துணையைக் குறிப்பிட்டிருங்தான். அவள் தருமசிந்தையையும், தன் கீழுள்ளோர் விசுவாசத்தையும் பக்ஷத்தையும் கவரவல்ல நயவொழுக்கத்தையும், இஃபொராகுவாறு குறிக்கின்றது. 1602-ம் வருஷத்தில், ஷேக்ஸ்பியர் 320 பவுன் கொடுத்து 107 ஏக்ரா பூழியையும் ஒரு வீட்டையும், மறுவருஷத்தில் 60 பவுன் கொடுத்து ஒரு பழத்தோட்டத்தையும் பண்டசாலையையும் ஸ்டிராட்போர்டில் விலைக்கு வாங்கினர். அந்நாளை நாடக சாலை முதலாளிகள் அட்டவணைகளில், இவர் பெயர், 1589-ம் வருஷத்தில் பதினாறுபேர்களுள் பன்னிரண்டாவது தானத்தும், 1596-ம் வருஷத்தில் எட்டிப்பேர்களுள் ஐந்தாவது தானத்தும், 1603-ம் வருஷத்தில் ஒன்பதுபேர்களுள் இரண்டாவது தானத்தும் காணப்படுகின்றமை, விடாமுயற்சியால் இவர் கைக்கொண்ட சீவனேபாயத்தில் தளராது மேன்மையுற்றதை விளக்குகின்றது ; தேடின திரவியத்தைச் செலவிட்டவிதமோ, தம்வாழ்க்கையின் மாலைப்பொழுதை, அதன் உதயகாலவிடத்திற் கழிப்பதையே கருதினரென்பதைக் கருகாது காட்டுகின்றது. தீவிரமும் மநோதருமச்செறிவும் சேர்ந்து வாய்ந்த சிந்தையினர், தம் இலைதழைக்காலத்தும் மலரவிழ்காலத்தும் கணிசெறிகாலத்தும் எவ்வித நெருக்கமான பெரு முயற்சிகளிலும் மாண்டவினைகளிலும் பகிரங்கமாக வாழ்ந்துழைக்கினும், தம் இலையுதிர்காலத்தைப் பெரும்பாலும் அதிக உபத்திரவுமில்லாத அவகாசத்திற் கழிக்கவே விரும்புகின்றனர். நம் கூத்துவல்ல கவிஞருக்கும் அக்காலம் அனுசியது. வேஷம்பூண்டு நாடகமாடும்வேலை யவர்

மனத்துக்கிளைந்ததன்றென்பதைத், தம் அந்தரங்க சங்கதிகளிற் சில வற்றை யொருவாறு வெளியிட்டிருக்கும் பதினூன்கடிப்பாக்கள் ஒன்றில், “பார்வைக்கு விசித்திரமாய் வேஷம்பூண்டேன்” என்று கிலே சத்தோடு கூறியிருப்பதால் அறிகின்றோம். ஆகவே, இவ்வெறுப்பும், அவ்விருப்பும், கடைஞாளை யாழ்ந்தாராய்ந்து நாடகங்கள் ஏழூதுவதி வேயே கழிக்கவேண்டுமென்ற விஷையும் தூண்டாநிறப், இருபதாண்டுகளாக வருந்திச் சேர்த்த கைம்முதலும் அதற்கிணங்கியுதவ, 1604-ம் வருஷத்தில் அவர் தம்முறையடைந்தார். இதன்பின்னும் செயலின்றிச் சோம்பியிருக்கவில்லை. மறுவருஷத்தில் 440 பவுன் கொடித்துச் சில சுதந்தரங்களைக் கைக்கொண்டார்; இதைப்பற்றிய சாதனப்பத்திரத்தில் இவர் பெயர் “ஆவானுற்றுக்கரை ஸ்டிராட்போ ற்டு வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் கனவான்” என்று கண்டிருக்கின்றது. புதிதாயியற்றிய சில நாடகங்களின் தலையரங்காட்டத்தையும் மேற்பார்த்தார்; 1607-ம் வருஷத்தில் தம்மகள் ஸ்லாஸாநாவை, டாக்டர் ஜான் ஹால் என்பவருக்கு மணம்புரிவித்தார்; அதேவருஷத்தில் அவர் கடைத்தமிழ் எட்மண்டு என்பவர் இறக்க, அவருக்கு உத்தரகிரி யைகள் நடத்தினார்; மறுவருஷத்தில் அவர் மகனுக்கொரு பெண் பிறந்து அவர் “தாத்தா” வாயினர்; அவ்வாண்டிற்கு தியிலேயே அவர் தம் அன்னையாரை யிழுந்தார்; அன்றியும், அவர் ஒரு நண்பர் குழந்தைக்கு ஞானத்தகப்பனுகவிருந்து பெயரளிப்பதையும், தோட்டத்தில் விருங்கங்கள் நடுவதையும், ஸெளதாம்ப்டன் பிரபுவிடமிருந்து ஒருரிமையான நிருபத்தைப் பெறுவதையும், 1610-ம் வருஷத்தில் ஒரு கடனை மீட்கும்பொருட்டு வழக்குச்செய்வதையும், கடன்காரன் ஒளித்தோடப் பிணையாக நின்றூனைத் தொடருவதையும், இராச்சிய பரிபாலன சங்கத்தில் தம்மூர்ப் பொது நன்மையைக்குறித்த சில விஷயங்களை நிறைவேற்றற்குரிய செலவின்பொருட்டு நன்கொடையளிப்பதையும் காண்கின்றோம். இதனிடையே, இவர் தம்முரிலும் இராஜதாநியிலுமாக வேலைக்கு வேண்டுமாறு வசித்துவந்தார். 1612-ம் வருஷமுதல், வண்டன்கரத்தை முற்றுந்துறந்து தம்முரிலேயே தங்குவாராயினார்.

இதன்பின்னருங்கூடக் காலத்தை வீண்போக்கவில்லை. வாதிகள் பலருள் ஒருவராகத் தாம் விலைக்குவாங்கிய சுதந்தர விஷயமாக இவர்

வியாச்சியம் தொடுத்தலையும், தம்முரப்பொதுநிலத்தைக்கோடுவி வேலி யிடுவாரை யெதிர்த்துத் தடிப்பதையும், 140 பவுனுக்குத் தம் நாடக சாலையருகே ஒரு வீடு விலைக்கு வாங்குவதையுங் காண்கின்றோம். 1613-ம் வருஷத்தில் இவர் சகோதரர் ரிச்சேந்டு தேகவியோகமானார் ; வண்டனில் “பூகோள நாடகசாலை” யெரியுண்டழிந்தது ; மறு வருஷத்தில் ஸ்டிராட்போற்டிலேயே ஒரு பெரு நெருப்புப்பற்றி ஐம்பத்து நான்கு வீடுகள் நிறுயினா ; நம் கவிராயர் வீடு ஒரு சேதமும்படைய வில்லை. முதற்கண் இராஜதாநியை நீங்கி யூரடைந்தபின், இவர் எட்டு நாடகங்களியற்றினார்.

1616-ம் வருஷத் துவக்கத்திலேயே தம் அந்தியகாலம் நெருங்கி நின்றதை யக்கண்ணூலறிந்தார்போல் தோன்றுகின்றது : ஏனெனின், இவர், ஜஙவரி இருபத்தைந்தாம் தேதியிலே தம் மரணசாதனத்தை யெழுதி, மார்ச்சு இருபத்தைந்தாங்தேதியில் அதை யுறுதி செய்து முடித்தார். “எதற்கும் ஆயத்தமாயிருத்தலே யதிமுக்கியம்” என்ற தம் வாக்குக்குத் தகனின்றார்போலும். பெப்ரவரி பத்தாங்தேதியில் தம் மகள் ஐம்டித் என்பவளை டாமஸ் குவைனி யென்பவருக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுத்தார். இவர் மரணவேது இன்னதென்று உறுதியாய்த் தெரியவில்லை. தம்மைக் காணவாந்திருந்த நண்பராகிய சில கவிவாணர் க்கு விருந்தளித்துக் களித்ததினாலுண்டான தேக அசெளக்கியமே காரணமென்று கூறுவாருமூர். இயமன் பழியேலான் என்று முது மொழியுண்டே. ஏதுவேதேனுமாகுக : நம் கவீசர் தம் ஐம்பத்திரண்டாவது பிறந்தாளில்-கி. பி. 1616-ம் வருஷம் பெரல் மாதம் 23-ம் தேதியன்று—பொய்யுடம்பை நீங்கிப் புகழுடம்பை நிலைநிறுத்தினார். இப்புலவர் பெருமானியற்றிய நாடகங்களிற் சிலவற்றையேலும் மொழியெய்யாத்து வெளியிட வெண்ணியிருப்பதால், இவர் கவிவன் மையையும் புத்தி விசாலத்தையும்பற்றிக் கூறவேண்டுவதின்று. இவரையும் இவர் நாடகங்களையுங்குறித்துப் பல பாகைகளிலும் பல மே கையரும் எழுதியுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிரந்தங்களின் பெயர்களையும் விவசை சங்கிரகத்தையுமே வரையப்படுகின், இப்புத்தக முழுதுமே போதாதே. வள்ளுவர், கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திபோன்ற கவியேறுகளின் மெய்ப்பெயரே தெரியாமை கிடக்க, சிலவாண்டிகளு

க்குமுன் ஓவந்தராயிருந்த தமிழ்ப் புலவரைப்பற்றியே விசேஷமாக ஒன்றுமே தெரியவராத இங்நாட்டார்க்கு, இவையனைத்தும் புதுமையாகவே தோன்றும். ஆகவே, இப்புலவர் இலக்கியங்களையும் சரித்திரத் தையும் ஆராய்தற்கென்றே பேரறிஞரானாகிய “ஷேக்ஸ்பியர் சங்கம்” என்றெருரு சங்கம் இன்னும் பலவாற்றானும் உழைக்கின்றதென்பது உம்; இவர் நாடகங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் வழங்காத நாகரீக பாகைத் யுலகின்கண் இல்லையென்பதூடும்; இவர் தாய் மொழிவாண ரிலும் அருமையாக ஜெர்மன் பிரஞ்சமுதலிய பிறமொழிப்புலவர் இவரைப் புகழ்ந்து வெசு சிலாக்கியமான விருத்தியுரைகள் எழுதியிருக்கின்றனர் என்பதூடும்; இவர் கிரந்தங்கள் முழுமையும் ஆற்றலும் நானூறு ஐந்தூறு ரூபாக்கள் வரையும் விலைபெறும்படி யத்தனைதரங்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதூடும்; இவர்காலம் தொட்டிதுகாறும் இவர் நாடகங்கள் இடையருது ஆடப்பட்டுப் பல்லாயிரம் ஐநங்களுக்கு தினே தினே ஆங்நத்தை யளிக்கின்றன வென்பதூடும்; இவர் நாடகங்களில் சில பாத்திரங்களாக ஆடுந்திறமைக்காகவே ஹென்றி இர்விங் என்பவர் “ஸர்” என்ற புகழ்ப்பட்டத்தைக் காலஞ்சன்ற நம்மிராணியர்பால் பெற்றனரென்பதூடும்; இவரைப்பற்றிய அதிசய வஸ்துக்களைச் சேமித்துவைத்தற்பொருட்டே யொரு விளோத சாலை யேற்பட்டிருக்கின்றதென்பதூடும்; நம்மிராணியர் சுவஹூஸ்ச விகிதங்கள் இரண்டு ஐந்து பவனுக்கும் எட்டுப் பவனுக்கும் ஏலத்திற் போக, நம்புலவர் கிரந்தங்களுக்கு வியாக்கியான கர்த்தர் ஒருவரது சுவஹூஸ்தவிகிதம் நூற்றுப்பதின்மூன்று பவன்களுக்கு ஏலத்திற் போயிற் ரென்பதூடும்; இன்னு மிலவோன்ற பல வதிசயங்களையும் கூறப்படுகின், அம்மம்ம, நம் நாட்டார் வியப்பைச் சொல்லவும் கூடுமோ! இவர் நாமத்தைச் “செகப்பிரியர்” எனத்திரித்துக்கொண்டது தக்கதேயாம். இவ்வாறு புலவரைச் சீராட்டி நன்குமதிக்கும் மொழிவானருள் புல மையும் கவிவன்மையும் தழைத்தோங்குவதும், நமது நாட்டார்போல், புலவருக்கு இல்லாமையே இல்லாளாகவும், தெருத்தின்னையே அரண்மனையாகவும், உபவாசமே சகவாசமாகவும், திண்டாடித்திரியவிட்டும்; அன்றேல் ஏதேனும் கொடுத்துழிப் பிச்சைக்காரனுக்குப் பிச்சையி வெதுபோற் கொடுத்தும், அவர்களை யுபேணக்கேயோடு நடத்தும் மொழியாளருள் மெய்ப்புலமை நாளுக்கு நாள் குறைந்து தாழ்வதும்

இயற்கைப் பிரமாணத்துக்கேற்றதேயாம். முன்னுட்களிற் புலவரையொருவாறு காத்தளித்துவந்த சுவதேச மன்னவரும் ஒழிந்தாராக, அவரை யாதரித்துப், புலமை சோர்ந்து தளர்ந்து அழிந்துபோகாவன்னைம் பேணியோம்பும் கடன், தேசாயிமானமும் பாஷாபி மானமுழுள்ள கனவான்கள் மேலதே. குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தே யென்பது பழமொழி. உண்மையுரைப்பதிற் குழவித் தன்மையும், ஆக்குங்கிறமையிலும் அறிவின் பெருமையிலும் தெய்வத் தன்மையும் அமைந்து விளங்கும் கவிப்புலமையும் அத்தகையதே. இக் காலத்துத் தமிழ்ப்புலவரும், நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்தோங்கித் தழைக்கும் பிறிது சில பாலைகளையும், அம்மொழியாளர் துணிவையும் உற்றநோக்கித், ‘தக்கதே தங்கும்’ என்ற வியற்கை நீதியிற் சிறிது நம்பிக்கைவைத்துச்; சிவபெருமான் குறமுனிக் குரைத்த இலக்கிய விலக்கணங்களையன்றி வேறேறான்றமே கையாளேமென்ற மனவுதாரமில்லாப் பிழவாதத்தைச் சுற்றேழித்து; ‘வழக்கு’ ‘ஆன்றேராட்சி’ யென்ற நியாயங்களைப் பிறமொழிக்கும் பிறமொழிவாணருக்கும் கூட அற்றம்பார்த்துப் பொருத்திப் பெறத்தக்க பயனையடைந்து; தம்மொழி நீலே வழங்கி வாழ விரும்புவாராயின்,

“பருவத்தோடொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு”

என்ற வாக்கையும்,

“செய்தக்கவல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்”

என்ற வாக்கையும் ஒரு கணமும் மறவாதொழுகக் கடவர்.

வில்லியம் ரேக்ஸ்பியர் இயற்றிய
பிரபந்தங்களின்

அட்டவணை

நாடகங்கள்:—

1. சண்டமாருதம்.
2. வெரோநா ககரத்துக் கனவான்களிருவர்.
3. விண்ட்ஸர் நகரத்து உற்சாக மனைவியர்
4. படிக்குப் படி.
5. நகைபிழை நாடகம்.
6. ஒன்றுமின்றி யதிகவீண் தொல்லை.
7. காதலுழைப் பிழப்பு.
8. நடுவேணிற் கனவு.
9. வெஙிஸ் வர்த்தகன்.
10. நீ விரும்புவதுபோல்.
11. துஷ்டையைப் படிவித்தல்.
12. நன்முடிவினங்கள்வே.
13. பன்னிரண்டாமிரவு அல்லது உன் மனம்போல்.
14. கார்காலக் காதை.
15. ஜான் அரசன் வாழ்வும் சாவும்.
16. இரண்டாவது ரிச்சேந்டு அரசன் துன்பியல் நாடகம்.
17. நான்காவது ஹென்றி அரசன்—முதற் பாகம்.
18. ஷீ ஷீ —இரண்டாம் பாகம்.
19. ஐங்தாவது ஹென்றி அரசன் வாழ்வு.
20. ஆரூவது ஹென்றி அரசன்—முதற் பாகம்.
21. ஷீ ஷீ —இரண்டாம் பாகம்.
22. ஷீ ஷீ —ஸுன்றும் பாகம்.
23. மூன்றாவது ரிச்சேந்டு அரசன் துன்பியல் நாடகம்.
24. எட்டாவது ஹென்றி அரசன் புகழ்பெற்ற சரிதை.
25. டிராயிலெஸாம் கிரவிடாவும்.

26. கோரியலானெஸ்.
27. ஷட்டஸ் அண்ட் ரோஜெக்கஸ் *
28. ரோமியோவும் ஜுலியத்தும்.
29. ஆதன்ஸ் கரத்துட் ஷடமன்.
30. ஜுலியஸ் வீஸர்.
31. மாக்பெத்.
32. ஹாம்லெட் என்ற டெங்மார்க்டேசத்தினவரசன்.
33. லீயர் அரசன்.
34. ஒதெல்லோ என்ற வெளிஸ் மோரியன்.
35. அந்தோனியும் க்ளியோபத்திராவும்.
36. வீம்பவின்.
37. பெரிக்விஸ். *

காவியங்கள்:—

1. வீஸாம் அடோநிஸாம்.
2. ஹாக்ரீவின் கற்பழிவு.
3. பதினுண்கடிப்பாத்தொகை.
4. ஒரு காதலன் முறைபாடு.
5. காமவெறிகொண்ட பிரயாணி.
6. சில சாகித்யங்களைப்பற்றிய பதினுண்கடிப் பாக்கன்.
7. பீங்க்ஸ்புள்ளும் ஆமையும்.

இல்லடுக்குறியிட்ட நாடகங்களிரண்டும் ஷேக்ஸ்பியரியற்றினவல்ல
வென்பது பலர் துணிவு.

பொதுப்பாயிரம்

ஆங்கில நாடகங்கள்.—பெரும்பாலும் கிரேக்க நாடகங்களை முதனாலாகக் கொண்டன. கிரேக்க நாடகவியற்படி நாடகங்கள், இடம் வினை காலம் என்ற மூன்றம்சங்களினும் இசைந்திருத்தல்வேண்டும் : அதாவது, ஒரு நாடகத்தையாட இரண்டியாமஞ்செல்லுமாயின், அதிற் கூறப்பட்ட சங்கதிகள் முற்றும், ஒரே இடத்தில் இரண்டியாமவரைக் குள் நிகழ்த்தக்கணவா யிருத்தல்வேண்டும் ; பல்வேறிடங்களிலும், இடை நெடுங்கால மிறந்தவமயங்களிலும் நடந்த வெவ்வேறு விஷயங்களை, ஒரேயிடத்தில் ஒரே காலத்தில் இடையருத்தொடர்பாய் நடந்தனவாக நடித்துக்காட்டல் குற்றமென்பது கிரேக்க கவிஞர் கொள்கை. கால்கைகளுக்குத் தளைகளிட்டுக் கரணம்போட முயன்றுப்போல், இவ்விதப் பந்தங்களுக்குண்ணின்று நாடகங்களியற்றப்படுகின், அவ்விலக்கியம் ஒருநாளும் முதிர்ச்சியுற்றுக் கடைத்தேரூதென்பது யாவர்க்கும் எளிதிற்புலப்படும். இவ்வரம்புகளைக் கடந்து நடந்ததினுலேயே ஆங்கில நாடக விலக்கியம் இப்பொழுது இணையெதிரின்றி யிலங்குகின்றது. ஆங்கில நாடகங்கள் முதற்கண் ஆண் பெண்களாக உருவகஞ்செய்யப்பட்ட பாவ புண்ணியங்களையே பாத்திரங்களாகக் கொண்டு, ஒரு வாறு பிரபோத சந்திரோதயம்போல ஏழுதப்பட்டுவந்தன. நாளாவர்த்தியில் இலக்கியப் பயிற்சி விருத்தியாகி, கற்பனாஸ்திரிபுருஷரும் மெய்யாகவே வாழ்ந்திருந்த மாந்தரும் நாடக பாத்திரங்களாகக் கையாளப்பட்டனர். இவ்விருத்திக்கு வேஷக்ஸ்பீயர் ஒரு முக்கிய காரணர். சரித்திரங்களிலும் பழைய கதைகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள பல விஷயங்களையும் மாந்தரையும் தம் நாடகங்களிற் கையாண்டிருக்கின்றனர். இவர் தம் நாடகங்களை ஐந்து அங்கங்களாகவும் ஒவ்வொரங்கத்தையும் பல களங்களாகவும் வகுத்திருக்கின்றனர். இவர் நாடகங்கள் மூன்று தன்மையினா :—மெய்ச் சரித்திரவிஷயங்களை, ஆதாரமாகக் கொண்ட ‘* சரித்திர நாடகங்கள் ;’ இவையல்லாதனவற்றுள், சோகரசமே மிகுந்துள்ள ‘† துண்பியல் நாடகங்களும்,’ சந்தோஷமும் விசோதமும் விகடமுமே மிகுந்துள்ள ‘‡ இன்பியல் நாடகங்களும்.’

இவர் நாடகப்போக்கு—இம்மொழி பெயர்ப்புக்களை வாசிப்ப வருக்குத் தானே தெரியவருமாயினும், முதற்கண் உதவியாமாறு, இவர் வினைசெயல் விதத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லுவாம் : அநேகமாய் இவர் கதைகளை யுண்டாக்குவதில்லை. யாதானும் சரித்திரத்தினின் ரேனும் பழைய கதைப்புத்தகத்தினின் ரேனும் ஒரு கதையைத் தெரிந்தெடுத்துத் தனக்குவேண்டியவாறு சிறிதுமாற்றித் திருத்திக்கொண்டு, அக்கதையவ்வாறு நிகழ்ந்து முடிந்ததற்கு என்னகாரணம், அதன் பாத்திரங்கள் என்ன குணங்களையுடையவராயிருந்திருப்பார், பல்வேறு தன்மையினரும் ஒருவரையொருவர் எவ்விதம் தம் குண வொழுக்கங்களாற் பிறர் குணவொழுக்கங்களைத் திருத்தியும் மாற்றி யும் செய்திருப்பார், என்பவற்றைத் தம்மாரிய மூளைப்பலத்தாலும் உலகஞானத்தாலும் ஆராய்ந்தறிந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். இவ்வாராய்ச்சியிலும் யூகத்திலுந்தான் இவர் அருமைபெருமைகள் விளங்குகின்றன. எவ்வாறெனின் : பழவினைப்பயனுகும் விபத்துக்களாலன்றி, நல்லார் தாழ்வதாகவும் பொல்லார் வாழ்வதாகவும் நாடகவாயிலாக வுலகத்தார்க்குக் காட்டிப் போதித்தல் ஆபத்துக்கிடமாகும் ; நன்மை தீமையிலுள்ள விருப்பும் வெறுப்பும் ஒழிந்து, தெய்வபத்தி பீம் நம்பிக்கையும் அழிந்து, சுவநயம்பேணலே கைப்பிடி தருமானி விடும் ; ஒருவற்குண்டாகும் இடையூறிடுக்கண்களுக்கு அவன் தீச்சிங்கதையும் தீச்செயல்களுமே காரணங்களாகக் கைப்புண்போல் கருதாது காட்டினன்றே உலகம் பயன்பெற்றுயும் ; அஃதன்றே கடவுளானைக்கும் பொருந்தியது ; ஆகவே, வெள்ளறிவினர்க்கும் வெளிப்பார்வைக்கும் முதலில் சற்குணர் தீங்குறுவதாகவும் துற்குணர் நன்மையுறுவதாகவும் தோன்றினும், ஊன்றிப்பார்த்தாலோசிக்கின் நியாயவுண்மை வெளிப்படல்வேண்டும். என்றும் மாருது உலகத்தில் நடைபெறும் நீதிநியாயங்களை யெடுத்தோதுவதில் இவர் மிக்க சமர்த்தர். துக்காந்தமான எந்த வுண்மையிலக்கியமும், அத்துக்கத்தையநுபவிப்பார் செய்த தவறுகளினாலும் அக்கிரமங்களினுலுமே அத்துயரம் விளங்கதாக நிருபித்துக்காட்டல் வேண்டும். இப்பரீக்கைப்படி யிவர் நாடகங்கள் உத்தம விலக்கியங்களே. அன்றியும் இவர் செய்த முக்கிய நாடகங்கள் ஜிலவற்றில் வேரெருநு பெரிய நியாயம் விளக்கிக்காட்டியிருக்கின்றனர். அதாவது, தீமையின் பயனாக

விளையுங்குண்பம், அத்திங்கிழைழப்பார் பொதுவா யெல்வளவு மேம் பட்ட ஏரூணராயிருக்கின்றனரோ அங்வளவு மிகக் கொடியதாயிருக் கும் என்பதே.

“தெய்வ முனதென்பார் தீய செயப்புகின்
தெய்வமே கண்முன்னே நின்றெறூறுக்கும்—தெய்வம்
இலதென்பார்க் கில்லை” யென்ற மூதுரையும்,

“நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினும் உய்யுமால் உய்யாபிற” என்ற மூதுரையும் இங்கியாயத்தைத் தழுவி நிற்பனவே. ஒரு வேட டியைத் திருடிய குறவனை ஜந்தாறு பிரம்படி யடித்துவிடுவதும், அதே குற்றஞ்செய்த வுயர்குணத்தானை ஜந்தாறு மாதம் கடுஞ்சிறை யிடுவதும் இங்கியாயம்பற்றியே. சடப்பொருள்களின் சார்பான விஷயங்களிலும் இதைச் சாதாரணமாய்க் கவனிக்கலாம். சில மணற்றுகள்கள் ஒரு செக்கினுள் விழுந்தால் கேடில்லை; அதே துகள்கள் ஒரு கைக்கடியாரத்துள் நுழைந்துவிட்டாலோ எல்லாம் நிலைகுலைந்து பாழாய் முடியும்; காலில் மூன் தைத்தவுடன் வெடுக்கென்று பிடிங்கியெறிந்து மேற்செல்லுவார், அம்மூன் கண்ணில் தைத்துவிட்டால் என்ன பாடுபடார்; தெருத்தின்னையிலிருந்து தவறி விழுந்தார் சிறு காயங்களுறுவர், முகட்டுச்சியினின்றும் விழுந்தார் பிழைப்பரிதே. இங்கியாயத்தை ‘ஒதெல்லோ’ நாடக நிகழ்ச்சியிற் காணலாம்; எனெனின், ஒதெல்லோ வும் டெஸ்டிமோனிவுஞ்சு செய்த அற்பக்குற்றங்களையும் தவறுகளையும் அவரினுந்தாழ்ந்தோர் செய்திருப்பின் இத்துணைப் பெருந்துயரம் விளைந்திராது.

மனத்தைக் கவரும் மாய வித்தையில் மகா வல்வவராகிய வேஷக்ஸ் பியர், ஒதெல்லோ நாடகத்தில், கதைநிகழ்காலத்தை யிரண்டுவிதமாகக் குறிப்பித்துப் படிப்பவர் மனங்களில் அவர் அறியாமலே இருவித அபிப்பிராயங்கள் உண்டாகும்படி செய்திருக்கின்றனர். நாடகத்தை வாசித்தவுடன் ஒதெல்லோ ஸஸ்ப்பிரஸ்தீவை யடைந்த காலத்துக்கும் நாடக முடிவுக்கும் இடையே புல வாரங்கள் அல்லது மாதங்கள் கழிந்திருக்கவேண்டுமென்று மனதிற்படும் எண்ணம் சரியானதே; இயாகோவினது வஞ்சனைத்திறனையும் கொடுமையையும் காட்டற்கும், அவன் பாழாக்கிய காதலின்பம் நெடுாளையதென்று குறித்தற்கும்

அக்கால நிகழ்வு ஆவசியகமே ; கதை நிகழ்ச்சிக்குட் இவ்வித அவகாசம் இன்றியமையாததே . ஆயினும், பாவத்தின் பயனாகத் துண்புவிளையுங் தீவிரத்தைவிளக்கி, மாந்தர்க்கு நன்மதியுறுத்தும்பொருட்டு, முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையுமென்பதைக் காட்டுவார்போல், எல்லாம் முப்பத்தாறுமணி நேரத்துக்குள் முடிந்துவிட்டதாக ஒருவாறு சாலத் தைக் குறித்திருக்கின்றார். இதை விவரித்து விளக்கப்படுகின் விரியும் ; வேண்டுபவர் கவனித்தறிந்துகொள்க.

‘ஒதெல்லோ’ நாடகம் கி. பி. 1604-ம் வருஷத்தில் இயற்றப் பட்டதென்பது பெரும்பான்மையார் துணிவு. வேறு கதைகளிலுள்ள சம்பவங்களிற் சிலவற்றை யெடுத்துச் சேர்த்திருப்பதுண்மையாய் இனும், இங்நாடகக் கதைக்கு முதனால், கி. பி. 1566-ம் வருஷத்தில் வெங்கில் கரத்தில் கிரால்டி வரித்தியோ என்ற புலவர் இத்தாலிய பாதையில் ஓயற்றி வெளிப்படுத்திய ஏழாவது காதையீம். அக்காலத் தின் மூலமோ ஆங்கில மொழிபெயர்ப்போ ஷேக்ஸ்பியர் வாசித்த தென்பதுறுதியாய்த் தெரியவில்லை.

தாமெடுத்துக்கொண்ட கதையை தூரண்டுவிஷயங்களில் மாற்றி யருக்கின்றனர் : மூலத்தில், டெஸ்டிமோனு, ஒதெல்லோவின் முன் ஸிலையில், அவன் விரும்பியபடி, இயாகோவால், மணலால் நிரப்புண்ட ஒரு மேற்சோட்டால் அடித்துக் கொல்லப்படுகிறார் ; பின்பு, இரு வரும், அவன் மரணம் அகஸ்மாத்தாய் கேரிட்டதென்று தோன்றக் செய்யுமாறு, வீட்டு மேற்கூரையைப் பிடிங்கி யவன் மேற் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஒதெல்லோ தற்கொலை செய்துகொள்ளவில்லை ; அவன் சிறையிலைடைக்கப்பட்டுக் கடைசியில் டெஸ்டிமோனேவின் பந்துக்களாற் கொல்லப்படுகிறார் ; இயாகோ, வேறு சில குற்றங்களைச் செய்ய முயன்றபின், குற்றங்களை யொப்புக்கொள்ளுமாறு அவனைச் செய்த சித்திரவதையாவிறக்கிறார். இக்கதையை ஷேக்ஸ்பியர் மாற்றியிருப்பது எவ்வளவுகிதமாயும் நீதிபுகட்டுதற் கேற்றதாயு மிருக்கின்றதென்பது, சிறிது ஆழ்ந்தாராயின் புலப்படும். இங்நாடகத்திற் குறிப்பிட்டிருக்கும் துருக்கர் படையெழுச்சி சரித்திர வண்மையே ; இது நிகழ்ந்து கி. பி. 1570-ம் வருஷம் மே மாதத்தில். கதையின் பெரும்பாகம் நிகழும் இடம் ஸைப்ரஸ் தீவுத்தில் முக்கிய துறைமுகமாகிய பாமகு குல்தா பட்டணமே.

இங்காடக பாத்திரங்கள் அனைவரும் சிறிஸ்தவர் ஆதவின், அம்மதக்கொள்கைகளிற் ஜிலவற்றை முன்னரே கூறுதொழியின், மொழி பெயர்ப்பில் ஜில பாகங்கள் ஜிலர்க்கு நன்குவிளங்கா: தேவன் பரமண் டலத்திலிருக்கின்றார்; அவரைச்சுற்றி அவரது ஏவலியற்றும் தேவ ஞாதர் இருக்கின்றனர்; பூமியில் அவரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர் வாழுகின்றனர்; பாதாளாத்தில் நரகமிருக்கின்றது; அது செருப்பும் பலவித வேதனைகளும் வாய்ந்து, தேவனது ஆணைகடந்து அத்தனை டனையற்ற பைசாசங்களால் நிறைந்துள்ளது. தேவனைப்பொழுதும் மனிதனுக்கு நன்மையை நாடுகின்றார்; பைசாசங்கள் பாவத்தையே பெருக்க முயலுகின்றன. பாவங்களுக்கு மன்ம்வருந்தித் தேவனது சிருபையை வேண்டினாரது குற்றங்களைப்பொறுத்து அவர் காப்பாற்றுவார்; உலகாந்தகாலத்தில் அவரவர் பாவபுண்ணியங்களையும் பக்தியை ஏும் மதிப்பிட்டு, நல்லவைரத் தம் சாமீபபதவிக்கு ஏற்றுக்கொண்டு, வனையரை நரகத்துள் தள்ளிவிடுவார்; தேவனது சாலோக சாமீப பதவியே சுவர்க்கம்; மானிடருக்காக அவதரித்து சேவகுமாரராகிய ஏசு சிறிஸ்துவை நம்பல்வேண்டும்; அங்ஙனம் அவரை நம்பினார்பொருட்டு அவர் தமது தேவபிதாவோடு மன்றாடி அவர்கள் பாவங்களைப் பொறுத்தருளும்படி செய்வார்.

தேவனது திருஞாமத்தை வீணிலெடுக்கலாகாதென்பது அவர் கட்டளையனினும், ஊத்தை வாயினரும் தாபவயப்பட்டாரும் பேசும்பொழுது அவர் பெயரைக் கூறித் தம் மொழிகளை வற்புறுத்துவதுண்டு. தேவனது மன்னிப்பைப் பெருத் பாவத்துடன் மரிப்பவன் நரகத்தையடையக்கூடுமாதவின், இரவு நித்திரை போகுமுன், அன்றன்று செய்த பாவங்களை மன்னித்தருளும்படி கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது வழக்கம்.

ஒதெல்லோ

நாடக வரலாறு.

இரோப்பா கண்டத்திலே இத்தலிதேயத்திலே வெங்ஸ் என்ற ஒரு கரமிருக்கின்றது. சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னர், அங்கூரவாசிகள், தம்மால் தெரிக்கூடிக்கப்பட்ட பிரபுக்கள் பலரை ‘ட்யூக்’ என்ற தலைவரையுடையார் துரைத்தன பரிபாலன சங்கமாகநியமித்து, அச்சங்கத்தைக்கொண்டே குடியாட்சி புரிந்து வந்தனர். அன்னூர் துரைத்தனம், கப்பலேறிக் கடலைக்கடஞ்சு பிறநாட்டாரோடு செய்த வாணிக பலத்தாலும், இராணுவ பலத்தாலும், அநேக தீவங்களையும் நாடு கரங்களையும் தன்றுட்சிக்கீழ்ப்படுத்திச், செல்வஞ் செழித்து விளங்கிறது. அத்துரைத்தனத்தில் ஒதெல்லோ என்ற கிறிஸ்தவ மோரியன் ஒருவன் இராணுவத் தலைவருக்கவிருந்தான். மோரிய சாதி யார் ஜரோப்பியரல்லர்; ஆப்பரிக்காகண்டத்து மிலேச்ச சாதியாருள் ஒரு வகுப்பார். மகமதிய மதத்தினர்; கறுத்த மேனியர்; தடித்த கீழுஷ்டும் கரிய குறுமயிருமுடையவர்; முடலையாக்கையர்; முழுவலி மாக்கள்; முரட்டுத்தனமையர்; கண்டவர் மனத்தில் அன்பிலும் அச்சத்தையே விளைக்கத்தக்கவர்; யுத்தவீரத்திலும், சிலவகை நாகரிகங்களிலும் மேம்பட்டவர். இது நிற்க: துரைத்தன சங்கத்தாருள் ப்ரபாண்வியோ என்றெருரு பிரபுவிருந்தார். அவர் ஒதெல்லோவின்மேற் பிரியமாயிருந்தார். ஒதெல்லோ அடிக்கடி யவர் வீட்டுக்குப்போய்ப் பேசிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். அப்பிரபுவுக்கு டெஸ்டிமோனு வென்றோரே மகளிருந்தாள். அவள் இளமையும் அழகும் நற்குணமும் இன்சொல்லும் அமைந்தவள். அவ்வுருட்டார்க்கு இளைஞரிற் பலர் அவளை மணம்புரிய விரும்பினர்; ராடரிகோவென்ற கிரகஸ்தனும் இவ்வாறு விழைக்கத்தவருள் ஒருவன். அவளோ இக்காளையர் ஒருவரையுமே விரும்பலில்லை. ஒதெல்லோ தன் வாழ்நாளின் சரித்திரத்தையும் பிறதேயங்களில் தான் கண்ட அதிசயங்களையும் விகோதங்களையும்பற்றி யடிக்கடி பேசுவதை, இப்பெண்மணி அவாவுடன் செவியாரக்கேட்டு, மனமுருகி, அவன் பட்ட கஷ்டங்களுக்காகப் பரிதாபமுற்று, முடிவில் அவன்மேல்

அளப்பருங்காதலுற்றனள். ஆனால், அவனைத் தான் மணம்புரியத் தன் தந்தை யினங்காரென்றறிந்து, அவர் ஜயமுருவன்னம் தன் காதலை யவர்க்குத்தெரியாது மறைத்து நடித்துவந்தாள். அவன் யெளவு நத்தையும், அதிருபலாவனியத்தையும், தன்மேற் காட்டிய பரிதா பத்தையும், மலரின் மணம்போல் மறைக்கமுடியாது! சோன்றும் காதற்குறிகளையுங் கண்ணுற்ற முரட்டுமோரியனும், அவன்மேல் அடங்காக் காதல்கொண்டு தன்ஸ்ரீயைமுந்தான். ஆவர் காதல் கள்ளக்காத வாக, நம்பத்தக்க உரிமையான தூதொன்று ஆயசியகமாயிற்று. ஒதெல் லோவின் நண்பனுகிய மிக்கேல் காவியோ என்ற கிரகஸ்தனாருவன், அத்தொழிலுக்கியைந்து, உதவி புரிந்தான். இதன் கைம்மாருக மோரியன் அவனைத் தன் உபசேனுபதியாக்கிக்கொண்டான். அவன் துவஜதாரியாகிய இயாகோ வென்பவன் அவ்வேலைக்குக் காவிய யோவினும் உரியவனும் அருகஞுமாயிருந்ததால், இதன்பொருட்டு ஒதெல்லோவின்மேற் கடுப்பைக்கொண்டான். காதல்வயப்பட்டு மதி மயங்கிய ஒதெல்லோ, தன் செய்கை மித்திர வஞ்சகமானதென்பதைச் சிறிதும் சிந்தியாது, பிதிர்த்துரோகபென்பதையும் கூடாவொழுக்க மென்றாதுமும் கருசாது அதற்குடன்பட்ட டெஸ்டிமோஞ்சை, அவன் பிசா ப்ரபான்விதியோ அறியாமல் வீட்டடைவட்டுத் திருட்டுத்தனமாய்க் கடத்திச்சமாயற மணம்புரியத் துணிந்து, ஓரிரளில் அவ்வாறு கடத்தி வரேன்.

- இதையறிந்த ராடரிகோவும், அவனுக்கு டெஸ்டிமோஞ்சைன்மே 1. அங்கம்—முதல் வர்களம். லுள்ள காதலுக்குதலிபுரிவதாக அவனிடம் பண ம்பற்றியிருந்த இயாகோவும், கூடுமாயின் விவாகத்தைத்தடுக்க நினைந்து, ஒன்றையுமறியாது நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த ப்ரபான்விதியோ பிரபுவை நன்றிரவிற் சென்றெழுப்பி, அவர் மகள் ஒளித்தோடிய சங்கதியைத் தெரிவிக் கின்றனர். பிரபு, முதலிற் சிறிதும் நம்பாது கோபங்கொண்டு, பின்பு தம்மகள் வீட்டிலில்லாமைகண்டு நம்பி, மணியிழந்த நாகம்போல் நெஞ்சம் பதைபதைத்துப் பிரலாபித்துத் துணைக்குச் சிலரைத் திரட்டிக் கொண்டு ராடரிகோவுடன், ஒதெல்லோவையும் காணுமற்போன மகளையும் தேடப் புறப்படுகின்றார். ஒதெல்லோவின்மேல் தனக்குள்ள பக்கமையை மறைவாய்ச் சாதிக்கவெண்ணிய இயாகோ இதற்குள்

முவிவிடுகிறான்; ஒதெல்லோ டெஸ்டி மோனு இவர்கள் விவாகமும் நிறைவேற்றிவிடுகிறது.

ராடரிகோவைவிட்டு நீங்கிய இயானோ ரேராக மோரியனிடம்

I. இரண்டாங் வந்து சில வஞ்சனைமொழிகள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், துறைக்தன விவியமாகத் திடீரென்று கிடைத்த சில சமாசாரங்களால் இரவிற் கூடிய துறைக்தன பரிபாலன சங்கத்தாரிடமிருந்து, ஒதெல்லோ வைத் தேடிக்கொண்டு காவிரியோவும் சில வுத்தியோகஸ்தரும் வந்து சேருகின்றனர். இவர்களுடன் பேசிக்கொண்டு சங்கத்துக்குச்செல் லப் புறப்படுகையில், ப்ரபான்வியோவும் அவர் சார்பினரும் வந்தடை கின்றனர். ஒதெல்லோவின் பொறுமையினாலும் மனவுமைதியினாலும் கலகம் தடைப்பட்டு, எல்லாருமாகச் சங்கத்தை நோக்கிச் செல்கின்றனர்.

வெங்ஸ் துறைக்தனத்துக்கு விரோதிகளான துருக்கர் அதன்

ஆசினத்துக்குட்பட்ட ஸெப்ரஸ் தீவுகோக்கி

I. மூன்றாங் கனம். நாவாய்ப்படையெடுத்துப் போவதாகக் கூடுவில்

யற்றுச் சங்கம் கூடியிருக்கின்றது. மந்திராலோசனை மத்துயில், ப்ரபான்வியோ, ஒதெல்லோ முதலியோர் வந்து சேர்ந்து, ப்ரபான்வியோ, தம் மகளை வசிய மந்திரங்களினாலும் மருத்துப்படினாலும் மதிமயக் கித் திருடிச்சென்றதாக, ஒதெல்லோவைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்.

சபையாரால் வினவுப்பட்ட மோரியன், நடந்த விருத்தாந்தத்தை யூரைத்து, அதன் மெய்லுமையை டெஸ்டி மோனுவின் வாய்மொழிகளினுலேயே நிருபிக்க, அவர்கள் விவாகம் உறுதியடைகின்றது. துருக்கரை யெதிர்க்கச்செல்லும் படையின் சேனைப்பதியாக ஒதெல்லோ நியமிக்கப்பட்டு, மறுஙாட்காலையிலேயே புறப்படவேண்டுமென்ற கட்டளையும் பெறுகிறன். டெஸ்டி மோனுவும் அவனுடன் ஸெப்ரஸ்குச் செல்லத் துணிகிறார். அவனைப் பின்பு அழைத்துவர இயானோவை நியமித்துத் தானும் தன் உபசேனைப்பதி காவிரியோவுமாக முதலில் செல்ல ஒதெல்லோ நிச்சயிக்கிறான். மோரியன் மேலுள்ள வன்மத்தைச் சாதித்தற்கோருபகரணமாகவும், தனக்கு வேண்டிய திரவியங்கொடுத்தற்பொருட்டும், ராடரிகோவையுடன்மூத்துச் செல்ல விரும்

பிய இயாகோ, பரிதானங் கொடுத்து டெஸ்டி மோனூவின் காதலை விலை க்கு வாங்கிவிடலாமென்றும், நாளாவர்த்தியில் மோரியனை வெறுத்து அவன் வேறினோன்றை கோக்குவாளன்றும், பலவிதமாக அவனுக்குப் போதனைசெய்து, அவனது சொத்துக்களையெல்லாம் காசுக்கு மாறிப் பணங்திரட்டி யெடுத்துக்கொண்டு, பிறரறியாவண்ணாம் பொய்த்தாடி தரித்து மாறுவேஷம்பூண்டு, ஸைப்ரஸ்-க்குப் புறப்படுப்படி அவனைத் தூண்டிவிடுகிறோன்.

கடற்கொதிப்பாலலைப்புண்டு, முதலில் காவியோ மரக்கலழும்,

II. முதற்களம். பின்பு டெஸ்டி மோனை, இயாகோ, ராடரிகோ

முதலியோரேறிவந்த மதலையும், கடைசியில்

ஒதெல்லோ நாவாயும் ஸைப்ரஸ் தீவுத்தையடைகின்றன. துருக்கர் கப் பற்படை சமுத்திரத்திற் சிதறுண்டழிகின்றது. மோரியனும் டெஸ்டி மோனூவும் தங்கள் அரண்மனைக்குச் செல்கின்றனர். நயவஞ்சகக் கள்வனுகிய இயாகோ, தனக்கு மோரியன்மேலுள்ள வண்மஞ்சா திக்க இதுமுதல் தொடங்குகிறன். இவன் வஞ்சனையே இந்நாட கத்தின் சூத்திரக்கயிறு. இவனுக்கு ஒதெல்லோவின்மேலுள்ள பகை மைக்குக் காரணங்கள், தனக்கின்றிக் காவியோவுக்கு உபசேநுபதி, யுத்தியோகத்தைக்கொடுத்தது ஒன்று; தன் மனைவி எமிவியா விதைய மாக ஒதெல்லோவின்மேற் கொண்ட சந்தேகமொன்று; ஆயினும், இவன் சுபாவுத்தீச்சிந்தையே முக்கியகாரணம். முதற்கண் காவியோவை வேலையினின்றும் நீக்க நினைந்து, அவன் டெஸ்டி மோனை வின்மேற் காதலாயிருப்பதாயும், அன்றிரவு காவற்கூடத்தில் அவனுக்குக் கோபமுட்டிக் கலசம் விளைவிட்டது, அதுகாரணமாக அவன் தன் உத்தியோகத்தை யிழக்கும்படிசெய்தலே முதற்கருமமென்றும், ராடரி கோவுக்குப் போதனைபுகட்டி ஆயத்தஞ்செய்கிறன். காவியோவுக்கும் டெஸ்டி மோனூவுக்கும் கள்ளக்காதலுண்டென்று மோரியனிடம் அபவாதங்கறல் இவன் உத்தேசம்.

ஒதெல்லோவின் ஆணைப்படி, துருக்கர் படை நாசத்துக்காகவும்,

II. இரண்மாங் களம். அவன் விவாக வற்சவத்தின் பொருட்டும், எல்லோரும் விருந்தாடிக் களிக்கும்படி பறையறை யப்படுகின்றது.

தானே ரேசில் இராக்காவலை மேற்பார்க்கும்படி சேனுபதியின் கட்டளையைப்பெற்ற காவியோ மதுபானாத் II. முன்றுக் கனம். தால் எளிதில் மதிமயங்குஞ் தன்மையளைன் பதை இயாகோ தெரிந்தவனுதவின், அவனைத் தந்திரமாய்ச் சிலருடன் குடித்து வெறிகொள்கெய்து, அவ்வமயத்தில் ராடரிகோ மூலமாக வொரு கலகத்தை விளைக்கின்றான். அவ்வரவும் கேட்டெழுந்துவந்த ஒதெல்லோ, இயாகோ எதிர்பார்த்தவண்ணமே, காவியோவை உபசே ஞபதி யுத்தியோகத் தினின்றும் நீக்குகிறான். வெறிதெரிந்து விசனித் துப் புலம்பும் காவியோவைத், தன் சூழ்ச்சி முற்றுற, இயாகோ, பல வாறு தேற்றி, அவன் டெஸ்டிமோனுவின் தயவுவைப் பிரார்த்தித்துப் பெற்று மோரியனிடம் அவனோ வேண்டிப் பேசுப்படிசெய்தால், உத்தியோகத்தை மீட்டுமேடையலாமென்று, அவனுக்கு வழிசொல்லிக் கொடுக்கின்றான். இது தக்கவழியோயிலும், அவ்வாறு காவியோ டெஸ்டிமோனுவுடன் பேசுவதன்மூலமாகவும், அவன் அவன்பொருட்சீச் ‘பொர்சு’ செய்வதன்மூலமாகவும், ஒதெல்லோ மனத்திற் சமுசைத்தை யுண்டாக்கித் தன்னெண்ணைத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளல் இப்பாதகன் உத்தேசம். ‘பைசாசமூம் காரியவசமாக வேதமோதும்;’ அன்றே?

பொழுது புலர்ந்தவுடன், டெஸ்டிமோனுவின் தயவுவைப் பிரார்த்திக்குமாறு காவியோ அரண்மைனையை அடை III. முதற்களம். ந்து, அவனுடன் தனித்துப் பேச ஒரு நல்ல சமயம் பார்த்துதவும்படி, அவன் சேஷியும் இயாகோ மீனாவியுமாகிய எமிலியாவை வேண்டிக்கொள்கிறான். தன் உத்தேசத்துக்கு இசை வாயிருப்பதால், இயாகோவும் அவ்வாறு காவியோவுக்குதவிசெய்யும் படி தன் மீனாவியை வேண்டுகிறான்.

கொத்தளக் காவல்லித்தயமாக ஒதெல்லோ காலையில் வெளியே III. இரண்டாங் களம். போய்விடுகிறான். இது, முதலிற் காவியோவுக்குச் சென்கரியமாகவிருக்கிறது.

அரண்மைத் II. முன்றுக் கனம். தோட்டத்தில், காவியோ தன் துயரத்தைச் சொல்லி, அவன் வாக்குதவியைப் பிரார்த்தித்து, டெஸ்டிமோனுவுடன் சம்பாவித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒதெல்லோவைத் தந்திரமாக இயாகோ அங்கழைத்து

வருகிறான். முன்னிரவு குடிவெறியாயிருந்த வெட்கத்திலும், சேன பதியின் கோபத்துக்கஞ்சியும், காவியோ விரைவே நழுவிப் புறம் போக, அதைக்கண்டு தனக்குட் சொல்லிக்கொள்வதுபோற் சொல்லும் சில மொழிகளாலும், ஒத்தல்லோ வினாக்களுக்கு வெகு தங்கிர மாயளிக்கும் விடைகளாலும், இயாகோ, அவன் மனத்திற் சந்தேகம் அரும்பச் செய்துவிடுகிறான். காவியோவுக்காக வலிந்துபேசிக் தன் கணவன் மனத்தை யினக்கியபின், அவன் தனித்திருக்க விரும்பிய தால், டெஸ்டிமோனு தன் சேடியுடன் அரண்மனைக்குச் சென்றுவிடுகிறான்.

பின்பு, தான் ஒத்தல்லோவின் மனத்தில் பற்றவைத்த சந்தேகப் பொறியை, இயாகோ, தன் சாதுரிய மொழிகளால் விசிறியெழுப்பி, டெஸ்டிமோனுவின் முந்திய நடக்கைகளில் அவ்வநுமானத்தைப் பலப்படுத்தற்கேற்ற சில சங்கதிகளையுன் சொலிவழிப்பெய்து, கல்வி நோக்கா மதியிலி மறையச்செய்த டீமைபோல், அச்சமுசயத்சி, கொழுந்துவிட்டெரிந்து மோரியன் மதியையும் மனத்தையும் புகைத்துவிடும் படி செய்கிறான். இதனிடையே, தன் கணவனைப் போசனத்துக்கைமூக்கவந்த டெஸ்டிமோனு, அவனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவனுக்கு அவன் கன்னிக்காதன் முத்திரையாகக் கொடுத்திருந்த ஒரு கைதுவட்டியைத் தற்செயலாய்க் கீழே நழுவவிட, அப்பொழுது அங்கிருந்த எமிலியா, அதைக் கண்டெடுத்துத், தன் கணவன் பலமுறை திருடிக்கொடுக்கும்படி வேண்டியிருந்த கைதுவட்டி அதுவன்றாகிறது, அதையவன் கையிற்கொடுக்கிறான். காவியோ கண்டெடுக்கும்வண்ணம் அவன்வீட்டில் அதைவிட்டுவர ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், மனங்கலங்கு வெறிகொண்டமோரியன் வந்து தன் மனையாளின் தீயொழுக்கத்தை நிருபிக்கும்படி நிர்ப்பந்தஞ்சுசெய்ய, இயாகோ, டெஸ்டிமோனுவின் கைதுவட்டியொன்றைக் காவியோ கையில் தான் கண்டதாகவும், காவியோ ஓரிரவு நித்திரையில் அவனுக்குங் தனக்குமூள்ள காதலைக்குறித்துப் பிதற்றியதைத் தான் செவியற்றதாகவங்கூறி, அவன் சந்தேகத்தைத் திடப்படுத்துகிறான். உடனே யிருவருஞ்சேர்க்கு பழிவாங்க நிச்சயித்துச் சபதஞ்செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

காவியோ விஷயத்தில், தன் கணவன் மனத்தைச் சிறிதினாக்கிய

III. காங்காங் களம்.

தாக நினைத்த டெஸ்டிமோனு, அதை நிறை
வேற்றக்கருதிப், பின்னும் அதைப்பற்றிப் பேச
த்தொடங்கினால். இயாகோ சொன்னதையே

எண்ணியென்னி மனம்வருந்தும் மோரியன், தான் கொடுத்த கைதுவ
ட்டியைக் காட்டும்படி யலைனைவு, அவள் அவ்வாறு செய்யவும் முடியாது, உண்மையையும் கூறவஞ்சி, அப்பேச்சை மழுக்கிக் காவியோ சமாசாரத்தையே வற்புறுத்திக் கூருந்தக, அவன், சமுச்சயமுறுதிய ஹடந்து, கோபமாய்ப் போய்விடுகிறான். தன்னுயகனிடத்திலொரு நாளுங்கண்டறியா இக்குணத்தைக் கண்டு பயமுற்று வருந்தும் டெஸ்டிமோனு, அவனைச் சாங்கஞ்செய்யும்பொருட்டு இயாகோவையே அனுப்பி, மறுபடியும் தன் தயவுவாடிவந்த காவியோவைச் சிறிதுபொறுமை செய்யும்படி வேண்டி, ஆறுதலைசெய்கிறான். இதற்குள் காவியோ முன் காறிய கைதுவட்டியைத் தன் அறையிற் கண்டெடுத்திருக்கிறான். அது டெஸ்டிமோனுவுடையதென்றாலும், அதன் விஷயமாயுண்டான் மன ஸ்தாபத்தைப்பற்றியாவது, அவன் அறியவேயறியான். அதிலுள்ள பூவேலைபோல் தனக்குச் செய்துகொடுக்கும்படி அதைத் தன் வைப் பாட்டி பியான்கா கையில் கொடுக்கிறான்.

இயாகோ பின்னாங் தன் சாதுரியக்கால் ஒரெல்லோவின் சமுச
யத்தைக் கினர்ந்தெழுச்செய்தும்; பியான்காவைக்

IV. யுதற்களம்.

குறித்துக் காவியோவுக்கும் தனக்கும் நடக்கும் ஒரு சல்லாபத்தைப் பேசுமொழிகள் செவிக்கெட்டாத அளவு தூரமா கவும், கைச்சமிக்கனு முகச்சமிக்கனுகள் கண்ணுக்குத் தெரியத்தக்க தாகவுமூன்ஸ ஓரிடத்தில் ஒதெல்லோ ஒளித்திருந்து நோக்கும்படி செய்தும்; இதனிடையே பியான்கா வந்து அக்கைதுவட்டியைக் காவியோகையிற் கொடுப்பதை யவன் காணும்படி செய்தும்; அவன் சமுசயத்தைப் பலமாயுறுதிப்படுத்திவிடுகிறான்; உடனே, அன்றிரவே, மோரியன் தன் மனைவியைப் படுக்கையில் மூச்சையிருக்கிக் கொன்று விடுகிறதென்றும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இத்தருணத்தில், ஒதெல்லோவை யூருக்குத் திரும்பும்படியும், அவன் ஸ்தானத்தில் காவியோ வை நியமித்தும், வெநிஸ் துரைத்தனத்தாரிடமிருந்து கட்டளை வருகி

றது. தன் மனத்துள்ள தாபத்தையடக்க முடியாது, மோரியன் கண் டவர் அசிசயிக்கும்படிக்கும் பழிக்கும்படிக்கும் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

ஒதெல்லோ, தன் மனைவியின் சேடி எமிவியாவைத் தனித்து வினவுகிறார்கள். அவள் தன் எஜமானியின் கற் IV. இரண்டாங் களம். பைப் புகழ்ந்து மெய்ச்சுகிறார்கள். பின்பு டெஸ்டி மோனுவிடத்து நேரிற் பேசுகிறார்கள்.

அவருக்கு இவன் கோபத்தின் காரணம் தெரியவேயில்லை; குற்ற முன்ன நெஞ்சன்றே குறகுறக்கும். கடைசியில், சந்தேகம் தன் கற் பைப்பற்றியே என்றறிந்தவுடன், திடீரென்று இடிவிழுங்தாற்போல் மனஞ்சோர்ந்தமூங்குகிறார்கள். மறுபடியும் தன்னுதனைச் சரிப்படுத்தும் பொருட்டு இயாகோவையே வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். இதுநிற்க; டெஸ்டிமோனுவக்குக் கொடுத்து அவளை வசப்படுத்துதற்கென்று திரளான பணமும் கைகளஞ்சும் தான் இயாகோவுக்குக் கொடுத்திருந்தும், தன் காரியம் சித்திபெற்றதால் சந்தேகங்கொண்ட ராடரிகோ வந்து, இயாகோவைப் பழித்துக் கோப்பத்துப் பயமுறத்துகிறார்கள். இயாகோ அவனை யெளிதில் எத்தித் தன்னுடன் சேர்ந்து அன்றிரவு காவியோவைக் கொலைசெய்ய உடன்படும்படி செய்துவிடுகிறார்கள்.

மாசற்ற மனத்தினாகிய டெஸ்டிமோனு, தன் கொழுநன் ஆனை ப்படி மிக்க மனச்சோர்வுடன் சயனித்துக்கொ IV. மூன்றாங் களம் ணஞ்சுகிறார்கள். இதன் மத்தியில், ஒதெல்லோ, சில விருந்தினரை யுடன்சென்று வழிவிட வெளியே போயிருக்கிறார்கள்.

நடுநிசியில் ராடரிகோவும் இயாகோவும் காவியோவைக் கொலை செய்ய அவன் வரும் வழியிற் காத்திருக்கின்ற வடிவில்லை: காவியோவுக்குக் காலிற்காயம் இயாகோவினுலேயே உண்டாகிறது; ராடரிகோ காவியோவினுலும் இயாகோவினுலுமே மரன் காயம் அடைகிறார்கள். அவ்வழியே சென்றுகொண்டிருந்த பிரபுக்களிரு வரும், அதற்குள் வீட்டுக்குப்போய் ஒன்றுமறியாதவன்போல் திரும்பிய இயாகோவும், வந்துசேர்ந்து, வெட்டுண்டு கிடந்த ராடரிகோவையும் காவியோவையும் தூக்கிச்செல்கின்றனர். இவ்வரவும் கேட்டுவந்த

பியான்காவை, அவனேவவினாலீதெல்லாம் நடந்திருக்கலாமென்று தான் சந்தேகிப்பதாக இயாகோ பயமுறுத்திப் பழியை வேறு வழியில் திருப்பி, அங்குவந்த தன் மனைவியை இவ்விசேஷங்களைத் தெரிவிக் கும்டடி அரண்மனைக்கு அனுப்புகிறான். இதன் மத்தியில், இப்பக்கம் வந்த ஒதெல்லோ, ராடரிகோவும் காவியோவும் கூக்குரவிலுவதைச் சொல்யுற்று, இயாகோ உடன்படிக்கைப்படி காவியோவைக் கொலை செய்கிறனன்றென்னி, அவனை மெய்ச்சிக்கொண்டு, தன் பாகத் தைச் செய்துமுடிக்க அரண்மனைக்குச் செல்கிறான்.

ஒதெல்லோவந்து சேரும்பொழுது அவன் மனைவி நித்தியை

செய்துக்கொண்டிருக்கிறான்; அவன் முத்து

V. இரண்டாங்
கனம்.

தலால் அவள் வழிக்கிறான்; இருவருக்கும்

சிறிது சம்பாஷணை நடக்கின்றது; பன்பு அவன்

அவனை மூச்சையிறுக்கிக்கொல்கிறான். இயாகோவால் அனுப்பப்பட்ட எமிலியாவந்து வெளியே நடந்த கொலையைப்பற்றிக் கூறுகிறான்.

அத்தருணத்தில் குற்றயிரோடிருந்த டெஸ்டிமோனு, தான் அநியாய மாய்ச் சாவதாயும், ஆனால் தன்னை வேறொருவரும் கொல்லவில்லையென்றும், தன்னுதலுக்குத் தன் காதலைக் கூறும்படிக்கும் எமிலியாவுக்குச் சொல்விட்டுப் பிராணைவிடுகிறான். ஒதெல்லோ உண்மையை உரைக்க, எமிலியா கூக்குரவிடுகிறான். எல்லோரும்வந்து கூடுகின்றார்கள். ராடரிகோவின் அங்கிப்பையிலிருந்தெடுக்கப்பட்ட இரண்டு நிருபங்களினாலும், கைதுவட்டி விவிதமாக எமிலியா வெளிப் படுத்திய சமாசாரங்களினாலும், இயாகோவின் சர்ப்பனை வெளியாய் விடுகிறது. இதனிடையே ஒதெல்லோ இயாகோவைக் கோபத்திற்குத்துகிறான். தன் சொற் கடந்து தன் வஞ்சகத்தை வெளிப்படுத்திய எமிலியாவை இயாகோ குத்திக் கொன்றவிடுகிறான். எல்லோரும் மோரியனைக் கைதியாக்கிக் கொண்டுபோக எத்தனிக்கையில், அவன் பேச்சு கடுவிலோர் கத்தியை உருவித் தற்கொலைசெய்துகொண்டு, தன் மனைவி பிரேதத்தின்மேல் வீழ்ந்திருக்கிறான்.

ஒதெல்லோ
என்ற
வெநிஸ் மோரியன்

நாடக பாத்திரங்கள்.

பெயர்.	இங்கிலீஷ்.	விவரம்.
தியுக்.	Duke.	வெநிஸ் துரைத்தன பரிபாலன சங்கத் தலைவர்.
ப்ரபான்வியோ.	Brabantio.	துரைத்தன பரிபாலன சங்கத் தார் ஒருவர்.
வேறு துரைத்தன பரிபாலன சங்கத் தார் :— க்ரேவியானே.	Gratiano.	ப்ரபான்வியோவின் சகோதரன்.
ஒதெல்லோ.	Othello.	வெநிஸ் துரைத்தனத்திற் சேநுதிபத்தியம்வகித்த உயர்குல மோரியன்.
காவியோ. இயாகோ. ராடரிகோ. மண்டானே.	Cassio. Iago. Roderigo. Montano.	ஒதெல்லோ உபசேனூபதி. ஷீ துவஜ்தாரி. வெநிஸ் நகரத்தான் ஒருவன். ஸைப்ரஸ் ஆட்சியில் ஒதெல்லோவுக்கு முன்னவன். ஒதெல்லோவின் வேலைக்காரன்.
வினாத்தகன்.		
வள் எவன். டெஸ்டி மோனே.	Desdemona.	பறையறைவோன். ப்ரபான்வியோ மகன் ; ஒதெல்லோ மனைவி.
எமிலியா. பியான்கா.	Emilia. Bianca.	இயாகோ மனைவி. காவியோ வைப்பாட்டி.
உத்தியோகஸ்தர், கிரகஸ்தர், தூதர், ஏவலானர், சங்கீத விதவான்கள், மீகாமர், பிதர்.		

கதை நிகழ்விடம்.

முதல் அங்கம், வெநிஸ் கெரில்; மிகுந்தலை, ஸைப்ரஸ் தீவில் ஒரு துறைமுகப்பட்டணத்தில்.

ஒதெல்லோ

என்ற

வெநிஸ் மோரியன்

முதல் அங்கம்.

—————
முதற்களம் : வெநிஸ்—ஒரு வீதி.

(காலம் : நள்ளிரவு.)

[ராடரிகோவும் இயாகோவும் பிரவேசித்தல்.

ராடரிகோ :—அடபோ ! என்னிடத்திலா இதெல்லாம் ? இயாகோ, பெட்டியெனதும் சாவியனதுமென என் பணத்தையதுபவித்து வந்தாயே ; இவ்விதயம்* உணக்குத் தெரிந்திருந்தும் நீ சம்மாவிருந்தது என் மனத்தை மிகவும் உறுத்துகின்றது.

இயாகோ :—கடவுள் சாக்ஷியாக,—ஆனால் நான் சொல்வதைத் தான் நீ கடைசிவரையும் கேட்கிறதில்லையே ; சங்கதி இவ்விதமென்று நான் சொப்பனமாவது கண்டிருந்தால், கீயேன்னை முற்றும் வெது.

ராட :—அவன் ! மேலுளக்குப் படகயென்று சொன்னேயே நி.

இயா :—நான் அவனைப் படகக்காவிட்டால் என்னை நின்தி. இங்கரத்துப் பிரபுக்களில் மூவர் தாங்களே நேரிற் சென்று அவனைத் தாழ்க்கமயாக வணங்கி, என்னை அவன் உபசேரேதியாக்கவேண்டினர் :—

உண்மையாகவே, என் மோக்கியதை யெனக்குத் தெரியும் : நான் அந்த வேலைக்கு அருகடே. ஆனால், அவனே, ஏத்த தங்திர பரி பாலைத்தக்குரிய வசனங்களைப் பயமுறும்படி பகட்டியுக்கிச் சுற்றிச் சழற்றிப் போக்குச்சொல்லி, முடிவில், தன் உத்தியோகஸ்தலை நிச்சயமாய் தான். தெரிந்தெடுத்தாய்விட்டபடியால், இதிச் செய்யக்

— தெல்லோ ஒதெல்லோவடம் ஒளி/ததுச் செய்யுது.

† ஒதெல்லோ.

கூடியதொன்றுமே யில்லையென்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டான். ஆகட்டும், அவன் எப்படிப்பட்டவன்? மெய்யாகவே, ஒரு பெரிய கணக்கன்: 'மிககேல் காவியோ' என்ற பிளாரன்ஸ்கரத்தானென்றுவன்: ரூபவதியான ஒரு பெண்* நியித்தமாக நரகத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பயல்: அவன் யுத்த களத்தில் தனம் வகுத்ததுமில்லை; போரணி வகுப்பில், கொட்டை நூற்குங் குமரியினும் அதிகமாய்த் தெரிந்தவனுமில்லை: போகாத் தரித்த மக்திரக்கிழவரும் அவனை ப்போல் சாமர்த்தியமாய்ப் பிரஸ்தாபிக்கக்கூடிய ஏட்டுப்படிப்புத் தவிரவேறேன்றுமில்லை; அவன் யுத்த தந்திரமெல்லாம் அதுபவமில்லாதவீண் பிதற்றலே. அவனுக்கு நியமனமாய்விட்டது. யானே, ரோட்டுவிலும், ஸைப்ரவிலும் கிறிஸ்தவ மதமும் இதர மதங்களும் பரவப்பெற்ற பிறவிடங்களிலும், என் யுத்த சாமர்த்தியத்தின் பலனை யவன்டு கண்ணுரக்கண்டிருந்தும், இந்த வரவு செலவு கணக்காளிட் க்கு வழி விட்டுவிட்டுச் சும்மாவிருக்கவேண்டியதாயிற்று. இந்த முழுக்கோல்டி கல்லசமயத்தில், அவனுடைய உபசேனைப்பதியாக வேண்டுமாம்; யானே, தேவகிருபையினால், அவர் மோரியகனத்துக்குத் துவஜுதாரி|| யாக விருக்கவேண்டுமாம்.

ஶாட:--தேவனுணை, இப்படியிருப்பதிலும் நானுளை, அவனைத்தாக்கிற போடுபவனுகவேனும் இருக்க விரும்பியிருப்பேன்.

இயா:--எல்லாம் வேறு போக்கில்லாமல்தான்; இது சேவகத்தின் சாபம்: முதலவன் வேலைக்கு இரண்டாமவன் என்று முன் போற் படிப்படியாக வில்லாது, 'சிபார்சு' கடிதங்களையும் அபிமானத்தையும் பொறுத்து மேல்வேலை கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, அந்த மோரியன்மேல் நான் பக்ஷமாயிருக்க வதாவது நியாயமிருக்கிறதாவென்று நீயே ஆலோசித்துப் பாரப்பா.

காவியா பியான்காவை வைப்பாட்டியாக் கொண்டிருத்தலைக் குறிக்கின்றது.

+ ஒருவித மேறுடை; சோம குடியாட்டியங்கத்தினர் தரித்து வந்தது. துரைத்தன பரிபாலன சபையார் தரிக்கும் உடையாதலின், சமாதானத்துக்கும் யுத்தமுறை யறியாமைக்கும் குறிப்பாகக் கூறப்பட்டது.

ஒதெல்லோ. \$ காவியோ. || போரில் விருதுக்கொடி பிடிப்பா

ராட :—நானுலுள் அவனிடம் வேலைபார்க்கமாட்டேன்.

இயா :—சற்றுப் பொறு, அப்பா, பொறு; நான் அவனை விடா திருப்பதெல்லாம் சமயம் பார்த்து என் சேஷ்டையைக் காட்டும்பொ ருட்டே: காம் எல்லாரும் எஜமானரா யிருத்தலும் முடியாது, எல்லா எஜமானரிடத்திலும் உண்மையுடன் சேவிப்பதும் முடியாது; தம் எஜமானரின் சுமைக் கழுதைகளைப்போல், கேவலம் தீவனத்துக்கா கமாத்திரமே தம் இழிவான அழைமத்தனத்தை மிகவும் அபிமானித் துத் தம் காலத்தைத் தொலைக்கும் முட்டுப்பணியும் மூட ஊழியக்கா ரர் அநேகரை நீ பார்ப்பாய்; இவர்கள் வயதானவுடன் வேலையினின் ரும் தள்ளப்படுகிறார்கள்: இப்பேர்க்கொத்த வெள்ளைத் தன வேலைக் காரரைச் சாட்டையடியடித்தாலும் தகும். வேலைக் கடமையின் தோற் றங்களிலும் பாவனைகளிலும் தேர்ந்தவர்களாய்த், தங்கள் சுவான்மை யிலேயே கருத்தாகவிருந்து, எஜமானருக்குத் தொண்டுபுரிவதுபோல் டடித்துக்காட்டி, அவர்கள் மூலமாய் நன்றாய்ச் செழித்துத் தங்கள் வாய்க்கால்களைப் பெருக்கிக்கொண்டுவிட்டபின், சுவாதிகாரிகளாகி விடும் வேறு சில வேலைக்காரரும் உண்டு; இந்தப் பயல்கள்தான் சிறிது நெஞ்சுத் துணிவுள்ளவர்கள். நானும் இப்படிப்பட்டவனே. ஏனெனின், கேள், சீராடிகோ வென்பதுண்மையாயின், நான் ஆந்த மோரியனுயிருந்தால், இயாகோவா யிருக்கமாட்டேன்* என்பது தின் ணம். அவனைப் பின்பற்றுவதில் என் சயநயத்தைத்தான் பின்பற்றுகிறேன். அன்புக்கும் கடமைக்குமன்றி, அப்படிப்போல் டடித்து, என் சொந்தக் காரியத்தின்பொருட்டே நான் அவனைப் பின்பற்றுகிறேனென்பதற்குக் கடவுளே சாக்கி: என் இருதயத்தின் சுபாவ வடிவையும் அந்தரங்கவெண்ணங்களையும் என் வெளிப்படையான நடபடிக்கைகளும் மரியாதையான ஒழுக்கமும் உள்ளபடி வெளியிட்டால், அதன் பின் அதிசீக்கிரத்தில், காக்கை கொத்தும்படி யென் இருதயத்தைப் பெயர்த்துக்கைமேல் வைத்துக்கொள்ளவும் செய்வேன் :† நான் கான் ப்படுகிறபடி உண்மையிலில்லை.

இப்பொழுதொழுகுவதுபோல் ஒழுகமாட்டேன்பது கருத்து.

பின் கூறியவிதமாய் நடக்கமாட்டேன்பது எவ்வளவு உறுதியோ அவ்வளவு முன் கூறியபடியும் உள்ளும் புறமும் ஒக்க நடக்கமாட்டே என்பது மெய்யே.

ராட:—இவ்வாறுக் அவன் சங்கதியை முடித்துக்கொண்டால், அந்தத் தழித்த உதடுகள்; என்ன விறை செல்வத்தையடைகின்றன!

இமா:—அவன் தகப்பனைக் கூவியெழுப்பு: அவனைப்பு மின்ரெட்டாந்து அவன் களிப்பல் நஞ்சிடு, தெருத்தெருவாய் அவனைத் தூற்று; அவன் உறவினரைக் கோபமூட்டித் தேன்குடிப்பவன் சுகத்தை ஈக்கள் கெடுப்பதுபோல் அவன் சுகாதுபவத்துக்கு இடையூறுகள் உண்டாக்கு; அவன் சுக்தோவாய் சுக்தோவமாகவேயிருப்பிலும், உண்ணுவான உபத்திரவங்களைச் சும்து அதை நிறங்குன்றச்செய்.

ராட:—இதுதான் அவன் தகப்பன் வீடு; கான் உரச்துக் கூவுவேன்.

இமா:—சும்; ஜஞ்சரமான நகாங்களில் அஜாக்கிரதையினால் இராக்காலத்தில் டெருப்புப் பற்றியதைக் கண்டு கடுக்குற்ற பயங்கரமான தொனியோடு கூக்குரவிலுவதுபோல் கூவு.

ராட:—என்ன, ஒப்பான்வியோ! ப்ரபான்வியோ பிரபுவே! ஒ!

இமா:—விழித்துக்கொள்ளும்! என்ன, ஒப்பான்வியோ! சிருடர்கள்! சிருடர்கள்! சிருடர்கள்! உம் வீட்டையும் மகளையும் பணப்பைகளையும் பார்த்துக்கொள்ளும்! சிருடர்கள்! சிருடர்கள்!

[மேண்மைத்தில் ஒரு பஸ்கணியின்கண் ப்ரபான்வியோ
தோன்றுகிறீர்.]

ப்ரபா:—இந்தப் பயங்கரமான கூப்பாட்டிக்கு என்ன காரணம்? அங்கென்ன விசேஷம்?

ராட:—ப்ரபோ! தங்கள் குடும்பத்தார் எவ்வாரும் என்னோயிருக்கிறார்களோ?

இமா:—கதவுகள் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றனவோ?

ப்ரபா:—வன், ஏதற்காகக் கேட்கின்றீர்கள்?

டெஸ்டி மொனுவை ஸ்ரித்துக் கடத்தியது.

ஒத்தல்லா.

ஒதல்லை மாரிய சாதியன் என்பதை கிடித்து.

ஈ ஒடு எட்டலாமா.

இயா :—ஜூயா, சத்தியமாகவே, நீர் கொள்ளோகொடுத்துவிட மர் ; மாணங்காக்கும்படி மேலுடையைத் தரித்துக்கொள்ளும்.* உம் முடைய நெஞ்சிடிந்துவிட்டது ; பாதி ஆத்மாவைப் பறிகொடுத்து விட்டீர் ; இப்பொழுது, இப்பொழுதே, இந்த நிமிஷத்திலேயே, கிளம் பும், கிளம்பும் ; குறட்டைவிட்டுறங்கும் நகரவாசிகளை மணிகுலுக்கியெழுப்பும் ; கிளம்பும் என்கிறேனே !

ப்ரபா :—என்ன ! நீங்கள் மதியிழந்தீர்களா ?

ராட :—மகா கவுரவ ப்ரபோ ! என் குரலையறிவீர்களோ ?

ப்ரபா :—நான்றியேன் ; நீர் யார் ?

ராட :—என் பெயர் ராடரிகோ.

ப்ரபா :—அதற்காக† உன் வரவை யதிகம் வெறுக்கின்றேன். என் வீட்டுவாயிலில் அடிக்கடி வந்து உபத்திரவும் செய்யாதேயென்று யானுனக்கு ஆஞ்ஞாபித்திருக்கின்றேன் ; என் புதல்வி உனக்கன் ரெற்று யான் ஒளிப்பின்றி வெளிப்படையாய்க் கூறியதை கீட்டிருக்கிறோம் ; இங்ஙனமிருக்க, இப்பொழுது, விலாப்புடைக்கத் தின்று குடித்து வெறியாகி மதிமயங்கித் தச்சிங்கையுடன் என்னைத் தொந்த்ரைசெய்யத் துணிக்கு வந்திருக்கின்றனரே.

ராட :—ஜூயா, ஜூயா, ஜூயா,—

ப்ரபா :—இதையுனக்குக் கசப்பாக்க என் ஆண்மைக்கும் அங்குள்துக்கும் வலியுண்டென்பதை, நீ திடமாய் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ராட :—நற்குண கனவானே, பொறுங்கள்.

ப்ரபா :—கொள்ளோப்பேச்சென்ன ? இது வெநிஸ் நகரம் ; என் இல்லம் காட்டு மடமன்றே.

ராட :—மகாகனம்பொருந்திய ப்ரபான்வியோ ! குபடமில்லாமலும் ஸலவெண்ணாததோடுமே நான் தங்களிடம் வந்திருக்கிறே.

இயா :—ஜூயா, சத்தியமாகவே, கடவுளை வழிபடச்சொல்லிப்பிசா போதித்தால், கூறுவது பைசாசமென்று, அவ்வாறு செய்யாத

நித்திரை கடுவே திடைரன்றெழுங்கு வந்ததால் அவர் சரியானபடி ஆடை தரித்திருக்கவில்லை.

† அந்தப் பெயர் உடைமைக்காக.

வர்களின் நீரொருவர்போலும். நாங்கள் உமக்குதலிசெய்ய வந்திருக்கும், நாங்கள் வம்பர்க்குள்ளன்று நீர் நினைப்பதால், உம்மகளையொரு பார்பரிக் தேசத்துக்குத்திரைக்குக்கட்டிக்கொடுக்குடன்படிக்கிறீர். உம்முடைய பேரர் பேர்த்திகளும் சந்ததியாரும் பரியினமாகிக் களைப்பதுமக்குச் சம்மதிம்.

ப்ரபா:—எந்த ஊத்தைவாய்ப் பதரடா ஸி?

இயா:—ஜூயா, நான் உமக்கு இதைச் சொல்லவந்தவன் : உம்முடைய மகளும் மோரியனும்.

ப்ரபா:—நீயொரு பாதகனே.

இயா:—நீரோ, ஒரு—மந்திரக்கிழவர்.†

ப்ரபா:—உண்ணொன்றிவேன், ராடரிகோ ; இதற்கு நீதான் உத்தரவாதி.

ராட:—ஜூயா, எதற்கும் உத்தரவாதனுச் செய்கிறேன். தயைசெய்து கேளுங்கள் : தங்கள் அழியிய மகள், காவலாளிகளும் கண்ணயரும் இரண்டுங்கெட்ட வேண்யாகிய இந்த இராப்பொழுதிலே, சாதாரணக் கூவியாளாகிய ஒரு தோணிக்காரனே துணையாக,நீ காமவெறி கொண்ட ஒரு மோரியனுடைய மூரட்டு ஆவிங்கனத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டிருப்பது தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், தாங்கள் அதற்குச் சந்தோஷமாயும் மனப்பூர்வமாயும் உடன்பட்டிருப்பதாக எங்களுக்குச் சிறிது வெளியாகிறபடி (உண்மையாகவே) உடன்பட்டிருந்தால், தாங்கள் தங்களுக்கு அவுமதிப்பான தீங்குகளைத் துணிக்குத் தெய்தவர்களாகிறோம். தங்களுக்கு இது தெரிந்திராவிட்டாலோ, தாங்கள் எங்களைக் கோடிப்பது தவைறென்றே என் புத்திக்குத் தோன்றுகிறது. எல்லா மரியாதையையும் தவிர்த்து, தங்கள் கவரவத்துக்கிணங்காதவாறு விளையாடிப் பரிக்கிப்பேனென்று எண்ணுதேயுங்கள்.

ஆப்பிரிக்காகண்டத்தில் ஓர் பாகம்.

† மோரிய ஜாதியானுகிய ஒதெல்லோவை நிந்தணையாகக் குறிக்கின்றது.

‡ மந்திரக் கிழவருக்குச் சாதாரண புத்தியிராதென்றும், ஆதலால் அப்பெயரே இழிதன்மையதென்றும் இயாகோ இவ்வாறு கூறுகிறன்.

§ வெளிஸ்நகரம் நீரிற் கட்டப்பட்டது; வீதிகள் கால்வாய்களாயிருப்பதால் வண்டிகளுக்குப் பதிலாகத் தோணிகளே டேர்க்குவரவுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

தங்கள் அனுமதி கொடுத்திராவிட்டால், தங்கள் மதன், தன் கடமை, அழகு, புத்தி, ஐசுவரியம் முதலிய எல்லாவற்றையும், இங்கும் எங்கும் நிலையின்றித் திரிந்தலையும் ஒரங்கியனிடம் உப்புவித்து, மிகவும் கடமை கடஞ்சு நடஞ்சு திருக்கிருளென்று நான் மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறேன். உடனே தங்களைத் திருப்திசெய்துகொள்ளுங்கள்; தன் அனைத்திலாவது தங்கள் வீட்டிலாவது அவளிருப்பின், தங்களையிவ்விதம் எத்திய என்னை நியாயதண்டனைக்குட்படுத்துங்கள்.

ப்ரபா:—யாரங்கே! சக்கிமுக்கியைத் தட்டி வெளிச்சும் பொருத்து; எனக்கு ஒரு வர்த்தி கொடு; என் ஜனங்களைக் கூடப்பிடி; இந்த விபத்து என் கனவுபோலவேயிருக்கின்றது; இதற்குள்ளேயே எனக்கதில் பலமான நம்பிக்கையுண்டாய்விட்டது. வெளிச்சும் கொண்டுவா! வெளிச்சும்!

[மேனிலையில் மறைகிறூர்.]

இயா:—வாழி!* நான் போகவேண்டும்; இனியுன்னுடனிருங்கால் மோரியனுக்கெதிராகச் சாக்ஷி சொல்லவேண்டிவரும்; அது சாரியன்று, என் வேலைக்கடுத்துமன்று; வென்னில், இதற்காகத் துரைத்தனத்தார் அவனையெவ்வளவு கண்டித்தாலும், உத்தியோகத்தைவிட்டு கீக்கத் துணியார் என்பதை நானறிவேன். இப்பொழுதே நிகழும் கைப்பரஸ் யுத்தங்களுக்குப் பிரபலமான காரணங்களால் அவன் கப்பலேற ஆயத்தமாயிருக்கிறான்; அவ்யுத்தத்தில் துரைத்தன காரியத்தை நடத்தி நிறைவேற்ற, அவனைப்போல் தேர்ந்த சமர்த்தன் ஒரு வனுமே யவர்களிடமில்லை. இது காரணமாக, நரகவேதனையை வெறுப்பதுபோல் அவனை வெறுப்பினும், தற்கால ஜீவனுர்த்தமாக, நான் பக்கபாவனையையும் அடையாளத்தையும் காட்டவேண்டியிருக்கிறது; ஆனால், அது கேவலம் பார்க்கவுக்குமட்டுமே. அவனை உறுதியாய்க் கண் டிபிடிக்கவேண்டுமொனால், ஏழூப்பித்திரட்டிய தேடு கூட்டத்தை[†] அம்புக்குறித்துக்கு அழைத்துவா; நான் அங்கேயெவனுடனிருப்பேன். போய் வருகிறேன்.* (போதல்.)

* கானுங்தோறும், பிரியுங்தோறும் ஜிரோப்பியர் கூறும் சில வழக்கச் சொற்களை சமயத்துக்கேற்ப மொழிபெயர்த்திருக்கிறோம்.

[†] பக்கமாயிருப்பதுபோல் நடித்தொழுகல்.

‡ டெஸ்டிமோனியை ஒதெல்லோ ஒளித்துவைத்திருந்த ஓர் வீட்டின் பெயர்.

[கிழே ப்ரபான் வியோவும், தீவர்த்திகளுடன்
வேவுகாரரும் தோன்றுதல்.]

ப்ரபா:—இத்தீவினையிற் சந்தேகமேயில்லை: அவள் போயேவி
ட்டாள்; இனியென் இழிவுண்ட வாணைளில் நேரக்கூடியதெல்லாம்
துன்பமே.* ராடரிகோ, நீ அவளையெங்கு கண்டாய்? ஜயோ தூர்
அதிஷ்டப் பெண்ணே!—மோரியனேடென்று சொல்கின்றாய்? யா
வரே தந்தையாயிருப்பர்!—அவள்தானென்று எங்குனமறிந்தனோ?
ஓ! அவளென்னை நினைப்பரியவண்ணம் வஞ்சிக்கின்றார்கள்!—உன்னிடத்
தில் என்னசொன்னார்கள்?—இன்னும் சில தீவர்த்திகள் கொண்டுவாராருங்
கள்; என்னுறவினரையெல்லாம் ஏழுப்புமின்,—அவர்கள் விவாகமுடிந்
திருக்குமென நினைக்கின்றனரையா?

ராட:—மெய்யாகவே, விவாகமாயிற்றென்றே யென்னுகிறேன்.

ப்ரபா:—ஜயோ தெய்வமே! அவள் எங்குனம் வெளிப்பட்டாள்?
ஜயோ இரத்தத்துரோகமே!—தந்தைகாள்! இனி உங்கள் புதல்வியார்
வெளியொழுக்கத்தைக்கொண்டு, அவர்கள் மனங்களை நீங்களுணர்ந்த
தாக நம்பாத்ர்கள்—இளமையையும் கண்ணிப் பருவத்தையும் கெடுக்க
வல்ல மந்திரங்களுளவன்றே? அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி நீ
வாசித்ததில்லையா, ராடரிகோ?

ராட:—ஆம், ஜயா, நான் வாசித்துத்தானிருக்கிறேன்.

ப்ரபா:—என் சகோதரனைக் † கூப்பிடு.—ஜயோ நீயாவது அவ
ளைக் கல்யாணங்கு செய்துகொண்டாயில்லையே!—சிலர் ஒருவழி, சிலர்
வேறுவழி.—அவளையும் மோரியனையும் எங்கே கண்டுபிடிக்கலாம்,
உனக்குத் தெரியுமா?

ராட:—தாங்கள் தமைசெய்து நல்ல காவலாளிகள் சேர்த்துக்
கொண்டு என்னுடன் சென்றால், அவனை நான் கண்டுபிடிக்கக்கூடு
மென்றென்னுகிறேன்.

* உண்மை தெரிக்கவுடன், தம்மகனுறக்கூடிய குன்புக்கு வருந்தாது
தம்பொருட்டே கிளைசமுறுகின்றனர்: இவர் தங்கயக் கருத்தினரே.

† க்ரேவியானே.

ப்ரபா :—தயைசெய்து வழிகாட்டிச் செல். ஒவ்வொரு வீட்டிக் காரணமும் கூப்பிடுவேன்; அநேகமாக எல்லா வீடுகளிலும் என்னது காரண் செல்லும்.—யாரங்கே! ஆயுதங்கள் கொண்டுவாருங்கள்! இநாக் காலத்துக்குரிய உத்தியோகஸ்தர் சிலரை யெழுப்புமின்.—

நட, நல்ல ராடரிகோ :—உன் சிரமத்துக்குத்தக்கவாறு (பிரதியுப காரம்) செய்வேன்.

[யாவரும் போதல்.]

இரண்டாங்களம் :* வெங்ஸ—வேக்ரேரு வீதி.

(காலம் : இரவு.)

[ஒதெல்லோவும், இயாகோவும், தீவர்த்திகஞ்சன் ஏவலரும் பிரவேசித்தல்.]

இயா :—யுத்தத்தொழிலில் நான் மனிதர்களைக் கொன்றிருந்தும், வன்மச்சிங்கையுடன் மூன் சூழ்ந்து ஒரு கொலைசெய்ய மனச்சாக்கி சிறிதும் ஒவ்வவில்லை. சிலவேளைகளில் எனக்கு உண்மை பயக்கக்கூடிய மனக்கொடுமை, என்னிடமில்லை. ஒன்பது, பத்துத்தரம் அவரைத் திங்கு விலாவிலே குத்த நினைத்தேன்.

ஒதேல் :—(அப்படியொன்றும் நேரிடாது) இப்பொழுதுள்ள விலைமையே உசிதமானது. †

இயா :—அதில்லை, அவர் தாறுமாருகஉள்ளிலேர் அங்களைப்பற்றி அவமரியாதையாகவும், துடுக்காகவும் பேசினோ; † இவையெல்லாம் கேட்க, எனக்குள் சொற்ப பயபக்கியுடன் என்னும் பொறுப்பதறி தாய்விட்டது. இதுவிற்க; ஜூயா, தங்கள் கல்யாணம் முடிந்துவிட்ட தோ இல்லையோ, சற்றுத் தயைசெய்து சொல்லுங்கள்; ஏனெனில், இது சிச்சயமே: அந்தப் பிரபு மிகவும் (ஜனங்களால்) நேசிக்கப்பட்ட

* ராடரிகோவைவிட்டுப் பிரிந்த இயாகோ, ஒதெல்லோவிருந்தவிடம் வந்தடைந்தவுடன் கிகழ்கின்றது.

† ப்ரபான்வியோவை; ராடரிகோவை யென்பராருமூனர்.

‡ நம் நாடகத்திலைவன் முதல் முதல் பேசவது இது: இதன் மூலமா அவன் மனவமைச்சியையும், அடக்கத்தையும் குறிப்பிக்கின்றார் கவி.

வர்; துறைத்தனத் தலைவராகிய ட்யூக்அளவு செல்வாக்குள்ளவர்; அவர் தங்களை விலக்கிவிடுவார்; அல்லது, சட்டப்படி தங்களுக்கேவே வளவு தடையும் துண்பமும் இழைக்கக்கூடுமோ, அவ்வளவும் தம்மதி கார பலத்துக்கு எட்டியமட்டும் செய்வார்.

ஒதேல்:—அவர் பகைமையைச் சொலுத்தட்டும். நான் துறைத் தனத்துக்குப் புரிந்துள்ள ஊழியங்கள் அவர் முறையீடுகளையெல்லாம் நாவடக்கிவிடும். தற்புகழிச்சி கவரவகுணமென்றேற்படும் சமயத்தில் நான் வெளிப்படுத்துவேன்: நான் சிங்கவாசனத்திருந்தவர் வம்சத்தில் பிறந்தவனென்பதை இன்னும் யாரும் அறியார்; என் யோக்கியதை யும், இப்பொழுது நான் அடைந்திருக்கும் பெரும்பதவியுடன் சமத்து வமாக அளவளவுத்தக்க்கேயன்றித் தலை வணக்கும்படி தாழ்ந்த தன்று. நான் சொல்வதைத் தெரிந்துகொள், இயாகோ: உயர்குல டெஸ்டிமோனியில்லை எனக்குக் காதல்மட்டும் இல்லாவிடின், குடும் பப்பற்றில்லாத என் சர்வ சுதந்தர பிரமசாரிய நிலைமையைக் கடல ணவு ஐசுவரியம் கிடைப்பினும், நான் இவ்வாறு வரைகோவிச் சிறை யிடமாட்டேன். அஃதென்ன, நோக்கு! அதோ வருகின்ற வெளிச் சங்கள் ஏன்ன

இயா :—அவர்கள்தான், ஏழுப்பப்பட்ட தகப்பனும் அவர் சினே தெர்களும்: சீங்கள் உள்ளே போவதே உத்தமம்.

ஒதேல்:—யானே போவேன்? நான் (அவர்கள் கையில்) அகப்படவேண்டும்: என் சீலமும், தகுதியும், மாசற்ற நெஞ்சமும் நான் செய்தது குற்றமல்லவன்று நிருபிக்கும். அவர்கள்தானு அது.

இயா :—ஜோஸ்* ஆணை! அவர்களால்லவென்று எண்ணுகிறேன்.

[**தீவர்த்திகளுடன் காலியோவும் சில உத்தியோகஸ்தரும் வருதல்.**]

நீல்:—ட்யூக்கின் வேவுகாரரும் என் உபசேனைப்பதியும்.—நன் பர்காள்! இவ்விரவு உங்களுக்கு நல்லதாகட்டும்! சமாசாரம் என்ன?

உரோமரால் தொழுப்பட்டுவந்த இருமுகத் தேவைதயொன்றின் பெயர். இருமன நயவுஞ்சகனுகிய இயாகோ சத்தியஞ்செய்தற்கு ஏற்ற தெய்வமே.

காஸி :— சேனுபதி ! ட்யூக் தங்களுக்கு வந்தனமளித்து, இந்த நிமிஷமே, அதிதீவர அவசரமாய்த் தங்களைக் காண விரும்புகிறோர்.

ஒதேல் :— சங்கதி யென்னவென்றெண்ணுகிறோய் ?

காஸி :— கைப்பறவிலிருந்து தெரியவந்த ஏதோ விவேதயம்போ ஹம். அது சிறிது அவசரமான காரியம் ; போர்க்கப்பல்களிலிருந்து ஒரு வன்பின் ஒருவனுக்கப் பன்னிரண்டு தூரர்கள் இன்றிரவு தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றனர் ; மங்கிரக் கிழவரில் அநேகர் எழுப்பப்பட்டு, இதற்கு முன்னமே ட்யூக் அரண்மனையில் சபைக்டிவிட்டது. தங்களை அவசரமாய் அழைத்திருக்கிறார்கள். தங்கள் வாசஸ்தலத்தில் அகப்படாமையால், துரைத்தனச்சங்கத்தார் தங்களைத் தேடிப்பிடிக்க, மூவரைத் தனித்தனியாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

ஒதேல் :— கீயே என்னை முதலிற் கண்டு பிடித்தது நலமாயிற்று ; இங்கு வீட்டில் ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உன்னுடன் வந்துவிடுகிறேன்.

[போகிறுன்.]

காஸி :— துவஜதாரி ! இங்கேயிவர் என்னசெய்கிறோ ? *

இயா — மெய்யாகவே, இன்றிரவு ஒரு பெரிய நிலக்கப்பல் பிடித் திருக்கிறோர். அது சட்டப்படியவருக்குத் தங்கிவிட்டால், பின்பற்றுக்கு வேண்டியதொன்றுமிராது. †

காஸி :— நீ சொல்வது தெரியவில்லை.

இயா :— அவர் விவாகம் செய்துவிட்டார்.

காஸி :— யாரை ?

[ஒதெல்லோ திரும்பி வருதல்.]

இயா :— யாரையா,— வாருங்கள், தலைவரே, போவோமா ?

ஒதேல் :— இதோ வந்துவிட்டேன்.

காவிளீயா முழுநம் அறிந்தவனேயாயினும் தனக்குத் தெரியுமென்ற இயாகோ சந்தேகியாதவண்ணமும், இயாகோவுக்குத் தெரிந்தது எவ்வளவை ஸ்தரியும்வண்ணமும், இவ்வாறு பேசி ஆழம்பார்க்கிறோன்.

ஒரு குறைவுமிராது.

காஸி:—தங்களைத் தேட இதோ வேறொரு கூட்டத்தார் வருகிறார்கள்.

இயா:—அது ப்ரபான்வியோ ;—சேனைபதி, என் புத்தியைச் சற்றுக் கேளுங்கள் ; அவர் கெட்டவெண்ணைத்துடன் வருகிறார்.

[ப்ரபான்வியோவும், ராடரிகோவும், தீவர்த்திகள் ஆயுதங்களுடன் உத்தியோகஸ்தரும் வருதல்.]

ஒதேல்:—அதார் ! நில் அங்கே !

ராட:—ப்ரபோ ! அவன்தான் மோரியன்.

ப்ரபா:—(வெட்டிக்) கீழே விழுத்துங்கள் திருடனே !

[இருபக்கத்தாரும் வாள்களையுருவுகிறார்கள்.]

இயா:—ஓ ராடரிகோ ! வா அப்பா, நீயும் நானும் ஒரு கை பார்ப்போம்.*

ஒதேல்:—பனியினால் துருப்பிடித்துவிடாமல், உங்கள் பளப பளப்பான வாள்களை உறைகளிலிடுங்கள். கற்குண ப்ரபோ ! தங்கள் ஆயுதங்களாற் பார்க்கினும், தங்கள் மூப்பினால் என்னை யதிகமாக ஏவல்கொள்ளாம்.

ப்ரபா:—அடே கெட்ட திருடா ! என் மகளை யெங்கு ஓளித்து வைத்திருக்கின்றாய் ? மகா பாபியாகிய நீ, அவளை மந்திரங்களால் மயக்கிவிட்டாய் ; அவனோ மேன்மையும் அழகும் சௌபாக்கியமும் நிறைந்த கங்கிகை ; விவாகத்துக்குச் சிறிதும் இணங்காது, எங்கள் சுவதேசத்தாரில் செல்வம் நிறைந்த ஏழிலினங் குமரரையெல்லாம் வெறுத்து விலக்கியவள் ; யுத்தி புத்தி அநுபவத்துக்கிகையை எப்படி ஆலோசித்துப் பார்க்கினும், இந்தன்மையினன், மந்திரத்தளைகளால் மதியழிந்து கட்டுண்டிருக்காலொழிய, யாவரும் பரிக்கிக்கும்படித் தன்

தனக்கும் ராடரிகோவுக்கும் பகையென்று ஒதெல்லோ நினைந்துகொடும் பொருட்டும், வேண்டியபொழுதெல்லாம் தனக்குப் பளங்கொடுப்ப வன் ஒருவேளை தற்செயலாய்ச் சண்டையில் மதிஞ்துபோகாமலும், இவ்வாறு இயாகோ துவக்கத்திலேயே ராடரிகோவைத் தனியாய்ப் பிரித்து விடுகிறன்.

காலவுக்கடங்கோடிச்சென்று, களிப்பின்றி அச்சத்தையே தரக்கூடிய உன் கறப்புக்கடாவிங்கணத்துக்கு ஒரு பொழுதும் உட்பட்டிருக்கவே மாட்டாள் என்பது தெரிகின்றது. நீ அவன்மேல் கெட்ட மாநிரங்களைப் பிரயோகித்து, மன நிலையைத் தளர்வதற்கும் மருத்திட்டினாலோ, தாதுப் பொருள்களாலோஅவள் முதிரா இளம்பருவத்தைக் கெடுத்திருக்கின்றாய் என்பது புத்திக்குத் தெளிவாய்த் தெரியவில்லையாவென்று உலகமே ஆலோசித்து நியாயங்க் சொல்லட்டும். — எப்படிப்பார்த்தாலும் அதிற் சந்தேகமில்லை; அது புத்திக்கொத்தாகவும், வெளிப்பொருளாகவுமே யிருக்கின்றது. ஆகையினால், சட்டங்களால் தவிர்க்கப்பட்டனவும், ஆதாரயில்லாதனவுமான தொழில்களை அப்பியசித்து உலகைக் கெடுக்கும் ஒருவனாக, நானுண்ணைக் குற்றஞ்சமத்துகின்றேன்; இவனைப் பிடியுங்கள்; திருக்கியதிர்த்தால், இவனுக்கு நேரிடக்கூடும் சேதத்தை யெண்ணுது அடக்குங்கள்

ஒதேல் :—என்னைச்சார்ந்தவர்கள், மற்றவர்கள், இருவரும் கை நீட்டாதேயுங்கள். கலகஞ்செய்வது தகுதியென்று நான் எண்ணினால், அதற்கு ஒருவர் தூண்டுதல் எனக்கு வேண்டியிருந்திராது. தாங்கள் சார்த்திய இந்தக் குற்றஞ்சுக்கு உத்தரவாதஞ்சொல்ல நான் எங்கு செல்லவேண்டும்?

ப்ரபா :—காலக்கிரமத்தில் இதற்கேற்ற சட்ட விசாரணை தொடங்கி உன்னைப் பிரதிவாதஞ்சொல்ல அழைச்சுக்கும்வரையும், சிறைச் சாலைக்குப் போகவேண்டும்.

ஒதேல் :—இதற்கு நான் கீழ்ப்படிக்கு நடந்தாலென்ன? துரைத்தனக் காரியமாக என்னை உடனே தம்மிடம் அழைத்துவரும்படி இதோ என் பக்கத்தில் நிற்கும் வேவுகாரரையனுப்பியிருக்கும் ட்டுக் அதை யெப்படி யொப்புவார்?

முதல் உத்தியோகஸ்தன் :—மகா கண்ணியம்பொருந்திய ப்ரபோ! அது மெய்தான்; ட்டுக், துரைத்தனச் சங்கத்துடன் இருக்கிறார். நங்கள் கனத்தையும் அழைத்துவர ஆள் போயிருக்குமென்பது நிச்சயம்.

ப்ரபா:—பெப்படி ! இரவில் இந்த வேளையில், ட்யூக், சங்கத்துட னிருக்கிறாரா ! அவனைக் கொண்டுவாருவார்கள் ; என் முறையீடு சாதா ரணமானதல்ல ; ட்யூக்கும் என் சோதர துறைத்தனத்தாரில் எவரும், இத்தீவையை அவரவர்க்கு நேர்ந்ததுபோலவே நினைப்பார்களென்பது தின்னாம் ; ஏனைனின், இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் தடை யின்றி நடந்துகொண்டிருந்தால், அடிமைகளும் அஞ்ஜாணிகளும் நம் துறைத்தன பரிபாலகராய்விடுவார்கள்.

[யாவரும் போதல்.]

முன்றுங்களம் : வெங்கிள்—ஓரு சபாமண்டபம்.

(காலம் : வைகறை)

[ட்யூக்கும் துறைத்தனச் சங்கத்தாரும் ஒரு
'மேஜை'பைச் சுற்றி வீற்றிருக்க்கல் ; உத்தியோ
கஸ்தர் ஏவல்செய்து நிற்றல்.]

ட்யூக் :—இந்தச் சமாசாரங்கள் நம்பும்படி முன்பின் ஒத்திருக்க வில்லை.

முதல் து. ச :—அவை ஏறுமாறுகவேயிருக்கின்றன. எனக்கு வந்த நிருபங்களில் நூற்றேழமு மரக்கலங்களென்று எழுதியிருக்கின்றது.

ட்யூக் :—என் கடிதங்களில் நூற்றாற்பதென்றிருக்கின்றது.

இரண்டாம் து. ச :—என் கடிதங்களில் இருநூறென்றிருக்கின்றது. இம்மாதிரி விஷயங்கள், உத்தேசம்பற்றி யெழுதப்படுவதால், அவற்றில் அடிக்கடி வித்தியாசமிருக்கவேசெய்யும் ; ஆயிலும், இங்நிரு பங்கள் குறித்ததொகையில் ஒத்திராவிட்டாலும், ஒரு துருக்க நாவாய்ப் படைஸெப்பரஸை நோக்கிச்செல்வதை, எல்லாம் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

ட்யூக் :—ஆம், அது ஆலோசிக்கக்கூடியதே ; இந்த வித்தியாசம் சங்கேதத்தை விளைத்தாலும், முக்கிய விஷயத்தில் பொய்யென்று நான் பயப்படாதிருக்கவில்லை.

மீகாமன் :—[உட்புறத்தில்] என்ன ஓ ! என்ன ஓ ! என்ன ஓ !

முதல் உத்தியோகஸ்தன் :—கப்பல்களிலிருந்து ஒரு தூதன்

[ஒரு மீகாமன் பிரவேசித்தல்.]

ப்யுக் :—இப்பொழுது—சங்கதியென்ன?

மீகாமன் :—துருக்கர் கப்பற்படை ரோட்ஸ் தீவை நோக்கிப் போகிறது; அவ்வாறு துரைத்தனத்துக்கு, இங்கே தெரிவிக்கும்படி ஆஞ்சலோ பிரபு கட்டளையிட்டார்.

ப்யுக் :—இவ்விதம் மாறியிருப்பதெப்படி?

முதல் து. ச :—எவ்வாறு ஆலோசித்துப்பார்த்தாலும் இப்படியிருக்குமுடியாது; நாம் பொய் நோக்கங்கொள்ளும்படி செய்யப்படும் நடிப் பேயிது. துருக்கனுக்கு ஸைப்ரஸ் எவ்வளவு முக்கியமென்பதையும்; அதுவுமன்றி, அது துருக்கனுக்கு ரோட்ஸிலும் அதிக அவசியமாயிருப்பதும் தவிர, ரோட்ஸைப்போல் பலமான காவலாற் சூழப்பட்டிராமலும், அதைப்போல் யுத்தசங்கதமாயின்றி, எனிதிற் பிடிபடும்படி யிருப்பதையும் நாம் ஆலோசிக்கின், தனக்குப் பிரதம முக்கியமானதைக் கடைசி வரையுங் தாழ்க்கவிட்டுச், செயற்களிதாயும் பிரயோசனப்படுவதாயும் ஸ்ரீ முயற்சியைக் கைவிட்டுப், பிரயோசனமற்ற அபாயகரமான வோர் முயற்சியில் தலையிடும்படி, துருக்கன் அவ்வளவு யுத்தியில்லாதவனென்றெண்ண இடமில்லை.

ப்யுக் :—ஆம், அவன் நோக்கம் ரோட்ஸின் மேலில்லை யென்பது நிச்சயமே.

முதல் உத்தி :—இதோ இன்னும் சமாசாரம் வருகிறது.

[ஒரு நூதன் பிரவேசித்தல்.]

தூதன் :—கவரவ ப்ரபுக்களே! கருணாநிதிகளே! துருக்கர் ரோட்ஸ்தீவை நோக்கி நேராக மரக்கலங்களோயோட்டி, அங்கே மற்றொரு கப்பற்படையுடன் சேர்த் துகொண்டார்கள்.

முதல் து. ச :—ஆம், அப்படியே நினைத்தேன்.—உன் மதிப்பில் எத்தனை கப்பல்களிருக்கும்?

தூதன் :—முப்பது பாய் கொண்டது; இப்பொழுது மறுபடியும் ஒளிப்பின்றி ஸைப்ரஸை நோக்கித்திரும்புகிறார்கள். உண்மையிலும் ஊக்கத்திலுள்ள சிறந்த தங்கள் காரியஸ்தராகிய மண்டானே பிரபு

நம் வந்தனங்களையளித்துத் தங்களுக்கு இதைத் தெரிவிக்கச்சொன்னார். தாங்கள் இதை நம்பும்படி பிரார்த்திக்கிறார்.

ப்ரீகு :—ஆகவே, ஸஸ்ப்ரஸாக்கே என்பது சிச்சயம். மார்க்கஸ் ஹாக்கிக்காஸ்* ஊரிலில்லையா?

முதல் து. ச :—அவனிப்பொழுது பிளாரண்ஸ் நகரத்திலிருக்கிறான்.

ப்ரீகு :—உடனே வரச்சொல்லி அதிதீவிரமாய் நமது கட்டளை அனுப்புங்கள்.

முதல் து. ச :—இதோ ப்ரபான்வியோவும் மோரியவீரரும் வருகிறார்கள்.

[ப்ரபான்வியோ, ஒதெல்லோ, இயாகோ, ராட.ரிகோ உக்கிலோகஸ்தர், இவர்கள் பிரவேசித்தல்.]

ப்ரீகு :—ஒதெல்லோ வீரரே! பொதுவிரோதியாகிய துருக்களை யெதிர்க்க, † உம்மை யுடனே நியமிக்கவேண்டியிருக்கின்றது.

[ப்ரபான்வியோவை நோக்கி.]

நான் உங்களைப்பார்க்கவில்லை; கவுரவ்ப்ரபோ! உங்கள் வரவு கல்வதாகுக; இன்றிவு உங்கள் ஆலோசனையும் உதவியும் இல்லாமை ஒரு குறைவாகவே மிருந்தது.

ப்ரபா :—நாலும் அப்படியே தாங்களில்லாத குறையை யுண்ட்தேன். மஹாப்ரபோ! பொறுத்தருளுங்கள்; என் உத்தியோக மன்று, துரைத்தனக்காரியங்களைச் செவியற்றதுமன்று, நான் படுக்கை விட்டெழுந்ததற்குக் காரணம்; இப்பொழுதுள்ள பொதுக்கவலை

ஸஸ்பரஸ் தீவைச் சார்ந்த வ்வரங்களை அபுவ ஞானத்தால் நன்கூறின்றன ஓர் படைவீரன்பொலும்; அவனேடளவாவிச் சில விஷயங்களைப்பறியும்பொருட்டி, ட்ரீகு அவனுள்ளே என்று வினவுகிறார்.

வெநிஸ் கைக் குடியாட்சித் துரைத்தனத்தார், சுவதேசிகளை முக்கியத்தாக்கத்தாக நியமிக்கின், ஒரு வேளை குடியாட்சியை யெதிர்த்தடக்கித் தாமே அரசாக முடிகுட்டிக்கொள்வாரன்றஞ்சி, அங்காட்டில் விசேஷச் செல்லாக்கில்லாத அங்கியரையே யத்தகைய பெருந்தனத்தில் வைத்துத் தம் குடியாட்சியை யோம்பிவந்தனர்.

யன்மனதிற் பற்றவுமில்லை; ஏனெனின், என் சொந்த வியாகுலம் தன் அளப்பரிய பெருமையாலும், அடங்காத உக்கிரத்தாலும், மற்றுக் கவலைகளையெல்லாம் மேலிட்டு விழுங்கிவிட்டுத் தானே யென் மனத் தில் நிறைக்கிருக்கின்றது.

பீருகி:—என், என்ன விசேஷம்?

ப்ரபா:—என் மகள்! ஐயோ என் மகள்

பீருகிதும் து. ச:—இறந்தனளா?

ப்ரபா:—ஆம், என்மட்டில் இறந்தேவிட்டாள்; சூநியக்காரரிடம் பெறப்பட்ட மந்திரங்களினுலும் மருந்துகளினுலும் அவள் கெடுக்கப் பட்டு, என்னிடத்தினின்றும் திருடப்பட்டுக் கற்பழிவுண்டிருக்கிறீர். குருடு, பொறியூனம் முதலிய குறைவுகளொன்றுமில்லாதிருக்க, சூநிய மந்திரவாதமின்றி, ஒருபொழுதும் இயற்கை நிலையில்வளவு விபரீதமாகத் தவறியிருக்க முடியாது.

பீருகி:—இவ்வாறு துன்மார்க்கத்தில் உங்கள் மகளை மதிமயக் கிப் புகுத்தி, உங்கள் காவலினின்றும் கடத்தியவன் எவ்னேயாயினும், நீங்கள் சார்த்துங் குற்றத்துக்குட்பட்டவன் நம்முரிமை மகனேயாயினும், ஆகுக; அவனுக்கு உங்கள் அபிப்பராயப்படி நீங்களே சட்டப் புத்தகங்களில் ஏற்பட்ட கொடுரே தண்டனையை விதிக்கலாம்.

ப்ரபா:—தங்கள் கனத்துக்கு வணங்கி வந்தனமளிக்கிறேன். இந்த மனிதன்தான், இந்த மோரியனே; துறைத்தன விதயமாகத் தங்கள் அவசரக் கட்டளையால் இப்பொழுது இங்குவந்திருக்கும் இவனே.

பீருகிதும் து. ச:—நாங்கள் இதற்கு மிகவும் மனம்வருந்துகின்றோம்.

பீருகி—[ஒதெல்லோவை நோக்கி] உம்முடைய பக்கத்தில் நீரி தற்கு என்னசொல்லக்கூடும்?

ப்ரபா:—இது உண்மையே என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

ஒதேல்:—சர்வாதிகாரமும், ஆழ்ந்த சிஂதையும், கவாலமும் பொருந்திய கனவான்களே! அதிகாம்பீரிய குணமும் சீலமும் வாய்ந்த என் அருமை இறைவர்களே! இந்தக் கிழவர் மகளை நான் கொண்டுபோய் விட்டது முற்றிலும் உண்மையே; நான் அவளை விவாகஞ்செய்து

கொண்டதும் உண்மையே. என் குற்றத்தின் தலைப்பெல்லாம் இவ்வளவே; மேலில்லை; என் பேச்சோ முரட்டுத்தன்மையது; வாக்கு நயமும் சாதுரியமுமாகிய பாக்கியுத்தை நான் பெற்றவனில்லை. ஏனைனில், என் புயங்கள் ஏழாண்டிச் சதைப்பற்றுக்கொண்டது*முதல், இப்பொழுது வீணாகக் கழிந்த ஒன்பது மாசங்களுக்கு முன்வரையும்- இப்புயங்கள்-விழைந்துசெய்த முக்கியப் பிரவர்த்தியெல்லாம் கூடாரங்களாட்சே போர்க்களத்திலேயே நிகழ்ந்தன. ஆகவே, சண்டை சச் சரவுகளைச்சார்ந்த வீரச் செய்கைகளைத்தவிர, இப்பேருலக விஷயங்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசவும் முடியாது; என் விஷயத்தை யிப்பொழுது நானே எடுத்துப் பேசுவதில் என் கூவிக்கு அதிக அறுகூலமுமிராது. ஆயினும், என் காதலின் விருத்தாந்தமுழுவதையும் உள்ளபடி சிறிதும் மழுக்காது கூறி, என்மேற் குற்றஞ்சமத்தப் பட்டபடி, என்ன மருத்தீடுகள், என்ன வசிய பந்தனங்கள், என்ன மஹாமந்திர சக்திகளைக்கொண்டு அவர் மகளது காதலைப்பெற்றேனென். பதையும் வெளியிடுகிறேன்; தாங்கள் தயைக்கார்ந்து பொறுமையோடு கேட்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.

ப்ரபா :—கங்கிலையோ ஒரு காலத்திலும் துணிவுள்ளவள்ளல். தன் இனக்கண்டே நானுறுமளவு அச்சமும் அமைதியும் மட்டும் பொருங்கியவள்; அப்படிப்பட்டவள், வயது, ஐங்குமிகு அந்தஸ்து, ஒன்றுமே பொருத்தமில்லாதிருக்க, தான் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவுமே அஞ்சியது ஒன்றின்மேல் இயற்கை விரோதமாகக் காதலாக வேண்டுமா எல்லா நற்குணமும் நிறைந்துள்ளவள், சகல இயற்கைப்பிரமாணங்களுக்கும் மாறுபாடாக இவ்வாறு தவறியொழுகக் கூடுமென்று ஒப்புக்கொள்ளும் மதியுகம் ஊனமுள்ளதாகவும், மிகக் குறைபாடுள்ள தாகவுமே யிருத்தல்வேண்டும்; மகா தந்திரமுள்ள தூர்க்கிருத்தியங்களே இப்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம்; வேறு காரணங்கூறமுடியாது. ஆதவின், இரத்தத்தின் சபாவத்தை மாற்றவல்ல மருந்துச்சேர்க்கை

* எனக்கேழுவயதானதுமுதல்.

+ தன் காதலை ஜீயிருவண்ணம் இவ்வாறு ஒதெல்லோவைககாணவும் அஞ்சபவள்போல் ஈடித்து, டெஸ்டிமோனு தன் நங்கையை வஞ்சித்தாளை ஓப்புதையும், அதற்கு மோரியனும் உடன்தையாயிருந்தானென்பதையும் அறி கிடௌம்.

களினுலேனும், இவ்விளைவண்டாகும்படி மந்திரிக்கப்பட்ட ஒளத்திற்களினுலேனும், அவன் அவன் மனத்தைத் திருப்பியிருக்கிறென்று கான் மறுபடியும் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்.

ட்யுகிக்:—வற்புறுத்திக் கூறப்படும் வெறுமொழி ருஜூவாகாதே; அங்கனமிருக்கலாம் இங்கனமிருக்கலாமென்று சாதாரணமாய் அவருக்கு விரோதமாக யூத்துக்கூறுவதைத் தவிர, வேறு ஒப்பக்கடிய தக்க முகாந்திரங்கள் வேண்டுமே.

முதல் து.ச.:—அதிருக்கட்டும்; ஒதெல்லோ, நீர் சொல்லும்; இவ்விளங் கங்கிளையின் மனத்தை நேரல்லாத வலாற்காரமான வழிகளால் வசப்படுத்திக்கொடுத்து, அவன் காதலை நீர் கொண்டிரா? அன்றேல், மனத்தோடு மனமிசைந்து நீர் வேண்டிக்கொண்டதின்மேல், அவன் இணங்கினா?

ஒதேல்:—“அம்புக்குறி”க்கு ஆளனுப்பி யந்தச் சீமாட்டியை யிங்கு வரவழைக்க வேண்டுகிறேன்; அவன் தங்கை முன்னிலையில் என்னைப்பற்றி யவனே பேச்சுடும்; அவன் வாக்குமூலத்தினால் என்மேற்குற்றமிருப்பதாக விளங்கினால், என்னிடம் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை கையத் துறந்து, என்னை வேலையினின்று நீக்குவதேயன்றி எனக்கு மரணதண்டனையும் விதிக்கலாம்.

ட்யுக்:—பெஸ்டிமோனுகை யிங்கழைத்துவா.

ஒதேல்:—துவஜதாரி, அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோ; அவ்விடம் உனக்கே நன்றாய்த்தெரியும்.

[இயாகோவும் வேவுகாராம் போதல்.]

அவன் வரும்வரையும், என் பாவங்களைக் கடவுள் முன்பு உண்கமயாக ஒத்துக்கொள்வதுபோலவே, * இந்த அழகிய சீமாட்டியின் காதலை யானும், என் காதலை அவரும் எவ்வாறு அடைந்தோமென்பதை உள்ளபடி தங்கள் செவியறக் கூறுகிறேன்.

*இறிஷ்தவமதத்தில் ரோமன் காதோலிக் வகுப்பினர், குறித்த காலங்களில் குருமுகமாகவும், கடவுள் சான்றாகவும் தங்கள் பாவங்களை வெளியிட்டு வருகியும், பிராயச்சித்தங்களைச் செய்தும் விமோசனம் பெற வேண்டுவது வழக்கம்.

ட்யுகி:—சொல்லும் ஒதெல்லோ.

ஒதேல்:—அவள் தந்தையென்மேற் பக்ஷமாயிருந்தார்; அடிக்கடியென்னைத் தம் வீட்டுக்கழைமுத்தார்; ஆண்டாண்டாக என் வானுளின் விருத்தாந்தத்தையும், நான் சம்பந்தப்பட்ட சண்டைகள் முற்றுகைகள் ஆபத்து சம்பத்துக்களையும் சொல்லச்சொல்லிக் கேட்டார். பின்னொப்பருவம் தொடங்கி, அவர் வினவிய நிமிஷம்வரையும் நான் அதை விவரமாய்ச் சொன்னேன். அதில், பெருங்கேடான் சம்பவங்களையும், நீரிலும் நிலத்திலும் நிகழ்ந்த பரிதாபமான விபத்துக்களையும், முற்றுகைசெய்த கோட்டை மதில்களில், உடனே ப்ராணஹாங் நேரக்கூடிய துவாரங்களினாடு நுழைவதில் மயிரவளவு தப்பி உயிர் பிழைத்தவைகளையும், இறுமாப்புற்ற எதிரிகள் என்னைச் சிறைப்படுத்தி அடிமையாக விற்றதையும், அடிமையினின்று மீண்டதையும், பின்பு செய்த பிரயாணத்தில் நடந்துகொண்டவித்ததையும், அப்பிரயாணத்தில் கடந்த பெருங்குகைகளையும், பாழான பாலைவனங்களையும், கருப்புரடான கற்சுங்கங்களையும் பாறைகளையும், விண்ணுலகைத்தொடும் சிகரங்களையுடைய குன்றுகளையும், ஒருவரையொருவர் தின்னும் நர பக்ஷினிகளையும், தோள்களுக்குக் கீழாகத் தலைவளரும் மனிதரையும்* பற்றிப் பேச நேர்ந்தது. இதைக் கேட்க டெஸ்டிமோனு வெகுபரபரப்புடன் விரும்புவான்; ஆனால் வீட்டுவேலையினிமித்தம் நான் கதைசொல்லும் இடம்விட்டு அவள் அடிக்கடிப்போக நேரிடும்; அதைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் முடித்துவிட்டுத் திரும்பிவந்து, என் வார்த்தைகளைப் பருகுவதுபோல் பேரவாவுடன் செல்விக்கொள்வாள்:—இதை நான் கண்டு, ஒரு தக்க சமயம் பார்த்துக்கொண்டேன்: முழுதும் கவனமாகவின்றி, இங்கே சிறிது அங்கே சிறிதாகமட்டுமே தான் கேட்டிருந்த என் பிரயாண விருத்தாந்த முழுவதையும் தனக்கு விவரமாய்க்கூறவேண்டுமென்று மிக்க விருப்புடன் அவளேயென்னைப் பிரார்த்திக்கும்படிச் செய்தேன்; அவள் வேண்டுகோளுக்கிசைந்தேன். என் இளமையிலே நான் அநுபவித்த சில துக்கரமான விபத்துக்களைக் கேட்கபேசுதமன டெஸ்டிமோனுவுக்கு அளப்பரிய ஆச்சரியத்தையும் தனமேல் பரிதாபத்தையும் உண்டாக்குமாறு, ஒதெல்லோ, தான் கண்ணுற் கண்டவற்றைமாத்திரமின்றி சில கட்டுக்கதை விஷயங்களையும் சேர்த்துப் ‘புள்ளி’ மிருக்கிருவன்ன்பது துவங்குகிறது.

அவனுக்கு அடிக்கடி தான்றியாமலே கண்ணீர்பெருகிறது. என் கதை முடியவே, அவன் என் கஷ்டங்களுக்காக அளப்பரிய பெருமூச் செறிந்தாள்; 'உன்மையாகவே, இது ஆச்சரியமானதே, மிக ஆச்சரியமானதே; இது பரிதாபமானதே, மிகவும் பரிதாபமானதே; இதைக் கேளாதிருந்தேனில்லையே; ஆயினும், எனக்குக் கடவுள் இப்படி யொரு புருஷனையளிக்க விரும்புகிறேன்' என்று வற்புறுத் திச் சொன்னார்; எனக்கு வந்தனமளித்தாள்; என் சினேகிதன் எவ்வள வது அவன்மேற் காதல் கொண்டிருந்தால், என் கதையைச் சொல்ல அவனுக்கு நான் கற்றுக்கொடுத்துவிடமட்டும் வேண்டுமென்றும், அதைக் கேட்டவுடன் தன் மனம் அவன் வயமாகிவிடுமென்றும் சொன்னார். இந்தக் குறிப்பையுணர்ந்துகொண்டு, நான் என் காதலை வெளியிட்டேன். எனக்கு நேரங்த அபாயங்களின்பொருட்டு அவன் என்மேல் காதல் கொண்டாள்; அவைகளின்பொருட்டு அவன் பட்ட பரிதாபத்துக்காக, நான் அவன்மேல் காதலானேன். நான் பிரயோகித்த வசிய மந்திரமெல்லாம் இதுதான்; இதோ அந்தச் சீமாட்டி வருகிறான்; அவனே சாக்ஷி சொல்லட்டும்.

[**தெஸ்டி மோனாவும், இயாகோவும், வேவுகாரரும் பிரவேசித்தல்.**]

பீஷுக் :—இந்தக் கதை என் மகள் மனத்தையும் கவர்ந்துவிடுமென்றே நினைக்கிறேன்:—ஏற்குண ப்ரபான்வியோ, போன்று போகட்டும்; கடந்துவிட்டதில் எல்லதையே கொள்ளும்; வறுவங்கைகளிலும் முறிந்த ஆயுதங்களையுடைய கை சிலாக்கியமென்றே உலகம் மதிக்கும்.

ப்ரபா :—தயைசெய்து அவன் என்ன கொல்கிறான் கேளுங்கள். இந்தக் காதல் விவகைத்தில் தானே பாதி பிரவர்த்தித்ததாக அவன் ஒப்புக்கொண்டு, அதன்பின் அந்த மனிதன்மேல் நான் குறைக்கு வேல் என் தலையில் இடி வழிட்டும்! அம்மா சீமாட்டி, இங்கே வர; இந்தப் பிரபுக்கள் சங்கத்தில் நீ யாருக்கு அதிகமாகக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறயென்பது தெரிகிறதா?

தேஸ்டி :—கண்ணியமுன்ன தங்கதையே, இங்கு என் கடமை (ஒரே தலையாகவின்றி) பரிந்து காலைகிறது. என் உயிருக்கும் வித்தி

யாப்பியாசத்துக்கும் நான் உமக்குக் கடமைப்பட்டவள்; என் உயிர் வாழ்க்கையும் கல்விப்பயிற்சியும் உமக்கு மரியாலை செய்யும் முறையை எனக்குக் கற்பிக்கின்றன; நீர் என் கடமைக்குரியவர்; இதுகாறும் தான் உம்முடைய மகளே: ஆனால் என் மணவாளர் இதோ இருக்கி ரூர்; தம் தந்தையிலும் உம்மையே அதிகமாகக்கொண்டு என் தாயார் உமக்கு எவ்வளவு உரிமை பாராட்டினாரோ, அவ்வளவு உரிமை யா னும் என்னுதராகிய இந்த மோரியருக்குச் செலுத்தலாமென்றென்னு கிறேன்.*

ப்ரபா:—உன்னைத் தெய்வமே காக்க! என் வேலை முடிந்து விட்டது;—ப்ரபோ, தமைக்கார்ந்து துரைத்தன வேலைகளிற் பிரவேசி யுங்கள்; ஒரு குழந்தையைப்பெற்றெடுப்பதினும் சுவீகாரங்கைய்து கொள்வதே நலமென்று தோன்றுகிறது—எ மோரிய, இங்குவா: என் இஷ்டப்படியெனின், ஒருபொழுதும் என் மனதார உங்கில ஜிக் கொடுக்கமாட்டேன்; ஆனால், முன்னமே உன் கைவசமாய்விடப்படியால், என் மனப்பூரணமாக உங்கிலவளை இதோ கொடுக்கிறேன். பெண்மணியே, உன் நடபடிக்கையைக் கண்டிப்பின், எனக்கு வேறு குழந்தைகளில்லாமையைக் குறித்து ஆத்மபூர்வமாய்ச் சந்தோஷப்ப டின்றேன்; ஏனெனின், உன் தூள்ளல் சேஷ்டையால், அவர்களைக் கொரோமாய் நடத்திக் கழுத்தில் கட்டைகட்டிவைக்க† விரும்பியிருப்பேன். ப்ரபோ! நான் தொல்லவேண்டியதெல்லாம் சொல்லியாயிற்று.

ட்யுகி:—நாலும் உங்களைப்போற் பேசி, இந்தக் காதலர்கள் உங்கள் நல்லபிப்பிராயத்தை அடையும்படிசெய்ய முயலுகிறேன்:

டெஸ்டிமோனு தன் தாயைக் குழவிப்பருவத்திலேயே இழந்தவளா கத்தோன்றுகிறது: ஆகவே, அவள் தந்தையே அவளுக்குத் தயாக் கடப்பனு மாகவிருங்கு, தம் ஒரே மகளைச் செல்வமாக வளர்த்துவந்தார். அத்தகைய தந்தையைத் தான் இவ்வாறு நடந்து துயருத்துவதுமன்றி, அவர் பொருட் டுச் சிறிதும் மனவருத்தப் படுபவளாகத்தோன்றவில்லை; தம் சுகமே பெரிதாகக் கருவார் தன்மை இது.

† மீறி நடவாவண்ணம்; தஷ்டமாடுகளுக்குக் கட்டுவதுபோல்.

- (1) என்னுறுமோ என்றுழல்வார் தீர்வில் இடுக்கணுறில் பின்னுறுவதில்லை பிற.
- (2) உற்றெழுழிந்த தீங்குக் குளைதலே புத்திடரைப் பற்றி விழுக்கும் பணி.
- (3) வீணைமே ஊழப்பறியும் கேடும், விழுமனத்து மாணப் பொறுமை வர.
- (4) களவுண்ட வன்சிரிப்புக் கள்ளற் பறிப்பாம் விளைவிறுயர் தற்பறிப்பா மே.

ப்ரபா :—(1) ஆயின் துருக்கன் அடைக ஸைப்ரஸ் தீவை போயிலதாக் கொண்டிரெயிப் போம்.

- (2) போதனைகள் கண்கு பொறுப்பான் அவையாற்றும் வேதனைகள் இல்லான்காண் மின்.
- (3) போதனையும் வேதனையும் ஒக்கப் பொறுத்திவொன் மாதுயர மேவியிடு வான்.
- (4) இருமருங்கும் சார்வா யினிக்கும் சகக்கும் ஒருமருங்கே சாரா உரை.
- (5) கூற்றுக் கூற்றன்றியொரு கூற்றேனும் உட்புண்ணை ஆற்றியதைக் கேட்டிலே மால்.

(1) மேற்பரிகாரமில்லையனில் துன்பத்தின் கரையைக்கண்டதாகும், எங்கனமாகுமோவென்ற எளிப்பார்த்திருங்கதில் உற்றகுரிய கடுந்தீக்கே யூற்று விடுதலால். (2) சென்றுகழிந்த தீங்குக்கு வருங்குதலே, புதிய தீங்கை அழை ததற்கேற்றவழி. (3) ஊழவலியால் கைவிட்டித்தவறுவதைப் பொறுமையால் எளிதாக்கிவிடலாம். (4) களவுகொடுத்தும் மனம்நோவாது சிரிப்பவன், கள்ளனது அக்செருக்கைக் கவர்ப்பவனுகிறுன் ; பயனின்றித் தயருறுபவன் தன் மனநிறைவையே களவுசெப்கிறவனுகிறுன்.

(1) இஃதண்மையாயின், ஸைப்ரஸ்தீவைத் தருக்கர் கைக்கொண்டும் ; நாம் சம்மா சிரித்திருங்கு, இழுவாதவராகிவிடுவோம். (2) தங்கள் சகதுக்கங்கள் சம்பங்தப்படாதவரையில் யாரும் தத்துவம்பேசலாம், கேட்கலாம். (3) ஆனால் மெய்யாகவே தயரமுற்று, அதையும் சகித்துக்கொண்டு, தத்துவம்பேசவாருக்கும் செவிகொடுத்துக்கொண்டிருப்பவர் பாடே கஷ்டம். (4) இத்தகைப் பீதிமொழிகள் ஈரடியான பயன்பயப்பவை : இனிக்கவும் செப்வன் ; சகக்கவுஞ்செப்வன். (5) பேசுக்கங்கள் வெறும்பேச்சே ; நோவுண்ட உள்ளம் (செவியழியாகக்கொண்ட) வெறும் போதனையால் ஆறியதெஷ்று இதுகாறும் கேட்டதில்லை.

தயைசெப்து துரைத்தன காரியங்களிற் பிரவேசியுங்கள்.

பீட்டுக் :—மிகப்பலமான படையெடுப்போடு துருக்கன் ஸைபரஸல்நோக்கிச் செல்கிறான் :—ஒதெல்லோ, அவ்விடத்துக் காவற் படை விவரம் உமக்கே ண்ணரூய்த்தெரியும்; இப்பொழுது அங்குள்ள பிரதிநிதி அதிசமர்த்தராயினும், நற்பயன்விளைக்கும் வல்லமை மிக வாய்ந்த பொதுமதிப்புப்படி, நிரே தக்கவரென்று வெளியாகின்றது. ஆதவின், இப்பொழுது நீர் புதிதாயலைத்துள்ள அதிவிட்டப்ரகாசத் தெயெல்லாம், கடினமும் கம்பலையுமே நிறைந்த இப்படையெடுப்புத் தலைமையை மேற்கொண்டு, சிறிது கறைப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒதேல் :—மஹாக்னம்பொருந்திய சபையீர்கள்! தீக்கல்வினே ஹும் எஃகினூஹும் செய்த அமளிபோன்ற யுத்தப் பிரவர்த்தியானது, கடுமையான பழக்கத்தால், எனக்கு, மும்முறை கடைஞ்செடுத்த மென் ஹாவி மெல்லணையாய்விட்டது. வன்றெழில்களில் எனக்கு உற்சாக மும் இயல்பான குதூகலமும் உண்டாயிருப்பது மெய்யே; இப்பொழுது துருக்கரை எதிர்த்து நேரும் யுத்தங்களைத்த நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆதவின் தங்கள் கணத்தை வந்தித்து, என் மனையாட்டியின் தகுதிக்கும் வழக்கத்துக்கும் தக்கவண்ணம் இருப்பிடம் பரிசானமுதலியலை நியமிக்க மிகவும் தாழ்மையாய் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பீட்டுக் :—உமக்குச் சம்மதமானால் அவள் தன் தகப்பஞர்வீட்டிலிருக்கட்டும்.

ப்ரபா :—எனக்கு அப்படிச் சம்மதமில்லை.

ஒதேல் :—எனக்கும் சம்மதமில்லை.

டேஸ்டி :—எனக்கும் அப்படியே; கண்முன்னிருந்து என் தங்கையாருக்கு எப்பொழுதும் கோபத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நான் அங்கு வசிக்கமாட்டேன். கருணைசாகரமாகிய ட்யூக் ப்ரபுவே! யான் சொல்லப்படுகுவதற்குத் தாங்கள் நற்செவியுதவி, யான் வெள்ளாறிவினாதவின், தங்கள் வாக்குச்சகாயத்தால் என் வேண்டுகோளைப் பலப்படுத்துங்கள்.

பீட்டுக் :—உன்னிஷ்டமென்ன, டேஸ்டி மோனு

டெஸ்டி :—எப்பொழுதும் அவர்கூடவே வாழுத்துணியும் அளவான் இந்த மோரியரைக் காதலித்தேன் என்பதை, வெகு 'துடுக்காக' ப் பிடிவாதங்கொண்டும், அதிவ்ட சம்பத்துக்களை உதறியெறிந்து துறந்தும் நான் அவருடன் வெளிப்பட்டது உலகத்துக்குப் பறையறைந்து தெரிவிக்கும். என் இருதயம் என்னுதரது மனோவத்துக்கு ஒத்துப் படிந்துவிட்டது. அவர் மனத்தழகை நான் அவர் முகத்தழகாகக் கண்டேன்.* அவர் கெளரவங்கிலைக்கும் தீர்குணங்களுக்கும் என் ஆத்மாவையும் வாழ்க்கைகளன்களையும் அர்ப்பணாஞ்செய்துவிட்டேன். ஆதவின், பிரிய பிரபுக்களே, விட்டிற்பூச்சிபோலச் சமாதானமாய் வாழும் படிடு நான் இங்குவிடப்பட்டு, அவர்மட்டும் யுத்தத்துக்குச்சென்றால், எந்தக் கடமைகளின்பொருட்டு நான் அவரைக் காதலிக்கின்றேனே அவற்றை நானிழுந்து, அவரது அரிய பிரிவை ஆற்றமாட்டாது யிக அம் துன்புறுவேன். நான் அவருடன் செல்ல விடைகொடுக்கன்.†

ஒதேல் :—தாங்கள் அனுமதி அளியுங்கள், பிரபுக்களே; அவள் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுகிறேன். என் வேட்கையின் மற்ற மாதரைப்போல் முக அழகை மதிக்காது, அவர் மன அழகையே மதித்து அதையே அவர் வடிவழகாகக்கொண்டேன்.

† உயிர்வாழ்க்கையின் கவலை யொன்றுமேயின்றிக் கண்டபடி களித்துக் காலங்கழித்தல்.

‡ இந்தப்பேச்சு நன்கு கவனிக்கத்தக்கது: சபாவமாகவே மட்டும் அச்சமும் அமைதியும் வாய்ந்த டெஸ்டிமோனி, அவள் தந்தையால்மிகக் கண்டிப்பாய் வளர்க்கப்பட்டு, மிகவும் மேன்மையும் அச்சமும்பொருங்கிய குணத்தினளாயிருந்தாள். இவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டவர், அத்தியாவசியகம் நேர்ந்துழி, வெகு தைரியமாயும் பிடிவாதமாயும் அடங்காமற்பேசவதும் கடப்பதும் இயல்லே. இவ்வியற்கைபற்றியே, இவள் தைரியமாய்த் தந்தையாணைகடக்கு வெளியேறியதும்; சபைக்குள் வந்ததமுதல் நேர்வினுக்கு விடையளித்ததன்றி, வெரென்றுக்கும் வாய்த்திறவாதிருந்தவள், இப்பொழுது, அவசியம்வரவே, வளர்ப்பு அப்பியாசத்தால் ஏற்பட்ட போன்ற சத்தை முற்றுங்குறந்து, வெகு 'துடுக்காயும்,' தைரியமாயும், விளயமாயும் பேசுகிறேன். அங்குடன் நடத்தினால் உத்தமகுணங்களைக்காட்ட வல்லவரே; கடுமையுடன் நடத்தினாலோ, வெறும்பயங்களௌள்ளியாய் ஒழுகுபவரே. மென்றையான மனத்துக்குரிய குணங்களையும் வாய்ந்த இவள், கோழைமனத்துக்குரிய குணதோற்றுக்களும் உள்ளவளன்பறதைப் பின் காணலாம்.

அண்ணத்தை இனிப்பிக்கும்பொருட்டாவது, யெளவனாகால இச்சை அடங்கியுள்ள என் காமதாபத்தை உரியவாறு திருப்திசெய்யும்பொருட்டாவது, நான் இவ்விதம் வேண்டவில்லை என்பதற்குக் கடவுளே சாக்ஷி; அவள் மனோபாவத்தின் போக்குப்படித் தடையின்றி யிடங் கொடுக்கவே விரும்புகிறேன்: அவளென்னுடன் இருத்தலால், தங்கள் பெரிய முக்கியமான காரியத்தில் நான் அசட்டையாயிருந்துவிட வேணன்று தாங்கள் என்னவேண்டாம்; தோகைகள் வாய்ந்த மன்மதனது மென்சிறைப்புள்ளினங்கள்போன்ற லீலாவினோதங்கள், காமமயக்கான திரையையிட்டு என் காட்சித்திறனையும் வினைசெய்ஞ் திறனையும்மறைக்க, என் விலையாட்டுத்தனத்தால் முக்கிய காரியங்கள் மாசற்றுக் கெடுமாயின், என் யுத்தத் தலைச்சீரா பெண்டிர்களுக்குச் சமையற்பாத்திரமாகட்டும்; என் மதிப்பும் நற்பெயரும் மிகவும் இழிவுபயக்கும் துர்ச்சம்பவங்களாற் பழிப்புண்டு நாசமடைவனவாக ட்டும்.

பீயுக்:—அவள் இங்கே தங்குகிறதோ கூடப்போகிறதோ, அது உங்களுக்குள் முடிவுசெய்துகொள்வதுபோலாகட்டும். காரியமோ அவசரமானது; அதற்கேற்றபடி துரிதம் செய்யவேண்டும்.

முதல் து. ச:—நீரின்றிரவே புறப்படவேண்டும்.

ஒதெல்:—இருதய பூர்வமாயப்படியே.

பீயுக்:—காலை ஓன்பது மணிக்கு இங்கு நாம் மறுபடியும் கூடு வோம். ஒதெல்லோ, நம்முடைய நியமன கட்டளையையும், உம்முடைய தகுதிக்கும் கவுரவத்துக்கும் வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றிய உத்திரவையும் பின்பு கொண்டிவர, யாவனுயினும் ஒருத்தியோகஸ்த ஜெவிட்டுவிட்டுப்போம்.

ஒதெல்:—தாங்கள் விடைகொடுத்தால், என் துவஜதாரியை விட்டுப்போகிறேன். அவன் நாண்யமும் நம்பிக்கைக்குரிமையுமுள்ள மனிதன். என் மனைவியை அழைத்துவரும்படிக்கும், தாங்கள் எனக்கு அனுப்ப விரும்பும் மற்ற அவசியமான பொருள்களைக் கொண்டுவரும் படிக்கும், அவனை நியமிக்கிறேன்.

பீயுக்:—அப்படியே ஆகட்டும்,—யாவர்க்கும் நல்லிரவாகுக.—
[ப்ரபான்வியோலை நோக்கி] கவுரவ கனவானே! நற்குணத்துக்குக்

கண்பகட்டான அழகு அவசியமில்லையெனின், உங்கள் மருமகன் கறுப்பாயிருப்பதினும் அதி சௌந்தரியமுள்ளவராகவே யிருக்கிறீர்.

முதல் து. ச:—போய்வாரும், மோரிய வீரரே! டெஸ்டிமோனுவை கன்றுக ஆதரியும்.

ப்ரபா:—உனக்குப் பார்க்கக் கண்களிருந்தால் அவளைப் பார்த்துக்கொள், மோரிய; அவள் தன் தகப்பனை வஞ்சித்துவிட்டாள், உன் ணையும் அப்படியே செய்யக்கூடும். [ட்டியுக், துரைத்தனச் சங்கத்தார், உத்தியோகஸ்தர், முதலியோர் போதல்.]

ஒதேல்:—அவள் கற்புக்கு என் உயிரையே பண்யம் வைப்பேன்! நாண்யமுள்ள இயாகோ, என் டெஸ்டிமோனுவை உன்வசம் விட்டுப் போகிறேன்; உன் பெண்சாதியை அவனுக்குச் சேடியாக்கும்படி வேண்டுகிறேன்; தக்க செளரியத்துடன் அவர்களைப் பின்பு அழைத்துவா. வா, டெஸ்டிமோனு; காதலுக்கும், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி ‘ஏற்பாடு’ செய்து உன்னுடன் கழிக்கவும், இன்னும் ஒருமணி அவகாசங்கான் எனக்கிருக்கிறது. நாம் காலத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

[இதெல்லோவும் டெஸ்டிமோனுவும் போதல்.]

ராடரிகோ:—இயாகோ,—

இயா:—என்னசொல்லுகிறோய் அப்பா, சீலவானே?

ராட:—நான் என்னசெய்யப்போகிறேனென்றென்றுகிறோய்?

இயா:—என்ன, படுத்துத்தாங்குகிறதுதான்.

ராட:—நான் இக்கணமே நீரில்லூழ்கி யிறக்கப்போகிறேன்.

இயா:—நீயப்படிச்செய்தால், பிற்பாடு ஒருபொழுதும் உன்மேற்பகுமாயிருக்கவேமாட்டேன். ஏற்காகவப்பா, அறிவீனரேறே.

ராட:—உயிர்வாழ்க்கை கொடுக்குதயராயிருக்கையில், உயிரோடு குத்தலே அறிவீனம். அப்பொழுது கூற்றுவனே நமக்கு வைத்தியனும், சாவே ஏற்ற ஒளத்தமுமாம்.

இயா :—அடேயப்பா! என்னபுத்திசாவித்தனமடா! நானும் இந்த உலகத்தை நாலேழுவருஷங்களாக* பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன்: எனக்கு இலாபமிது நஷ்டமிது என்று பகுத்தறியும் சக்திவந்த நாள் முதல் இதுவரையும், தன்னயத்தைச் செவ்வையாயறிந்து நடக்கக் கூடியவனாருவனையாவது நான் கண்டதேயில்லை. ஒரு விலைமாதின்தாகதலுக்காக நான் மூழ்கியிறப்பேணன்று சொல்வதிலும், நானென்றால், மனுவத்தன்மையை மாற்றிக்கொண்டு (கேவலம் மூடாத்மாவாகிய) குரங்காய்விட இசைவேன்.

ராட :—நான் என்னசெய்வேன்? இவ்வளவு மூடத்தனமாயிருத்தல் எனக்கு மானக்குறைவெயன்று ஒப்புக்கொள்கிறேன்; ஆனால் தைத் திருத்த எனக்கு மனவலிமையில்லையே?

இயா :—மனவலிமையா! மண்ணஞ்கட்டி! நம்முடைய மனங்கிலையிப்படியோ அப்படியோவென்பது நம் கையிலேயேயிருக்கிறது. நம்முடைய சரீரங்கள் தோட்டங்கள்; அவற்றிற்கு நம் சித்தங்களே தோட்டக்காரர்கள்; ஆகவே முட்செடிகள் நடவோ கீரைவிதைக்கவோ, செவ்வந்தியைவக்கவோ எருக்கைப்பிடிக்கீ யெறியவோ, ஒரேசாதிச் செடிகள்போடவோ, பலவகைப்பூண்டுகள் மயங்கித் தடுமாறும்படி நிரப்பவோ, சோம்பலால் பாழாகவைத்திருக்கவோ முயற்சியுரமிட்டு வளமாக்கவோ, எவ்விதமாகவேனும் செய்யும் சக்தியும் திருத்தும் அதிகாரமும் நம் சித்தத்துக்கிருக்கின்றது. நம்முயிர்வாழ்க்கையாகிய தராசக்குப் புலன்வேட்கையென்ற தட்டுக்குமாருக விவேகம் என்னொரு தட்டுமில்லாவிடின், நம் இரத்தக்கொழுப்பும் இழிவான

* இதனால் இயாகோவின் வயது இருபத்தெட்டேயென்றேற்படுகின்றது. ஆகவே, அவன் தீக்குணங்களும், சர்ப்பனைத்திறனும், நற்குணங்களிற் சிறிதம் நம்புதலின்மையும், அவனுடன் பிறக்கனவேயன்றி, உலகஅறுவுத்தாலும், பழக்கத்தாலும், துன்பத்தாலுண்டான மனக்கசப்பினாலும் முண்டாயினவல்லவென்று வெளியாகிறது. இச்சீலவானுக்கு முதற்கண் உதித்த பகுத்தறிவு, என்மையிது தீமையிது என்று கருதாது, இலாபமிது நஷ்டமிதுதன்றே கருதிப்போந்து, அச்சுவட்டிலேயே முதிர்ந்துதேர்ந்தது.

† பெண்டிமோனுவை; தன்மனங்கொண்டே பிறர்மனமளக்கும் சபாவத்தால், கற்பிற் கடிகும் நம்பிக்கையில்லாத இப்பாதகன், அவனை யிப்பெயரால் குறிப்பிடுகிறுன்.

சுபாவமும் மிக விபரீதமான லிளோவுகளில் நம்மைக் கொண்டுவிட்டு விடும்: ஆனால், நமது கொநித்துக் கூத்தாடும் மனச்சலனங்களையும், ஜம் பொறிகளின் விஷக்கொடுக்குங்களையும், கடிவாளமில்லாக காமவெறி களையும் அடக்க நமக்கு புத்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ‘காதல்’ என்று நீ கூறுவதும் இவ்வித அவஸ்தைகளில் ஒருதுண்டு அல்லது கிளையென்றே கொள்கிறேன்.*

ராட:—அப்படி யிருக்கமுடியாது.

இயா:—அது* கேவலம் இரக்தக்கொழுப்பே; சித்தத்தின் அநு மதிபெற்றிருப்பதே. போதும், ஆண்தன்மையைக்காட்டு; மூழ்கியிறக் கிறதா! பூஜைகளையும் குருட்டு நாய்க்குட்டிகளையுமன்றே மூழ்கியிறக் கச்செய்வது! நான் உன்பால் சிநேகம்பாராட்டிவிட்டேன்; அதிபல மான கட்டுப்பாசங்களால் கட்டுண்டு உனக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கி ரேனென்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். உனக்குதலிசெய்ய இதிலும் நல்ல சமயம் எனக்கு வாய்க்காது; உன் பையில் பணத்தை நிரப்பிக்கொள்; இந்த யுத்தங்களுக்குக்கூடவே வா; ஒரு பொய்த்தாடிதாரித்து வேஷம் மாற்றிக்கொள்; என் சொற்படி பணமெடுத்துப் பையில்லவைத்துக் கொள்; பெட்டுமொனுவுக்கு மோரியன்மேலுள்ள காதல் நீடித்திருக்கமுடியாது, உன் பையிற் பணத்தைப் போட்டுக்கொள்,—அவனுக்கு அவள்மேலுள்ள காதலும் அப்படியே: அது முற்றிலும் சுபாவவிரோத மாய்த் தொடங்கியது; அதற்கேற்க அவர்கள் பிரிவதையும் நீ காண் பாய்;—உன் பையில் பணம்மட்டும் எடுத்துவைத்துக்கொள்;—இந்த மோரியர்கள் திடகித்தமில்லாதவர்கள்;—உன் பையைப் பணத்தி ணேல் நிரப்பிக்கொள்: இப்பொழுது அவனுக்குத் தேண்போலத் தித்தி க்கும் உணவு சீக்கிரத்தில் கொம்மட்டிக்காய்போற் கசந்துவிடும். அவனும் மனமாறி யெளவனபுருஷருக்காசையறுவாள். அவன் (அநு பவம்) தெவிட்டியவுடன், தான் விரும்பிக் கைக்கொண்டது தவறென் றறிவாள்; அவள் மாறவே மாறவாள், அது நிச்சயமே; ஆகையினால் உன் பையில் பணமெடுத்துவை —சாகவேவேண்டுமென்றெண்ணி ணேல் (ஆழ்கியிறப்பதிலும்) வேறு சேர்மையானவிதமாக உயிரைவுடி. உன்னால் சேர்க்கக்கூடியபணம் அவ்வளவும் சேர்த்துக்கொள்; ஒரு சிலையின்றித்திரியும் காட்டான் ஒருத்தனும், உத்தமிபோல் நடிக்கும் வெகு சூதுக்காரியாகிய வெநிஸ்கரத்தாள் ஒருத்தியும், தங்களுக்குள்

* இப்பேச்சக்கள் இயாகோவினது மனத்தின் சமரிகையை நன்குண துகின்றன: புத்திக்கர்மையும் திடமுமே குடிகொண்ட உள்ளத்தினன் அவன்; காதலின் மெய்க்குணத்தை பூசித்தறியும் சக்கியும் இல்லாதவன்; அதைக் கேவலம் காமக் கொழுப்பாகவே மதித்தொழுகுபவன்.

செய்துகொண்ட ஒரு அற்பப்பிரதிக்ஞையை, என் மதிவலியால் கெடுத் துவிடமுடியுமெனில், உனக்கு அவளைக் கொடுக்கிறேன்; பணமெடுத் துக்கொள். மூழ்கியிறக்கிறதெல்லாம் பாழாயிற்று! அது முற்றிலும் தவறே. அவளை யதுபலியாது மூழ்கியிறப்பதிலும், உன் மனோபீஷ் டத்தை (வலாற்காரமாய்) நிறைவேற்றிக்கொண்டு, அதனால் தூக்கி விடப்படுவதையேனும் நீ தேடவேண்டும்.

ராட :—நான், உன் ஆலோசனைப்படியாகும் பன் விளைவை நம்பி வேலை, நீ என்னைக் கைவிடாது உதவிசெய்வாயா?

இயா :—என்னைப்பற்றிக் கவலையேவேண்டாம்:—போ, பணத் தைத்திரட்டு:—எனக்கு அந்த மோரியன்மேற் பகை என்று அடிக் கடி நானுனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன், இப்பொழுதும் வற்புறுத் திச் சொல்லுகிறேன்: அப்பக்கமை என்மனத்தில் வேறுன்றியிருக்கி ரது; உன் பகைமைக்கும் தக்க காரணமிருக்கிறது. நாமிருவருமா கச் சேர்ந்து அவன்மேற் சலஞ்சாதிப்போம்; நீ யவனுக்குத் தீங்கிழை த்தால் உண்மை சந்தோஷமடையும், எனக்கும் அது ஒரு விளையா ட்டே. இப்பொழுது காலங்கருவற்றிருக்கும் அஙேக சங்கதிகள் பின்பு வெளிப்படும்; நட, போ, பணத்துக்கேற்பாடுசெய். நாளை இதைப்பற்றி யின்னும் பேசுவோம்; போய்வா.

ராட :—காலையில் எங்கே சந்திப்போம்?

இயா :—நான் தங்குமிடத்தில்.

ராட :—ஆதிகாலையில் வருகிறேன்.

இயா :—சரி : போய்வா. நான் சொல்வது கேட்கிறதா, ராடரிகோ?

ராட :—என்ன சொல்லுகிறோம்?

இயா :—மூழ்கியிறக்கிற பேச்சு இனிக்கூடாது, கேட்கிறதா?

ராட :—நான் மாறிவிட்டேன்; என் பூஸ்திதியையெல்லாம் விற் கப்போகிறேன்.

இயா :—சரி; போய்வா; பையில் போதுமான பணமட்டும் எடுத்துக்கொள். [ராடரிகோ பேர்தல்.]

(தனிமொழி.) இப்படித்தான் எப்பொழுதும் நான் மூடர்களையென் பணப்பையாக்கிக்கொள்கிறது; ஏனெனின், விளையாட்டாக

வும் இலாபத்தை யுத்தேசித்துமன்றி இவ்வளவு வெள்ளறிவனுடு என் காலத்தை நான் வீண்போக்கினால், நான் சம்பாதித்த உலக அது பவஞானத்தைப் பாழாக்கியதாகும். நான் மோரியனை வெறுக்கிறேன்; அவன் என் மனைக்கு மோச்சுஷெய்துவிட்டானென்று வெளியே பிரஸ்தாபம்;* அது மெய்யோ பொய்யோ அறியேன்; ஆனால் அவ்வித மான வெறுஞ் சந்தேகத்துக்காக அது உண்மையாயிருந்தால் என்ன செய்வேனு அப்படியே செய்வேன். அவனுக்கு என்மேல் கல்லபிப் பிராயமுண்டு; ஆகவே என் காரியம் வெகு நன்றாய்ப்பலிக்கும். காவி யோ கல்ல சுந்தரபுருஷன் : ஆலோசித்துப்பார்க்கட்டும் : அவன் ஸ்தா னத்தைப்பெற்று, என் உத்தேசத்தையும் இரட்டிப்பான வஞ்சனையால் கிறைவேற்றிக் கொடிக்கட்டவேண்டும்.† எப்படி,-எப்படி,- ஆலோ சிப்போம்:—சிறி துகாலம் பொறுத்து, அவன், அவன் பெண்சாதியுடன் மட்டுக்குமினுசி யுறவாடுகிறுவென்று ஒதெல்லோ காதில் ‘பற்றவை க்கிறது’:—அவன் ஆள், ஆகிருதி, நயமான நடவடிக்கைகளைப்பார்த்தால் மாரும் சக்தேசிப்பார்கள். பெண்டிர்களை நெறிதப்பிரொ முகச் செய்வதற்கே பிறந்தவன். மோரியனு, மிகவும் கபடமற்ற சுபாவஸ்தன் ; யோக்கியர்களாகக் காணப்படுவர்கள், உண்மையாய் யோக்கியர்களேயென்றென்னுகிறுன் ; குரங்கைப்போல் அவனை யெப்படிவேண்டினும் ஆட்டலாம். அதுதான் யுக்தி:—கருக்கொண் விட்டது:—இந்தக் குருபமான யுக்திப் பிறவியைக் கொடுவையான வஞ்சகத்தால் இரகசியமாய் முதிரச்செய்து வெளிப்படுத்தவேண்டும்.

போதல்

வா துயர் தோற்றத்தினரேனும், மிகவீனவொழுக்கினரேனும் தன்னைஞ் றி குற்றமுளராயின், அவர் கெஞ்சம் சடவேசெய்யும்;—அவ்வாறு, தான் செய்யப்புகும் கொடும்பாதகத்துக்குத்தக்க முகாக்கரமிலையெனத் தன்னை யுதுதும் தன் மனச்சாஷியை பொருவாறு போலி நியாயங்களால் திருத்த செய்யவெண்ணியே, இயாகோ, இவ்வாறு ஒதெல்லோவின்மேற் பழிசமத்து கிறுன். சொல்லும் நாவையும் உன்னும் மனத்தையும் தீக்கும் இம்மானக் கேடு தனக்கு நேர்ந்திருப்பதாக இவன் கூறும் மொழிகளும், அவ்விஷயத்திற் காட்டும் உபேக்கையும், இவன் சிறிதும் மான உணர்ச்சியேயில்லாத அதமோ தமன் என்பதை நன்கு தெரிவிக்கும். இவன் தீச்செயலுக்கு இவன் தீச்சிர் கையின்றி வேறு தக்க காரணமின்றென்க.

ாக்கையுக்கும் பின்ம் என்றால் இவன் கொடி கட்டுவதெல்லாம் இவ்விதத் தீச்செயல்களினுலேயே.

இரண்டாம் அங்கம்.

முதற்களாம் :—ஸைப்ரஸில் ஒரு துறைமுகப்பட்டணம் :
(கடற்கரையருகே) ஒரு தட்டுமேடு.

(காலம் : மாலை.)

[மண்டானேவும், இரண்டு கிரகஸ்தரும் பிரவேசித்தல்.]

மண்டானே :—அந்த முனையிலிருந்துபார்த்தால் கடலில் என்ன தெரிகிறது?

முதல் கி. ன் :—ஒன்றுமேதொயிவில்லை: அலைகள் கொஞ்சளித் தோங்குகின்றன; வானத்துக்கும் கடலுக்குமிடையே கப்பலான் ரூங் காணப்படவில்லை.

மண்டா :—ஏலத்தலும் காற்று உரத்து வசூலினால்தன்னிடறண ஜூகிறேன்; இதிலும் பெருங்காற்று நம்மலங்கத்திலிடித்தேயில்லை; அப்படியே கடலிலும் அடித்திருந்தால், மலைபோன்ற அலைகள் மேல் விழுங்குது. மோதப்படுதலினால் எந்த மரக்கலங்கள்தாம் சிதற்றுது தாங்கக்கூடும்? இதினிமித்தம் என்ன சமாசாரம் வருமோ?

இரண்டாம் கி. ன் :—துருக்கர் மரக்கலத்தொகுதி பிரிவுப்பட்டுப் போயிந்தென்பதே: நுரைததும்பும் கரைமேனின்று பார்த்தால், கண் டுக்கப்பட்ட தரங்கங்கள் மேகங்களின்மேற் கல்வெறிவனபோற் காணுகின்றன. காற்றுலலைப்புண்ட வாரிதி, குருபமாயோங்கி யெழும் பிடரிமிராகிய அலைகளினால் எரிந்துகொண்டிருக்கும் சப்தருவி கஷத்திரங்களின்மேல் நீரைவீசி, அசுவினி நகூத்திரங்களையும் அவிப்பதுபோலிருக்கின்றது. கோபமுற்ற சாகரத்தில் இவ்விதக் கம்பலை யை நான் கண்ணுற்றதேயில்லை.

மண்டா :—துருக்கர் கப்பற்படை துறைமுகத்துக்குள் ஒதுங்கியிராவிட்டால், அவர்கள் மூழ்கிப்போனவர்களே; இதைத் தாங்கிப் பிழைக்குமுடியாது.

இதுமதல் கடைசிவரையும் கதை நிகழ்வது ஸைப்ரஸ்திலில் ஒரு துறைமுகப்பட்டணத்திலேயே.

—கீலொருபோர்க் குசிரையாக உருவகப்படுத்தினர்போலும்

[மூன்றுவது கிரகஸ்தன் ஒருவன் பிரவேசித்தல்.]

மூன்றும் கி. ஸ் :—ஓ இளைஞர்களே ! நந்சமாசாரம். நம்முடைய யுத்தங்கள் முடிந்துவிட்டன. இந்தக் கடுமையான சூருவனி யால் தாக்குண்டு, துருக்கர் உத்தேசமெல்லாம் தடைப்பட்டு நின்று விட்டது : வெங்கிலிலிருந்துவந்த ஒரு பெரிய கப்பல் மிகவும் உடை பட்டுப் பெரும்பாகமும் சேதப்பட்டிருக்கிறது.

மண்டா :—எப்படி, இது மெந்தானு?

மூன்றும் கி. ஸ் :—அந்தக் கப்பல் இங்கு வந்திருக்கிறது ; வெரோனை நகரத்து வேலை,* அது ; யுத்தவீர மோரியர் ஒதெல்லோவின் உபசேனைப்பதி மிக்கேல்காவியோ கரையில் வந்திருக்கிறார். இத்தீவுக் குச் சர்வாதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டு, மோரியரும் வருகிறாராம் ; ஆனால் இன்னும் அவர் கடவிலோயே யிருக்கிறார்.

மண்டா :—எனக்கு அது சந்தோஷமாயிற்று. அவர் தக்க தலை வர் ; ஆள்கைக்குத் தக்கவர்.

மூன்றும் கி. ஸ் :—ஆனால் நான் சொன்ன இந்தக் காவியோ, துருக்கரடைந்த நஷ்டத்தைப்பற்றி ஆறுதலாய்ப் பேசுகின்றாயினும், மோரியர் கேழமத்தைப்பற்றி மனங்கவன்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறார் ; அவர்கள் பிரியும்பொழுது வெகு மும்முரமான கெட்ட சூறைக் காற்று அடித்துக்கொண்டிருந்ததாம்.

மண்டா :—அவர் கேழமத்துக்குக் கடவுளைப் பிரார்த்திட்போம் ; நான் அவரிடத்தில் சேவித்திருக்கிறேன் ; அவர் உத்தமமான யுத்தவீரனைப்போல் இராணுவத்தலைமை நடாத்துகிறார். நாம் கடற்பக்கம்செல்லோம் : வந்திருக்கும் கப்பலையும் பார்க்கலாம், ஒதெல்லோ வீரர் வரவையும், வானாழும் வாரிதியும் மயங்கித்தோன்றுமாறு கண்ணுக்குமளவும், உறுத்துப்பார்க்கலாம்.

மூன்றும் கி. ஸ் :—வாருங்கள், அப்படியே செய்வோம் ; ஒவ்வொரு சிமிவீரமும் புதுவரலை யெதிர்பார்க்குஞ் சமயமாயிருக்கிறது.

வெங்கில் துரைத்தனத்தாருக்காக வெரோனை நகரத்தில் செய்யப்பட்ட மரக்கலம் ; வெரோனாவில், சூக்கலூர் சமைப்பதில் கைவல்ல கம்பியர் உளர்போனாலும்.

[காலியோ பிரவேசித்தல்.]

காலி:—யுத்தசன்னதமாயிருக்கும் இத்தலில் வாழும் வீரர்களே! மோரியரை யிவ்வளவு மெய்ச்சுவதற்கு நான் வந்தனமளிக்கின்றேன். நான் அவரை அபாயகரமான கடவில் தவறவிட்டுவந்திருக்கின்றேன்; சீரும் காற்றுமாகச்செய்யும் இவ்வாபத்தினின்றும் கடவுள் அவரைக் காப்பாற்றுவாராக.

மண்டா:—அவர் கப்பல் பலமானதா?

காலி:—அவர் நாவாய் திண்ணமான மரத்தாற் செய்யப்பட்டது; அவர் மாலுமியும் பெயர் பெற்ற அதிசமர்த்தன்; ஆகவின் நான் அடிக்கடி மோசம்போய் நம்பிக்கையை இழக்காமல், நல்முடிவைத் தொரிய மா யெதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.

[**உட்புறத்தில்**] ஒரு கப்பல்! ஒரு கப்பல்! ஒருக்கப்பல்!

[**நான்காவது கிரகஸ்தன் ஒருவன் பிரவேசித்தல்.**]

காலி:—என்ன கூக்குரல்?

நான்கார்மி கி. னி:—பட்டணங் காலியாய்விட்டது; ஜனங்களைல் வாரும் கடல்விளிம்பில் வரிசை வரிசையாக நின்றுகொண்டு “ஒரு கப்பல்” என்று கத்துகிறார்கள்.

காலி:—(அக்கப்பவில்) வருபவர் ‘கவர்னர்’ என்றே நம்புகிறேன்.

[பிரங்கிச் சத்தம் கேட்கப்படுகிறது.]

இரண்டாம் கி. னி:—நல் வரவேற்று மரியாதையாகக் குண்டு சுடுகிறார்கள்; நம்முடைய சிநேகங்களென்பது திண்ணம்.

காலி:—ஜ்யா, தயைசெய்து போய், வந்திருப்பது யாரென்று உண்மை தெரிக்குவது சொல்லும்.

இரண்டாம் கி. னி:—ஆகட்டும். (போதல.)

மண்டா:—அதிருக்கட்டும், நல்ல உபசேனைபதி, உங்கள் தளர்த்தருக்குக் கல்யாணமாய்விட்டதா?

காலி:—அதி பாக்கியமாக முடிந்திருக்கிறது: வருணிக்கமுடியாதவரும், இதுகாறும் பெரும்போர்பெற்ற அழகையெல்லாம் மிஞ்சினவளர்மான ஒரு கந்திகையை அவரடைத்திருக்கிறார்; அதி சாத

ரியமான கவி வருணைக்கெல்லாம் பேர்போனவள் ; இயற்கையமைப் பிலேயே சகல மேம்பாட்டையும் பெற்றவள்.

[இரண்டாம் கிரகஸ்தன் தீரும்பிப் பிரவேசித்தல்.] என்ன சங்கதி ? வந்தது யார் ?

இரண்டாம் கி. ன் :— சேனுபதியின் துவஜதாரி இயாகோ என் ரெருவர்.

காஸி :— அவன் வெகு நயமும் சுபமுமான வேகத்தோடு வங்கிருக்கிறோன் : சண்டமாருதங்களும், கொந்தளிக்கும் அலைகளும், ஊளையிடும் ஊதைகளும், குற்றமற்ற மரக்கலங்களைத் தடுக்குங் துரோ கிளாக நீருள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிளவுபட்ட பாறைகளும், மணற் றிட்களங்கூட அழகின் கூவையை யுணர்ந்தனபோன்று, ஆரணங்கண்ண டெஸ்டிமோனு கேஷமமாய்ச் செல்லும்படி வழி விட்டவிட்டன.

மண்டா :— அவள் யார் ?

காஸி :— நான் கூறியவள், நம்முடைய பெரிய தலைவனுக்குங் தலைவி ; தைரியசாலியாகிய இயாகோ அவளை அழைத்துவர நியமிக்க ப்பட்டிருந்தான். எங்கள் உத்தேசத்துக்கு ஒருவாரத்துக்கு முன்னராகவே இப்பொழுது அவன் இங்கு வேகமாய் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோன். ஜகத்சா ! ஒதெல்லோவைக்காத்து, உனது அதிவேகமான மூச்சையே அவரது கப்பற்பாயிற்றிருக்கசெய்து, அவர் நெடியநாவாய் இந்தக்குடாக்கடல் வந்தடையவும், டெஸ்டிமோனுவின் தோள்கள் காதல் தழைத்துப் புளகாங்கிதங்கொள்ளவும், அவின்தோய்ந்த எங்கள் மன ஓுக்கம் திரும்பவும் சுவாலைகொண்டு கிளர்ந்தோங்கவும், ஸைப்ரவில் யாவரும் சுபமுறவும் கிருபை செய்வாயாக ! ஆ ! ஆ ! அதோ பாருக்கள் !

[டெஸ்டிமோனுவும், எமிலியாவும் இயாகோவும், ராடரி கோவும், ஏவலரும் பிரவேசித்தல்.]

கப்பவின் செல்வமெல்லாம்* கரைக்கு வந்துவிட்டது ! ஸைப்ரஸ் வாசிகளே, அவளை முழுந்தாள் பணிந்து வணங்கக்கடவீர் ;— சீமாட்

டெஸ்டிமோனுவைப்பற்றிப் பேசத்தொடங்கியது முதல், காலியோ வக்குள்ள குதூகலமும், மனைபாவமும், பின் தெரிகிறவாறு அவன் சிறிது விடனேயாய் தூம் அவளைப்பற்றிய அவன் மொழிகளின் பரிசுத்தமும், பயபத்தியும், அவன் திவ்யபூலாவணியித்தை விளக்குவந்தன, அவனது திட்டி விடமன்ன கற்பையும், மனத்துயம்மையையும், விகபத்தையும் நன்கு தெரிவிக்கின்றன ; அவன் சீலமும் விளங்குகின்றது.

துயே, வாழி! தேவ கிருபை, முன்னும் பின்னும் எப்பக்கமும் தங்க ணாச் சூழ்வதாக!

டேஸ்டி:—காவிலோ வீரரே! உமக்கு வந்தனமளிக்கிறேன். என் அதறைப்பற்றி யென்ன சமாசாரம் எனக்குச் சொல்லவல்லீர்?

காஸி:—அவரின்னும் வந்து சேர்ந்திலர்; நான்றின்தமட்டும் அவர் செனக்கியமாயிருக்கிறார்; சீக்கிரம் இங்கு வந்து சேர்வார்.

டேஸ்டி:—ஓ! ஆனால் எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது:—நீங்களை நங்னாம் இணைப்பின்தீர்கள்?

காஸி:—வானத்துக்கும் வாரித்துக்கும் நடந்த பெரும்போர் எங்க ணாப் பிரித்துவிட்டது:—[உட்புறத்தில்] “ஒரு கப்பல், ஒரு கப்பல்!” ஆனால், உற்றுக்கேளுங்கள்: ஒரு கப்பல். [பீரங்கிச் சத்தம் கேட்கப்படுகிறது.]

இரண்டாம் கி. ஃ:—கோட்டைக்கு மரியாதையாகக் குண்டு சுடுகிறார்கள்: இதுவும் ஒரு சினேகிதனே.

காஸி:—என்ன சங்கதி பாரும். [ஒரு கிரகஸ்தன் போதல்.]

நல்ல துவஜ்தாரியே! உன் வரவு நன்மையாகுக:—[எமிலியாவை கோக்கி] அம்மா, உன் வரவு நல்லதாகுக:—நல்ல இயாகோ, என் உபசாரத்தை யதிகமாகக் காட்டுகிறேனென்று நீ பொருமையிருதே; இவ் வனவு துணிகரமாக நான் மரியாதை காட்டுவற்கு என் நல்லொழுக்கமே ஆதாரம்.

[எமிலியாவை முத்தமிழ்கிறுன்.

இயா:—ஐயா, அடிக்கடி யென்னிடம் அவள் நாவை நீட்டுமளவு உமக்குத் தன் அதரங்களைக் கொடுத்தால், உமக்கே போதும் போது மென்றூம் விடும்.

டேஸ்டி:—ஐயோ! அவள் வாயாடுகிறதேயில்லையே.

இயா:—உண்மையில், மட்டுக்கு மிஞ்சியே பேச்சு; எனக்குத் தாக்கம் வரும்பொழுதெல்லாம் நான்தைக் கேட்கிறேன். ஆனால் தங்

இம்மாதிரி யுபசரித்தல் இந்த நாட்டாருக்குப் பெரும் விந்தையாக வும், அக்கிரமமாகவும் தோன்றும்; தேசாசாரம், சாதியசாரம், பலவிதமென்று விடுக்க.

கள் கணத்தின் முன்னிலையில், அவள் நாவைச் சிறிது இருதயத்துளி முத்துக்கொண்டு, உள்ளுறவென்னைத் திட்டக்கிருளென்பது உண்மை தான்.

எமிலி :— அப்படி நீர் சொல்லக் காரணமேயில்லை.

இயா :— போதும், போதும்; சிங்களெல்லாம் வெளியே வந்தால் சித்திரப்பதுமைகளே; வீட்டு முன்கட்டில் வெண்கலமணிகள்; சமையல் அறையில் காட்டுப் பூனைகளே. ஏதேனும் தீங்கிழழக்கும்பொழுது பரம சாதுக்களாகவே தோற்றம்; கோபம் வந்துவிட்டாலோ ஸபசாசங்கள்தான்; கிரக கிருத்தியங்களில் விளையாட்டுத்தனமே; படுக்கையில்தான் குடித்தனச் சுறுசுறுப்பெல்லாம்.

டேஸ்டி :— அடா பழிகாரா! சிறிதும் வெட்கமில்லையா!

இயா :— இல்லை, இது மெட்டே; இல்லாவிட்டால் நான் ஒரு தருக்கனே: விளையாட எழுந்திருக்கிறீர்கள், வேலை செய்யச் சயனித்துக்கொள்கிறீர்கள்.

எமிலி :— என் புகழை நீரெழுதவேண்டாம்.

இயா :— வேண்டாம், என்னை யெழுதச் சொல்லாதே.

டேஸ்டி :— என்னைப் புகழவிரும்புஞ்சலும், என்னைப்பற்றி யென்ன எழுதுவாய்?

இயா :— அம்மா, அப்மா, என்னைக் கேளாதேயுங்கள்; ஏனை வில், நான் எப்பொழுதும் குற்றங்கூறுவதிலேயே சமர்த்தன்.

டேஸ்டி :— இருக்கட்டும், சொல்லிப்பார்,— துறைமுகத்துக்கு யாராவது போன்றாலா?

இயா :— ஆமாம், அம்மா.

டேஸ்டி :— என் மனத்தில் உற்சாகமில்லை, ஆனால் உற்சாகமாயுருப்பதுபோல் நடித்து இப்படித் தோன்றுகிறேன். சொல்லு, என்னை யெப்படிப் புகழுவாய்.

இயா :— அதுதான் ஆலோசிக்கிறேன்; ஆனால், என் கவனசக்தி, பசினிவிருந்து துணியை யெடுப்பதுபோல், என் தலையிவிருந்து ‘மூளை கீளை’ யெல்லாம் பிடிங்கித்கொண்டுவருகிறது: ஆயினும் என்

வாக்கை முக்கிருக்கி யிவ்வாறு ப்ரசவிக்கிறார்கள் : ‘அழகும் மதியும் அமைந்துள் ஆடவன், அழகின் பயனை மதியால் அடைவன்’.

டேஸ்டி :—நல்ல புகழ்ச்சி ! ஒருத்தி கறப்பு நிறத்தினளாயும் மதியுகியாயுமிருப்பன் எப்படி ?

இயா :—கறுத்தவளேனும் மதிவலிக்குதுவின் உறுத்ததோர் வெள்ளையத் தேடியறுவன்.

டேஸ்டி :—வரவர மோசமாயிருக்கிறதே.

எமிலி :—அழகு வாய்த்தும் மூட்டாளாயிருந்தால் எப்படி ?

இயா :—மதியிலா தெங்க அழகியும் வாழ்க்கிலன், மதியிலாத் தன்மையே மகவான்றளித்தலான்.

டேஸ்டி :—இதெல்லாம் மடையர்களைச் சாராயக்கடையிற் ஜிரிக் கஷ்செய்யும் பண்டைநாளை அசத்தியாபாசங்களே. அவலக்கணமுள் வாளாயும் மதியிலியாயு மிருப்பவளை நீ யெவ்வளவு கீழ்க்கடையாக மதிப்பாய்.

இயா :—மதியழுகேதுமே வாய்த்திலாதவனும் மதியழுகினர்செயும் வம்பெலாக் செய்வன்.

டேஸ்டி :—ஓ ! என்ன முழு மூட்டதனம் ! மிகத் தாழ்க்கடையே மிகவுயர்த்தி மெய்ச்சகிறூய், ஆயினும், மெய்யாகவே சற்பாத்திரமாகவும், தன் யோக்கியதா பலத்தால் அல்லதுற்றும் தீயர்களுங்கூடத் தன்னைப் பற்றிக் குறைகூற முடியாதவன்னமிருப்பவளாயுமுள்ள உத்தமியொருத்தியை, நீ எவ்வாறு புகழ்வாய்.

இயா :—ஆரழ கமைந்தும் அக்கடை யிலளாய், வாக்கருள் வாய்த்தும் தூக்குசொல்லிலளாய், நல்லதோர் செல்வம் நனிமிக நண்ணியும் பல்லலங்காரப் பணியடை யிலளாய், செய்வலி யெய்தியுஞ் சிங்கடை செற்றவளாய், கடுஞ்சின முற்றும், படுஞ் சமயத்தில் நெடும்பகை நீங்கி விடுஞ்சினத் தினளாய், கரியின் தலையினும் அரியின் வாலே

பெரிதெனக் கொள்ளும் பேதைமை யிலளாய்,
உள்ளக் கருத்தை யொளிக்க வல்லளாய்,
தண்வயின் அன்பு தழைங்தோர் தொடர்ந்து
பிண்வர வறிந்தும் பின்னேக் கிளளாய்,
இத்துணைச் சீரும் பெற்றவனுண்டேல்,

டெஸ்டி :—என்ன செய்வதற்கேற்றவள் ?

இயா :—ஆட மகார்க்கு முலைப்பா லூட்டவும்
வீட்தில் தயிர் மோர் விற்றெழுதவுமே.

டெஸ்டி :—ஓ ! இதினும் குறைவான், தகுதியற்ற கடைமுடிவு
கேட்டதேயில்லை ! எமிவியா ! உன் கணவனேயெனினும், அவனிடங்
கற்றுக்கொள்ளாதே. சீர் என்ன சொல்கிறீர், காவியோ ? மகா தூஷக
னும் மானவின்னுமான போதகணல்லனு அவன் ?

காஸி :—அம்மா ! அவன் தன் மனத்துக்குத் தேன்றியுள்ளபடி
பேசுகிறேன் ; அவன் கலைஞர்த்தினும் யுத்த சாமர்த்தியம் தங்க
ஞக்கு மனோரம்மியமாயிருக்கும்.

இயா :—[தனக்குள்]* அவன் அவள் கையைப் பிடித்துக்கொள்
கிறேன் : சரி, என்றாயிற்று ; 'கிச்கிசெனப்' பேச : இவ்வளவு சிறிய
வலையைக்கொண்டே அவ்வளவு பெரிய பூச்சியாகிய காஸியோவைப்
பிடித்துவிடுகிறேன். சரி, அவளுடன் சிரி, சிரி ; உன் உபசாரங்
களைக்கொண்டே உன் கால்களில் தளையிட்டுவிடுகிறேன். நீ சொல்
வது மெய்யே : அது அப்படித்தான் ; சரிதான் : இவைபோன்ற உன்
நடக்கைகளைக்கொண்டே உன் உபசேனுதிபத்தியத்தை நான் பிடிங்கி
விட்டபின்பு, அவளுக்கு மரியாதையாக இவ்வளவு அடிக்கடி உன்
கையை முத்தமிட்டு, நாகரீக புருஷனைப்போல் நடிக்காமலிருந்தோ
மில்லையேயென்று, உனக்கே தோன்றும். மிக நல்லது : நன்றாகவே

காஸியோவும் டெஸ்டிமோனுவும் ஒருபுறமாகச் சம்பாஷித்துக்கொண்
டிருக்க, அருகேயுள்ள இயாகோ, அவர்கள் சம்பாஷினையையும் கைச்சைகை
களையும், தேசாசாரப்படி காஸியோ செய்யும் மரியாதைகளையுங் கண்டு,
இவற்றுலேயே இருவரையுங் கெடிக்கச் சூழும் தன் மனத்துள் சொல்லிக்
கொள்வது,

முத்தமிட்டாய். நீ மரியாதையாய் வணங்கும் விதம் வெகு நேர்த்தியா யிருக்கிறது; அது அப்படித்தான். இன்னுமா கையை முத்தமிட்டுக் கொள்கிறோய்? உன்னன்மையின்பொருட்டே, உன் விரல்கள் சூட்டுக் கோல்களாயிருப்பின் நலமாயிருக்கும்!

[தாரைமுழக்கம் கேட்கப்படுகிறது.]

அதோ மோரியர்! அவர் ஏக்காளத்தொனி யெனக்குத் தெரியும்.

காளி:—அது மெய்யே.

டேஸ்டி:—நாம் எதிர்கொண்டுசென்று அவரை வரவேற்போம்.

காளி:—அதோ வருகிறோர், பாருங்கள்!

[ஒதெல்லோவும் ஏவலரும் பிரவேசித்தல்.]

ஒதேல்:—ஓ, என்ன மூகிய வீரா!*

டேஸ்டி:—பிராண்நாதா!† (இருவரும் தழுவிக்கொள்ளுதல்)

ஒதேல்:—† எனக்குமுன் நீ இங்கு வந்திருப்பதைக் காண, எனக்கு விசேஷ திருப்தியும் ஆச்சரியமும் உண்டாகின்றது. ஓ, என் ஆத்மாநந்தமே! ஒவ்வொரு சண்டமாருதத்துக்குப் பின்னும் இடமாதிரியான மனதிறைவும் அமைதியும் நேரிடுமாயின், மாண்டவர் மீண்டெழும்வரையும் வேண்டுமெனினும் காற்றுக்கள் வீசட்டும்; தத்தளிக்கும் மரக்கலங்கள் ஒவிம்பல் மலைபோலோங்கிய அலைகளின்மேலேறி, விண்ணுலகுக்கும் நரகத்துக்கும் இடையிலுள்ள அளவு தாழ்ந்து அழிமுட்டும்! இந்தத் தறுவாயில் மரணம் சம்பவித்தால் அதுவே பெரும்பாக்கியம்; ஏனெனில், இப்பொழுது சம்பூர்ண ஆங்கத்தில் ஐஞ்சியிருக்கும் என் ஆத்மாவுக்கு, இதைப்போன்ற சௌபாக்கியம் இனிவரும் அறிவிய நாட்களில் ஒருபொழுதுக் கிட்டாதென்றஞ்சுகிறேன்.

யுத்தத்துக்குச் செல்லும்பொழுதும் உடன்வந்ததற்காக மகிழ்ச்சுத் தன் மனைவிக்குரைக்கும் பிரியமொழி.

† தன் அளப்பரிய மனமகிழ்ச்சியை இவ்வொரு மொழியினுலேயே வெளியிட்டு, மேல் நாவெழாது நிற்பது, டெஸ்டிமோனிலின் குணத்திற்கும்; பின் வருமாறு கடல்மடை திறந்தாற்போலத் தன் மகிழ்ச்சியை வெளியிட்டுப் புகழ்வது ஒதெல்லோவின் குணத்திற்கும் அற்புதமாய்ப் பொருந்தியிருக்கின்றன.

டெஸ்டி:—நம் காலனு செல்லச்செல்ல நமது காதல்களும் பாக்கியங்களும் வளர்ந்தேறவதன்றி, மற்றொன்றும் நிகழாது தெய்வம் காக்கட்டும்.

ஒதேல்:—இனிய தேவதைகாள்! அவள் பிரார்த்தனையை ஆசீர்வதியுக்கள்! எனக்குள்ள மணமகிழ்ச்சியைப்பற்றிப் பேசித் திருப்பியாகாது; மட்டுக்கு மிஞ்சிய சங்தோஷத்தால் இங்கு தடையுண்டு நாவெழவில்லை. இதுவும், இதுவுமே [அவளை முத்தமிட்டுக்கொண்டு] நமக்குள் நேரிடும் பெரும் பிணக்குக்களாயிருக்கட்டும்.

இயா:—[தனக்குள்] ஓ! இப்பொழுது உன்றூய் இசைந்திருக்கிறீர்கள்; ஆயினும் நான் இயாகோவானுல், இவ்விதமான சரகானத்தைத் தரும் ப்ரடைகளை நெகிழ்த்திவிடுகிறேன்.

ஒதேல்:—வா, நாம் கோட்டைக்குச் செல்வோம்.—சினேகிதாகாள், சமாசாரங் கேளுங்கள்! நம் யுத்தங்கள் முடிந்துவிட்டன, துருக்கர்கள் மூழ்கி மடிந்துபோனார்கள். இத்தீவிலுள்ள என் பழைய நேசர்க் களைல்லாம் சுகமாயிருக்கிறீர்களா?—தேனே! ஸைப்ரவில் எல்லாரும் உன்மேற் பிரியமாயிருப்பார்கள்; நான் அவர்களிடத்தில் மிக்க அன்பைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஓ என் கரும்பே! நான் ஏறுமாருகப் பிதற்றி எனக்குரிய சௌக்கியங்களைப்பற்றியே எண்ணுகின்றேன்.—நல்ல இயாகோ, தயைசெய்து கடற்கரைக்குச்சென்று, என் சாமான்களை யெல்லாமிற்க்கு. கப்பல் தலைவனைக் கோட்டைக்கு அழைத்துவா; அவன் நல்ல சமர்த்தன்; அவன் யோக்கியதைக்கு ஏற்க அதிக மரியாதை செய்யல்வேண்டும்.—வா, டெஸ்டி மோனு, ஸைப்ரவில் மறுபடியுங் கூடியது வெகு உன்றூயிற்று.

[ஒதெல்லோவும் டெஸ்டி மோனைவும்
பரிசனங்களும் போதல்.]

இயா:—என்னையுடனே துறைமுகத்தில் வந்து சந்தி. இங்குவா. காதல் வயப்பட்டபொழுது, மக்கட்பத்திகளும் தங்களுக்கியல்பாயமை

இயாகோவையும் ராடரிகோவையும் தவிர்த்து, எல்லாரும் போய்விடுகிறார்கள்.

த் பிறர் சொல்கிற யெனிதில் நம்பும் ராடரிகோவின் மதியின்மையும் கீழ்மையும், தன் மதியுகழும் மேட்டுமையும் நிலைத்த வறுதிகளாகக்கொண்டே அவனிடம் பேசித் தன் மனப்படியவைன் யொழுகச்செய்து எத்தும் இயாகோ, மானிட சபாவத்தை நன்கறிந்த சமர்த்தனே.

யாத பெருந் தன்மையை வெளியிடுவார்களென்று சொல்லுகிறபடி உன் க்கும் தைரியமுண்டானால், நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேள். இன்றிரவு உபசேநுபுதி காவற்கூடத்திற் காவலிருப்பான் :—ஆனால் முதலில் உனக்கிது சொல்லவேண்டும்—டெஸ்டிமோனு அவன்மேற் கனமோகமாயிருக்கிறார்.

ராட:—அவன் மேலா! என்ன, அது நடக்கக்கூடியதில்லையே.

இயா:—உன் ஆத்மா அறிவுறும்படி, விரலை யிப்படிவைத்துக் கொண்டு கேள்.* வீண் டம்பம் பேசி மனத்துக்குத் தோன்றிய பொய்க கீழெல்லாஞ் சொன்னதற்காக, அவள், முதலில் மோரியன்மேல் எவ்வளவு இயற்கை விரோதமான மோகங்கொண்டிருப்பதைக் கவனி: வீண் பிதற்றலுக்காக இன்னும் அவனை யிச்சித்துக்கொண்டேயிருப்பா? விந்யமுள்ள நீ, அப்படி நினையாதே. அவள் கண்களுக்குப் போதுமையேண்டும்; பிசாசைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதில் அவளுக்கென்ன ஆங்கதமுண்டாகக்கூடும்? இரத்தக்கொழுப்பு மத்தப்பட்ட டவுடன், மறுபடியும் காமவனைலக்கிளப்ப, செளங்தரியம், ஏற்ற பிராயம்; நயமான நடவடிக்கைகள், மற்ற நயங்கள் எல்லாமிருத்தல் வேண்டும்; மோரியனே இவையெல்லாவற்றிலும் குறைந்தவன்: சரி, அவசியமாப் பவேண்டிய இந்தச் செளகரியங்களில்லாமையால் அவள் நொய்மையான மென்றன்மை கெட்டு நொந்து, மனந்திகட்டி, மோரியன்மேலுள்ள சுவை மாறி, அவனை முற்றும் வெறுக்கத்தொடங்குவான்; அவள் அவ்வாறு மனந்திருகி நிச்சயமாக வேரெருருவன்மேல் ஆசைகொள்வது தான் சுபாவ நிகழ்ச்சி. புத்தி யுத்தியநுபவத்துக்கு வெகு பொருத்தமா யும், தானுகவே விளங்குகின்றதுமான நான் கூறிய இவ்வளவும் சரியானால், பின்பு நீயே சொல்லப்பா, இந்தப்பாக்கியத்தையடைதற்குக்காவலி யோவிலும் வாய்ப்பாயுள்ளவர்கள் வேறு யாரிருக்கிறார்கள்? அந்தத் திருட்டுப் பயலோ, மகாவாசாலகன்: தன் மனத்துட் பொதிந்து மறைத்துவைத்திருக்கும் தன் காமதுரமான துராசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்பொருட்டே நல்ல யோக்கியனைப்போற் பாசாங்கு செய்ய வல்லவன்; அவனுக்கு வேறுவித மனச்சாக்கி கிடையாது; அவனைவிட

* உன்னிலும் மதிவுல்லான்பேசும்பொழுது, கையால் வாயை மூடி கொண்டு, கவனித்துக்கேளன்பது கருத்து.

வேறொருவருமில்லை; வேறொருவருமில்லை: வெகு சூதுள்ள கள்ளப் பயல்; பிழெகாடுக்கமாட்டான்; நல்ல சமயங்களையறிக்குத்தொள்வான்; உண்மையாக நல்ல சௌகரியம் வாய்க்காவிடினுங்கூட, திருட்டுத்தன மாய்ச் சௌகரியங்களை உண்டுபண்ணிக்கொள்ள வல்லவன். தவிரவும், அந்தப்பயல் கண்ணுக்கழகனுக்கும், இளம் ட்ராயத்தனுக்கும், அநுபவ மில்லாத பேதை மனங்கள் விரும்பினோக்கும் நயங்களால்லாம் பொருங் தியவனுக்குமிருக்கிறான்; சகல விதத்தினும் பொருங்கிய ஒரு பாழ்ச் திருட்டுப்பயல்; அவனும் அவனைக் கண்டெடுத்துக் கொண்டாய் விட்டது.

ராட :—அவன் விடுயத்தில் நான்படி நட்பமாட்டேன். அவன் உத்சமமான சத்துவகுணங்கள் நிறைந்தனன்.*

இயா :—சத்துவத்தெருப்புமுதி! அவன் குடிக்கும் மது திராக்க ரசங்தானே : அவளிடம் சத்துவகுணாமிருந்தால் ஒருபொழுதும் மோரியனைக் காதலித்திருக்கமாட்டாள் : சத்துவக்கொழுக்கட்டை! அவன் அகங்கையை அவன் கெருடுவதை நீ பார்க்கவில்லையா? அதை நீ கவனிக்கவில்லையா?

* **ராட :**—ஆம், பார்த்தேன் ; அது சும்மா, உபசாரமே.

இயா :—விடத்தனமென்று வலக்கைபோடுகிறேன் ; கெட்ட எண் ஞங்களின் சரித்திரத்துக்கு அது ஒரு அட்டவலையும், மறைபொருள் கொண்ட முகவரையுமே. அவர்கள் மூச்சக்கள் ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொண்டன, அவ்வளவு சமீபமாக அவர்கள் அதரங்கள் வெருங்கின. எண்ணங்களைல்லாம் மோசம்! ராடரிகோ! இந்த ஜக்கிய பத்தியங்கள் வழிகாட்ட, உடனே தொடர்ந்து வக்குவிடும்—சீ! ஆனால், அப்பா, என் சொற்படி நட : நானுன்னை வொங்விலிருக்கு அழைத்து வக்கிருக்கிறேன். நீ யின்றிரவு காவலிரு ; அதற்குவேண்டிய கட்டளை நானுனக்குக் கொடுக்கிறேன் ; காவலியோவுக்கு உன்னைத்தெரியாது :—நான் உன் சமீபத்திலேயே இருக்கிறேன் : அதிகமாய் உரத்துப் பேசி

* பிறைப்பற்றிப் பேசும்போது தானிய்வாறு கம்பியும், தான், அவனைப் பணத்தினுறும் சங்களினுறும் அடைந்தவிடலாமென்று கம்பி, இலவகாத்த கிளியோத்த ராடரிகோ இவன். என்னே மனிதர் மட்டம்!

யாவது, அல்லது அவன் அதிகாரமுறையைப் பழித்தாவது, அல்லது சமயத்துக்குத்தக்கபடி வேறு ஏதேனும் செய்தாவது, காவியோவைக் கோபமுட்டு.

ராட:—அப்புறம்?

இயா:—அப்பா, அவன் மூர்க்கன், வெகு முற்கோபி, ஒரு வேளை உண்ணையடிப்பான்: அப்படியவன் செய்யும்படி கோபமுட்டு; எனை ஸின், அதைக்கொண்டே இந்த ஸைப்ரஸ்வாசிகள் மீறிக் கலகஞ்செய்யும்படி பண்ணிவிடுகிறேன்; ஆகவே, உண்மையாக அவர்கள் மனஸ் தாபந்திரக் காவியோவை வேலையைவிட்டு நீக்கவேண்டியதாய்விடும். பின்பு நான் செய்யக்கூடிய உதவிகளினால் உன் உத்தேசங்களை நீ விரைவில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். நாம் சித்தியடைய இப்பொழுது பெருந்தடையாயிருப்பது, இங்வாறு வெகு சௌகரியமாக நீங்கிவிடும்.

ராட:—எதாயினும் பிரயோசனமுண்டானால் நானில்வண்ணஞ் செய்கிறேன்.

இயா: அதற்கு நான் உத்தரவாதி. சற்றுப் பொறுத்துவாத்து கோட்டையில் என்னைச்சந்தி: நான் போய் அவன்* சாமான்களைக் கறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். போய்வா.

ராட:—போய்வருகிறேன். [போதல்.]

இயா:—[தனிமொழி] காவியோவுக்கு அவள்மேல் மோகமுன் டென்று நான் நன்று நம்புகிறேன்; அவள் அவனை யிச்சிப்பதும், பொருத்தமாயும் மிக நம்பத்தக்கதாயுமேயிருக்கிறது. மோரியன்—எனக்கு அவனை நினைக்கச் சிறிதும் பொறுக்கமுடியவில்லையாயினும்—திட்சித்தமுன்ஸவன், வாஞ்சசயுள்ளவன், உத்தமசீலன்; அவன் டெஸ் டிமோனுவுக்கு மிகவுரிமையுள்ள நாயகனாகவே டடங்குதொள்வான். காரி, எனக்கும் அவள்மேல் மோகந்தான்; அடங்காக் காமவெறிகொள்

பெயர், அந்தஸ்து குறிப்பிடாமல் ஒதெல்லோவைப்பற்றி யிவ்வாறு அசட்டையாப்ப பேசுவதும்கூடத் தனக்கு அவன்மேற் பகையென்பதை ராடரிகோ நன்று நம்பும்படியே.

ளாவிட்டனும்—ஒரு வேளை யவ்விதப் பெரும்பாவத்துக்கு* உள்ளாயிருக் கிண்றேறே ஞெவன்று சந்தேகமுழுண்டு—நான் மோரியனைச் சந்தேகிக்கி றபடியால், பழிவாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் தூண்டிகின்றது : அதை நினைக்கும்பொழுது, பாஷாணமுண்டாற்போல் என் வயிறு பற்றியெ ரிகின்றது ; பெண்சாதிக்குப் பெண்சாதி கைப்பற்றியவளிடம் பழிவா ஏக்கும்வரையும் என் மனம் திருப்தியடையாது, நானும் அதைத் திருப்தி யடையவிடேன் ; அல்லது, அது முடியாவிட்டனும், ஒருவித ஆலோச ணையினாலும் நிவர்த்தியாகாத சந்தேகத்தை மோரியனுக்கு (அவன் மனைவி விவசயத்தில்) உண்டாக்கிவிட்டால்தான் எனக்குத் திருப்தி யாகும். அதைச் செய்ய,—(பெட்டிமோனைவை விரும்பும்) வேட்டையி அன்ன வேகத்தையடக்கிவிட்டுப்பிடிக்கும் பதராகிய இந்த வெநிஸ் நாய் (ராடரிகோ), நான் (காவிரியோவடன் சண்டைசெய்ய) ஏவியபடி கெளவினால், நம்முடைய மிக்கேல் காவிரியோவைப் பின்பு இஷ்டப்படி யாட்டிவைக்கலாம் ; மோரியனிடத்தில் அவனைப்பற்றிப் பச்சைபச்சை யாய்க் கோட்ட சொல்லவேண்டும்,—ஏனெனின், காவிரியோவும் என் படிக்கையுடையத் தரித்துக்கொள்ளுகிறேனன்று சந்தேகிக்கிறேன் ; ஆகவே, தன்னையொரு முழுக் கழுதையாக்கித் தன் மனவைமதியைப் பைத்தியயிடிக்கும் அளவு குலைத்ததற்காக, மோரியன் எனக்கு வந்த னமளித்து, பகூம் பாராட்டி, எனக்கு வெகுமதியுங் கொடுக்கும்படி செய்வேன். எல்லாம் இங்கே (மூளையில்) யிருக்கிறது ; ஆனால் சிறிது குழப்பமாயிருக்கிறது : வஞ்சளையின் சூதுகள் நடத்தும்பொழுதுதான் வெளிப்படையாக முற்றிலும் தெரியும்.†

போதல். |

* பிறனமளைவிலைழுதல் பெரும்பாவும் என்பதன்று இவன் கருத்து ; காத வின்பொருட்டு மதியமங்கித் தன்வயமழிதல் பெரும்பாவும் என்பதே யிவன் கொண்டு கூறியது.

† தன் திக்குணத்தைச் சிறிதும் காணமின்றி யொப்புக்கொண்டு, தன்றிற த்தை மெய்ச்சி மகிழ்தல், நல்லொழுக்கத்தினும் புத்திக் கூர்மையே சிறந்த தெனக் கொண்டவன் இயற்கையாதவின், இயாகோ, தன்னிடம் நற்குண மின்மையுமன்றி, பிறர் நற்குணத்தில் தான் நம்பிக்கைகொள்ளாது, ஏதோ விருப்பதாகத்தான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டி வருவதையும் அழித்துவிட முயல் பவுனென்று தெரிகின்றது. புத்திவிலியுடன் ஒப்பிடுங்கால், அன்புடைமையும், சீலமூம், ஏனைய நல்லொழுக்கங்களும் அறத்தாழ்ந்தனவென்று மதிப்பவன், தனக்கு ஒரு தீங்குமே செய்யாத காவிரியோவை, உத்தியோக அழுக்காறு நிமித் தமும், தன் மனச்சாக்கியைத் திருத்திசெய்யுமாறு தானுகவேற்படுத்திக்கொள்ளும் சந்தேகத்தினிமித்தமும் கெடுத்தழிக்கச் சூழ்கின்றன. கபடமற்ற சீலர்கள் இத்தனை பெயரைத் தன் மதிவளியால் சைக்கியழிக்கும் கர்வமும் களிப் புமே அவனைத் தூண்டிநிற்கின்றன.

இரண்டாங்களம்:—ஓர் வீதி.

(காலம்: மாலை.)

[பறையறைவோன் ஒருவன் ஒருறிக்கைப்பத்திரத்துடன் பிரவேசித்தல்; ஐங்கள் பின்றூடர்ந்து வருதல்.

பறையறைவோன்:—நம்முடைய அதிகளரவ பராக்ரம சேனை பதியாகிய ஒதெல்லோ களிகூர்ந்து பிரசித்தப்படுத்துவதென்னவென்றால், துருக்கர் கடற்படை முற்றும் அழிந்து போனதாக இப்பொழுது சமாசாரங் கிடைத்திருக்கிறபடியால், ஒவ்வொருவரும் விழாவணி கொள்ளல்வேண்டும்; சிலர் கூத்தாடியும், சிலர் வாணவேடிக்கைகள் செய்தும், ஒவ்வொருவரும் தமிழிட்டப்படி திருவிழாக் கொண்டாடிக் களித்தல்வேண்டும். ஏனெனின், இந்தச் சபசமாசாரம் கிடைத்திருப்பதுந்தவிர, இன்று அவர் விவாகபூர்த்தி மஹோத்ஸவதினம்.* இவ்வாறு பறையறையும்படியவர் ஆஞ்ஞாபித்தார். கோட்டையல் போஜனசா ஶக்களெல்லாம் திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுதைந்து மணி முதல் பதினெட்டு மணியடிக்கும் வரையும், யாவரும் தடையின்றி விருந்தாடிக் களிக்கலாம். ஷஸ்ப்ரஸ் தீவையும் நமது களரவ சேஞ்சுபதி ஒதெல்லோவையும் கடவுள் ஆசீர்வதிப்பாராக.

பாவரும் போதல்.

முன்றாங்களம்: அரண்மனையிலோர் கூடம்.

(காலம்: முன்னிரவு.)

[ஒதெல்லோவும் டெஸ்டி மோனுவும் காலியோவும் ஏவலாளரும் பிரவேசித்தல்.]

முதல் அங்கம் ஞாபகத்திலிருந்தால், இரவில் முடிந்த கல்யாணம் கர்ப்பாதானமாகி விறைவேருது தடைப்பட்டதும், மறுபடியும், இன்றே வதுவரர் கூடியதும் விளங்கும்.

ஒதேல்லோ :—நல்ல மிக்கேல், * இன்றிராக்காவிலை நியே மேற்பார். மட்டுக்குமிஞ்சாதபடி வராவமான மிதிபோகமே காம் நகரத் தகும்.*

காளி :—செய்யவேண்டியதீவும் இயாகோவுக்குச் சொல்ல யிருக்கிறேன். ஆயினுங்கூட, நானே கேரில் மேற்பார்க்கிறேன்.

ஒதேல் :—இயாகோ நல்ல யோக்கியன். மிக்கேல்,* இவ்விரவு னக்கு நன்மையாகுக : நாளையெழுந்தவுடன் என்னைவந்துபார். [டெ ஸ்டிமோனுவை கோக்கி] பிரியசதி, வா, யாவர்க்குக் கல்லிரவாகட்டும்.

[ஒதேல்லோவும் டெஸ்டிமோனுவும்
ஏவ்வாளரும் போதல்.]

[இயாகோ பிரவேசித்தல்.]

காளி :—இயாகோ, உன் ஏற்றுவை நன்கு ஏற்கின்றேன் ; நாம் கா ஏற்கூடத்துக்குப் போகவேண்டும்.

இயா :—இப்பொழுதே யென்ன உபசேனுபதி ; இன்னும் பத்து மணிகூட ஆகவில்லையே. தமது டெஸ்டிமோனுவின்மேலுள்ள ஆஸையால் நம் சேனுபதி நம்மை யிவ்வாவு சீக்கிரமனுப்பிவிட்டார் ; அத னால் அவர்மேற் குற்றங்கூறலாகாது.

* கிறிஸ்தயர்களுக்குள் ஒர்வொருவருக்கும் இரண்டுபெயருக்குக் குறை யாமலிருக்கும் : (1) குானஸ்ஸாஸ்காலத்திற் குட்டப்பட்ட சோக்தப் பெயர், அல்லது பெயர்கள் (8-ம் பக்கத்தைப் பார்க்க). (2) குடும்பப்பெயர். உரிய சண்பரும் உறவினருமே சோக்தப்பெயராலைழுக்குஞ் சுதங்தரமுள்ளாவர் ; வணையர் யாவரும் பட்டப் பெயராலேயே அழைப்பார்கள். இப்பொழுது காலையோவை ‘மிக்கேல்’ என்ற சொக்தப்பெயரால் ஒதேல்லோ அழைப்பது, அவர்களுக்குள் உள்ள அக்தரங்க கட்டப்படும் உரிமையையும், அவன்மாட்டு மோரியன் வைத்திருக்கும் உம்பிக்கையையும் நன்கு தெரிக்கின்றது. அன்றியும், அமிதமாப் உண்டாடிக்களியாது, காவலைத்தானே சேரிப்பார்க்கும்படி உபசேனுபதி பெற்றவாணை, அவன் பின்பு தயறியபொழுது, சேனுபதி கொண்ட கடுங்கோபம் தக்கதேயென்று விளக்கின்றது. சாதாரணமாயுள்ள அற்ப வார்த்தைகளிலும் இக்கவி சமத்தும் கருத்துப் பெரும் விப்பட்டு.

காஸி :—* அவள் வெகு சிறந்த சீமாட்டி.

இயா :—அவள் கண்களின் அழகை யென்ன சொல்ல ! (மன்மத) கலகத் துக்கழைப்பதுபோல் தோன்றுகின்றன !

காஸி :—வசிராமான சோக்கமே ; ஆயினும் தக்க நாணம் பொருத்தியிருக்கின்றது.

இயா :—வாய் திறந்துவிட்டாலோ, அவள் குரல் மன்மதனை யழைக்கும் முரசுபோலிருக்கின்றதன்றே ?

காஸி :—மெய்யாகவே, அவள் சர்வபரிபூரணியே.

இயா :—சரி, அவர்கள் சேர்க்கை மங்களமாகட்டும் !* வாரும், உபசேனுபதி, என்னிடம் ஒரு ஜாடி திராகுஷமது விருக்கிறது ; கரிய ஒதெல்லோவின் கேஷமத்தின்பொருட்டே குடிக்க விரும்பும் † ஸைப் ரஸ் விட்டைகளிருவர் இதோ வெளியே யிருக்கிறார்கள்.

காஸி :—இன்றிரவு வேண்டாம், நல்ல இயாகோ ; குடித்தால் வெகு சீக்கிரத்தில் மூளை கலங்கிவிடும் தூர்ப்பாக்கியன் நான் : குடிப் பதாலன்றி, மரியாதையையும் பகுத்தையுங் காட்ட வேறொரு வழக்கம் ஏற்படுமாயின் நன்றாயிருக்கும்.

இயா :—ஓ! அவர்கள் நம் சினேகிதர்கள் ; ஒரேயொரு கிண்ணங்கதான் ; உமக்காக நான் குடிக்கிறேன்.

* இச்சம்பாஷிணையை நன்கு கவனிக்க ; இது இவ்விருவர் குணங்களை மும், டெஸ்டிமோனிலைவப்பற்றி மிவர்கள் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்களையும் வெகு தண்மையாய் விளக்குகின்றது.

† வீயானம் முதலிட மங்கள தினங்களிலும், எவர்க்கேனும் மரியாதையாகச் செய்யும் விருந்துகளிலும், பொதுவிழாக்கள் கொண்டாடுகையிலும், அவ்வங்வமயங்களுக்குரிய முக்கிய ஸ்திரீ புருஷர் கோமத்தைப் பிரார்த்தித்து விருந்தாடுவாரனைவரும் ஒருமித்து மதுபானஞ்செய்தல் ஜிரோப்பிய வழக்கம். சடங்குக்குரியாரையும், அரச வம்சத்தையுங்குறித்துக் குடித்தானபின்பு, விருந்துக்கு வஷ்டிருப்பவருள் முக்கியர்களையும், மனத்துக்குத் தோன்றிய வணைய கிலைரையும் குறித்தீக் குடிப்பதும் வழக்கமாதலின், இவ்வித விருந்துகளில் ஒவ்வொருவர் குடியாண்மையும் விளக்கிக், குடித்தனம் முனிர்து வழறித் தனக் தோன்றிவிடலும் சாதாரணமே.

காலி:—இன்றிரவு நான் ஒரேயொரு கிண்ணக்தான் குடித்திருக்கிறேன்; அதுவும்கூடப் பிறரறியாமல் தண்ணீர்விட்டுப் பெருக்கியது; அப்படியிருந்தும், இங்கேயது என்ன புரட்டுப்புரட்டுகிறது பார்: இவ்விஷயத்தில் பலக்குறைவு என் தூர்ப்பாக்கியமே; ஆகவே என் பலவீணத்தை யின்னுமதிகமாகச் சிரமப்படுத்தலாகாது.

இயா:—என்னப்பா! இது விருந்தாடிக் களிக்குட் இரவில்லையா? அந்த விடலைகளும் அதிக ஆவலாயிருக்கிறார்கள்.

காலி:—அவர்களேங்கே?

இயா:—இதோ வாசலிலிருக்கிறார்கள்; சமயசெப்து உள்ளே கூப்பிடும்.

காலி:—ஆகட்டும்; ஆனால் அது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

[வெளிப் போதல்.]

இயா:—[தனி மொழி.] இன்றிரவு இதற்குமுன் குடித்திருப்பது தவிர, இன்னும் ஒரே கிண்ணம் குடிக்கும்படி செய்துவிட்டேனென்றால், அவன் ஒரு யெனவன சீமாட்டியின் செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்ட நூற்று போல், ஏதற்கும் கோபமுறவும் சண்டைசெய்யவும் தொடங்கி விடவான். இப்பொழுது காமவிரக நோயால் கால் தலை தெரியாமல் திரி யும் மூடனுகிய ராடரிகோ, டெஸ்டி மோனாலின் கேஷமத்தைப் பிரார்த்தி தீர்த்து இன்றிரவு குடங்குடமாய்க் குடித்திருக்கிறான்; அவனும் காவலி குடக்கப்போகிறான்; ஸைப்ரஸ் இளைஞர்களில் மூவர்,—தற்செருக்கு மதம்பிடித்த அகந்தையாளர், தங்கள் மானத்தையொருவரும் எதிர்த்து அனுகாது ஜாக்கிரைதையாய்க் காப்பவர், போர்ப்பரியமுள்ள இத்தீவில் நிரும் நெருப்பும்போற் படபடப்புள்ளவர்,—அவர்களையும் நிரம்பக் குடிக்கசெய்து கலக்கிவைத்திருக்கின்றேன்; அவர்களும் காவலிருக்கப்போகிறார்கள். இப்பொழுது இந்தக் குடிகாரமங்கதைக்குள், இத்தீவிலுள்ளார் கோபமுறும்படியான ஏதாவதொன்று செய்யும்படி நம்முடைய காவலி யோகவை விடப்போகிறேன்:—இதோ அவர்கள் வருகிறார்கள். பின் விலைவு என் சூழ்ச்சி சரியானதென்று காட்டிவிட்டால், காற்றிலும் நிரோட்டத்திலும் என் ஓடம் தடையின்றிச்செல்லும்.

காலியோ, எடுப்பார் கைப்பின்ஸை; திடசித்தமில்லாதவன்

| காலியோ திரும்பிப் பிரவேசித்தல், அவனுடன் மண்
டானேவும் கிரகஸ்தரும் வருதல். வேலைக்கா
ரன் திராக்ஷமதுவுடன் பின் வருதல்.]

காலி :—சத்தியமாகவே, அதற்குள்ளேயே என்னை நன்றாகுடிச்
கும்படி யிவர்கள் செய்துவிட்டார்கள்.

மண்டா :—உண்மையில், மிகச்சிறிதே : நான் யுத்தவீரனென்
பது மெய்யெனில், காற்படிக்குமேவிராது.

இயா :—ஓ ! சிறிது திராக்ஷமது !

[பாடுகிறான்.]

குவளையை நான் கொட்டுவன், கொட்டுவன் ;
குவளையை நான் கொட்டுவன் :
யுத்தவீரனும் ஓர் நரன் தானே :
உலகவாழ்க்கையும், என்ன, ஓர் சாணே ;
பண்ணை யென்ன, அவன் குடிக்கட்டும்.

அடேபயல்களா, சிறிது திராக்ஷமது !

காலி :—கடவுளானை, ஒரு ‘பேஷான்’ பாட்டு !

இயா :—அது நான் இங்கிலாங்கில் கற்றுக்கொண்டேன் ; அங்கே
தான் குடிக்கிறதில் அதிவல்லவர்களிருக்கிறார்கள் : உங்க டேனியர்,*
உங்க ஜெர்மானியர், உங்க தொந்திவழிற்று ஹாலண்டார், * இவர்கள்
வொல்ஸாம்—, குடியுங்களடோ—அங்கிலேயருக்கு உறையிடவுங் காண
மாட்டார்கள்.

காலி :—உங்க இங்கிலீஷ்காரன் குடிப்பதில் அவ்வளவு சமர்த்தனு ?

இயா :—என்னபோம், உங்க டேனியன் பினம்போல் விழும்வை
ரையும் அவன் வெகு சுனுவாய்க்குடிக்கிறான் ; உங்க ஆல்மேனியனைக்
குடியில் தூக்கி யெறிந்து ஜெயங்கொள்வதில், அவனுக்கு வியர்வை
யுண்டாகிறதில்லை ; ஒரே குவளையில் உங்க ஹாலண்டானை ஏக்களிக்
த்து வாந்தியெடுக்கும்படி செய்துவிடுகிறான்.

* ஃப்ரோப்பாவில் பலதேயத்தார் ; இயர்களுக்குள் ஆங்கிலேயர் அதிகக்
குடிகாரர் என்று பெயர்போலும்.

காலி :—நம் சேனுபதியின் கோசமத்துக்காக !*

மண்டா :—உபசேனுபதி ! எனக்கு அது பிரியமே : (உமக்குப் பன்வாங்காது) ஏற்றபடி குடிப்பேன்.

இயா :—ஓ ! இனிய இங்கிலாங்டே ! (பாடுகிறான்.)

ஸ்டெபன் மஹராஜன் கனவானே ;—அவன்—காலுறை விலை ரூபா இரண்டரைதானே ;

அதிலுமோர் கால் ரூபா அதிகம்—என்றே—தைத்திட்டவைத் தப்பிலியென்று வைதானே ;

புகழ்பெற்றவன் அம்மன்னவன்தானே—நீயோ—இகழும் நிலையிலிருப்பவன்தானே ;

கர்வமே நாட்டைக் கெடுக்கும்—அப்பால்—பழைய உடையைத் தரித்துக்கொள் போடா.

ஓ ! கொஞ்சம் திராக்குமது !

காலி :—என்ன, இது முன்னிலும் வெகு நேர்த்தியான பாட்டாயிருக்கிறதே.

இயா :—திரும்பவும் சொல்கிறேன், கேட்கிறோ ?

காலி :—வேண்டாம் ; ஏனெனில்,† அந்தமாதிரியான சங்கதி கள் செய்பவன், தன் அந்தஸ்துக்குத்தக்கவனில்லையென்பது என் கொள்ளக. சரி,—எல்லாருக்கும்மேல் ஒரு கடவுளிருக்கிறார் ; அன்றி யும், சில ஆக்மாக்கள் மோக்ஷமடையும், சில ஆக்மாக்கள் மோக்ஷமடைய மாட்டா.

இயா :—நல்ல உபசேனுபதி, அது வாஸ்தவந்தான்.

காலி :—என் பகுத்துக்கு,—சேனுபதிக்காவது வேறு எந்தப்பிரபு வக்காவது அவமரியாதையாக நான் சொல்லவரவில்லை—நான் மோக்ஷம் கைவேணன்று நம்புகிறேன்.

இயா :—நானும் அப்படியே, உபசேனுபதி.

கையில் கிண்ணியை யெடுத்துக்கொண்டு தன்னுடன் மற்றவரைக் குடிக்கவழைக்கிறுன்.

† அங்கிலை அரசரில் ஒருவன்.

‡ குடித்தனமின்சி வெறித்தனம்வங்குவிட்டது.

காலி:—ஆம், ஆனால், எனக்குமுன் நீ (மோக்ஷமடைய) முடியாதென்று உப்புக்கொள்ளவேண்டும்; துவஜதாரிக்கு முந்தி உபசே னுபதி ரக்ஷிக்கப்படுவான். இந்தப் பேச்செல்லாம் போதும்; நாம் நம் முடைய வேலையிற் புகுவோம.*—நம் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவன வாக;* கனவான்களே, நான் குடிவெறியாயிருக்கிறேனென்று என்னை தேயுங்கள்; இவன்தான் என் துவஜதாரி,—இது என் வலதுகை, இது என் இடதுகை;—எனக்கிப்பொழுது குடிவெறியில்லை; நான் நன்றாய் நிற்கவும்கூடும்; நன்றாய்ப் பேசவுங்கூடும்.

எல்லாரும்:—வெகு நன்றாகவே.

காலி: பின்னையென்ன மிகவும் சரி; பின்னை, நீங்கள் நான் குடிவெறியில்லை என்னைக்கூடாது.

[வெளிப் போதல்.]

மண்டா :—எல்லாரும் தட்டுமேட்டுக்குப் போவோம் வாருங்கள், காவல் நியமிப்போம்.

இயா:—இதோ முன்னால் போன்னே, இந்தப் பயஸைப் பாருங்கள்: வீஸர்ட் பக்கத்தில் நின்று (அவனுக்கிணையாக) அதிகாரஞ்செய்ய வல்ல யுத்தவீரன் அவன்; அவன் தூர்க்குணத்தையும் பாருங்கள், அவன் நற்குணத்துக்கு நேர் சமமாய், அது எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு பெரிதாயிருக்கின்றது; அது அவன்விடையத்தில் பரிதபிக்கத் தக்கதே. ஒதெல்லோ அவனிடத்தில் கவுத்திருக்கும் நம்டக்கையினிமித்தம், அவன் தூர்க்குணம் துவங்கும் யாதானும் ஒரு சுந்தரப்பத்தில், இந்தத் தீவு கலங்கிவிடுமென்று அஞ்சகிறேன்.

என்று சொல்லி யெழுகிறேன்; உடனே வெறிமயக்கால் கீழே விழுக்குந்து வழிக்கிறேன்; முழுங்கால்கள் தறையில் தாக்குண்டு அதனால் உண்டான வலி யால், ஒரு நிமிஷத்துக்குப் புத்திவருகிறது; தான் முழுங்காற்படிச்சிருப்பதை யறிந்து, பிறர் வெறியென்றுகொண்டு நகையாவண்ணம், பிரார்த்தனை செய்ய முழுந்தாள் படிந்தான்போல நடித்து, ஒரு சிறு பிரார்த்தனை மொழிகூறி யெழுகிறேன்; அதற்குள் மறுபடியும் களிமயக்கு மேற்பட்டு விடுகிறது.

+ ஜமுவியல் வீஸர் என்பவர் இற்கைக்கு 2,000 வருஷங்களுக்குமுன் விரிந்து, மஹர் கியாதிபெற்று ரோமராச்சியத்தையாண்ட யுத்தவீரர். அவரைத் தலைவராகக்கொண்டு, ஷேஷ்க்பியர் ஒரு சிரேஷ்டமான துண்பியல் காட்கம் இயற்றியிருக்கிறார். தன் காரியத்துக்கு வேண்டியபடி காலியோவை இகழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் இயாரோ பேசுவது கவனிக்கத்தக்கது

மண்டா :—ஆனாலும் இவ்விதம் அடிக்கடியிருக்கிறதன்டா?

இயா :—எப்பொழுதுமே, அவன் சித்திரைபோகுமுன் இது நடந்துதீரும். குடியினால் அவன் தொட்டில் ஆட்டப்படாவிட்டால், இராப்பகல் விழித்துக்கொண்டேயிருப்பான்.

மண்டா :—ஆனால் இதைச் சேனாபதிக்கு ஞாபகப்படுத்துவது கலமாயிருக்கும். ஒருவேளையவருக்கிது தெரியாமலிருக்கும்; அல்லது அவர் தம் நற்குணத்தால் காவியோவினிடத்திற் காணப்படும் நன்மை கையே மதித்து, அவன் குற்றங்களைப் பாராமலிருக்கலாம்: இது உண்மையில்லையா?

[ராடரிகோ பிரவேசித்தல்.]

இயா :—[அவனிடத்தில் தனிமையாக] என்ன இப்பொழுது, ராடரிகோ! தனைசெய்து உபசேநாபதியைப் பின்பற்று; போ.

[ராடரிகோ வெளிப்போதல்.]

மண்டா :—இவ்வாறு வேறுநன்றிய துர்க்குணத்தையுடைய ஒரு வளை, அதிசீராகிய மோரியர், தமக்கு நேராக அடுத்த ஸ்தானத்தில் காவத்துப்பார்ப்பது மிகவும் விசனப்படத்தக்கதே. மோரியரிடத்தில் இதைச்சொல்வதே யோக்கியம்.

இயா :—இவ்வழகிய தீவு முழுமையுங் கிடைக்கிறதாயிருப்பினும் கான் சொல்லமாட்டேன்; காவியோவின்மேல் எனக்குப் பக்கமதிகம்; என்னசெய்தாயினும் அவனிடமுள்ள இத்தீக்குணத்தை கிவர்த்திக்கவே பார்ப்பேன்—ஆனால், உற்றுக்கேளுங்கள்! என்ன சத்தம் அது? [உட்புறமாகக் கூக்குரல்]:—ஜயோ! ஜயோ!

[ராடரிகோவைத் தூரத்திக்கொண்டு காவியோ
திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

காஸி :—அயோக்கியப்பயலே! போக்கிலிப்பயலே!

மண்டா :—என்ன சங்கதி, உபசேநாபதி?

காஸி :—ஒரு திருட்டுப்பயல்!—என் சடலம் யெனக்குக் கற்பிக்கிறதா! அந்தத் திருட்டுப்பயல் உடம்பு ஒரு மலார்க் கூட்டபோலா அம்வரையும் அடிக்கிறேன்.

ராட:—அடிப்பையா என்னை!

காஸி:—பிதற்றுகிறாயா, அயோக்கியப்பயலே?

[**ராடரிகோவை அடிக்கிறுன்.**]

மண்டா:—[அவனைத்தடுத்து] வேண்டாம், நல்ல உபசேஞ்சுபதி; ஜயா, தனைசெய்யும், அடியாதேயும்.

காஸி:—விடும், ஜயா, என்னை; இல்லாவிட்டால் உம் ‘சுவடையைப்’ பேர்த்துவிடுவேன்.

மண்டா:—போதும், போதும், நீர் குடிவெறியாயிருக்கிறீர்.

காவளி:—குடிவெறியா!

[**அவர்கள் சண்டையிடுகிறார்கள்.**]

இயா:—[ராடரிகோவிடத்தில் தனிமையாக] ஓடிப்போ என்கி ரேனே, வெளியேபோய்க் கலகமென்று கூக்குரவிடு.

[**ராடரிகோ வெளிப்போதல்.**]

வேண்டாம், நல்ல உபசேஞ்சுபதி,—ஜயோ! கனவான்களே;—விலக்குங்கள், ஒ!—உபசேஞ்சுபதி,—ஜயா,—மண்டானே, —ஜயா,—எல்லாரும் விலக்குங்கள்;—இங்கே காவங் வெகு கண்றுயிருக்கிறது!

[**மனிக் கிலுக்கப்படுகிறது.**]

யார் மணிமையக் கிலுக்குகிறார்கள்? ஜயோ நாசமே! பட்டணங்களைப்பிலிடுமே: உபசேஞ்சுபதி, கடவுள்மேலாணை, நிறுத்தும்; நீர் தொத அவமானத்தையடைவீர்.

[**ஒதெல்லோவும் ஏவலரும் திரும்பவும் பிரவேசித்தல்.**]

ஒதேல்:—என்ன விசேஷமிங்கே?

மண்டா:—சத்தியமாகவே, இரத்தம் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறது; நான் பிழைக்கமாட்டேன்.

ஒதேல்:—உங்களுக்கு உயிரின்மேல் ஆசையிருந்தால், நிறுத்துங்கள்.

இயா:—நிறுத்தும், நிறுத்தும், உபசேஞ்சுபதி!—ஜயா, மண்டா கீழே—கனவான்களே;—இன்ன இடமிது, உங்கள் கடமையிது என்ப

தை முழுதும் மறந்துவிட்டார்களா? நிறுத்துங்கள்; சேநுபதி உங்களி
ட்டத்தில் பேசுகிறோரே; மானத்தை நோக்கி நிறுத்துங்கள்.

ஒதேல்:—என்ன, என்ன இது! எதிலிருந்து இது உண்டா
யிற்று? துருக்கர் நமக்குச் செய்யாது கடவுள் தடுத்ததை நாமே யொ
ருவருக்கொருவர் செய்ய, நாம் துருக்கராகிவிட்டோமா? கிறிஸ்த
வர்களுக்குரிய மானத்தை நினைத்து, இந்தக்காட்டுத்தனமான ‘சக்
சரவை’ நிறுத்துங்கள்: தன் கோபத்தையே பாராட்டி யினிவெட்டக்
கத்தியை ஒங்குபவன், தன் உயிரை அற்பமாக யென்னினவனுவான்;
அனைசந்தால் கொன்றுவிடுவேன்.—அந்தப் பயங்கரமான மணிமுழக்கத்
தை நிறுத்து! இந்தத்திலை யொழுங்கு பிறழும்படி, அது பயமுறுத்து
கின்றது.—ஐயன்மீர்! என்ன விசேஷம்? விசன்த்தால் இறந்தவளைப்
போலக்காணும் நாணயமுள்ள இயாகோ! சொல், யார் இதைத் தொ
டக்கினார்கள்? உன் விசுவாசத்தின்மேலானே.

இயா:—எனக்குத் தெரியாது. சற்றமுன், இப்பொழுதுதான்
காவலிடத்தில் சிகேகமாயிருந்தார்கள்; படுக்கைக்குப் போகும் புதுப்
பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும்போல் பிரியமாயிருந்தார்கள்; பின்பு,
உடனே, ஏதோ கிரகசாரத்தால் மதிமயங்கினாற்போல, வாளையுருவுகிறதும்
கொடும்பகையோடு ஒருவர் நெஞ்சில் ஒருவர் குத்துகிறதுமாய்
விட்டது. இந்த அசங்கியமான ‘சக்சரவுக்கு’ எது ஆரம்பமென்று என்
ஞாந் சொல்லமுடியவில்லை; இதிற் கலக்கும்படி யென்னை யிங்கு
கொண்டுவந்துவிட்ட என் கால்களைக், கீர்த்திபெற்ற யுத்தகளத்தில்
இழுந்திருந்தேனில்லையே என்று வருந்துகிறேன்.

ஒதேல்:—மிக்கேல்!* கீ யிவ்வாறு தன்னைமறந்து நடந்ததென்ன?

காஸி :—தயைசெய்து ‘மன்னியுங்கள்’, என்னாற் பேசுமுடிய
வில்லை.

ஒதேல்:—மண்டானே! நீர் நல்ல யோக்கியரும் மரியாதைக்காரருமாயிற்றே; உம் இளம்பிராயத்தின் பெருந்தன்மையையும் சாந்தத்தையும் உலகம் அறிந்து, மஹாமேதாவிகளும் உம் பெயரைச் சிறந்ததாக மதிக்கின்றனர்; அங்ஙனமாக, உம் கீர்த்தியை நீர் இவ்வாறு

* இதுதான் கடைசி முறை, காவலிபோலை அவன் கிறிஸ்தவப் பெய்ரால் ஒதெல்லோ அழைப்பது.

சிர்குலைத்து, நீரடைக்கிருக்கும் சிறந்த நற்பெயரையழித்து. இராக்கா வத்தில் ‘சச்சரவு’ செய்து திரிவேணன்ற பெயரூறும்படி, நீராழு கும் விதம் என்ன? என் கேள்விக்குப் பதிலுறையும்.

மண்டா :—ஒதெல்லோ மஹானே, நான் ப்ராணையமான காய மடைந்திருக்கிறேன் : தங்கள் உத்தியோகஸ்தர் இயாகோவே எனக்குச் தெரிந்ததையெல்லாம் சொல்லக்கூடும் ; பேசினால் எனக்குச் சிறிது இப்பொழுது நோகிறது ; தவிரவும், தற்காப்புச் சில வேளைகளில் தூர்க்குணமாயும், மூர்க்கர்களைதிர்த்துத் தாக்கியபொழுது தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதல் பாவமாயுமிருந்தாலன்றி, நான் இன்றிரவு தவறு தலாக்வொன்றும் பேசவுமில்லை, செய்யவுமில்லை.

ஒதேல் :—கடவுளாலே, இப்பொழுது, எனக்கும் நிதானவரையதி யும் பதபாகமுங்குன்றிக் கோபங் கிளர்கின்றது. விவேகத்தின் முகச் திற் கரியைத் தீற்றி மங்கசெய்துவிட்டத், தாபம் தானே வழிகாட்ட முயல்கின்றது. நான் ஒருகால் கிளம்பினால், அல்லது தீக்கையைமட்ட இங் துக்கினால், உங்களுட் சிறந்தவனும் என் தண்டனைக்கீழ் ஆழ்வர்கள். இந்தக் கெட்ட ‘சச்சரவு’ எங்கனமுண்டாயிற்று? யார் முதலில் தொடங்கினார்களென்று எனக்குச் சொல்லுங்கள்; இக்குற்றம் என்ன மேல் ருசவாகிறதோ அவன் ஒரே பிறப்பில் என்னுடன் இரட்டையா கப் பிறந்தவனேயாயினும், என்னையிழப்பான். —என்ன! யுத்தசங்கத மாயும் இன்னும் குழப்பமாயுமுள்ள பட்டணத்தில், குடிகள் மனமெல்லாம் இன்னும் பயந்ததும்பி வழிந்துகொண்டிருக்கையிலே, இராக்கா வத்திலே, காவற்கூடத்திலேயே, ஒருவருக்கொருவருள்ள சொந்த மனஸ்தாபங்களையும் வீட்டுச்செண்டைகளையும் நடத்துகிறதா! இது பெருங்குற்றமே! இயாகோ, இதைத்தொடங்கியது யார்?

மண்டா :—நட்புக்காகவேனும், உடன் உத்தியோகஸ்தவெனன் ரெண்ணியேனும், பக்ஷபாதமாக, உண்மையைக் கூட்டிக்குறைத்துக் கூறின், நீ யுத்தவீரனால்ல.

இயா :—அப்படி நெருங்காதேயும் : மிக்கேல் காவியோவுக்குத் தீங்கிழைப்பதினும் இந்தநாவை அறுத்துவிடுவதே எனக்கிவிட்டம்; ஆயி னும், உண்மையை யுரைப்பதில் அவருக்கொரு தீங்கும் விளையா தென்றே நம்புகிறேன். —சேனுபதி! நடந்தவாறு இதுதான் : நானும்

மண்டானேவும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அபயக் கூக்கூரை பெயர் கொண்டு ஏறு பயல் ஓடிவந்தான் ; அவனைத்தீர்த்துவிடத்துணிடலில்லை. தியுங் கையுமாய்க் காவியோவுங் தொடர்ந்து வந்தார். ஐயா, இந்தி சிரகஸ்தர் காவியோ முன்சென்று பொறுத்துக்கொள்ளும்படி அவரை வேண்டினார் ; இப்பொழுது நிகழ்ந்துவிட்டபடி, அவன் கூக்குரவால் பட்டணக் திகிலடைபாவண்ணம், பெருங்கூச்சவிடும் அந்தப் பயலை நான் தொடர்ந்து சென்றேன் ; வேகமாய் ஒடுபவனுகையால், அவன், என்னொன்னாம் நிறைவேறுதபடி, தப்பியோடிவிட்டான் ; கத்திகள் ராசிச் சப்திப்பகையும், ஒன்றின்மேலான்று விழுவதையும், காவியோ கோபமாய் வகை கூறுவதையுஞ்சு செலிக்கொண்டு, நான் விரைவில் திரும்பவந்தேன் ; இன்றிரவுக்கு முன் காவியோ அவ்விதம் வகை கூறுவதை நான் கேட்டதேயில்லை. நான் திரும்பிவரும்பொழுது —எல்லாம் வெகுசீக்கிரத்தில்தான்—அவர்கள் நெருங்கிக்கலந்து, குத்தும் அடியுமாயிருந்தார்கள் ; தாங்கள் மறுபடியும் விலக்கும்பொழுது எவ்வாறிருந்தார்களோ அப்படியே. இதைத்தவிர நான் சொல்லக்கூடியதொன்றுமில்லை :—ஆனால், மனிதர்கள் மனிதர்களே ; சர்வோத்தமர்களும் சில வேளைகளில் தங்களை மறந்துவிடுகிறார்கள் :—கோபவசப் பட்டவர்கள் தங்களுக்கு நன்மையை மிகச் சூழ்பவர்களோயே யடித்து விவேதுபோல, காவியோ அவனுக்கு ஏதோ சிறிது தீங்குசெய்தாலும், ஒடிப்போனவன், பொறுக்கரிய அவமரியாதை யேதோ செய்து, காவியோவைக் கோபமுடியிருப்பானென்று நான் நிச்சயமாய் நம்புகிறேன்.

ஒதேல் :—இயாகோ, எனக்குத் தெரியும் ; உன் நற்குணத்தாலும், காவியோமேலுள்ள பகுத்தாலும், இந்தச் சங்கதியைச் சிறிது இலேசாக்கி, அவன்மேல் அதிகக் குற்றஞ் சுமத்தாமற் சொல்லுகிறோய்.—காவியோ, உன்மேலெனக்குப் பிரியமே ; ஆனால் இனியொருபொழுதும் நீ என் உத்தியோகஸ்தனுயிருக்கவேண்டாம்.

இது முழுப்பொய்யே ; இந்த விருத்தாந்தத்தின் சாதுரியமும், மெய்போன்ற பொய்மையும், ‘பொய்யுடையோருவன் சொல்வண்மையினால் மெய்போலும்’ என்ற முத்தையை நினைவுட்டுகின்றன.

சீர்குலைத்தி மோனு சில ஏவலருடன் திரும்பிப் பிரவேசித்தல். வத்திப்பார், என் இனிய காதவி யெழுந்து வந்துவிட்டாள்!—

[காவியோலை நோக்கி.] காவியோ, உன்னையொரு உதாரணமாக்குவேன்.

டெஸ்டி:—விசேஷமென்ன?

ஒதெலி:—என் கரும்பே! இப்பொழுதெல்லாம் சரியாய் விட்டது; படுக்கைக்குப் போவோம் வா.

[மண்டானேலை நோக்கி.] ஐயா, உம் காயங்களுக்கு தானே ரணவைத்தியஞ்செய்கிறேன்; அவரை யழைத்துப்போங்கள்.

[மண்டானேலை நடத்திச் செல்கிழர்கள்.]

இயாகோ, பட்டணத்தைக் கவலையாய்ச் சுற்றிப்பார்; ஒந்தக் கெட்ட சச்சரவால் கலக்கமுற்றவர்களையெல்லாஞ் சமாதானப்படுத்து.—வா, டெஸ்டி மோனு: தங்களினிய நித்திரையினின்றும் கலகங்களால் எழுப்பப்படுவது, யுத்தவீரர் வாழ்க்கைக்குரியதே.

[இயாகோ வும் காவியோ வும் தவிர அனைவரும் வேளிப்போகுதல்.]

இயா:—என்ன! உமக்குக் காயமுண்டா உபசேனுபதி?

காவி:—ஆம், எந்த ரணவைத்தியத்தாலும் ஆந்தமுடியாது.

இயா:—ஐயோ! கடவுள் விலக்கட்டும்!

காவி:—நற்பெயர்! நற்பெயர்! நற்பெயர்! ஓ! என் நற்பெயரை யிழுந்துவிட்டேனே! என்னில் அழியாப் பகுதியை யிழுந்துவிட்டேன்; எஞ்சி யிருப்பது மிருகத்தன்மையதே.—என் நற்பெயர், இயாகோ, என் நற்பெயர்!

இயா:—உண்மையாகச் சொல்கிறேன், உம்முடைய உடம்பிலே ந்காவது காயமுண்டென்றே நினைத்தேன், நற்பெயரிலும் அதே சேத முறக்கூடியது. நற்பெயரென்பது, ஒரு வீணை, முழுப் பொய்யான மேல்வேஷமே; அடிக்கடி, யோக்கியதையில்லாமலே வருகிறது, தக்க

காரணமின்றியே போய்விடுகிறது: அதையிழந்தவராக கீரே பெயர் வைத்துக்கொண்டாலன்றி, நீர் ஒரு நற்பெயரையுமே யிழுக்கவில்லை. என்கானும்! சேனுபதியின் பிரியத்தைத் திரும்பியடைய வழிகளி ருக்கின்றன: இப்பொழுது அவர் உம்மையொரு ஆவேசத்தில் நீக்கி யிருக்கிறார்; அதுவும் மனத்திலுள்ள பகைமையாவில்லை, விவகார முறையின்பொருட்டே; இராஜ கம்பீரமான ஒரு சிம்மத்தைப் பய முறுத்தும்பொருட்டு, ஒரு குற்றமுனு செய்யாத நாயொன்றை யொருவ ணடிப்பதுபோலவே, அந்தத் தண்டனை விதித்திருக்கிறார்; நீர் போய்த் திரும்பவும் வேண்டிக்கொண்டால் உம்மவராய்விடுவார்.

காவி:—அவ்வளவு நல்ல தளகர்த்தரை, இவ்வளவு அற்பமான குடிவெறிகொண்ட அஜாக்கிரதையுள்ள உத்தியோகஸ்தனுயிருங்கே மாற்றவேண்டிக்கொள்வதினும், என்னை முற்றிலும் இகழும்படியே னும் வேண்டிக்கொள்வேன். குடிவெறி கொள்கிறது? வாய்க்குவந்த படியுளறகிறது? கலகஞ்செய்கிறது? வீம்பு பேசுகிறது? வகை கூறுகிறது? தன்னிழலுடனேயே தாறுமாறும் வாதாடுகிறது?—ஓ! திராட்ச மதுவின் கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஆவியே! உங்க்கு வேறு பெயரி விலையெனின், உன்னைப் ‘ப்சாசு’ என்றழைக்கலாம்!

இயா:—நீர் சுத்தியுங்கையுமாய்ப் பின்றூடரங்தவன் யான்? அவனுமக்கு என்னசெய்தான்?

காளி:—நான்றியேன்.

இயா:—மெய்தானுவிது?

காளி:—எத்தனையோ சங்கதிகள் ஞாபகமிருக்கின்றன, ஆன வொன்றும் தெளிவாயில்லை; ஒரு சண்டை நடந்தது, ஆனால் அதன் காரணமொன்றுங் தெரியவில்லை. அந்தோ! தங்கள் மூளைகளைத் திரு டிச்செல்லும்படி மனிதர்கள் தங்கள் வாய்களில் ஒரு பகைவனை விட்டுக்கொள்கிறார்களே! சந்தோஷத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும், விழாவயர்ச்சியுடனும், புகழ்ச்சியுடனும், காம் நம்மை மிருகங்களாக்கிக் கொள்கின்றோமே!

இயா:—என்ன, இப்பொழுதெல்லாம் சரியாயிருக்கின்றீரே. இப்படி யெவ்வாறு சரியாய்விட்டார்?

காவி:—குடிவெறிப் பிசாச தயைகூர்ந்து கோபப் பிசாசக்கிட ச்கொடுத்திருக்கிறது. நானே யென்னை உண்மையில் வெறுக்கும்படி, ஒரு குறை மற்றொரு குறையை வெளியிடுகிறது.

இயா:—போதும், நீர் நீதி கூறுவது மிகக் கண்டிப்பாயிருக்கிறது: காலம், இடம், தேசனிலைமை இவைகளையுத்தேசித்து இவ்வாறு சிகிசாமலிருந்தால் மிகவும் நலமென்றெண்ணுகிறேன்; ஆனால் நடந்து நடந்தாய்விட்டபடியால், அதையுமக்கு கண்மை பயக்கும்படி திருத்திக்கொள்ளும்.

காவி:—என் உத்தியோகத்தைத் திரும்பக் கொடுமென்று அவரிடம் போய்க் கேட்கிறேன்; நான் குடிகாரனென்று அவர் பதில் சொல்லட்டும்! ஆதிசேஷனத்தினை வாய்கள் எனக்கிருப்பினும், அம்மறுமொழியெல்லாவற்றையும் அடைத்துவிடும். இப்பொழுதொரு புத்திசாவியாயிருக்கிறது, சற்றுப் பொறுத்து ஒரு மூடன் ஆகிறது, உடனே ஒரு மிருகமாய்விடுகிறது! ஒளன்னுடுமை! மட்டுமிஞ்சிய ஒவ்வொரு கண்ணியும் சாபத்திடே; அதன் உட்சரக்குப் பிசாசே.

இயா:—போதும், போதும்; நல்ல திராக்ஷமது, சரியாயுபயோகித்தால், ஒரு நல்ல பழகத்தக்க வஸ்துவே; இன்னும் அதைப் பழிக்கவேண்டாம். இதுநிற்க: நல்ல உபசேஞ்சுபதி! என்னை உம்மீற் பக்குமுள்ளவனுக மதிக்கிறீரன்று என்னுகிறேன்.

காவி:—அதை நான் நன்கறிவேன், ஐயா; நான் குடிவெறி கொண்டேன!

இயா:—என்ன ஐயா, நீரில்லை, வேறேந்த மனிதனும்தானென்ன, சிலவேளை குடித்திருக்கக்கூடும். நீர் செய்யவேண்டியதைச் சொல்கிறேன் கேளும். நமது சேஞ்சுபதியின் மனையாட்டிதான் இப்பொழுது சேஞ்சுபதியாயிருக்கிறீர்;—அவள் குணுக்கையையும் அழிக்களையும் தெரிந்து கவனித்துத் தியானஞ்செய்யும்பொருட்டே, அவர்தம்மை அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டபடியால், நாளிப்படிச் சொல்லுதல் பொருந்தும். அவளிடத்தில் ஒளிப்பின்றி யாவற்றையுஞ் சொல்லி விடும்; அவளையலட்டி வேண்டிக்கொள்ளும்; உமது ஸ்தானத்தில் உம்மைத் திரும்பவும் வைக்க அவளுதவிசெய்வாள். ஒருவர் தன்னை வேண்டியதினும் அதிகமாக உதவிபுரியாமை, தன் நற்குணத்துக்குக் குறை

வெண்றெண்ணுமளவு, அவள் உதாரமும், தயையும், தகுதியும், சத்துவகுணமும் பொருந்தியவள். உமக்கும் அவள் கணவனுக்குமுள்ள இசைவு நீங்கியிருப்பதைப் பொருத்திச் சீராக்கும்படியவளைப் பரார்த்தித்துக்கொள்ளும். ஆகவே, இப்பொழுது பிளவண்டிருக்கும் உங்கள் எட்டு, முன்னிலும் அதிக உறுதியாகிவிடுமென்று நான் தக்க பந்தயம் என்னவேண்டினும் வைக்கிறேன்.

காவி:—நீ தக்க யுக்தியே சொல்கின்றைன.

இயா:—சத்தியமாகவே, உண்மையான பகுத்தாலும் நல்லெண்ணக்தோடுமே பேசுகிறேன்.

காவி:—நானும் அதைச் சரியாகவே நினைக்கிறேன்; அதிகாலை மிற் சென்று, கற்பாசியாகிய டெஸ்டிமோனுவை எனக்காக வேண்டிப் பேசும்படி பரார்த்திப்பேன்; இவ்வளவிலேயே தடைப்பட்டுப்போனாலும், என் கந்தி யென்னாகுமென்று மிகவும் ஏக்கமாயிருக்கிறது.

இயா:—நீர் சொல்வது சரிதான். உமக்கு நல்லிரவாகுக, உப சேஞ்சு : நான் காவலுக்குச் செல்லவேண்டும்.

காவி:—நாண்யமான இயாகோ, நல்லிரவாகுக.

வெளிப் போதல்

இயா:—(தனிமொழி) ஆகவே, யான்செய்வது அயோக்கியத் தனமென்று எவன் சொல்கிறவன்? இந்த ஆலோசனை, உண்மையாக வே நல்லெண்ணமுடையார் உரைக்கத்தக்கதாயும், யோக்கியமானதா யும், யத்திபுக்திக்குப் பொருந்தினதாயும் இருக்கின்றது; நானும் அதை ச்சொல்லிக்கொடுக்கின்றேன்; மோரியன் பிரியத்தைத் திரும்பப் பெறுதற்கு வழியும் இதுவே. ஏனெனின், வரம்பற்ற பூதியப்பொருள்களைப்போல் உதாரமான சுபாவத்தையுடையவளும், விசயமுள்ளவளுமான டெஸ்டிமோனுவின் உதவியை, யோக்கியமான எவ்விஷயத்திலும் வெளு சுறுவாயடையலாம்; பின்பு அவள் மோரியனை யிணங்கச் செய்வதற்கோ, அவன் தன் ஞானஸ்நானத்தை மறுத்துத்துறந்து, தன் பாவலிமோஷன் பதவியைக்குறிற்கும் சின்னங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிடவேண்டுமெனினும், அவன் ஆன்மா அவள் பாசத்தால் தலையுண்டிருப்பதால், அவள் மனத்துக்குத் தோன்றியவன்னமெல்லாம்,

அவன்து திடமில்லாத மனநிலையை ஆக்கவோ, அழிக்கவோ, இஷ்டப் படிசெய்யவோ, ஒரு தடையுமில்லை. ஆகவே, அவன் நன்மைக்கு நீர் வழியாகிய இந்த யுத்தியைக் காவியோவுக்குப் போதிப்பதில், நான் எவ்வாறு துரோகியாகிறேன்? ஆ! பிதுதான் நரகத்தின் வேதாகமம்! பைசாசங்கள், அதிகொரேமான பாதகங்களைத் தூண்டிப்பொழுது, நான் இப்பொழுது செய்வதுபோல், தெய்வீகமான புண்ணியத்தோற் ரங்களை முதலிற்காட்டி, மனத்தைக் கவர்கின்றன : எங்கனமெனின், இந்த நாண்யமான மூடன் தன் தூர்ப்பாக்கியங்களைச் சீராக்கும்படி டெஸ்டிமோனியல்லட்டி வேண்ட, அவள் அவனுக்காக மோரியனிடத்தில் பலமாய்ச் 'சிபார்சு' செய்கையில், தன் தூர்த்தலியாபாரத் தின்பொருட்டே அவனை வேலையில் திரும்புவுமிருத்த வேண்டுகிறு வென்ற விஷத்தை, நான் மோரியன் காதிலூற்றுவேன்; ஆகவே, அவள் அவனுக்கு நன்மைசெய்ய எவ்வளவு மன்றாடுகின்றனவோ, அவ்வளவு மோரியன் தன்மேற்கொண்டிருக்கும் மதிப்பையும் நம்பிக்கையையும் இழப்பாள். இவ்விதமாக அவள் நற்குணத்தைக் கரியாக்கி, அவள் சத்துவகுணத்தைக்கொண்டே அவர்களைனவராயும் சிக்கச்செய்யும் வலையை உண்டுபண்ணிவிடுகிறேன்.

[ராடரிகோ பிரவேசித்தல்.]

என்ன சங்கதி, ராடரிகோ!

ராட:—இந்த வேட்டையில், நான், சத்தத்தை நிரப்பக் கூடக் குரைத்துச்செல்லும் நாயாகவிருக்கின்றேனேயன்றி, வேட்டையிடிக் கும் நாயாகவில்லை. என் பணம் அநேகமாய்ச் செலவாய்விட்டது; இன்றிரவு வெகு நன்றாய்த் தடிக்கம்புச் சாத்துங்கிடைத்தது; முடிவில் என் சிரமத்துக்குப் பிரதிபலன், கிடைத்த அநுபவத்தைத்தலிரவேற்றாதென்றென்னுகிறேன்; ஆகவே, கையிற்காசேதுமேயின்றி, முன்னிலுஞ் சிறித்திகப்பட்ட விவேகத்தோடு, வெங்கிக்குத் திரும்பிப்போகவேண்டியதுதான்.

இயா:—பொறுமையில்லாதார் ஏத்துணையேழுகள்! காலக்கிரமத்தாலன்றி எந்தக் காய்க்கான ஆறினதுண்டு? காழ் மதிகொண்டு வேலைசெய்கின்றோமேயன்றி மந்திரங்கொண்டன்றென்பது உனக்குத் தெரியுமே; மதியோ மந்தமாகச் செல்லும் காலத்தைப்பொறுத்தது.

என்ன, ஒன்றும் செவ்வையாகவில்லையா? காவியோ வன்னை மத்தீசு தான்: அச்சிற்தீங்கால் நீ காவியோவை வீட்டுக்கணுப்பிலிட்டாய். மற்ற மரங்களும் சூரியனோக்கி நன்றாய் வளர்ந்துவரினும், முதலிற் பூத்ததுதான் முதலிற்பழக்கும்.* சற்றுப் பொறுத்துக்கொள்.—சத்திய மாகவே, பொழுதுவிடின்துவிட்டது. விளையாட்டும் வினையும் கால நிகழ்ச்சியைச் சுருக்கிக்காட்டுகின்றன. படுக்கப்போ; நீ தங்குமிடம் செல்; போ, என்கிறேனே; பிற்பாடு மேற்சங்கதி சொல்லுகிறேன்: நில்லாதே, போய்விடு.

[ராடரிகோ வெளிப்போதல்.]

இரண்டு காரியங்கள் செய்யவேண்டும்,—என் மனைவி, காவியோவுக்காகத் தன் எஜமானியிடம் சிபார்சுசெய்யவேண்டும்; அவளையதற்குத் தூண்டிவிடுகிறேன்; அது நடக்க, மோரியனை நான் வேறாக வழைத்துச்சென்ற, காவியோ அவன் மனைவியை வேண்டிக்கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் அவன் கானும்படி கொண்டுவிடவேண்டும்:—ஆம் அதுதான்வழி: ஆலோசனையை அசட்டுத்தன்மையாலும் ஆலசியத்தாலும் மந்தப்படுத்தலாகாது.

வெளிப்போதல்.

* நமது மற்ற ஆலோசனைகள் காலக்கிரமத்திற் பலன்பெறும்; முதற் குழந்த ஆலோசனையாகிய காவியோவின் உத்தியோக நீக்கம், முதலிற் சித்தி பெற்றது என்பது கருத்து.

முன்றும் அங்கம்

முதற்களம் :—அரண்மனை முற்றம்.

(காலம்: அதிகாலை.)

காலியோவும் சில சங்கீத வித்வான்களும் பிரவேசித்தல்

காவி:—வாத்தியக்காரரே, இங்கு வடியியங்கள்,—உங்கள் ஜிரமத் துக்குத்தக்க பிரயோசனஞ்சு செய்வேன்,—எதாவது சுருக்கமானதாக வாசித்து, சேநுபதிக்கு நற்பொழுதாகவென்று வந்தனஞ்சு செய்யுங்கள்.* [சங்கீதம்.]

| விதூரூசன் பிரவேசித்தல். |

விதூ :—என்ன ஓ! உங்கள் வாத்தியங்கள் நேப்பிள்ளிலிருக்குத் தங்களே, இவ்வாறு மூக்கால் பேசுகின்றனவே.

முதல் சங்கீ :—என்ன, ஜீயா, என்ன!

விதூ :—இவையென்ன, ஹாது கருவிகளா?

முதல் சங்கீ :—ஆமாக், ஜீயா, அவைதான்.

விதூ :—ஓ! அது வேறு கதை. ஓ! இதோ உங்களுக்குப் பணங்கொடுக்கிறேன்; உங்கள் சங்கீதத்தைச் சேநுபதி மிகவும் விரும்புவதால், காதற்பொருட்டு, இனியிந்தக் கூப்பாட்டை நிறுத்தும்படி சொன்னார்.

முதல் சங்கீ :—நல்லது, ஜீயா, அப்படியே.

விதூ :—செவிக்குப் புலப்படாத சங்கீதமேதாவது உங்களிடமிருந்தால், அதை வாசியுங்கள்; ஆனால், எல்லாருங் கூறுகிறபடி, சங்கீதங்கேட்பதில் சேநுபதிக்கு அவ்வளவு பிரியமில்லை.

மணமகீணயும் மணமகீணயும், மங்கலவாத்தியத்தால், அவர்கள் சுயநத்தினின்றும் மறுகாட்ட காலையில் நண்பர்கள் ஏழுப்புவது வழக்கம். நம் தேசத்திலுள்ள சில ஜாதியாருள் இவ்வாறு நடக்கின்றன. ஆகவே இவ்வங்கம் ஒதெல்லோ முதலாயினர் ஸைப்ரஸ் வந்தடைந்த தினத்துக்கு மறுதினத்தில் தொடக்கமாகின்றது.

இத்தலியில் ஓர் கரம்; இத்தேயத்தில் மகிழாத்தைப்போல், அங்கெரவாசிகள் மூக்கால் பேசுபவர் என்ற பெயர்பெற்றுபோனாலும்.

முதல் சங்கி:—அப்படிப்பட்ட சங்கீதம் எங்களிடமில்லை, ஜயா.

விது:—ஆனால் குழல்களைப் பைக்குட்போட்டுக்கொள்ளுங்கள் நான் போகிறேன்: போங்கள், ஆகாசத்தில் மறைக்குவிடுங்கள்; எடுத்தம்.

[சங்கீத விதவாண்கள் வெளிப்போதல்.

காஸி:—என் யோக்கியமுள்ள சினேகிதா, சொல்வது கேட்கின்றதா?

விது:—இல்லை, உம்முடைய யோக்கியமுள்ள சினேகிதர் சொல்வது கேட்கவில்லை; நீர் சொல்வதுதான் கேட்கின்றது.

காஸி:—தமைசெய்து உன் விகடத்தை நிறுத்து. இதோ இந்தப் பொற்சாசை வைத்துக்கொள்: சேநூபதி மனையாட்டியார் சேஷி யெழுக்தாய்விட்டால், காவியோ என்றெருருவன் சிறிது பேசவேண்டுகிற என்று சொல்: இது செய்வாயா?

விது:—ஜயா, அவள் எழுந்துவிட்டாள்; இங்கு நோக்கி அவள் எழுகிறதாயிருந்தால், அவளுக்குத் தெரிவிப்பான்போற் காணுவேன்.

காஸி:—அப்படியே செய், என் கல்ல நண்பனே.

[விதுவாண்கள் வெளிப்போதல்.]

[இயாகோ பிரவேசித்தல்.]

கல்ல சமயத்தில் வஞ்சாய், இயாகோ.

இயா:—ஆனால் நீர் படுத்துக்கொள்ளவேயில்லையா?

காஸி:—இல்லை; நாம் பிரியமுன் பொழுது புலர்ந்துவிட்டதே. இயாகோ, நானுகவே துணிந்து உன் மனைவிக்குச் சொல்லியனுப்பி யிருக்கிறேன்: சற்குணவதியாகிய டெஸ்டி மோனைவை எவ்விதமாவது நான் கண்டு பேசும்படி; அவள் சௌகரியம் செய்ய வேண்டிக்கொள்ளும்பொருட்டே.

இயா:—நானுவளையும்படை இதோ அனுப்புகிறேன்: அன்றியும் உங்கள் சம்பாஷிணையும் காரியமும் தடையின்றி ஈடத்தற்கு மேர்யார் இடையூருகாதபடி, அவரை எதாவது யுத்திசெய்து வேறிடம் அழைத்துச் செல்கிறேன்.

காலி :—அதற்காக நான் மிகவும் வந்தனமளிக்கின்றேன்.

[இயாகோ வெளிப்போதல்.]

இவனிலும் அதிக உண்மையும் உரிமையும், பளாரண்ஸ் நகரத்தாரித்கூட,* ஒருவனும் எனக்குக் காட்டியதில்லை.

[எமிலியா பிரவேசித்தல்.]

எமிலி :—நல்ல உபசேனுபதி, உமக்கு நற்பொழுதாகுக : நீர் அப்பரியத்துக்குள்ளாயிருப்பதற்காக நான் மனம் வருந்துகிறேன் ; ஆனால் எல்லாஞ் சீக்கிரத்தில் சரியாகிவிடும். சேனுபதியும் அவர் மனைவியாகும் அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ; அவளுமக்காகப் பலமாய்ப் பேசுகிறார்கள் : நீர் காயப்படுத்தினவர் ஸைப்ரஸில் பெரும்பேர் பெற்றவரென்றும், உயர் குடும்பத்தினரென்றும், உம்மை யேற்றுக்கொள்ளாது மறுப்பதே தகுதியென்றும், மோரியர் பதிற் சொல்லுகிறார் ; ஆனால் உம்மேல் தமக்கு வாஞ்சையுண்டென்றும், உம்மைத் திரும்பவும் அற்றம்நோக்கி வேலையிலமர்த்த, தமக்குள்ள பிரியமேபோதுமென்றும், வேறு ‘சிபார்சு’ வேண்டாமென்றும் வற்புறுத்திக்கூறுகிறார்.

காலி :—ஆயினும், யான் டெஸ்டிமோனிவுடன் தனித்துச் சிறிது பேசுவது தகாததன்றென்றும் சாத்தியமானதென்றும் உனக்குத் தோன்றினால், அவ்வாறு பேசுவதற்குச் செளகரியஞ்செப்து கொடுக்கும் படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

எமிலி :—தயைசெய்து உள்ளே வாரும் : நீர் உம்முடைய மனத்திலுள்ளதைத் தடையின்றி வெளியிடும்படியான இடத்திற் கொண்டு விடுகிறேன்.

காலி :—நானுனக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[போதல்.]

இயாகோ வெளிஸ் நகரத்தான், காவியோ பளாரண்ஸ் நகரத்தான் ஆகவே, தன் சொந்தலூரான் எவனுங்கூட இவ்வளவு நட்புப் பாராட்டவில்லையென்பது கருத்து.

இரண்டாஸ் களம் :—அரண்மீனயிலோராறு.

(காலம் : காலை.)

[ஒத்தல்லோவும், இயாகோவும், சில கிரகஸ்தரும்
பிரவேசித்தல்.]

ஒதேல் :—இயாகோ, இந்த நிருபங்களை மாலுமியிடம் கொடு; நான் துரைத்தனச் சங்கத்துக்கு வந்தனைசெய்வதாக அவன் மூலமாகச் சொல்லியனுப்பு: அசாயினவுடன், நான் வேலைத்தலத்தில் உலாவிக் கொண்டிருப்பேன்; அங்கு வந்து சேர்.

இயா :—நல்லது, ப்ரபோ, அப்படியே செய்கிறேன்.

ஒதேல் :—கனவான்களே, நாம் சென்று இந்தக் கோட்டையைப் பார்ப்போமா?

கிரக :—ப்ரபோ, தங்கள் சித்தம்.

[**போதல்.**]

முன்றுங்களம் :—அரண்மீன முன் னிலை.

(காலம் : காலை.)

[**டெஸ்டி மோனுவும், காலியோவும், எமிலியாவும்
பிரவேசித்தல்.**]

டெஸ்டி :—நற்குணக் காவியோ, உமக்காக என்னுலியன்றதெல்லாஞ் செய்வேனன்று நிச்சயமாய் வைத்துக்கொள்ளும்.

எமிலி :—நல்ல சீமாட்டியே, செய்யுங்கள்: இது தமக்கு நேர்க்காற்போல் என் புருஷர் வருந்துகிறென்று, உறுதியாகச் சொல்லுவேன்.

டெஸ்டி :—ஓ, அவன் யோக்கியன்.* காவியோ, நிரும் என்னுதரும் முன்போலவே இஷ்டமாயிருக்கும்படி செய்வேனன்பதை நம்பும்.

காலி :—உதாரகுண அம்மணி, மிக்கேல் காவியோவின் கதி யென்னவாயினும், அவனெப்பொழுதும் தங்கள் உண்மையூழியனே யொழிய வேறில்லை.

டெஸ்டி :—அதையறிவேன்.—உமக்கு வந்தனம். நீர் என்னுதார்மேல் பக்கமுள்ளவர்: அவரை வெகுகாலமாயறிவீர்; வெளிப்பார்

வைக்குச் சிறிது வேண்டிய அளவுக்குமேல், அவரும்கை விலக்கா ரென்று உறுதியாய் நினையும்.

காலி:—ஆம், அம்மா; ஆனால், வெளிப்பார்க்கவைக்காகச் செய் யும் அந்தப் பாவனை அதிகமாக நீடித்தேனும், எதிர்பாராத அற்பசங்கதி களால் பலப்பட்டேனும், அகஸ்மாத்தாய் அதிகப்பட்டேனும், நான் கண்ணொதிரிவிராமலும், என் ஸ்தானத்தில் வேறொருவனமாந்தும், என் தலைவர் என் பகுத்தையும் நான் செய்திருக்கும் ஊழியச்சைத்துயும் மறந்துவிடக்கூடும்.

டேஸ்டி:—அப்படி அஞ்சவேண்டாம்; இதோ எமிலியா முன்னி ஜயில் உம்முடைய உத்தியோகத்தை யுமக்குத் திரும்பி கொடுப்பதாக நான் வாக்களிக்கின்றேன்: நான் நட்புப்பாராட்டிழவிட்டால், முடிவுவரை யும் அதைநிறைவேற்றுவேன்று உறுதியாயெண்ணனும்: என்னுதரை யிடையருது அலட்டுவேன்; அவர் படியும்வரையும் தூங்கவிடாது,* பொறுக்கமுடியாமல் இணங்கும்வரையும் வாதாடுவேன்; அவர் சம நெத்தை யொருபள்ளிக்கூடம் போலவும், ஊண் ‘மேஜையை,’ பாவத் தையொப்புக்கொள்ளுங் குருபீடம்போலவும் ஆக்குவேன்; அவர் செய்கைகள் ஒவ்வொன்றிலும், காவியோவின் முறையிட்டைக் கலப் பேன்: ஆகையால், காவியோ, நீர் சந்தோஷமாயிரும் உம்முடைய ‘வக்கீல்’ உம்முடைய கட்சியையுப்பதினும், தான் சாகவேனுஞ்செய்வான்.

எமிலி:—அம்மா, இதோ எஜமானர் வருகிறூர்.

காவி:—அம்மா நான் விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்.

டேஸ்டி:—என், நான் பேசுவதை யிருந்து கேளும்.

காவி:—அம்மா, இப்பொழுது வேண்டாம், எனக்கு மனசு சரியாயில்லை; என் காரியாநுகூலத்துக்கு நானிப்பொழுது ஏற்ற நிலைமையில்லை.

டேஸ்டி:—நல்லது, உமமுடைய யுத்தம்போற் செய்யும்.

[**காவியோ வெளிப்போதல்.**]

இராஜாவிப்பகுப்பியைப் பழக்கும் விதத்தைக் குறிக்கின்றது. தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத இராணுவ விஷயத்தில் இவ்வாறு தகையிட்டு, மட்டுக்கு மீற்கித் தன் கணவனை பெட்டிமோலு அலட்டியது, எவ்வாறும் தவறே; எனைய ஸ்திரீகளும், இதையும், பின் வினைவயும் கவனித்து ஒழுக்கடவர்.

[இதெல்லோவும் இயாகோவும் வருதல்.]

இயா :—ஆ ! அது நன்றாயில்லையே.

ஒதேல் :—என்ன சொல்கிறுய் ?

இயா :— ஒன்றுயில்லை, ப்ரபோ ; எதோ, — இன்னதென்று தெரியவில்லை.

ஒதேல் :—அதோ என் மனைவியைய்ட்டுப் பிரிந்து சென்றது காவியோவல்லவா ?

இயா :—காவியோவா, ப்ரபோ ! இல்லை, நிச்சயமாகவே, தாங் கள் வருவதைக் கண்டு கள்ளனப்போல் இம்மாதிரியாக அவர் நழுவுவா ரென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

ஒதேல் :—அவனென்றே யென்னுகிறேன்.

டேஸ்டி :- என்ன, பிராணாதா ! தங்கள் அப்டிரியத்தால் மனம் வாடும் ஒரு ‘மனு’ தாரானால் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கேன்.

ஒதேல் :—யாரைச் சொல்கிறுய் ? †

டேஸ்டி :—என், தங்கள் உபசேனைப்பதி காவியோவே. பிராணாதா ! தங்களுக்கு என்மேல் கிருபையிருப்பின், இப்பொழுதே அவர் சமாதானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் ; ஏனெனின், யோக்கியதை யை முக்குறிகளினால் மதித்தறியும் சக்தி யெனக்கிருப்பது மெய்யா னால், அவர் தங்கள்மேல் அந்தரங்க வாஞ்சையுள்ளவரென்பதும், அறியாமையாலன்றித் தெரிந்திருங்கும் பிழை செய்பவரில்லையென் பதும் நிச்சயமே : அவரைத் திரும்ப அழைக்க வேண்டுகிறேன்.

ஒதேல் :—அவனிப்பொழுது இங்கிருங்கு போய்னா ?

டேஸ்டி :—ஆமாம் ; அவரடைந்த மனச் சிறுமையினால், யானும் அவருடன் மனம் வருந்தும்படி, தம் துயரத்திலொரு பகுதி யிங்கு விட்டுப்போனார். என் இனிய காதலே ! அவரைத் திரும்பவழை யுங்கள்.

இதுகாறும் ஒதெல்லோவும் இயாகோவும் சிறிதுதூரத்தில் வந்ததாக வும், இப்பொழுதான் டேஸ்டிமோனுவின் அருகு வந்ததாகவும் கொள்க.

† தெரிந்திருங்கும் தெரியாமையைக் காட்டும் இக்கேள்வி, சினக்குறியே.

ஒதேல்:—இப்பொழுது வேண்டாம், என் இனிய டெஸ்டி மோனு; வேரெரு சமயமாகட்டும்.

டேஸ்டி:—ஆனால் சீக்கிரத்திலாகுமோ?

ஒதேல்:—என் கரும்பே, உனக்காகவே சீக்கிரத்தில் செய்கிறேன்.

டேஸ்டி:—இன்றிரவு போஜன காலத்திலாகட்டுமோ?

ஒதேல்:—இல்லை, இன்றிரவு வேண்டாம்.

டேஸ்டி:—பின்னை, நாளைப் பகல் போஜனத்திலோ?

ஒதேல்:—நாளை நான் வீட்டிற் சாப்பிடமாட்டேன்; கோட்டையில் தளகர்த்தர்களைச் சாந்திக்கவேண்டும்.

டேஸ்டி:—என்ன, பின்னை, நாளையிரவிலா; அல்லது செவ்வாய்க்கிழமை * காலையிலா; செவ்வாய்க்கிழமை பகலிலா, இரவிலா; புதன்கிழமை காலையிலா :—தயைசெய்து காலத்தைக் குறிப்பிடுங்கள்; ஆனால் மூன்று நாட்களுக்குமேற் போகவேண்டாம்; உண்மையாகவே, அவர் தம் குற்றத்துக்கு மனம் நொந்து வருந்துகிறார்; ஆயினும், அவர் தவரே, சிறந்தவர்களையே யுத்த விஷயங்களில் உதாரணங்களாக்கல் வேண்டுமென்று கூறுவதைத் தவிர்த்து, நாம் சாதாரணமாக ஆலோசித்துப்பார்த்தால், இவ்வித விசேஷ தண்டனை பெறும் படியான ஒரு குற்றமாகாது. அவரெப்பொழுது வரலாம்? சொல்லுங்கள், நாதரே: நான் மறுக்கும்படியாலது, அல்லது இவ்வாறு திகைத்துத் தியங்கும்படியாலது, நீங்கள் என்னிடம் எதைக் கேட்கக் கூடுமென்றெண்ணி ஆச்சரியப்படுகிறேன். என்ன! தாங்கள் என் கை விழுந்துவந்தபொழுது தங்களுடன் வந்த மிக்கேல்காவியோ, தங்களைப்பற்றி யெத்தனையோதடவு நான் குறைவாகப் பேசிய காலங்களில், † தங்கள் கட்சியை எடுத்துப் பேசியவர்;

* ஆகவே, இக்களம் நிகழும் தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமையாகின்றது; தேவதியானத்துக்கும் பஜனத்துக்குமென்று சிறிஸ்தவர்களால் தேவாஜ்ஜைப் படிய ஓய்வாளாக அதுவத்திக்கப்பட்டுவரும் புனிதத்தினத்திற்குண், சிறிஸ்தவ ஞாயிற் இயானோ, பின் வரும் சர்ப்பனை சாகிக்கிறான்!

† நம் கவி, பெண்களுக்கியல்பான இவ்விதத் தங்கிரங்களையும் ‘மாய்மாலங்களையும்,’ நன்குணர்ந்தவர்.

அவரைத் திரும்பக் கொண்டுவர இவ்வளவு பாடா! பொய்யில்லை, நானென்னின,—

ஒதேல்:—போதும், தயைசெய்து நிறுத்து; அவனுக்கிட்ட மான்போது வரட்டும்; உனக்கொன்றுமே மறுக்கேன்—

டேஸ்டி:—என்ன, இது ஒரு வரமில்லையே; தங்களைக் கையுறையணிக் கூடாள்ளாவது, சத்துள்ள போஜுன பதார்த்தங்களைப் புசிக்க வாவது, சரீர உஷ்ணத்தை மிதப்பழுத்திக்கொள்ளாவது, தங்கள் சரீர சுகத்துக்கடுத்த ஏதாவது நற்காரியமொன்றைச் செய்யாவது தங்களைப் பிரார்த்திப்பதுபோன்றதே யிது : இல்லை, தங்கள் காதலை யுண்மையிற் சோதிக்கும்படியான ஒரு வரம் கேட்கும்பொழுது, அது ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கவேண்டியதாயும், கொடுத்தால் அபாயகரமான தாகவுமிருக்கும்.

ஒதேல்:—நீ யென்ன கேட்கினும் இல்லையென்று சொல்லேன் : அதற்குப் பதிலாக, நான் சிறி துநேரம் தனித்திருக்கும்படி, நீ செல்ல வேண்டுகிறேன்.

டேஸ்டி:—நான் மாட்டேன்று சொல்லட்டுமா? வேண்டாம்: போய் வருகிறேன், நாதரே.

ஒதேல்:—போய்வா, என் டெஸ்டிமோனு : இதோ சேராக உன்னிடம் வருகிறேன்.

டேஸ்டி:—வா எமிலியா,—தங்களிட்டம்போலிருங்கள் ; தாங்களைப்படியிருப்பினும், நான் சொற்படி நடப்பவளே.

[எமிலியாவுடன் வேளிப்போதல்.]

ஒதேல்:—“பேஷான்” குட்டி! உன்னைசை உண்மையில் இல்லாவிட்டால், என் ஆத்மா நரகத்திலாழுட்டும்! தவிரவும், உன்னைசையாழிந்தபின் உலகமெல்லாம் பாழ்ந் குழப்பமே

இயா:—கௌரவப்ரபோ—

ஊழிபெயருமளவும் அக்காதல் மாருதனவேனும், அக்காதல் சிறை முறின் பின்பு அவனுக்குண்டாகும் மனக்குழப்பத்தால் உலகமே வெறும் பாழ்ந் குழப்பமாகத் தோன்றுமென்றேனும் கொள்ளலாம்

ஒதேல் :—என்ன சொல்கிறுய், இயாகோ ?

இயா :—தாங்கள் என் ஏஜமானியை வேட்டுச் சென்றபொழுது, மிக்கேல் காவியோவுக்குத் தங்கள் காதல் விஷயம் தெரியுமோ?

ஒதேல் :—அவனுக்கு ஆதியோடந்தம் தெரியும் ; என்னத்திற்காகக் கேட்கிறுய்?

இயா :—வதோ என் மனத்திருப்திக்கே ; வேறு கெடுதல் ஒன்றுமில்லை.

ஒதேல் :—மனத்திருப்திக்கென்றாலே, அதேன், இயாகோ ?

இயா :—அம்மையவர்களோ* அவருக்குத் தெரியுமென்று நானேண்ணவில்லை.

ஒதேல் :—ஓ : நன்றாய் தெரியும் ; அடிக்கடி யெங்களிடையே தூது சென்றான்.

இயா :—அப்படியா !

ஒதேல் :—அப்படியா ! ஆம் ! அப்படித்தான் : அதிலெதாவது விசேஷம் தட்டுப்படுகிறதா வனக்கு ? அவன் யோக்கியனில்லையா ?

இயா :—யோக்கியதையா, ப்ரபோ !

ஒதேல் :—யோக்கியதை, ஆம், யோக்கியதையே ?

இயா :—ப்ரபோ, எனக்குத் தெரிந்தமட்டிலும் (யோக்கியரே).

ஒதேல் :—நீ யென்ன நினைக்கிறோய் ?

இயா :—நினைக்கிறதா, ப்ரபோ !

ஒதேல் :—நினைக்கிறதா, ப்ரபோ ! கடவுளாண், வெளிக்காட்டத் தகாதவண்ணங் குருபமான கொடியவெண்ணம் ஏதோ மனத்திலிருப்பதோல், நான் சொல்வதை யெதிரொலிக்கிறேன்.—உன் நடக்கை ஏதோ விசேஷத்தைக்குறிக்கிறது ; இப்பொழுதுதான், காவியோ என் மனைவியைவிட்டுப் போன்பொழுது, ‘அது நன்றாகவில்லை’ யென்று நீ சொன்னது காதில் விழுந்தது : எது நன்றாகவில்லை? என் காதல் வேட்கை நிகழ்ச்சியில் நடந்த யாவற்றிலும்,

அவன் எனக்கு உடதையாயிருந்தானென்று சொன்னபொழுது, “அப்படியா!” என்று ஆச்சரியப்பட்டு, ஏதோ மிகக் கொடிய சங்கேதக த்தை உன் மூளையில் அடக்கிவைத்திருந்தாற்போல, உன் புருவங்களை நெருக்கிச் சுருக்கினால் : உனக்கென்மேல் பக்ஷமுண்டானால், உன் நினைவை என்னிடம் வெளியிடு.

இுயா :—ப்ரபோ! நான் தங்கள்மேல் அந்தறங்க விசுவாசமுள்ள வணன்பது தங்களுக்கே தெரியும்.

ஒதேல் :—நான் அப்படியே எண்ணுகிறேன் ; அதுவுமன்றி, நீ மெய்யன்பும் யோக்கியதையும் நிறைந்தவனென்றும், வாய் திறக்கு முன் வார்த்தைகளை நிறுத்துப்பார்த்துப் பின்பே பேசுகிறவனென்றும் எனக்குத் தெரியும் ; ஆகையினால்தான், இவ்விதமான உன் தியக்கங்கள் எனக்கு அதிக பயத்தையுண்டாக்குகின்றன : ஒரு பொய்யனுன் வஞ்சகனிடத்தில், இம்மாதிரியான நடக்கைகள் வழக்கத்தால் ஏற்பட்ட புரட்டுக்களாகும் ; ஆனால், ஒரு யோக்கியனிடத்திலோ, ஆக்கிரக மடங்காது பொங்கும் மனத்திலிருந்து தாமாகவே வெளிவரும் மறைவான குற்றச்சாட்டுக்களாம்.

இுயா :—மிக்கேல் காவியோ விஷயத்தில், சத்தியமாகவே, அவர் யோக்கியரென்றேபடுகிறது.

ஒதேல் :—நானும் அப்படியே எண்ணுகிறேன்.

இுயா :—வெளித் தோற்றம்போலவே மனிதர் உண்மையிலுமிருக்கல் வேண்டும் ; அப்படியில்லாதார், ஒருவிதமாகவும் தோன்று திருத்தலே நலம்.

ஒதேல் :—நிச்சயமாகவே, மனிதர் வெளிக்குத் தோன்றுவது போலத்தான் உண்மையிலும் இருத்தல் வேண்டும்.

இுயா :—பின்னை என்ன, காவியோ யோக்கியரென்றே தோன்றுகிறது.

ஒதேல் :—இல்லை, இதில் இன்னும் ஏதோ விசேஷமிருக்கிறது : சற்று உன் நினைவுகளையுள்ளபடி விவரமாய்ச்சொல் ; எவ்வளவு கெட்ட எண்ணங்களாயிருப்பினும், எவ்வளவு கெட்ட மொழிகளில் வேண்டுமாயினும், வெளியிடு.

இயா :—ப்ரபோ, ‘மன்னி’யுங்கள் : என் கடமைக்குரிய எதைச் செய்யவும் நான் கட்டுப்பட்டவனுமினும், சகல அடிமைகளுங் கூட சுதந்தரமாயநுபவிக்கும் விஷயத்தில் நான் கட்டுப்பட்டவன்ல்ல. என்னினேவுகளையா கூறவேண்டும்? என், அவை கெட்ட வைகளும், பொய்யானவைகளுமென்றே வைத்துக்கொள்வோம்,— கெட்ட வஸ்துக்கள் சில சமயங்களில் உட்புகாத (அவ்வளவு பரிசுத்தமான) அரமனீ யெங்கிருக்கின்றது? கிரமமான சித்த விருத்திகளுடன் துண்மார்க்கமான சில சந்தேகங்களும், (பிறரை மதிப்பதற்கு) அளவளாவி யிருக்கப்பெறுத அவ்வளவு பரிசுத்தமான இருதயம் எவனுக்குண்டு?

ஒதேல் :—இயாகோ, உன் சினேகிதனுக்கு ஒரு தீங்கு செய்யப் பட்டிருப்பதாகவெண்ணியும், உன் மனதிலிருப்பதை அவனுக்கு நீ சொல்லாவிட்டால், நீயும் கூடித் தீங்கிழைப்பவனேயாகிறோம்.

இயா :—நான் தங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.—இல்லாத குற்றங்களை யிருப்பனவாக என் சமுச்சய குணம் உருப்படுத்துவதும், கெடுதிகளையே யற்றுநோக்கிக் கண்டுபிடிப்பதும், என்னைப் பீடிக்கும் தூர்க்குணம் என்பது எனக்குத் தெரியும்; ஆகவே, என் சந்தேகம் ஒருவேளை கெட்டவிதமாயிருப்பினும், நிதான விவேகமுள்ளதாங்கள், அதைப் பொருட்டாகவெண்ணி, இவ்வளவு அரைகுறையான ஆலோசனையையுடையவன் நிச்சயமாகவும் தீர்மானமாகவுமின்றிக் கண்டனவற்றிலிருந்து, தங்களுக்கொரு வருத்தத்தை உண்டு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். தங்கள் மன விறைவுக்கேளும், என் மைக்கேலும், என் ஆண்மைக்கேளும், மோக்கியதைக்கேளும், விவேகத்துக்கேளும், என் நினைவுகளைத் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவது தகுதியன்று.

ஒதேல் :—உன் கருத்தென்ன?

இயா :—என் பக்ஷமுள்ள ப்ரபோ! புருஷருக்கும் மகளிருக்கும் நற்பெயரே உரிமையான ஆத்ம பூஷணம்: ஒரு பண்ப்பையைத் திருடுகிறவன் ஒரு துரும்பையே திருடுகிறன்; அது அற்பமானது, ஒன்றுமேயில்லை; என்னுடையதாயிருந்தது, அவனதாயிருக்கிறது, அதேவிதமாக எத்தனையோ ஆயிரம்பேர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கிறுக்

கிறது ; ஆனால், என் நற்பெயரைத் திருடுகிறவனே, தன் செல்வத் தையும் அதிகப்படுத்தாது, என்னையும் வெறும் ஏழையாக்கி விடு கிறான்.

ஒதேல் :—சுவாமி சத்தியமாக, உன் எண்ணங்களை யறிக்கே தீர்வேன்.

இயா :—என் இருதயம் தங்கள் கையிலிருந்தாலுமே யது முடியாதே ; அது என் வசமிருக்க, நான் ஒருபொழுதும் இணங்கேன்.

ஒதேல் :—ஹா !

இயா :—ஜீயோ ! ப்ரபோ ! சமுசயத்துக்கிடங்கொடாதேயுங்கள் ; தனக்கிடங்கொடுத்துத் தன்னைப் போவிப்பவர்களைப் புதிது புதிதான பொய்த் தோற்றங்களால் மயக்கிப் பழிவாங்கும் பைங்கட்ட பைசாசம் அது. தன் மனைவி வியப்சாரத்தை உறுதியாயறிந்து, அவன் மேற் காதலேயில்லாதவன் இன்பமாகவே வாழ்கிறான் ; ஆனால், பெருங்காதலுடன் சமுசயத்தையும், சந்தேகத்துடன் பலமான ஆசையையும் உடையவன், ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும், அந்தோ ! என்ன நாகவேத னைக்குள்ளாகிறான் !

ஒதேல் :—ஜீயோ, கொடுந்துன்பம் !

இயா :—எனியவனுக்குத் திருப்தியிருந்தால், அவன் தனவான், போதுமான செல்வமுள்ளவனே ; ஆனால் அளவு கடந்த செல்வமிருந்தும், ஏழையாய்விடலாமென்ற பயம் எப்பொழுதுமிருந்தால், அவன் வெறும் ஏழையே ;—என் இனத்தார் ஒருவருமே சமுசயகுணமுரை படி கடவுள் கிருபைசெய்து காக்க !

ஒதேல் :—வன், எனிப்படி ? புதிய புதிய சந்தேகங்களுடன், கலைமாறஞ் சந்திரனைப்போல், நானும் மாறிமாறிச் சமுசயத்திலேயே என் வாழ்நாளைக் கழிப்பேனன்று எண்ணுகின்றனையா நீ? இல்லை ; சமுசயமுற்றால் உடனே யுண்மையறிந்து தெளிவுறுவேன் ; நீ ஆலோ கிக்கிறபடி, தோன்றியவாறெல்லாம், வெறுஞ் சமுசயங்களை என் ஆத்மார்த்தமான வேலையாக்கிக்கொண்டால், நீ யென்னை யொரு ஆடென்றோ* மதிக்கலாம். என் மனைவி அழகாயிருக்கிறான், நன்றாய்ச் சாப்பி

நிலையின்றி யொன்றுவிட்டொன்றுக்கப் பலழுங்குகளிலும் வாய் வைத்து மேயும் பிராணி.

கிருள், பலருடன் பழக விரும்புகிறுள், தடையின்றிப்பேசுகிறுள், நன்றாய்ப் பாடுகிறுள், வாத்தியம் வாசுக்கிறுள், நிர்த்தனஞ்செய்கிறுள், என்று சொல்வதெல்லாம் எனக்குச் சமுச்சையத்தை யண்டிபண்ணாது. கற்பிருக்குமிடத்தில் இவையெல்லாம் மேலான நற்குணங்களே: அன்றியும், என் மோக்கியதைகள் சொற்பமானவை யென்பதை நினைந்து, கான் அனுவளவு பயத்தையாவது, அவள் வரம்புகடந்து நடப் பாளௌன்ற சமுச்சையத்தையாவது அடையாட்டேன்; ஏனெனின், அவள் தன் கண்களாற் பார்த்தே யென்னை விரும்பிக்கொண்டாள். இல்லை, இயாகோ; நான் பார்த்தே சமுச்சயமுறவேன்; சமுச்சயமுற் றுல் பரீக்கூ பார்ப்பேன்; பின்பு, ருஜாவின்பேரில் ஒரே துணிவு தான்,—காதலோ அல்லது சமுச்சயமோ உடனே தீரவேண்டியதே.

இயா:—எனக்கிது சங்தோஷமே; ஏனெனின், தங்கள்மேலுள்ள விசுவாசத்தையும், என் கடமையையும், இப்போது ஒளிப்பின் ரிக்காட்ட ஏதுவுண்டு; ஆதலின், என் கடமையைச் செலுத்துகிறேன், தாங்கள் இதைக் கேளுங்கள்:—நான் ருஜாவைப்பற்றியதற்குட் பேச வில்லை. தங்கள் மனைவியாரைக் கவனியுங்கள்; காவியோவினிடம் அவர்கள் நடந்துகொள்வதையுற்றப்பாருங்கள்; தங்கள் நோக்கம் இப்படியிருக்கட்டும், சமுச்சயமும் வேண்டாம், திடமான நம்பிக்கையும் வேண்டாம்: தங்கள் நிவ்களங்கமான பெருந்தன்மை, கபடமற்ற தங்கள் உதார குணத்தினுலேயே கேடுறவது எனக்குச் சம்மதமி ல்லை; நன்று கவனியுங்கள்; எங்கள் தேசுகுணம் எனக்கு நன் ரூக்கத்தெரியும்; வெங்கில் நகரத்தில் (பெண் பிள்ளைகள்) கடவுளரிய எவ்வளவோ தூர் விளையாட்டுக்கள் செய்வதுண்டு; தங்கள் புருஷர் கானுது மறைப்பதுமட்டுமே யொரு கவலை; அவர்கள் சிறந்த மனச் சாக்கியெல்லாம், வெளிக்குத் தெரியாது மறைக்கவேண்டுமென்ப தேவிரச் செய்யலாகாதென்பதல்ல.

ஒதேலீ:—அப்படியா சொல்கிறுய்?

இயா:—தங்களை மனம்புரிவதில் தன் தகப்பனையே அவர்கள் வஞ்சித்தார்கள்; தங்கள் ரூபத்தைக் கண்டு பயந்து நடுங்குவதுபோல் நடிக்கும்பொழுதே, அவர்கள் அதை மிகவும் காதலித்தார்கள்.

ஒதேல்:—ஆம், அப்படியே செய்தான்.*

இயா:—பின்னை யென்ன, பாருங்கள்; இவ்வளவு இளமையிலேயே, தன் தகப்பனே மந்திரவாதமென்றெண்ணும்படி, சுவர் வைத் தாற்போல் அவர் கண்ணைமுழுதும் மறைத்து பேஷுக்கு நடிக்கவல்ல வள்,—ஆனால் இதெல்லாம் நான் சொல்வது சரியல்ல; தங்கள்மேலுள்ள மிக்கவாஞ்சையாற் பேசியதைத் தயைசெய்து பொறுத்தருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஒதேல்:—என் வாழ்நாள் முழுதும் நானுணக்குக் கடமைப்பட்ட வனே.

இயா:—இது தங்கள் மனவற்சாகத்தைச் சிறிது கலக்கிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறதே.

ஒதேல்:—துளிகூடவில்லை; துளிகூடவில்லை.

இயா:—மெய்யாகவே, அப்படிக் கலக்கிவிட்டதென்றே அஞ்சிகிறேன். நான் பேசியது, தங்கள் மேலுள்ள பகுத்தைப்பொறுத்தாகக் கொள்வீர்களென்று நம்புகிறேன்;—ஆனால், இது தங்கள் மனத்தை யினக்கிவிட்டதாகவே தெரிகிறது;—நான் சொன்ன வார்த்தைகளால் சமுசைப்பட்டதோடுமேட்டும் நின்றகொள்ளும்படிக்கும், அதற்கு மேல் விசேஷமாக ஏதாவது கற்பித்துப் பிரமாதமாக்காதபடிக்கும், நான் தங்களைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒதேல்:—அப்படிச் செய்யமாட்டேன்.

* இம்மூன்று சிறிய சொற்களே டெஸ்டிமோனிவின் தலையிலெழுதிய விதியாயின்; இயாகோ குறிப்பாய்ச் சுட்டிய வருங்களை பொய்யென்று ஒதேல் வோவால் மறுக்கமுடியவில்லை. தன் நாணத்தாலும், தங்கை யெவ்வாறு கொள்வரோவென்றஞ்சியும், டெஸ்டிமோனு, மோரியன்மேலுள்ள காதலைத் தன் தங்கையறியாவண்ணம் நடித்து மறைத்திருந்தாள்; கரவான இவ்வொழுக்கமே, அவனை யொருபாதகன் கெடுத்தற்கு இப்பொழுது தனைக்கருவியாயிற்று. தனைத்துணைக்குற்றம் பனைத்துணையாய் விளைந்துவிட்டது; ஆழந்து கோக்கின், பொய்ம்மையே மிகக் கொடிது.

இயா :—ப்ரபோ, தாங்கள் அப்படிச் செய்துவிட்டால், நான் சிறி தும் கருதாத தீப்பயினை என்பேச்சு விளைவிக்கும். காவியோ என் உற்ற சண்பர் :—ப்ரபோ, தாங்கள் மனங் தியங்குகிறீர்களே.*

ஒதேல் :—இல்லை, அதிக வருத்தமில்லை :*—டெஸ்டிமோனு கற் புடையாளன்றே யெண்ணுகின்றேன்.

இயா :—அவ்வாறேயவர்கள் நீடுழிவாழட்டும்; தாங்களும் அவ் வெண்ணத்தோடே நீடுழிவாழ்வீர்களாக!

ஒதேல் :—ஆயினும், இயற்கை யெப்படித் தன் சபாவத்தினி ன்றே மாறி,—

இயா :—ஆ, அதுதான் குறி :—தங்களிடம் துணிக்குதான் சொல் கிறேனே,—இயற்கையில் எல்லாப் பிராணிகளும் (இனமறிந்து சேர்வது) போலன்றி, ஜங்குமி, மேனி, அந்தஸ்து, இவையெல்லாம் பொருந்திய பலவரன்களையும் வெறுத்துத்தள்ளி,—சீ! அப்படிப்பட்டவளிடத்தில் அதிவிகாரமான சித்தவிருத்தியும், கேவலம் தாரதம்மியமில்லாமையும், சுபாவ விரோதமான நினைவுகளுமிருக்குமென்று ழகிக்கலாம் :—ஆனால் என்னை ‘மன்னி’யுங்கள்; அவள் மனம்பிந்திய நிதான் அறிவின் வழிப்பட்டுத் தங்களைத் தன் தேசத்து மற்ற சூபவான்களுடன் ஒப்பிட உப்பார்த்து, ஒருவேளை கிலேசமுறக்கூடுமென்று பயப்படக் காரணமிருப்பினும், இப்பொழுது நான் சொன்னதெல்லாம் அவளையே குறிப்பிட்டுப் பேசியதாகக் கொள்ளவேண்டாம்.

ஒதேல் :—சரி, நீ போய்வா; இன்னும் விசேஷமாக ஏதாவது கண்டால் எனக்குத் தெரிவி : குறிப்பாகக் கவனிக்கும்படி உன் பெண் சாதியை நியமி. † நீ போ, இயாகோ.

* அதுதாபப்பட்டிரங்குவதுபோற் கூறுமாழிகளால், பின்னும் பின்னும் ஆழமாகப்பாயக்குத்தித், தான் உண்டுபண்ணும் மனப்புண்களின் கொடிய வெதனையை, (இதழ் நக்கி ருசிபார்த்துக், குற்றுயிரொடு குடிக்கும் இடப ஏற்றின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிப் பருகுங் கொடும்புலியின் மனமகிழ்ச்சி போன்ற மனமகிழ்ச்சியுடன்) இப்பாதகன் அதிகப்படுத்தும் சாதுரியமும், காம்பீரிய தீரனுண மோரியன், தன் மனைவியாகுலத்தை மறைக்கப் படும் கஷ்டமும், எவ்வளவு பொருத்தமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன!

† ஒதெல்லோவின் சுபாவமான பெருந்தன்மையும், சமுச்சய குணத்தாலுண்டாகும் இழிதன்மையும், ஒருங்கு வெளியாகின்றன: தன் பத்தினியைப் ப்பற்றி இயாகோ அவதாருகப் பேசுவதைக்கேட்க அருவருத்து, அவளைப் போய்விடச்சொல்லுகிறேன்; ஆயினும், சமுச்சய விஷத்திட்டால் அவள்மேல் ஒற்று நியமிக்கும் இழிசெயலை விரும்புகிறேன்

இயா :— [போய்க்கொண்டே] ப்ரபோ, விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஒதேல் :—நான் என் கல்யாணஞ்சு செய்துகொண்டேன்?—யோகியனை இவன், தான் வெளிப்படுத்துவதைவிட எவ்வளவோ அதிகமாகப்பார்த்தும் அறிந்துமிகுக்கிறுனென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

இயா :— [திரும்பிவங்து] ப்ரபோ, இந்த விஷயத்தில் தாங்களி தற்குமேல் இன்னும் ஊன்றிப்பார்க்கவேண்டாமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்; நாளைடவில்தானே தெரியும் : காவியோவைத் திரும்பவும் உத்தியோகத்தில் வைப்பது தகுதியே; எனனில் அவர் வெகு சமர்த்தராகவே, வேலை பார்க்கிறாரன்பது நிக்ஷயமே :* ஆயினும், தாங்கள் மட்டும் அவருக்கு வேலையை யுடனே கொடுக்காது, சிறிது ஆலங்யம் செய்யின், அதனால் அவர் நடைபையும், அவர் (வேலையைப் பெறச் செய்யும்) உபாயங்களையும் அறிந்துகொள்ளலாம்: அவர் உத்தியோக நியமன விஷயத்தில், தங்கள் மனைவியார் விசேஷ ஆவலுடன் மன்றாடுகிறார்களா என்பதைக் கவனியுங்கள்: அதில் நிரம்பவும் அறிந்துகொள்ளலாம். இதன் மத்தியில், போதுமான காரணங்களின்றியே நான் சமூச்சயப்பட்டதாகவிருக்க்கிடும்;—அப்படி யொருவேளையிருக்கலாமென்றெண்ணையும், தக்க ஏதுவிருக்கிறது,—ஆகவே தங்கள் மனைவியாரைக் குற்றமற்றவராகவே பாவிக்கத் தங்கள் மேலான கணத்தைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஒதேல் :—என்னடக்கமால் ஏதாவது வெளியாய்விடுமென்று நீ அஞ்சாதே.

இயா :—நான் மறுபடியும் விடைபெற்றுக்கொள்கிறேன்.

[வெளிப்போதல்.]

ஒதேல் :—இந்தப் பயல் மிகவும் நம்பத்தக்கவன்; மனிதர் நடபடிக்கைகளையெல்லாம் அநுபவத்தில் நன்கறிந்தவன். அவள் மீறிய நடக்கைமட்டும் உறுதியாய்த் தெரிந்துவிட்டால், அவளை அடக்கியாரும்

இப்பொழுது காவியோவை மெய்ச்சிப்பேசினால், மோரியனுக்கு அவன்மேல் அதிக வெறுப்பும் கோபமும் உண்டாகுமாதலானும், அவன் உபசேநுபதி வேலை ‘காலி’ யாயிருப்பதை ஞாபகமூட்டித் (பின் சேருகிறபடி) தான்டையவன்னியும், இவ்வாறு பேசுகிறுன். ஆ! ஆ! என்ன சாதுரியம்!

கைக்கயிறுகள்* என்னின்னுயிர்ப்பாசங்களாகவே யிருப்பினும், எக்கே டெக்டாலுமே சரியென்ற அவள் ஆசையை உதறிவிடுவேன். ஒரு வேளை, நான் கறுப்பாயிருப்பதினுலோ, விடபுருஷர்களிடத்திலுள்ள வாக்கு நயமும் சாதுரியமும் என்னிடத்தில்லாமலினுலோ, அல்லது சிறிது வயது தளர்ந்தவனுயிருத்தலினுலோ,—ஆனால் வயது அவ்வளவு ஆகிவிடவுமில்லை—அவள் கை தவறிவிட்டாள்; என் மாணம் அழிந்து விட்டது; இனி எனக்கு அவளை வெறுப்பதைத் தவிர வேறு போக கில்லை. அந்தோ! இந்த மெல்லியலார்களை நமக்குச் சொந்தமாகவழை க்கும் பாத்தியதையைமட்டும் விவாகத்தால் அடைகின்றோமேயன்றி, அவர்கள் ஆசாபாசங்களும் நமக்குரியனவேயென்று, உறுதியாய்க்கற முடியாமலிருப்பது ஒரு சாபத்திடே! நான் காதலிக்கும் பொருளில், பிறர் உபயோகங்களுக்காக ஒரு சிறு பாகமும் விட்டிருப்பதினும், பாழ கையில் நீராவியையுண்டுவாழும் ஒரு தேரையாகவேனும் இருப்பதே மேல். ஆயினும், இது உயர்ந்த பதவியிலிருக்கும் யாவர்க்குமுள்ள ஒரு தொத்து நோய்; இவ்விஷயத்தில் அவர்கள் தங்களில் தாழ்ந்தோறினும் சுதந்தரங் குறைந்தவர்களே; இதுவும் சாவைப்போல் விலக்க முடியாத ஒரு விதிவசம்: கர்ப்பசலன் காலத்திலேயே, இந்த இருக்கிளை நோயும் நமக்கு விதிக்கப்படுகிறது.—டெஸ்டிமோனு வருகிறார்கள்:— அவளே மோசக்காரியானாற் பின்பு தெய்வம் தன்னையே பரிக்கித்ததாகும்; † நான் அதை நம்பவேமாட்டேன்.

[டெஸ்டிமோனுவும் எமிலியாவும் திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

டெஸ்டி:—என்ன, பிராணநாதா! தங்கள் போஜனமும், தங்களால் அழைக்கப்பட்ட இத்திலினராகிய உயர்குல விருந்தினரும், தங்கள் வரவை நோக்கி காத்திருக்கின்றனரே.

டூதேல்:—என்மேல் பிசகே.

* இவ்வுவமானம் இராஜாளி வேட்டையைத் தழுவியது.

† வியபிசாரியான மனைவியையுடையவன்.

‡ அழகுள்ள விடத்திற் சீலமும் அழைந்திருக்குமென்ற நியாயம் தவறு கலால்.

டேஸ்டி:—என் அவ்வளவு சடைவாய்ப் பேசுகிறீர்கள்?* உடம்பு சரியாயில்லையா?

ஒதேல்:—என் நெற்றியில் இங்கு கொஞ்சம் வலிக்கிறது. †

டேஸ்டி:—நிச்சயமாகவே, அது கண் விழித்ததினால்தான்; அது மறுபடியும் போய்விடும்: என் கைதுவட்டியால் பலமாய்க் கட்டுகிறேன், ஒருமணி நேரத்துக்குள்ளேயே அது சொல்தமாய்விடும்.

ஒதேல்:—உன் தூவாலை மிக்கிறிது, போதாது; [அவன் கைக் குட்டையைத் தள்ளுகிறன்; அது கீழே விழுந்துவிடுகிறது.†] அது சும்மாவிருக்கட்டும்; வா, நாம் உள்ளே செல்வோம்.

[ஒதெல்லோவும் டெஸ்டி மோனுவும் போதல்.]

எமிலி:—(தனிமொழி) இந்தத் தூவாலையகப்பட்டது எனக்குச் சந்தோஷமே: காதற்சின்னமாக அவளுக்கு மோரியர், முதல் முதல் கொடுத்ததிது: மனமுரணுள்ள என் புருஷர் இதைத் திரும்பித்தரும்படி நூற்றாற்கும் என்னைப் பரிசுத்து கேட்டிருக்கிறார்; ஆனால் எப்பொழுதும் தவறவிடாது வைத்திருக்கும்படி அவளிடத்திற் பிரமாணம் வாங்கி, அவர் அதைக் கொடுத்திருப்பதினால், அவளுக்கு அதன்மேல் எவ்வளவோ பிரியம்; அதை முத்தமிட்டு அதோடு கொஞ்சிப் பேசும்படி யெப்பொழுதும் அதைத் தன் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேலையைப்போல் ஒரு ப்ரதிசெய்துகொண்டு, இயாகோ வக்குக் கொடுப்பேன்; அவர் அதை யென்ன செய்வாரோ அது சுவா மிக்குத்தான் தெரியும், நான்றியேன்; அவர் மருவேஷ்டத்தைத் திருப்திசெய்யும்பொருட்டே நானிப்படிச் செய்கிறேன்.

மகா வீரனுள் ஒதெல்லோவின் குரலையும் தாழுத்தும்படி அவன் மனத்தில் நிகழும் வியாகுலத்தின் கடுமையையும், தன் கணவன் குரல் ஜிறிது தனங்கிருப்பதையும் கவனித்து விசரமுறும் டெஸ்டி மோனுவின் அங்கையும் ஆதரவையும், இது என்கு விளக்குகின்றது.

* உண்மையை யுரையாது இவ்வாறு ஒரு சிறு பொப்கூற, அது சர்ஜன் மாகக் கைக்குட்டை தவற, அதனால் பெரிய ஆபத்து விளையும்படி கேர்க்கது.

† கெங்கால நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது

[இயாகோ திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

இயா :—என்ன, இங்கே தனியே என்ன செய்கிறோ?

எமிலி :—அதட்டாதேயுங்கள் : உங்களுக்கு ஒன்று வைத்திருக்கிறேன்.*

இயா :—எனக்கு ஒன்று! அது சாதாரணமானதே—

எமிலி :—ஆ!

இயா :—பெண்டாட்டி முட்டாளாயிருத்தல்.

எமிலி :—ஓ, இவ்வளவுதானு? அந்தக் கைக்குட்டையைத் தால் இப்பொழுது எனக்கு என்ன தருவீர்கள்?

இயா :—எந்தக் கைக்குட்டை?

எமிலி :—எந்தக் கைக்குட்டையா! என், மோரியர் முதலில் பெஸ்டிமோனுவுக்குக் கொடுத்ததே; நீங்கள் எத்தனையோ + முறை திரும்பிப்படி சொன்னதே.

இயா :—அவளிடமிருந்து திருடிவிட்டாயா என்ன?

எமிலி :—இல்லை; அவள் அஜாக்கிரரைதயால் கீழே தவறி விழுக்கது; நானும் அந்தச் சமயத்தில் இங்கிருந்தேன், எடுத்துக்கொண்டேன். இதோ இருக்கிறது பாருங்கள்.

இயா :—நல்ல குட்டி; என் கையில் கொடு.

எமிலி :—அதைத் திருடிக்கொடுக்கும்படி யிவ்வளவு விருப்பமாய்க் கேட்டார்களே : அதை யென்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?

இயா :—[அதைப் பிடிந்திக்கொண்டு] என் அது என்னவானும் உனக்கென்ன?

கைக்குட்டையைப்போல் பிரதிசெய்து தன் கணவனுக்குக் கொடுப்பது பிரதம உத்தேசம்; ஆனால் உடனே அவள் வந்துவிடவே, அவள் வெடுவெடிப்பை மாற்றவெண்ணி, அதையே கொடுத்துவிடத் துணிக்கிறார். இவ்வற்பவிஷைபத்திலும், அவள் சித்தத்தின் திடமின்மையையும், சமயத்துக்கேற்பள்ளித்தில் மாறுங் தன்மையையும் கவி காட்டியிருக்கிறார்.

* கெடுங்காலக் குறி.

எமிலி :— எதாவது முக்கியமான விஷயத்துக்கில்லாவிடின், அதைத் திரும்பத் தந்துவிடுகள். ஐயோ பாவம்! அது காணுமற்போ னது தெரிந்தவுடன், அந்த அம்மாளுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும்.

இயா :— நீ அறியாதவள்போலிருந்துவிடு; எனக்கு அது ஒரு காரியத்துக்கு வேண்டியிருக்கிறது. போ, என்கூட இராதே. [எமிலி யா வெளிப்போதல்] (தனிமொழி) காவியோ கண்டெடுக்கும்படி யிந்தக் கைக்குட்டையை அவன் தங்குமிடத்தில் தவறவிடுவேன். காற்றைப்போல் இலேசான அற்ப சங்கதிகளுங்கூட, சமூசய முற்ற நெஞ்சத்தார்க்கு, வேதவாக்கிய அத்தாட்சிகளைப்போல் பல மான ருஜாக்களாகின்றன : இதுவும் எதாவது சிறிது செய்யக்கூடும். இதற்குள்ளேயே மோரியன் என் விஷத்தால் மனந்திரிகளின்றுன் :— மோ சகரமான சித்தவிருத்திகள், விஷத்தின் சுபாவத்தையே யுடையன ; பெரும்பாலும் முதலில் அவைகளின் அரோசிகம் தெரியாது ; ஆனால் இரத்தத்தில் சிறிது உறைத்துவிட்டால், கந்தகச்சரங்களைப்போல் பற்றியெரியும்.— இப்படிச் சொன்னேனல்லவா :— (திருஷ்டாந்தமாக) பார், அதோ அவன் வருகிறதை! கசகசாவில்லை, மயக்கமருந்தில்லை, உலகத் துள்ள வேறெந்த மதுவுமேயில்லை, நேற்று உன்னதாயிருந்த இனிய நித்திரையை, ஒன்றுமே உனக்கினி யொருபொழுதும் கொடுக்கமாட்டாது.

[இதெல்லோ திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

ஓடேல் :—ஹா ! ஹா ! என்னை மோசஞ் செய்தாளா ?

இயா :— என், என்ன சங்கதி சேனுபதி ! அந்த நினைவை விட்டு விடுங்கள்.

ஓடேல் :— என் கண்முன்னில்லாதே ! ஒழி ! என்னைச் சித்திர வகைத்துள்ளாக்கிவிட்டாய் :— சிறிதே தெரிந்திருப்பதினும், அதிகமாய் அவமானமடைந்திருத்தலே மிகத் திறமென்பது சத்தியம்.

இயா :— ப்ரபோ, இப்பொழுதென்ன !

ஓடேல் :— அவள் இரகசியமாய் அநுபவித்த காமாநுபோகங் களைப்பற்றி எனக்கு ஏதேனும் தெரியுமா? நான் காணவுமில்லை,

நினைக்கவுமில்லை, அதனால் எனக்கு வருத்தமுமில்லை, மற்றை யிரவு* உல்லாசமாய்க் களித்துச் சுகமாய்த் தூங்கினேன்; அவன் அதரங்களில் காவியோவிட்ட முத்தங்களை நான் காணவில்லை: கொள்ளை போனதை யும், கொள்ளைபோன பொருளின்மையையும் அறியானுயின், கொள்ளை கொடுத்தவனும் கொள்ளை கொடுத்தவனே?

இயா :—இதைக்கேட்க எனக்கு வருத்தமாயிருக்கிறது.

ஒதேல் :—மிகத் தாழ்வற்ற போர்ச்சேவகர் உட்டட, பொது வாய் இராணுவம் முழுவதுமே அவன் இனிய சரீரத்தை அனுபவித்திருப்பனும், எனக்குமட்டும் ஒன்றுங் தெரியாதிருந்தால் நான் சந்தோஷமாகவே இருந்திருப்பேன். இப்பொழுதோ, அந்தோ! மனச் சமாதானமே, மீளாவிடைகொள்! மனங்கிறவே, விடைகொள்! தலைச்சீராவில் தோகைகளணிக்க துரகவீரர்காள், பேராசையையும் ஓர் அறமாக்கும் பெரிய யுத்தங்களே, விடைபெறுங்கள்! அந்தோ! போமின்! கனைக்கும் பரியே, விடைகொள்! சில்லென்றெல்லாக்கும் எக்காளமே, உற்சாகத்தை எழுப்பும் நகராவே, செவியைத் துளைக்கும் கொம்பே, இராஜரிகமான விருதுக்கொடியே, மகத்துவ யுத்த சம்பந்தமான காம்பீரம் ஆடம்பரமுதலிய உபகுணங்களே, எல்லீரும் விடைபெறுங்கள்! அந்தோ! என்றமுள்ள ஜோவ் தேவரின் பயங்கரமான இடிமுழுக்கத்தைப்போல் கதறும் வன்றெண்ணடைகளையுடைய மரணத்தை விளைக்கும் பீரங்கி யந்திரங்களே, விடைபெறுங்கள்! ஒதெல்லோவின் உத்தியோகம் போய்விட்டது.†

இயா :—இது தகுமோ, ப்ரபோ?

ஒதேல் :—அட பாதக! என் காதவி வியப்சாரி யென்பதை நிச்சயமாய் ருஜாப்படுத்தவேண்டும்,—இது உறுதியாயிருக்கவேண்டும்; எனக்குப் பிரத்தியக்கமாய்க் காட்டு.

[அவன் முன் கழுத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு]

பல்லிரவு கழிந்தாற்போல் நெடுங்காலத்தைக் குறிக்கின்றது.

† ரோமஜாதியாரின் முக்கிய கடவுளின் பெயர்.

‡ இத்துணை மானக்கேடு நேர்ந்தபின்பு உயிர்வாழ்க்கையே அரியதாக, முன்போல் உத்தியோகத்திலிருந்தல் சிறிதும் முடியாதென்பது கருத்து.

இல்லாவிட்டால், என் சித்தியமான ஆக்மாவின்மேல் ஆஜை, கிளர்க்கூடியும் என் கோபத்துக்கெதிராவதினும், ஒரு நாயாகவேணும் கீ பிறங்கிருப்பின் வலமாயிருந்திருக்கும்!

இமா :—இவ்வளவுக்கு வந்துவிட்டதா

ஒத்தேல் :—என் கண்ணுக்குக் காட்டு; அல்லது அற்ப சந்தேகத் துக்கும் சிறிதும் இடையில்ஸாதபடி, அவ்வளவு திடமாக ருக்ப்படுத்த வேணும் செய்; இல்லாவிடின், உன்னுயிருக்கு முடிவே!

இமா :—கெவரவப்பரோ,—

ஒத்தேல் :—அவளையும் பழிசார்த்தி, என்னையும் வகைக்கிறதாயிருப்பன், தேவாராதனையை முற்றிலும் நிறுத்திவிடலாம்; செய்த பாவங்களுக்கிரங்கி வருந்துவகை முழுவதும் துறந்துவிடலாம்; பாதகத்தின் மேற்டாதகமாகச் செய்து சுமத்தலாம்; விண்ணுலகு கண்ணீர் பெருக்கவும், மண்ணுலகு ப்ரமித்து மலைக்கவும் தகுமான கிருத்தியங்களைச் செய்யலாம்; ஏனெனின், உன்னை நரகத்திலாழ்த்த, அதினும் (அவளைப் பழிசார்த்தி யென்னை வகைப்படுத்தும்) கொடிதாக நீ யொன்றுமே செய்யமுடியாது.

இமா :—ஐயோ தருமமே! ஐயோ தெய்வமே, பொறுத்தருள்! நீயும் ஒரு மனிதனு? உனக்கும் ஒரு ஆக்மாவாவது புச்சியாவது இருக்கிறதா? உன்னைக் கடவுள்தான் காப்பாற்றவேண்டும்! என் வேலையை வாங்கிக்கொள்.—என் போக்கியதையையே ஒரு தூர்க்குணமாக்கிவிட்டேனே, கான் ஒரு தூர்ப்பாக்கிய மூடனே!—ஐயோ, டாழான மூடனே நான்! ஒ உலகமே! தெரிந்துகொள்; தெரிந்துகொள்; கெறியாகவும் நாண்மாகவும் ஒழுகுவது ஆபத்துக்கிடமே.—இந்த நற்புத்தி போதித்ததற்காக உனக்கு வந்தனம்; உண்மையான அன்பு இப்படிப்பட்டதீக்கை விளைப்பதால், இனிமேல் ஒரு நண்பனையுமே நேசிக்கமாட்டேன்.

ஒத்தேல் :—இல்லை, நில்லு;—நீ யோக்கியனுகவே இருக்கவேண்டும்.

இமா :—நான் புத்திசாலியாகவன்றே இருக்கவேண்டும்; ஏனைனின், யோக்கியதோயோ ஒரு மூடன், தான் எதன்டொருட்டு உழைக்கின்றதோ அக்காரியத்தையே இழந்துவிடுகிறது.

ஒதெல்:—உண்மையாகவே, என் யனைவி கற்புகையவளாயிருக்கலாமென்றெண்ணுகிறேன்; அப்படி யில்லையென்றும் எண்ணுகிறேன்; நீ யோக்கியனென்றே எண்ணுகிறேன், அப்படி யில்லையென்றும் எண்ணுகிறேன். எனக்கு ஏதாவது ருஜூவேண்டும். சங்கிரமண்டலத்தைப்போல் ப்ரகாசமாயிருந்த அவள் பெயர், இப்பொழுது என் முகமேபோல் மாசடைந்து கறுத்திருக்கின்றது.—சமிருத்தோ, கத்திக்கோ, விஷமோ, நெருப்போ, (ஆழ்ந்தால்) மூச்சை மறுக்கும் நீரோடைக்கோ, ஏதாயினுமிருக்க, நானிதைச் சகித்திரேன்.—உண்மை தெரியவேண்டுமே!

இுயா :—தெரிகிறது, ஐயா, தாங்கள் தாபத்தால் விழுங்கப்பட்டி ருக்கிற்கள் : தங்களுக்கிடையேன் சொன்னேனென்று மனம் வருந்து கிறேன். உண்மையா தெரியவேண்டும்?

ஒதெல் :—தெரியவேண்டுமா! இல்லை, தெரிந்தே திருவேண்.

இுயா :—தெரிந்துகொள்ளலாம் : ஆனால் எப்படி? எப்படித் தங்கள் மனம் திருப்தியடையவேண்டும், ப்ரபோ? தாங்களே நேரில் பிரத்தியக்கமாய் மேற்பார்க்க விரும்புகிற்களா?

ஒதெல் :—ஓ!

இுயா :—அப்படிப் பார்க்கும்படி அவர்களைக் கொண்டுவருவது, சிரமமும் கஷ்டமுமான வேலையென்றெண்ணுகிறேன். பன்னையென்ன? பின்னையெயப்படி? நான் என்ன சொல்லட்டும்? எவ்வாறு சந்தேகம் தெளியும்? வெள்ளாடுகளைப்போலத் துணிகரமுடையவர்களாயும், குடிவெறிகொண்ட மூடர்களைப்போல மானமற்ற தூர்த்தர்களாயும் அவர்களிருப்பினுங்கூட, இதைத் தாங்கள் நேரிற் பார்ப்பது முடியாது. ஆயினும், நான் சொல்லது, அநுமான சங்கைகளும், உண்மை யின்ன தென்று தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டும் பலத்த ந்பற்குரிய அநுசாஸையான விஷயங்களும் தங்களுக்குப் போதுமாயின், ருஜூச்செய்யலாம்.

ஒதெல் :—அவள் கற்பிழுந்ததற்கு என் மனத்திற் பதிக்துன்றக்கூடிய ஒரு காரணம் காட்டி.

இுயா :—அது என் மனத்துக்கிசைந்த வேலையல்ல; ஆயினும் முட்டாள்த்தனமாய், என் மெய்ம்மையினாலும் தங்கள் மேலுள்ள பகுத்தினுலுக் காண்டப்பட்டு. இந்தவிஷயத்தில் நான் இல்லைவதுரம் தலையிட-

குக்கொண்டபடியால், குறையும் முடிக்கிறேன். சில நாட்களுக்குமுன்* நான் காவியோவுடன் படித்திருக்கேன்; கொடிய பல்வலியால் நோய் ண்டு, எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. நித்திரைக்காலத்தில் தங்கள் சமா சாரங்களையெல்லாம் வெளிவிட்டுப் புலம்பும்படி, அவ்வளவு நெகிழ்ச்சி யான சித்தத்தையுடையவர்கள் சிலபேருண்டு: இப்படிப்பட்டவர்கள் லொருவர் காவியோ: தூக்கத்தில் “இனிய டெஸ்டிமோனு, நாம் எச் சரிக்கையாயிருப்போம்; நம் காதலை மறைத்து வைத்திருப்போம்” என்று அவர் சொல்வது என் காதில் விழுக்கத்து; பின்பு, ஐயா, அவர் என் கையை வலுவாய்ப் பிடித்துக்குலுக்கி, “ஓ! அழிந்தினும் இனி யாரோ” என்று சொல்வி, என் அதரங்களில் முத்தங்களை வேருடன் பிடிந்குவதுபோல, என்னையழுந்த முத்தமிட்டார்; பின்பு பெருமூச் செறிந்து, “ஐயோ பாழான விதி உன்னை மோரியனுக்குக் கொடுத்ததே” என்று கூறினார்.

ஒதேல்:—ஓ! அங்யாபமே! அங்யாயமே!

இயா:—என்ன, இது அவர் கனவுதானே.

ஒதேல்:—ஆய் னும், இது, அதற்கு முன்னாந்த முடிவொன்றைக் குறித்தது; அது கனவேயாயினும், சமுச்யத்துக்கு ஒரு பலமான ஆஸ்பதிமே.

இயா:—ஆகவே, இது, சொற்பமான மற்ற ருஜாக்களைப் பலப் படுத்தக்கூடும்.

ஒதேல்:—அவளைத்துருப்பு துருப்பாய்க் கிழித்துவிடுகிறேன்.

இயா:—இல்லை, ஆய் னும் ஆலோசித்துச் செய்யுங்கள்; இன்னும் ஒன்றையும் நாம் நேராகப்பார்க்கவில்லையே; அவளின் னும் கற்புடைய வளாகவேயிருக்கலாம். இதைமட்டுஞ் சொல்லுங்கள்,—பூஞ்செடிடோலச் சித்திரவேலைசெய்துள்ள ஒரு கைக்குட்டடையைத் தங்கள் மனைவியார் கையில் தாங்கள் சில சமயங்களிற் பர்த்தத்தில்லையா?

ஒதேல்:—அப்படிப்பட்டதொன்று நான் அவளுக்குக் கொடுத்தேன்; அதுதான் நான் முதல்முதல் கொடுத்த காதல் முத்திரை.

இயா:—அதெனக்குத் தெரியாது; ஆனால் அப்படிப்பட்ட கைக் குட்டடையான்று, [தங்கள் மனைவியாருடையதென்பது சிச்சயங்தான்.]

இன்று காவியோ (கையில் வைத்துக்கொண்டு) தாடி துடைப்பதே, நான் பார்த்தேன்.

ஒதேல்:—அதாயிருந்தால்,—

இயா :—அதாயிருந்தாலும், அல்லது அவள் கைக்கூட்டைகளில் வேறெதாயிருந்தாலும், அது மற்ற ருஜாக்களுடன் அவனுக்கு விரோதமான சாக்ஷியமாகிறது.

ஒதேல்:—அந்த ஆழமைக்காரப் பயலுக்கு நாற்பதினுயிரம் பிராண்களில்லையே! நான் டழிவாக்குத்தான் ஒரு வீவன் மிகவும் எனி மையே, மிகச்சொற்பமே! இப்பொழுதுதான் அது உண்மையென்று தெரிகிறது.—இதோப.ர், இயாகோ; என் ஆசையருமைகளை யெல்லாம் இதோ ஆகாசத்திற் பறத்திவிட்டேன்; எல்லாம் ஒழிந்தது.—கறுத்த மனவன்மையே, நீ கிடக்கும் ஆழமான நரகக்குழியினின்றும் பழி வாங்குதற்பொருட்டு ஏழுவாயாக! ஓ, கா.லே, என் இருதயத்தில் நீ புனைத்திருந்த கிரீடத்தையும், வீற்றிருந்த சிம்மாசனத்தையும் நீ தூற்று, கொரோமான பக்கங்களுக்கு கொடுத்துவிடு; சென்சமே, விசிட்பாம்புகளின் நாவுகளால் நிறைந்துள்ள சீ, வெட்ப்பொக்குவாயாக.

இயா :—தயயசெய்து, சிறிது பொறுமைசெய்யுங்கள்.

ஒதேல்:—ஓ! இரத்தப்பழி, இயாகோ, இரத்தப்பழி!

இயா :—டொறுங்கள், என்கிரேணே; ஒருவேளை, தங்கள் மனம் மாறலாம்.

ஒதேல்:—ஒருகாலுமில்லை, இயாகோ; கருங்கடவின் சில்லை நீற நீரோட்டடி, சிறிதும் பின்னிடாது மேன்மேலும் ஒரே முகமாகச் சென்று, புரோபாண்டிச், ஹெல்லஸ்டாண் பெண்ணும் கடலையடைவது போலவே, இரத்தப்பழியை விரும்பும் என் ஆலோசனைகளும், அதிக வேகத்தோடு ஒருடொழுதும் திரும்பவேலும் இரக்கமுன்ன காதற்புற மாகப் பன்னுறவேனுஞ் செய்யாது, தக்க அளவு டெரிதான ஒரு எதிர்ப்பழியால் விழுங்கப்படுவ்வரையும், மேற்சென்றுகொண்டேயிருக்கும்.—[முழுந்தாட் பணிந்து] இப்பொழுது, அதோ பனிக்குபோலத் தோன்றும் விண்ணுலகின் மேலாணைவத்து, நான் கூறிய மொழிகளைத், தக்க பக்கயோடு புனிதமான பரதிக்கூசெய்து, வற்புறுத்துகிறேன்.

இயா:—அதற்குள் எழுந்திரப்பேயுன்கள். [முழுந்தாட்பணிக்கு] எப்பொழுதும் உம்பர்க்கண் சுவாலிக்கும் ஜோதிகாள், எம்மைச்சுற்றி யுள்ள பூதியங்காள், நிவிரேசாக்கி,—தீங்குற்றிருக்கும் ஒதெல்லோ பிரபு வின் ஊழியத்துக்கு, இயாகோவாகிய நான், இப்பொழுது, என் மனை வாக்குக் காயங்களின் பிரவர்த்தியை முற்றிலும் அர்ப்பணஞ்செய்வ கைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்! அவர் கட்டளையிடட்டும், எவ்விதக் கொடுஞ்செயலாயிருப்பதும், கீழ்ப்படிந்து இயற்றுவதுதான் அவர் தீங்குகளுக்காக நான் என் பரிதாபத்தைக் காட்டுவதாகும்.

[அவர்கள் எழுகிறார்கள்.]

ஒதெல்:—வீணை வர்தனங்களாலன்றி, மனப்பூர்வமாக உன்னட்டைப் பார்த்து தடையின்றி யேற்றுக்கொள்கிறேன்: இந்த நிமிஷத் திலேயே பணிவிடையும் நியமித்துவிடுகிறேன்: இன்னும் மூன்று காட்களுக்குள், காவியோ உயிரோடில்லையென்று நீ சொல்வதை நான் கேட்கவேண்டும்.

இயா:—என் நண்பர் இறந்துவிட்டார்; தங்கள் வேண்டுகோளின் பேரில் அது செய்யப்பட்டது; ஆனால் அவள் உயிரோடிருக்கட்டும்.

ஒதெஸி:—அவளா! வா, என்னுடன் ஒரு தனியிடத்திற்கு வா; அந்த அழகிய பிசாசை விரைவிற் கொல்லும் வழி சிறிது ஆலோசித்துத் தேடிக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நீயே என் உபசேனைப்பதி.

இயா:—எப்பொழுதும் நான் தங்களவனே.

[வேளிப்போதல்.]

நாலாங்களம்:—முதறகளம் நிகழ்ந்தவிடமே.

(காலம்: பகல்.)

பெட்ஸ்டிமோனுவும், எமிலியாவும், விதுஷக கனும் பிரவேசித்தல்.]

பேஸ்டிமோன:—ஏட! உபசேனைப்பதி காவியோ தாழ்வலம்* அறிவாயா

*க்குமிடம்.

விதூஷி:—அவர் எங்காயினும் தாழ்வலமுடையவரனச் சொல்லத் துணியேன்.

டேஸ்டி:—என் ஏட?

விதூஷி:—அவரோ யுத்தவீரர்: ஒரு யுத்த வீரர் தாழ்வலமுடையவரனச் சொல்லின், குத்துப்பழியே.

டேஸ்டி:—போட: அவர் கோள்வாய்* எங்கே?

விதூஷி:—அவர் கோள்வாயைத் தங்களுக்குச் சொல்லப்படுகின், என் கோள்வாயைத்த் கூறியதாகும்.

டேஸ்டி:—இதற்கேதாவது அர்த்தமுண்டா?

விதூஷி:—அவர் தங்குமிடம் எனக்குத் தெரியாது: ஆகவே, நானுக ஓரிடத்தைக் கற்பத்துக்கொண்டு, அவர் கோள்வாயங்கிருக்கிறது என்று கூறினால், என் கோள்வாயையே நன்கு வெளிப்படுத்தின வனுவேன்.

டேஸ்டி:—அவரிருக்குமிடத்தை விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வல்லையோ?

விதூஷி:—அவர்பொருட்டு உலகெலாம் பரிசோதிப்பேன்; அதாவது வினவுவேன்; மறுமொழியைத் தெரியப்படுத்துவேன்.

டேஸ்டி:—அவரைத் தேடிப்பிடித்து இங்குவரச்சொல்; அவர் விவதயமாக என்னதறை மனமிசையச் செய்திருக்கிறேனன்றும், கூல்லாம் சீராய்விடுமென்று நம்புகிறேனன்றும் அவருக்குத் தெரிய ப்படுத்து.

விதூஷி:—இக்காரியம் மனிதன் புத்திக்கெட்டியதே; ஆதவின் கானதைச் செய்ய முயலுவேன்.

[வெளிப்போதல்.]

டேஸ்டி:—அந்தக் கைக்குட்டை எங்கே தவறியிருக்கும் எமிலியா?

(ஈங்குதற்குச்) கொண்ட இடம். + பொய்க்கறும்வாய்.

ஆகவே, முந்திய களத்தின் துவக்கத்தில் டெஸ்டிமோனு மோரியனி டம் 'சிபார்ஸ்' செய்ததின் தொடர்ச்சியாகிக் குறுங்காலத்தைக்குறித்து சின் மதினு.

எமிலி :—நான்றியேன், அம்மா.

டேஸ்டி :—பொய்யல்ல, அதை மிழங்கதினும் தங்க நாண்யக்கள் சிறைந்த என் பண்பையை இழந்திருப்பின் அவ்வளவு பொருட்டா யிருந்திராது. உத்தம சீலராகிய என் மோரியர், நம்பும் கூபாவத்தினரா யும், சமூசயகுணத்தினருக்குள் இழிதண்மையொன்று மே ஆணமயாத வராகவும் மட்டும் இல்லாவிடின், அவர் மனத்திற் கெட்ட சந்தேகங்களை யுண்டுபண்ண இதுவே போதுமானதாயிருக்கும்.

எமிலி :—அவருக்குச் சமூசயகுணமில்லையா?

டேஸ்டி :—யார், அவருக்கா? அவர் பிறக்கவிடத்திலேயே அப்ப டியுள்ள தூர்நீர்களைபெல்லாம் சூரியன் அவரிடமிருந்தும் உரிஞ்சிவிட்டானென்று எண்ணுகிறேன்.

எமிலி :—பாருங்கள், அதோ வருகிறோர்.

டேஸ்டி :—காவியோஹவ அவர் திரும்பி யழைத்துக்கொள்ளும் வரையும், இப்பொழுது அவரை நான் விடமாட்டேன்.

[ஒதெல்லோ பிரவேசித்தல்.]

பிராணநாதரே! தங்கள் உடம்பு எப்படியிருக்கிறது?

ஒதெல் :—துரைப்பெண்ணே! சுகமே. [தனக்குள்ளேயே] ஓ! பாசாங்கு செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமாயிருக்கிறது!— சுகமே, டெஸ்டி மோனு?

டேஸ்டி :—பிராணநாதரே! சுகமே.

அதை விழங்கத்தனால் தன எழுமானி மிக வருந்தமுறுவாளன் நறிக்கிருக்கும், தன் கணவன் சிறிது கிரமமின்றிக் கோபமுறுவதையே பாராட்டி யிவ்வாறு முழுப்பொப் கூறுகின்றார். யாதானும் ஒரு ஆபத்து விபத்து வரின், அதனின்றும் தப்பிததுக்கொள்ளுவதற்குப் பொய்யறையே சுலபமான உபாயமென்று எண்ணி யொழுகுவார் பலர்: அத்தகையோரில், கொச்சைத்தண்மையருக்குள் உதாரணமாக டெஸ்டிமோனுக்கையும், காரிகம்பொருங்கிப் பேண்மையருக்குள் உதாரணமாக டெஸ்டிமோனுக்கையும், கவி காட்டி யுன்னார். எவ்வளவேர ஏற்ற வித்திபாசமுள்ள குணத்தினராகிய இவ்விருவுருள்ளும், இவ்வாறு ஒருவித கண்ணிய ஒழுக்கவொற்றுமையை யமைத்துக் காட்டுங்கிறம் மிக வியக்கத்தக்கது.

ஒதேஸ்:—உன் கையைக்கொடு : பெண்ணே, இந்தக்கை கசிவா யிருக்கிறதே.

டேஸ்டி:—ஆப்போ, துக்கமோ, அது இன்னும் அறிந்ததேயில்லை.

ஒதேஸ்:—இப்படிக் கசிவாயிருப்பது, (ஸாமுக்திரிக லக்ஷணப் படி) அமிதமான பரோபகாரச் சிந்தையையும், மனவுதாரத்தையும் குறி க்கின்றது :—உஷ்ணமும், உஷ்ணமுங் கசிவுமாயிருக்கின்றது : உன் னுடைய இந்தக் கைக்குச் சுவாத்தீன பந்தசமும், பட்டினியிருத்தலும், தேவாராதனையும், அதிகடுமையான சிகையையும், விரதாதுஷ்டானங்களும் ஆவசியகம். இது ஒரு நல்ல கை ; கபடமற்ற கை*

டேஸ்டி:—தாங்கள் அவ்வாறு கூறுவது தகுதியே ; ஏனெனின், அந்தக் கையன்றே என் இருதயத்தைத் தங்களுக்குக் கொடுத்தது. †

ஒதேஸ்:—உதாரமான கையே : முற்காலங்களில் இருதயங்களே கைகளையளித்தன ; ஆனால் நம்முடைய வலீன் சம்பிரசாயப்படி, கை கள்தான் : (கொடுக்கப்படுகின்றன) இருதயங்கள்ல.

டேஸ்டி:—எனக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. இதிருக்கட்டும் ; உங்கள் வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுங்கள்.

ஒதேஸ்:—என் குயிலே, என்ன வாக்குத்தத்தம் ?

டேஸ்டி:—இங்குவாங்து தங்களுடன் பேசும்படி காவியோவுக்குச் சொல்லியனுப்பியிருக்கிறேன்.

ஒதேஸ்:—கண்ணில் தோ பூளோ சாடிக் கரிக்கின்றது ; உன் கைக்குட்டையைக் கொஞ்சம் கொடு. ‡

டேஸ்டி:—இதோ, நாதரே.

தன் சமுசயத்தையும் கோபத்தையும் ஒருவாறு தெரிவிக்க நினைந்து ராடியாகவும் அவனுருகவும் பேசத் தொடங்கியவன், இயல்பாக டெஸ்டி மோனுமேஹன் காதல்மேலீட்டால், தான்னினையாவண்ணம் புகழ்ந்து கூறி முடித்ததாகக் கவி காட்டியிருப்பது, வெகு சாதுரியக்கூற்றே.

பாணிக்கிரகணாஞ் செய்தது.

சம்பாஷினையில் தன் சமுசயத்தைமறந்து கொஞ்சிக்குலாவத் தொடங்கியவன், காவியோவென்ற பெயரால் ஞாபகழுஞ்சு, இயாகோ கூறிப்பதைப் பரிசோதிக்குமாறு, தங்கிரமாய்க் கைத்துவாலீயைக் கேட்கின்றன.

ஒதேல் :—நானுணக்குக் கொடுத்தது.

டேஸ்டி :—அதிப்பொழுது கையில்லை.

ஒதேல் :—இல்லையா?

டேஸ்டி :—மெய்யாகவே இல்லை, நாதரே.

ஒதேல் :—அது தவறூயிற்றே. அந்தக் கைக்குட்டையை எகிப்து தேயத்தாளொருத்தி, என் தாய்க்குக் கொடுத்தாள். அவன் ஒரு மங்கி ரவாதி; மனிதர்களின் சிறைவுகளைக்கூட்டத் தெரிந்து கூறவல்லவள்: அதை என் தாய் வைத்திருக்குமளவும், என் தகப்பனை முற்றிலும் அவள் காதல்வசப்படுத்தி, அவளை யவருக்கு இனியவளாக்குமென்றும்; ஆனால் அவன் அதை யிழுத்துவிடின், அல்லது யாருக்காயினும் கொடுத்துவிடின், என் தகப்பனை கண்கள் அவளை மிகவும் வெறுத்து, அவர் மனம் வேறு புதிய காதலிகளை நோக்குமென்றும், அவள் சொல்லி அதைக் கொடுத்தாள்; என் தாய் சாந்தருணத்தில், என் கையில்லத்தந்து, என் விதிவசப்படி நான் பெண்வேட்டபொழுது, அவனுக்கு அதைக் கொடுக்கும்படி சொன்னான். நானப்படியே செய்தேன்: அதைச் சாவதானமாய் வைத்துக்கொள்; அதையுன் கண்மணிபோல் அருமையாகப் பாவித்துக்கொள்; அதை யிழுப்பதினுட், அல்லது யாருக்காவது கொடுத்துவிடுதினும், பெருங்கேடு வேறில்லையென்பது தின்னனம்.

டேஸ்டி :—இது மெய்தானு?

ஒதேல் :—இது உண்மையே; அதன் நெசவில் மந்திரமிருக்கிறது. பானசக்கிரத்தைச் சூரியன் இருநூறுஶடலை சற்றியதைக் கண்டு கணக்கிட்ட ஒரு சிழுக்குறிகாரி, தன் தீர்க்கதரிசன ஆவேசத்தில், அந்தச் சிற்கிரவேலையைச்செய்தாள்; அந்தப் பட்டைநாற்ற பூச்சிகள், புனிதமானவை; அன்றியும், கந்திகைகளின் இரத்தாசயங்களைச் சேமித்துவைத்து, அவற்றினின்றும் சிறந்த தந்திரிகளால் வடிகப்பட்ட மந்திரளவுத்ததால் அது சாயமூடப்பட்டது.

டேஸ்டி :—ஆஹா! இதுண்மைதானு?

ஒதேல் :—கேவலம் சத்தியமே; ஆகையால் அதை கண்ணுய்ப்பார்த்துக்கொள்

டேஸ்டி :—ஆனால், தெய்வமே, நான் அதை யொருபொழுதுமே காணுதிருக்கிறுக்கலாகாதா!

ஒதேல் :—ஆ! எனப்படி?

டேஸ்டி :—தாங்களேனிப்படிப் படபடப்பாயும் மூர்க்கமாயும் பேசுகிறீர்கள்?

ஒதேல் :—அது தவறிவிட்டதா? போய்விட்டதா? சொல்லு, அது இல்லையா?

டேஸ்டி :—கடவுளே காக்க!

ஒதேல் :—என்ன பதில்?

டேஸ்டி :—அது தவறிப்போகவில்லை; * ஆனால், போய்விட்டா வென்ன?

ஒதேல் :—எப்படி!

டேஸ்டி :—தவறிப்போகவில்லை யென்கிறேனே.

ஒதேல் :—அதை யெடுத்துவா, நான் பார்க்கட்டும்.

டேஸ்டி :—ஏன், நாதரே, நான் அதைக் கொண்டுவரக்கூடும்; ஆனால்பொழுதுமாட்டேன். என் வேண்டுகோளை நான் வற்புறுத்திக் கேளாதபடிசெய்யும் ஒரு தந்திரமே இது. காலீயோவைத் திருப்பலம் தழைசெய்து ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஒதேல் :—அந்தக் கைக்குட்டையை எடுத்துவா: என் மனம் சர் தேகப்படுகிறது.

டேஸ்டி :—இதெல்லாம் இருக்கட்டும்; அவரிலும் சமர்த்தர் உங்களுக்கொருபொழுதும் கிடையார்.

* டெஸ்டிமோனிவின் குணைபாவத்தை இங்கு வெரு நன்றாய்க் காட்டி யிருக்கிறார்: முதலிற் சார்க்குப்போக்குச்சொல்லி, தன் கணவனுக்குக் கோபம் அதிகப்படவே, இப்பாயுள்ள மனக்கோழைமையால் உண்மையை யிருக்கத்தணியாது, மனமறியப் பொய் கூறுகின்றன. மெய்ர் நெறிதவறி இவ்வாறியள் நடந்துகொண்டதின் கேள்விகளைகின்றன, பின்வரும் தன்பங்கள். மற்றெல்லாம் கவனிக்கத்தக்கது: பலவித அதிசயமொழிகளாலும் தன் கோபாவேசத்தாலும் இவ்வாற வளைப் பயமுறுத்தாது, ஆகரவாகவும் நயமாகவும் ஒதெல்லோ கேட்டிருப்பின், அவள் மெய் கூறியிருப்பாள்; ஒருகேடும் வினாக்கிராது; ஆகவே, ஒதெல்லோவும் தன் செய்கைகளாலேயே பின்னுஞ் கேட்டுக்கு அறியாக்காரணமாகின்றன

ஒதேல் :—அந்தக் கைக்குட்டை !

டேஸ்டி :—வாழ்நாளெல்லாம் தங்கள் சேசத்தைக் கொண்டே முன்னுக்குவர நட்பியிருந்தவர் ; எத்தனையோ அபாயங்களைத் தங்களுடன் அனுபவித்தவர்,—

ஒதேல் :—அந்தக் கைக்குட்டை !

டேஸ்டி :—மெய்யாகவே, நீங்கள் செய்வது தவறே !

ஒதேல் :—போ !

[வெளிப்போதல்.]

எமிலி :—இவர் சமுச்சைகளுள்ளவரில்லையா ?

டேஸ்டி :—இதற்குமுன் நானிப்படிப் பார்த்ததேயில்லை ; நிச்சயமாகவே, இந்தக் கைக்குட்டையில் ஏதோ அதிசயமிருக்கிறது. அதையிழந்ததால் நான் மிகவும் தூர்பாக்கியமானவனே. †

எமிலி :—ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்களில் ட் ஒரு மனு வத்தை நாமறிந்துகொள்ளமுடியாது : அவர்களெல்லாம் வயிறுகளே, நாமெல்லாம் ஆகாரமே. பசியுடன் நம்மை (உண்டு) அநுநிக்கிறார்கள் ; நிச்சம்பியவுடன் தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதோ பாருங்கள்—காவியோ வும் என் புருஷரும்.

[காவியோவும் இயாகோவும் பிரவேசித்தல்.]

இயா :—வேறுவழியில்லை ; அவளால்தான் ஆசவேண்டும் ; அதோ ! கல்லுதிஷ்டத்தைப்பாரும் ; போய் அவளை வருந்தி வேண்டிக் கொள்ளும்.

டேஸ்டி :—என்ன இப்பொழுது, நல்ல காவியோவே : சமாசாரமென்ன ?

இந்தமுறை, அதிகோபத்தால், விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு, கையால் ஆயன் முகத்தில் இடிச்கப்போவதுபோற் பயமுறுத்தியதாகக் கொள்க.

† இதைக்கேட்டும் எமிலியா உண்மையுறைத்திலன். அவனுர்கு பெட்டிடுமானவின்மேல் மெய்யன்புண்டென்பது தின்னனமே ; ஆயினும், இயாகோவின் மேல் அதிக மோகங்கொண்டவன் போலும்.

‡ கெடுங்காலக்குறி.

காஸி :—அம்மா, நான் முன்பு வேண்டிக்கொண்டதே. தங்கள் பலத்த ‘சிபார்சு’ மூலமாக நான் திரும்ப உயிர் பெற்று, என் மனப் பூரணமாக நான் பூஜ்யதை செய்பவரின் பிரியத்துக்கு அருகஞாக்கசை ப்பும்படி, தங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன் : இனித்தாமசித்தால் சகி யேன். இது நாறும் நான் செய்த ஊழியங்களும், இப்பொழுது நான் அதுபவிக்கும் வியாகுலமும், இனியோக்கியலையாக ஒழுக நான் செய், திருக்கும் சித்தாந்தமும், ஒன்றுமே அவர் பிரியத்தையெனக்கு மீட்ட அளிக்கப் போதாதபடி என் குற்றம் அவ்வளவு நிஷ்டுரோமானாயின், அது அத்தையமெதன்பறத்தயறிவதே எனக்கு நலமாயிருக்கும் ; ஏனெனின், வேறு போக்கின்மையால் திருப்தியடைந்து, அதிவிட்ட வசத்தை யெதிர்நோக்கி, வேறேதாவது பிரவர்த்தியில் பரவேசிப்பேன்.

டெஸ்டி :—ஐயோ, மிகவும் நல்லது ணா காவி யோ ! உமக்காக நான் பரிச்துபேசி முயற்சி இப்பொழுது இசைவாயில்லை ; என்னுதர் என் நூதராகவில்லை ; குணத்தில் மாறியிருப்பதுபோலத் தோற்றந்திலும் அவர் மாறியிருந்தால், அவற்றையெனக்கு டினம் ரெயிமுடியாது. சத்தியமாகவே, என்னுலியங்றமட்டும் உமக்காகப் பரிச்துபேசி, நான் சத்தியங்றிப் பேசியதினால் அவர் அப்பிரியத்துக்கும் இலக்காகிவிட்டேன் ! நீர் சிறிது பொறுக்கத்தாக்கவேண்டும் : என்னுற்கூடியதை நான் செய்கிறேன் ; என்விவதியத்தில் நான்துணியக்கூடிபண்விட அதிகமாகவே செய்கிறேன் : அதைக்கொண்டு திருப்தியாயிரும்.

இயா :—எஜமானர் கோபாமாயிருக்கிறாரா ?

எமிளி :—இப்பொழுதான் இங்கிருந்து போனார் ; சபாவமான சாங்ஶமில்லையில்லை.

இயா :—அவருக்கும் கோபம் உண்டா ? அவர் சைவியங்களைக் காற்றிற் பறத்திப், பிசாசைப்போல் அவர் கையிலிருங்கே, அவர் சொந்தச் சகோதரரைப் பிரங்கியடித்துக்கொண்டபோனதை நான் பார்த்திருக்கிறேன் ;—அவருக்குக் கோபமுண்டா ? ஆனால் வாரோ விசேஷமிருக்கவேண்டும் ; நான் அவரிடம் போகிறேன் ; அவரே கோபமுற்றால், அதில் ஏதோ சங்கதி மிருக்கவேயிருக்கிறது.

டெஸ்டி :—தயைசெய்து சிறிதுபோ.

[இயாகோ வெளிப்போதல்.]

டேஸ்டி :—நிச்சயமாகவே, ஏதோ துறைத்தன காரியம்,—வெங்கிலிருந்துவந்த சமாசாரமோ, அல்லது, இங்குஸலப்ரவில்வெளியாகி ருஜாவான துறைத்தன விரோதமான சூழ்வினையேதோ, அவர் தெளிவான சித்தத்தைக் கலக்கியிருக்கிறது; இவ்வித சந்தர்ப்பங்களில், பொரிய விஷயங்களே தங்கள் சகுத்தாயிருப்பதும், அற்ப சங்கதிகளில் கோபமுறுவது மனிதர் சுபாவமே. அப்படியேதான்; திருஷ்டாந்தமாக, நம்முடைய விரவில்மட்டும் நோவண்டானாலும், சௌக்கியமாயுள்ள மற்ற அவைவங்களிலும், அது அவ்வளவு நோவண்டர்க்கியையுண் பெண்ணிலிடுகிறது: அன்றியும், புருஷர்கள் சேவர்களல்லவென்பதை மறந்துவிடலாகது; விவாககாலத்துள்ள அன்பும் ஆசரவும் எப்பொழுதுமிருந்துகொண்டேவருமென்று எதிர்பார்க்கவுமாகாது.*—என் செட்டகுண்த்தைப் பார், எமிலியா, நான் பகுபாதகமாகவே, எனக்குள்வேயே அவர் கடமையைப் பழித்துக்கொண்டிருந்தேன்; இப்பொழுது ஆலோசித்துப் பார்த்தாலோ, நானே சாக்ஷியத்தை என்பக்கமாகக் கூற செய்து, அவரைத் தவறாகக் குற்றஞ்சார்த்தியதாகவே தோன்றுகிறது.

எமிலி :—நீங்களெண்ணுகிறபடி வதாவது இராஜரிக விஷயமாகவேயிருந்து, உங்களைப்பற்றிய ஒருவிதமான எண்ணமோ, சமூசயமோ இல்லாமலிருக்கும்படி, கடவுளைப் ப்ரார்த்திப்போம்.

டேஸ்டி :—ஜையா, காலமே! நான்தற்கு ஒருபொழுதும் இடம் கொடுக்கவில்லையே!

எமிலி :—ஆனால், சந்தேகப்படுவர்கள் அப்படிப் பதிற்சான்னால் திருப்தியடையார்கள்; காரணம்பற்றியே அவர்கள் எப்பொழுதும் சந்தேகிக்கிறதில்லை; சந்தேக சுபாவத்தினுலேயே சந்தேகங்கொள்கிறார்கள்; தனக்குத்தானே தாயும் தகப்பனுமான ஒரு குருபி, அந்தச் சந்தேகமென்பது.

டேஸ்டி :—ஒதெல்லோ மனத்துள் அக்குருபப் பிறவி புகாதபடி கடவுள் காக்கட்டும்.

எமிலி :—அம்மா, அப்படியே ஆகுக.

நெடுங்காலக்குறி.

டேஸ்டி :—நான் அவரைப் போய்ப் பார்க்கிறேன்.—காவியோ, இங்கே உலாவிக்கொண்டிரும்: அவர் தக்கபடியிருந்தால் உம்முடைய விஷயத்தையெடுத்துப் பேசி, என்னுலானமட்டும் அதை முடிக்க வழி தெடுகிறேன்.

காஸி :—நான் தாழ்மையுடன் தங்களுக்கு வந்தனமளிக்கிறேன்.

[**டெஸ்டி மோனுவும் எமிலியாவும் வெளிப்போதல்.]**

[**பியான்கா பிரவேசித்தல்.**]

பியான் :—உன்னைச் சவாமிகாக்க, காவியோ நண்பனே.

காஸி :—வீட்டைவிட்டு எங்கேவாத்தாய்? என் கட்டழகி பியான் கா, என்ன சமாசாரம்? மெய்யாகவே, என் கரும்பே, உன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

பியான் :—நான் நீ தங்குமிடத்துக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். காவியோ, என்ன! ஒருவாரமாய்* எட்டிப்பாராமலிருந்துவிடு கிறதா? ஏழு பகலும் ஏழு இருவுமா? நூற்றறுபத்தெட்டு மணிநேரமா? அதுவுமன்றி, காதலர் பிரிந்திருக்கும் நேரம் சாதாரண காலச்செலவைவி— நூறுமடங்கு தாமசமாயிற்கே? ஐயோ! என்ன அலுப்பான பொழுதுபோக்கு!

காஸி :—என்னை மன்னித்துக்கொள், பியான்கா : இந்த மத்தி யில் நான் பளுவான மனக்கவலையில் ஆழந்திருந்தேன்; ஆனால் இவ் வாறு வராமலிருந்ததற்காக, இடைவிடாது உன் கூடவே சிலகாலங்களித்துவிடுகிறேன். என் இனிய பியான்கா, [டெஸ்டி மோனு கைக்குட்டையை அவள் கையிற் கொடுத்து] இந்தமாதிரி எனக்கொன்று வேலைசெய்து தா.

பியான் :—ஓ, காவியோ! இது எங்கிருந்து வந்தது? என்னி அம் புதிசாகப் பழகியவள் எவ்வோ கொடுத்த காதல் முத்திரையே இது: நான் பிரிவாற்றுமையால் வருந்தியதுமன்றி, அதற்குக் காரணம் இப்பொழுதென்னை வருத்துகிறது: இவ்வளவுக்கு வந்துவிட்டதா? கல்லது, கல்லது.

காஸி :— சிறுத்து, பெண்ணே ! உன் இழிவான சந்தேகங்களையெல்லாம் ப்ளசின் முகத்திலெறிந்துவிட ; அவையங்கிருந்தே வந்தன. எவ்வோ வைப்பாட்டி வதோ ஞாபகச்சின்னமாகக் கொடுத்ததினுவென்று நீயிப்பொழுது சந்தேகப்படுகிறும் ; இல்லை, பியான்கா, உண்மையாகவே அப்படியில்லை.

பியான் :— பின்னை, யாரது இது ?

காஸி :— கரும்பே, நான்றியேன் : என் அறையிற் கிடந்தது ; சித்திரவேலை என் மனத்துக்குப் படித்திருக்கிறது. யாராவது தம்முதென்று கேட்குமுன் [அநேகமாய்க் கேட்பார்கள்] அதைப்போல் ஒன்று செய்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கொண்டுபோய் அந்தமாதிரி யொன்று செய் ; இப்பொழுதென்னைவிட்டுப் போய்விட.

பியான் :— உன்னைவிட்டுப் போகிறதா ! ஏதற்காக ?

காஸி :— நானிங்கே சேநுபதியிடம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடன் ஒரு பெண்டளையிருப்பதை அவர் பர்ப்பது என் இஷ்டமல்ல ; எனக்கு அதிக மரியாதையுமல்ல.

பியான் :— ஏனோ, கொஞ்சம் சொல்லு, கேட்போம் ?

காஸி :— உன்மேற் பிரியமில்லையென்பதனுல்லன்று.

பியான் :— என்மேற் பிரியமில்லையென்பதே. தயைசெய்து சிறிதுநூரம் கூடவா ; இராத்திரி சிக்கிரம் வருவாயா சொல்லு.

காஸி :— சிறிதுநூரமே நான் உன்னுடன் வரக்கூடும் ; ஏனைனில் நானிங்கே காத்திருக்கிறேன் : ஆனால் சிக்கிரம் உன்னை வந்து பார்க்கிறேன்.

பியான் :— வெகு நன்றாயிற்று : நான் சமயத்துக்குத்தக்கபடியே டந்துகொள்வேண்டும்.

[வெளிப்போதல்.]

நான்காவது அங்கம்.

—————

முதற்களம் :—ஸைப்ரஸ்—அரண்மனை முற்றம்.

(காலம் : மாலை.)

[ஒதெல்லோவும் இயாகோவும் பிரவேசித்தல்.]

இயாகோ :—அப்படி பெண்ணுவீர்களா?

ஒதெல் :—அப்படி யெண்ணுகிறதா, இயாகோ!

இயா :—என்ன! இரகசியமாய் முத்தமிடுகிறதானால்?

ஒதெல் :—ஒரு அக்கிரமமான முத்தம்.

இயா :—அல்லது தன் சிகேக்டனேடு ஒருமணிரேமோ, அது கமோ, தீங்கொன்றும் வினையாமலே அவள் தனித்திருந்தாலோ?

ஒதெல் :—தீங்குநினையாமலா! அது பிசாசையே வஞ்சிப்பதா கும்: கல்லெண்ணைத்தோடு அவ்வாறு நடப்பவர்கள் கற்பைப் பிசாசை கெடுக்க முயலுகிறது; அவர்களும் தெய்வத்தையே சோதிப்பவர்கள் ஆகிறார்கள்.

இயா :—அவர்களொன்றுஞ்செய்யாவிட்டால், அது அவ்வளவு பெரிய தவறல்ல; ஆனால் என் மனைவிக்கு நானுள்ளு ஸக்குட்டை கொடுத்தால்,—

ஒதெல் :—அப்புறபெண்ன?

இயா :—என்ன, பன்னை, அது அவனுக்கே சொந்தம், ப்ரபோ; அவனுடையதாகவே, அவள் எந்தப் புருஷத்துக்கு வேண்டுமாயினும் அதைக் கொடுக்கலாமென்று என்னுகிறேன்.

ஒதெல் :—அவள் மானத்துக்கும் அவள்தான் காலல்; அதை அவள் கொடுத்துவிடலாமோ?

இயா :—அவள் மானமென்பது கண்ணுக்குப்புலப்படாத ஒரு பொருள்; (உண்மையில்) அதில்லாதாரகேக் அதையுடையவர்களாகவே அடிக்கடி தோன்றுகிறார்கள்: இதுநிற்க, அந்தக் கைக்கு ட்டை விழையாக,—

ஒதேல் :—சுவாமி சத்தியமாக, அது மறந்தேபோனால் எனக்கு மிகச் சங்தோஷமே :—யாவருக்கும் பயத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு, தொற்றுனோய் பரவிய் வீட்டைச்சுற்றிக் கருங்காகம் வட்டமிடுவது போல, அது என் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது,—அவன் ஈகயில் என் கைக்குட்டை யிருந்துதென்று சொல்லினேயே.

இயா :—ஆம், அதனுலென்ன?

ஒதேல் :—அது இப்பாழுது அவ்வளவு சரியல்லவே.

இயா :—என்ன! அவர் தங்கள் மானத்தைக்கெடுப்பதை நானே பார்த்தாகச் சொல்லியிருந்தாலோ? அன்றேல்,—இடைவிடாது கெருக்கி வேண்டிக்கொண்டதால் தங்கள் இச்சூச கைகட்டப்பெற்றே இலம், அல்லது எவ்வளவினும் ஒரு வேசிக்குத் தங்கள்மாட்டுள்ள வலிந்த காமமயக்கால் அவர் ஆசையை நிறைவேற்றியேனுமூன்று கில பயல் கள், தங்கள் அதுபவத்தை வொளியே ப்ரதற்றித்திரிவதுபோல, அவர் சொல்வதைக் கேட்டிருந்தாலோ—.

ஒதேல் :—அவனினதாவது சொல்லியிருக்கிறானா?

இயா :—சொல்லியிருக்கிறார், ப்ரபோ; ஆனால் இதைமட்டும் மேலுகு உறுதியாய்க்கொள்ளுங்கள் : ஒன்றுஞ்சொன்னதில்லையென்று கள்ளச்சத்தியஞ் செய்துவிடவார்.

ஒதேல் :—அவன் சொன்னதென்ன?

இயா :—ஆனைப்படிக்கு, அவர் செய்தாக,—ஏயர் செய்ததின் நடென்று நன்சொல்லமுடியாது.

ஒதேல் :—என்ன? என்ன?

இயா :—படுத்து—

ஒதேல் :—அவள்கூடவா?

இயா :—அவள்கூடவே, அவள்கூடவே; என்னவேண்டுமாயினும் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

ஒதேல் :—அது மிக அருவருக்கத்தக்கூடுது.—கைக்குட்டை,—ஒத்துக்கொள்ளுதல்,—கைக்குட்டை!—(குற்றத்தை) ஒப்புக்கொண்டு தன் செயலுக்காகத் தூக்கிவிடப்படுவது;—முதலில் தூக்கிவிடப்படுவது, பின்பு ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.—அதற்கு நடுங்குகிறேன். யாதா

ஞாம் காரணமின்றி இயற்கை யிவ்விதமாய்ருண்டு தோன்றுது. வார்த்தைகளல்ல என்னையிவ்வாறு நடைக்குவனா;—சீ!—இது மெஷ்தானு?—பூபுக்கொள்கிறது,—கைக்குட்டை!—ஓ, பிசாசே!

[மயங்கி விழுந்துவிகீருன்.]

இயா:—உன் வேலையை நடத்து, என் மருங்தே, வேலையை நடத்து! எதையும் நம்பும் பேசைக்கமையுள்ள மூடர்கள் இப்படித்தான் பிடி படுகிறார்கள்; யோக்கியதையும் கற்பும் வாய்ந்த ஸ்திரீகள் அநேகர், இவ்வாறே, ஒரு குற்றமூழையின்றி, அபசீர்த்தியடைகிறார்கள்.—என்ன, ஓ, ப்ரபோ! ப்ரபோ! நான் கூப்பிடுகிறேனே! ஒதெல்லோ! யார் காவிரி யோவா!

[காலியோ பிரவேசித்தல்.]

காலி:—என்ன விசேஷம்?

இயா:—பிரபு காக்ககவலியில் விழுந்துவிட்டார்: இது இரண்டாவதுதரம் வலிப்பு வங்கிருக்கிறது.† நேற்றெருரு வலிப்பு வந்தது.

காலி:—நெற்றிப் பொருத்துக்களோச் சுற்றித் தேவை.

இயா:—வேண்டாம், அப்படிச் செய்யாதேயும்; அந்த மயக்கம் தானுகவே மெதுவாய்க் கழியவேண்டும்: இல்லாவிடின் வாயில் நுறைத்தும்பிச் சிறிதுநேரத்தில் வெசு பலமான பைத்தியவெறி வந்துவிடுகிறது. பாரும், அதோ அசைகிறார்: நீர் சிறிதுநேரம் வெளியிற்போயிரும், அவருக்கிப்பொழுதே சுகமாய்விடும்: அவர் போன்றிருகு, ஒரு முக்கிய விஷயமாக உம்மோடு பேச விரும்புகிறேன்.

[காலியோ வெளிப்போதல்.]

எப்படியிருக்கின்றது, சேஞ்சுபதி? தங்கள் தலையிற் காயம்பட வில்லையா?

கிடுதேல்:—என்னைப் பரிகாசமா பண்ணுகிறோய்?

தூபமிகுதியால் தன் புத்தி தடுமாறிக் கண் மபங்குவதையோராது, ஈருஷ்டியே இருண்டுபோவதாக்க் கூறுகிறேன்

† நடுங்காலக்கறி.

இயா :—நான் தங்களைப் பரிகாசம்பண்ணுகிறதா! கடவுளாலே, இல்லை. ஆண்பிள்ளைக்குத் தக்கபடி தங்கள் அதிவீடுவசத்தைத் தாங்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவே வேண்டுகிறேன்.

ஒதேல் :—கொம்புமூலைத்த ஆண்பிள்ளை* விகாரரூபியும் மிருகமுமே.

இயா :—அப்படியானால், ஜனுராமான ஒரு நகரத்தில் பல மிருகங்களும், நாகரிகமுடைய பல விகார ரூபிகளுமிருக்கின்றன.

ஒதேல் :—அவன்கை ஒத்துக்கொண்டானு?

இயா :—கனவானே, ஆண்மைத்தனத்தைக் காட்டுக்கள்; விவாகதுக்காலிற் பூட்டப்பட்டுள்ள மீதைமூலைத்த பயல் ஒவ்வொருவனும், தங்களுடன் சோடுசேர்ந்திழுக்கலாமென்பதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்: அட்மாதிரியாக எத்தனையோ வகைப்பேரிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய நிலைமை அவ்வளவு பரிதாபமானதன்று. ஒரு தூர்த்தையைச் சேமமானதென்று நினைக்கும் ஓரமளிக்கண் அனுபவித்து, அவன் பதி விரதையே என்றெண்ணியிருக்கச்செய்தல், நரகருக்குரிய துராங்காரமே! பைசாசம்பண்ணும் பரம பரிகாசமே! எனக்குத் தெரியமட்டும் இவண்டும்; பின்பு, அவன் என்னை எவ்வாறுக்கினால் என்பதையறிக்க விரும்புவதால்ஸ, அவனை நடத்தவேண்டிய விசுமும் எனக்குத் தெரியும்.

ஒதேல் :—ஓ, நீயெல்லாம் தெரித்தவன்; அது உறுதியே.

இயா :—தாங்கள் சிறிதுநேரம் ஒருபுறமாகத் தூரத்தில் நில்லுங்கள்; பொறுமையாய்மட்டும் நங்களைச் சற்று அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும். துக்கபரவசத்தில் தாங்கள் இங்கு வீழ்ந்துகிடக்கையில்,—தங்களைப்போன்றார்க்கு இவ்வித தாபம் சிறிதும் தகாததே—காவியோ இங்குவந்தார்: தங்கள் மயக்கத்துக்குச் சரியான போக்குச்சொல்லி அவரையனுப்பிவிட்டேன்: இப்பொழுதே இங்குத் திரும்பிவந்து என்னுடன் பேசும்படி சொல்லியிருக்கிறேன்; அவரும் வாக்களித்திருக்கிறார். நீங்கள்மட்டும் ஒளித்திருங்கள்: கதையைத் திரும்பவும் கூறும் படி செய்கிறேன்: அவர் முகத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நின்றை, பரிகாசம், அவமதிப்பு முதலியவற்றைக் காட்டும் குறிகள் உண்டாவ

தைக் கவனியுங்கள்; அவர் அபிநயங்களைமட்டும் நன்று கவனிக்கவே ஸ்தும்; பொறுமைவேண்டும்; இல்லாவிடின், சிறிதும் மனிதத்தன மேயின்றி, முற்றிலும் சோபபிண்டமாகச் செய்யப்பட்டவர்களென்றே சொல்வேன்.

ஒதேல்:—கேட்கிறுயா, இயாகோ? நான் வெகு சாமர்த்தியமா கவே பொறுமையாயிருப்பேன்; ஆனால்—கேட்கிறுயா? (பழிவாங்குவ தில்) வெகு கொரோமாயிருப்பேன்.

இயா:—அது கிரமமே; ஆயினும் எல்லாம் காலமறிந்து செய் யுங்கள். தாங்கள் மறைந்துகொள்ளுகிறீர்களா?

[ஒதெல்லோ மறைந்துகோள்ளுகிறுன்.]

(தனிமொழி) நான் இப்பொழுது காவியோவிடத்தில் பியான்கா வைப்பற்றி விசாரிப்பேன்; அவள் தன் ஆசையை விற்று ஊனுடை வாங்கிப் பிழைப்பவள்; அந்தப் பிராணிக்குக் காவியோவின்மேல் கணத்த ‘கிறக்கு,’—பலரைத் தான் எத்தி ஒருவானுல் தான் எத்தப் படுதல் தூர்த்தைக்குள் பெருநோயே:—அவனுக்கோ, அவள் பேச் செடுத்துவிடின் பெருஞ்சிரிப்பு அடக்கமுடியாது:—இதோ அவன் வரு கிறுன்:—அவன் புன்சிரிப்பினால் ஒதெல்லோவக்குப் பைச்சியமேறும்; அவனுடைய ‘அசட்டு’த்தனமான சமூசயத்தால், அப்பாவி காவியோ வின் மக்தகாசம், அபிநயங்கள், விளையாட்டான நடவடிக்கையெல்லா வற்றையும் முற்றிலும் தவறாகவே அர்த்தம்பண்ணிக்கொள்வான்.

[**காவியோ திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.**]

உபசேனூபதி, சுகமோ?

காஸி:—எந்தப்பட்டம் இல்லாமை என்னை உயிரே போய்விடும் படி வருத்துகின்றதோ, அதைக்கூறி நீ யென்னை யழைப்பதால் அம்மட்டும் சுகக்குறைவே.

இயா:—பெட்டஷ்டிமோனுவை மட்டும் நன்கு ‘அலட்டி’ னால் உமது காரியம் ஜெயமே. [மெதுவான சூரவில்] இப்பொழுது இங் தச் சங்கதிமட்டும் பியான்காவால் முடிகிறதாயிருந்தால், எவ்வளவு கீக்கிரம் நிறைவேறவில்லும்!

காஸி:—ஜெயோ! ஏழையசடு!

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] பார், அதற்குள் எப்படிச் சிரிக்கிறோன்!

இயா :—அவ்வளவு ஒரு ஸ்திரீ ஒரு புருஷன்மேல் மோகங் கொண்டிருப்பது நான் பார்த்ததேயில்லை.

காஸி :—ஜீயோ! ஏழை வம்பி! மெய்யாகவே என்மேல் அவர்க்கு மோகமென்றே யெண்ணுகிறேன்.

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] இப்பொழுது அதை மெதுவாய் மறுத்துச் சிரித்து மழுக்குகிறோன்.

இயா :—கேட்டிரோ, காவியோ?

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] இப்பொழுது அதை மறுபடியுஞ் சொல் லச் சொல்லி அவனை அலட்டுகிறோன் :—சரி; நல்லது; நல்லது.

இயா :—நீரவளைக் கவியாண்டு செய்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோன் : அப்படி உத்தேசமுண்டோ?

காஸி :—ஹ, ஹ, ஹா!

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] சிரிக்கவாசெய்கிறோய்? நல்லது, சிரிக்கவா செய்கிறோய்?

காஸி :—நானவளைக் கவியாண்டு செய்துகொள்ளுகிறதா!— என்ன, ஒரு வேசையையா! என் புத்தி விடுதயத்திற் சிறிது நன் மதிப்புக்கொள்ளு; அது அவ்வளவு மோகமென்று நினையாதே :— ஹ, ஹ, ஹா!

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] அப்படியே, அப்படியே, அப்படியே, அப்படியே :—ஜெயித்தவர் சிரிப்பர்.

இயா :—மெய்யாகவே, நீரவளைக் கவியாண்டுசெய்துகொள்ளப் போவதாகவே எங்கும் பிரஸ்தாபம்.

காஸி :—உள்ளதைச் சொல் என்கிறேன்.

இயா :—பொய்யானால், நான் முழு அயோக்கியனே.

ஒதேல் :—[ஒருபுறமாக] எனக்கு அவமானச் சூடு போட்டுவிட்டாயா? நல்லது.

காஸி :—இது அந்தக் குரங்கு தானுகச் சொல்லிக்கொள்வதே : தன் ஆசை மிகுதியினாலும், தற்புகழ்ச்சியினாலும், நானவளைக் கவியா

ணஞ் செய்துகொள்வேணன்று நம்பியிருக்கிறோன்; நான் வாக்குக் கொடுத்தனால்ல.

ஒதெல் :—[ஒருபுறமாக] இயாகோ எனக்கு சமிஞ்ஜை செய்கின்றன; இப்பொழுது அவன் கதையைத் தொடங்குகிறன்.

காஸி :—இப்பொழுதுதான் இங்கு வந்திருந்தாள்; எங்கேபோ வூலும் விடாது தொடருகிறோன். அன்றைக்குக் * கடற்கரையில் சில வெளிசியர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன்; இந்த விளையாட்டேப் பதுமை அங்கு வந்து, பொய்யில்லை, என் கழுத்தில் இப்படி விழுது கட்டிக்கொண்டாள்.

ஒதெல் :—[ஒருபுறமாக] “ஓ, பரியமான காவியோ” என்று சொல்லிக்கொண்டாள்போலும்: அவன் சைகையில் அந்த அர்த்த மிருக்கிறது.

காஸி :—ஆவ்வாறு தொங்கி யென்மேற் சாய்ந்துகீழ் ணடு, என் ணைக் கட்டிக்கொண்டு அழுகிறோன்; அப்படி யென்னெப் பிடத்திழுத்துக் குலைக்கிறோன்:—ஹ, ஹ, ஹா!

ஒதெல் :—[ஒருபுறமாக] இப்பொழுது ஆவைன என் அறைக்குள் அவள் எவ்விதம் இழுத்துப் போயினவென்பதைச் சொல்கிறோன். ஓ, உன் மூக்கு எனக்குத் தெரிகின்றது; ஆனால் நான்கை இரையிடப் போகிற நாய் மட்டும் இன்னும் தெரியவில்லை.

காஸி :—சரி, நான் அவள் சுகவாசத்தை விட்டுவிட வேண்டும்.

இயா :—அட அப்பா! அதோாவருகிறோன் பாரும்.

காஸி :—இவளும் ஒரு காட்டுப் பூனையே; ஆனால் வாசனை பூசிய பூனை.

[பியான்கா பிரவேசித்தல்.]

வனிப்படி யென்னைத் தொடர்ந்து தொந்தரை செய்கிறோம்?

பியான் :—ப்சாகும் அதன் தாயும் உன்னைத் தொடர்ந்து தொந்தரை செய்யடும்! அந்தக் கைக்குட்டையைச் சற்று

முன்* என்கையிற் கொடுத்தனையே, எதற்காக? நானும் முழு மூட்டாளாய் அதை வாங்கிக்கொண்டேனே. கான் அதைப்போல் வேலைசெய்து தரவேண்டுமோ!—அறையில் கிடந்ததாம், கண்டெடுத்தானும், அதை அங்கே போட்டவர் யாரென்று தெரியாதாம், எல்லாம் நம்பத்தக் கங்கதியே! இது எவ்வோர் ஒரு சிறுக்கி உணக்கு அடையாளமாக்க கொடுத்தது; அதைப்போல் நான் வேலைசெய்து தரவேண்டுமோ! இதோ,—எங்கிருந்து கிடைத்ததோ அங்கேயே கொண்டு கொடு அதை; நான் அதைப்போல் வேலைசெய்து தரேன்.

காவி :— எனடி, என் இனிய ப்யான்கா! எனடி! எனடி!

நடேல் :— (ஒருபுறமாக) ஶேவலுணை, அது என் கைக்குட்டையாகவே இருக்கவேண்டும்.

பியான் :—இன்றிரவு சாப்பாட்டிக்கு வருகிறதாயிருந்தால் வரலாம்; இல்லாவிடின் இனியமைத்தபோது வந்தாற்போதும்.

[வெளிப்போதல்.]

இயா :—அவள் பின்னாற்செல்லும்; அவளைப் பின்பற்றும்.

காஸி :—நான் போகவேணிவண்டும்; இல்லாவிடின் அவள் தெருவெல்லாம் ஓலமிட்டுத் தூற்றுவாள்.

இயா :—இரவு அங்கே சாப்படுவீரா?

காஸி :—ஆம், அப்படியே உத்தேசம்.

இயா :—நல்லது, நானும் ஒருவேளை வருவேன்; உம்முடன் அவசியம் பேசவேண்டியகுக்கிறது.

காஸி :—தயைசெய்து வா; வருவாயா?

இயா :—அதற்கென்ன வருகிறேன்; அதிகமாட்ச் சொல்லவேண்டாம்.

[காஸியோ வெளிப்போதல்.]

நடேல் :— [மறைவிடத்தினின்றும் முன்வந்து] அவனை எப்படிக் கொலைசெய்யட்டும், இயாகோ?

ஆகவே, இக்களம் முன்றுவது அங்கத்து நான்காவது களத்துடன் தொடர்ந்து நிகழ்வதாகச்சுட்டிக் காலைகருக்கத்தைக் குறித்துள்ளது.

இயா :—தம் துர்ந்தக்கையைப்பற்றி யெப்படிச் சிரித்தார் பார் த்தீர்களா?

ஒதேல் :—ஓ இயாகோ!

இயா :—கைக்குட்டையைப் பார்த்தீர்களோ?

ஒதேல் :—அது என்னுடையதுஶானு?

இயா :—உங்களதேயென்று கையடிப்பேன். தங்கள் மீணவி அந்த முட்டாள் பெண்பிள்ளையை * அவர் எவ்விதம் மதிக்கிறார் பாருங்கள்: அவள் அதை அவருக்குக் கொடுத்தாள்; அவர் அதைத் தம் கைப்பாட்டிக்குக் கொடுத்துவிட்டார்.

ஒதேல் :—உங்பது வருஷங்களாக அவனைச் சித்திரவதை செய்து கொண்றுவதான் எனக்குத் திருப்தியாகும்.—ஒரு நேர்த்தியான ஸ்திரி! அழகான ஸ்திரி! மிக மௌரம்பியமான ஸ்திரி!†

இயா :—இல்லை, அதெல்லாம் தாங்கள் மறந்துவிடவேண்டும்.

ஒதேல் :—ஆம், அவன் அழுகி, இன்றியே நாசமாகடும்; ஏனெனின், அவனை உயிரோடிருக்கவிடேன்: இல்லை, என் இருதயம் கல்லாக்கிவிட்டது; நான்கைத் தட்டினால் என் கையே புண்ணைகிறது.—ஜேயோ!† இவ்வலக்கங்கும் அவளினும் மௌரம்பியமான ஸ்திரி இல்லைவெயில்லை; ஒரு சக்கரவர்த்தியின் அருக்குஞ்சு, அவரையும் ஏவல் கொள்ளத்தக்கவனே அவன்.

இயா :—இல்லை, தாங்கள் அவ்வாறு நினைக்கலாகாது.

ஒதேல் :—தூக்கிலி அல்லோ! அவளிருக்கிற நிலைமையைத் தான் கூறுகிறேன் :—ஹசிகொண்டு சித்திரப்பூ வேலைகள் செய்வதில் என்ன நேர்த்தி!—சங்கீதத்தில் என்ன சாமர்த்தியம்!—ஓ, தன் பாட்டினால் ஒரு கரடியின் மிருகத்தன்மையையும் மாற்றி வசப்படுத்தி விழவே! என்ன பேச்சு நயம்! என்ன புத்தி சாதுரியம்!†

உயர்குணங்மாரியன் ஓளித்துநின்று ஒட்டுக் கேட்ச உடம்படுதலும், அவனிடத்திலேயே அவனின்னுயிர்க்காதவியைப்பற்றி, இயாகோ இவ்வாறிலி வாகப் பேசத்துணிக்கலும், பாழான சுருசயகுணத்தால் அவன் எவ்வளவு தாழ்வுற்றுளானென்பதை நன்கு காட்டுகின்றன.

காதலும் வெறுப்பும் மாறி மாறி மேலிடுகின்றன.

இயா :—இத்தனையும் இருஞ்சும் கடை தவறியதால், இன்னும் மிகக் கெட்டவளேயவள்.

ஒதேல் :—ஓ, ஆயிரம், ஆயிரம் மடங்கு கெட்டவளே :—அன்றி யும் என்ன சாத்துவிகமான சுபாவும் !*

இயா :—ஆம், அமித சாத்துவிகமே.

ஒதேல் :—ஆம், ஆம், அது உறுதியே : ஆயினும், அவள் கெட்டது என்ன பரிதாபம், இயாகோ ! அந்தோ இயாகோ ! என்ன பரிதாபம் இயாகோ !

இயா :—அவள் துர்ந்தக்கையைத் தாங்கள் இவ்வளவு இளக்கமான நெஞ்சோடு கோக்குவதானால், அவ்வாறு பகிரங்கமாயொழுகும் படி அவருக்கு ஒரு சுதந்தரப்பட்டயம் கொடுத்துவிடுக்கள் ; தங்களுக்கு அந்த அவமானமில்லாவிட்டால், வேறொருவருக்குமேயில்லை.

ஒதேல் :—அவளைத் துண்டு துண்டாய் வெட்டிவிடுகிறேன்.— என் மானத்தைக் கெடுத்தாள்ளவா !

இயா :—ஓ ! அவள் செய்கை மிகக் கெட்டதே.

ஒதேல் :—அதுவும் என் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தானேடு !

இயா :—அது இன்னும் கெட்டதே.

ஒதேல் :—சிறிது விஷயம் கொணர்ந்து கொடு, இயாகோ ; இங்றி ரவே :—காள் அவருடன் வாதாடமாட்டேன் ; ஏனெனின் அப்படிச் செய்தால், அவள் ரூபமும் அழகும் ஒருவேளை என் மனத்திடத்தைக் குலைத்துவிடும் :—நூற்றிரவே, நூயாகோ.

இயா :—விழுத்தினால் வேண்டாம் ; அவள் படுக்கையிலேயே முச்சைப்படித்துக் கொண்றவிடுக்கள் ; அவள் அவமானப்படுத்திய படுக்கையிலேயே அது செய்யுங்கள்.

ஒதேல் :—நல்லது, நல்லது : அதன் நியாயம் மனத்துக்குப் பிடித்திருக்கிறது : மிகவும் சரியே.

இயா :—காவியோவுக்கோ,—அவருக்கு கான் ஏற்பாடு செய்து விடுகிறேன் : நடு நிச்கிக்குள் மேல் சமாசாரம் தெரிவீர்கள்.

ஒதேல் :—நிரம்பவும் நல்லது. [உள்ளே எக்காளவொலி கேட்கிறது] அதென்ன எக்காளம் ?

காதலும் வெறுப்பும் மாறி மாறி மேவிடுகின்றன.

இயா:—வதோ வெங்கிலிருந்து என்பது நிச்சயமே. ட்யுக்கி ஸிடமிருந்து லாடவிக்கோ வந்திருக்கிறார் : தங்கள் மனைவியாரும் கூட வருகிறார் பாருங்கள்.

[லாடவிக்கோவும் டெஸ்டிமோனுவும்
வேவுகாரரும் பிரவேசித்தல்.]

லாடவி:—தங்களைக் கடவுள் காப்பாராக, உத்தம சேனுபதே!

ஒதேல்:—ஐயா, மனப்பூரணமாய்த் தங்களுக்கும் அப்படியே விரும்புகிறேன்.

லாடவி:—வெளிஸ் ட்யுக்கும், துரைத்தனச் சங்கத்தாரும் தங்க ஞக்கு வந்தனமளிக்கின்றார்கள்.

[ஒரு நிருபம் அவன் கையில் கொடுக்கிறார்.]

ஒதேல்:—அவர்கள் ஆஞ்ஞாபனத் திருமுகத்தை முத்தயிடுகிறேன்.

[நிருபங்களைத் திறந்து வாசிக்கிறான்.]

டேஸ்டி:—அத்தான் லாடவிக்கோ! ஊரில் என்ன விசேஷம்?

இயா:—ஐயா, தங்களைக் காண மிசச் சந்தோஷமுறுகிறேன் ; கைப்பரஸாக்குத் தங்கள் வரவு நல்லதாகுத.

லாடவி:—உமக்கு வந்தனம் ; உபசேநுபதி காவியோ சுகபோ?

இயா:—ஐயா, உயிரோடிருக்கிறார்.

டேஸ்டி:—அத்தான், அவருக்கும் என்னதறுக்கும் ஒரு மனஸ்தாபம் கேரிட்டிருக்கிறது ; ஆனால் நீர் வந்துவிட்டாரே, எல்லாம் சரியாட்விடும்.

ஒதேல்:—அது அவனவு நிச்சயமா?

டேஸ்டி:—நாதரே?

ஒதேல்:—[வாசிக்கிறான்.] ‘இதைச் செய்யத் தவறக்கூடாது’—

லாடவி:—அவர்கள் கூப்பிடவில்லை; நிருபம் வாசிப்பதிலேயே கவனமாய்கிறார்கள். நம் பிரபுவுக்கும் காவியோவுக்கும் மனஸ்தாபமா?

டேஸ்டி :—அதை என்னென்றுசொல்ல ? மிகப் பரிதபிக்கத்தக் கதே. காவியோவின்மேல் எனக்குள்ள பகுத்துக்கு, அவர்களிருவரையும் கூட்டுவிக்க என்ன பாடும் படுவேன்.

ஒதேல் :—நரக நெருப்புக்கு இரையே !

டேஸ்டி :—நாதரே ?

ஒதேல் :—புத்தியிருக்கிறதா ?

டேஸ்டி :—என்ன ! சோபமாயிருக்கிறாரா ?

லாடவி :—ஒருவேளை அந்த நிருபம் கோபமூட்டியிருக்கலாம் ; எனெனில், இவ்விடத்து ஆடசிக்குக் காவியோவை அவர்களுக்குப் பதிலாக நியமித்து, அவர்களை ஊருக்குத் திரும்பும்படி அதில் கட்டளை பிறந்திருக்கிறதென்றெண்ணுகிறேன்.

டேஸ்டி :—உண்மையாகவே, எனக்கு அது சந்தோஷமே.

ஒதேல் :—அப்படியா !

டேஸ்டி :—நாதரே ?

ஒதேல் :—உன் பைத்தியத்தைக் கண்டு சந்தோஷிக்கிறேன்

டேஸ்டி :—என், என் பிராணாதரே ?

ஒதேஸி :—பிசாசே ! [அவளை அடிக்கிறங்.]

டேஸ்டி :—அடிக்கும்படி நானென்றும் செய்யவில்லையே.

லாடவி :—ப்ரபோ, நான் பிரத்தியகுமாய்க் கண்டதாகப் ப்ரமாணஞ்சு செய்தாலுங்கூட, இதை வெங்கில் நட்பமாட்டார்கள் : இது எல்லை கடந்ததே : அவளை ஆறுதல் செய்யுங்கள், அழுகிறார்கள்.

ஒதேல் :—ஓ, பிசாசே, பிசாசே ! ஸ்திரீகளின் கண்ணீரால் நிலம் கருவறுமாயின், அவள் வடிக்கும் ஒங்கவாரு துளியும் ஒங்கவாரு முதலையாகச் சனிக்கும்.—என் கண்முன்னில்லாது ஒழி!

* உன் சந்தோஷத்தைக் காண எனக்குப் பைத்தியவெறியுண்டாகிறது என்றும் பாடமுண்டு.

† முதலையானது பொய்யழுகையழுது ஏமாற்றி யிரைபிடித்துத் திங்பதாக மேனுட்டாருள் ஒரு கட்டுக்கசையுண்டு ; ஆகவே, அவள் கண்ணீரெல்லாம் வீண் பாசாங்கும் ஏமாற்றுமென்றபடி.

டெஸ்டி :—தங்களுக்குக் கோபழுட்டிக்கொண்டிரேன். [போதல்.]

லாடவி :—உண்மையில், சொற்படி கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் சீமாட்டுமேயே :—தயைசெய்து அவளைத் திரும்ப ஆழையுங்கள்.

ஒதெல் :—அம்மானு !

டெஸ்டி :—நாதரே ?

ஒதெல் :—ஐயா, அவளிடத்தில் தங்கள் காரியமென்ன ?

லாடவி :—யா ;, என்னையா, ப்ரபோ ?

ஒதெல் :—ஆம் ; அவளைத் திரும்பியமைக்க வேண்டினீர்களே கீங்கள் : ஐயா, அவள் எப்படி வேண்டினும் திரும்புவாள், ஆயினும் மேற்சென்றுகொண்டுமிருப்பாள். மறுபடியும் திரும்புவாள் ; அன்றி யும், அவருக்கு அழுவும் தெரியும், ஐயா, அழுவும் தெரியும் ; தவிரவும், அவள் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவளே ; தாங்கள் சொல்வதுபோல், கீழ்ப்படிந்து நடப்பவளே.—மிகவும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவளே.—உன் அழுகை நடக்கட்டும்.—ஐயா, இந்த (நிருப) விவதயமாக,—ஓ ! என்ன சாமர்த்தியமான மாயக்கண்ணீர் !—நான் ஊருக்குத் திரும்பும்படி கட்டளை கிடைக்கிறது.—தொலை யிங்கிருந்து ; சற்றுப் பொறுத்துக் கூப்பிட்டுஷுப்புகிறேன்.—ஐயா, நான் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படுந்து வெளிஸாக்குக் கிரும்புகிறேன்.—இராதே இங்கே, ஒழி ! [டெஸ்டி மோனு வெளிப்போதல்.] காவியோ என் ஸ்தானத்தைப் பெற்று இம். தவிரவும், ஐயா, இன்றிரவு தாங்கள் என்னுடன் போஜனஞ் செய்யும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன் : ஐயா தாங்கள் ஸ்ப்ரஸாக்கு வந்தது சந்தோஷமாயிற்று.—ஆகைஞம் குரங்குகளுமே ! * [வெளிப்போதல்.]

லாடவி :—நம் ஆலோசனை சபையார் அனைவரும் ஒரேமுதமாகச் சகல விவதயங்களிலும் சமர்த்தரென்று கூறும் உத்தம மோரியர் இவர்தாமோ ? இவர்தாமோ கோபதாபத்தாற் சிறிதும் அசைவுருத மனோதிடத்தையுடையவர் ? இடையூறுகளும் விபத்துக்களும், மலை மேல்விட்ட அம்புபோல, எவ்வித ஊறுமே செய்ய ஏலாத திடமான ஆண்மையையுடையவரும் இவரேயோ ?

இது டெஸ்டிமோனுவும் காவியோவும் மிருகங்களைப்போல் மான மின்றி பொழுகுவதாக நினைத்துக் கூறிய கூற்று.

இுயா :— அவர் நிரம்பவும் வேறுபட்டிருக்கிறார்.

லாடவி :— அவருக்குப் புத்தி ஸ்திரமாயிருக்கிறதோ? முனை சிறிது கலங்கியில்லையோ?

இுயா :— இப்பொழுதிருக்கிறபடிதானிருக்கிறார்: நான் குற்றங்கூறலாகாது. அவரிருக்கத்தக்கபடி இப்பொழுதில்லாவிடின், அவ்வாறு ஆகவேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

லாடவி :— என்ன! தம் மீணவியை * அடிக்கிறதா!

இுயா :— அது உண்மையில், அவ்வளவு சரியில்லைத்தான்; ஆயினும், அவ்வடியினும் கேடாக இன்னும் ஏதாவது விளையாதிருப்பான் கல்லே!

லாடவி :— அது அவர் வழக்கமா, † என்ன? அல்லது அந்த நிருபங்கள் அவர் கோபத்தைக் கிளப்பி ஓஞ்சக் கூர்க்குண்ட்ஹை நூதன மாயுண்டாக்கினவோ?

இுயா :— ஐயோ, ஐயோ! நான் கண்ணுற் கண்டதையும் அழிந்திருப்பதையும் வெளியிடுவது என் யோக்கியதைக்குத் தங்கதில்லையே. நீங்களேயவரைக் கவனியுங்கள்; நான் சொல்லவேண்டாதபடி, அவர் நடவடிக்கைகளே அவர் குணத்தைக் காட்டிவிடும்: நீங்கள்மட்டும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்று ஓஞ்சும் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறவரென்பதைக் கவனியுங்கள்.

லாடவி :— அவர் நான் நினைத்தபடியில்லாமையைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறேன். [வெளிப்போதல்.] ✓

இரண்டாங்களாம்: அரண்மனையில் ஒர் கூடம்.

(காலம்: முன்னிரவு.)

[ஒதெல்லோவும் எமிலியாவும் பிரவேசித்தல்.]

ஒதெல்:— ஆனால் நீ யொன்றுமே பார்த்ததில்லையா?

எபண்ணைனும் பழிக்கு நாணல் நாகரிகமுற்ற யாவர்க்கும் போதுகாய்னும், மேனுட்டாருள் தத்தம் மனைவியரை விசேஷமாய்க் கொண்டாடிப் பேணுதல் மரடு; நம்மவரிற் பலர்க்கு இனு புதுமையாகவே தோன்றும்.

* செமிங்காலக்குறி.

எமிலி:—நான் ஒருபொழுதும் கேட்டதுமில்லை, சந்தேகப்பட்டதுமில்லை.

ஒதேஸ்:—ஆம், அவனும் காவரியோவும் கூடவிருக்கும்பொழுது பார்த்தேயிருக்கிறோம்.

எமிலி:—ஆனால் அப்பொழுது நான் ஒரு தீங்கும் கண்டதில்லை; அன்றியும் அவர்கள் பேச்சில் ஒவ்வொரு சொல்லசையும் நான் கேட்டிட்கொண்டிருந்தேன்.

ஒதேஸ்:—வன்ன! அவர்கள் ஒருபொழுதும் கிச்சிசென்று மெது வாய்ப் பேசவில்லையா?

எமிலி:—இல்லவேயில்லை, ப்ரபோ.

ஒதேஸ்:—அல்லது உண்ணே யெங்காவது அனுப்பிவிடவும் இல்லையா?

எமிலி:—இல்லவேயில்லை.

ஒதேஸ்:—அவள் விசிறி, கையுறைகள், டொய்முகம்,* எதையாவது எடுத்துவரும்படி (அனுப்பினதில்லையா)?

எமிலி:—இல்லவேயில்லை ப்ரபோ.

ஒதேஸ்:—அது நம்பத்தக்கதல்லவே.

எமிலி:—ப்ரபோ, அவள் கற்புதையவளன்று, என் ஆத்மாவைடைய பண்யமாக நான் துணிட்துவைப்பேன்: தாங்கள் வேறுவிதம் நினைத்தால், அவ்வள்ளணத்தை நீக்கிவிடுங்கள்.—தங்கள் இருதயத் துக்கு அது அவமானமே. எந்தப்பாதகனுவது தங்களுக்கு இந்தச் சமூகயத்தை உண்டுபண்ணியிருந்தால், சுவாமி அவனுக்குத் தீரா நரா தண்டனையை விதிக்கட்டும்! ஏனெனின், அவனிடத்திலேயே யோக்கிய தையும் கற்பும் சத்தியமும் இல்லையெனின், ஒரு புருஷனுமே பாக்கியவான்ஸல்; அவர்கள் மனைவிமாக்களில் சிறந்த பதிவிரதைகளுங்கூடக் கொடும்பழிக்கு உள்ளாகத்தக்கவர்களே.

ஒதேஸ்:—அவளையிட்கே வரச்சொல்:—போ. [எமிலியா வெளிப்போதல்.] அவள் சரியாகத்தான் சொல்லுகிறார்கள்;—ஆனால் இவ்வில்லையா.

* மேனுட்டில் கூத்துக்குச் சொல்லுபவர் இனங்கெதரியாது சில வேளைகளில் பொம் முகங்களித்துச் சொல்வது வழக்கம்.

வளவுகூடப் பேசத்தெரியாத அப்பாவிகள் அருமையே. இவள் வெகு சூதுக்கார துஷ்டை, தூர்விஷயமான இரகசியங்களுக்கெல்லாம் வெகு சேமாய்ப் பூட்டப்பட்ட கள ஞிசியம் இவள்; அப்படியிருந்தும், இவள் முழங்தாட்பணிக்கு தேவனைப் பிரார்த்திப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

[எமிலியாவுடன் டெஸ்டி மோனு பிரவேசித்தல்.]

டெஸ்டி :—நாதரே, தங்களிட்டமென்ன?

ஒதேஸ் :—சற்று இங்குவா, என் குயிலே.

டெஸ்டி :—நங்கள் பிரியமென்ன?

ஒதேஸ் :—உன் கண்களைப் பாக்கட்டும்; என் முகத்தைப்பார்.

டேஸ்டி :—இதன்ன விந்தையான வேண்டுகோள்.

ஒதேஸ் :—[எமிலியாவை கோக்கி] உன் தொழில் சிறிது காட்டு, அம்மானு; கதவை மூடிக்கொள்; யாராவது வந்தால் இருமி அல்லது முக்கி (ஜாடையாம்)ச் தெரியப்படுத்து; உன் தொழில்; * நிற்காட்டு, தீக்கிரம் போ.

[எமிலியா வெளிப்போதல்.]

டெஸ்டி :—தங்கள் பேச்சின் அர்த்தத்தை வெளியிடும்படி முழங்காட்பணிக்கு பிரார்த்திக்கிறேன். தங்கள் வார்த்தைகளில் ஏதோ கடுக்கோபமட்டுங் தெரிகிறதேயன்றி, அவற்றின் பொருள் எனக்குத்தெரி பவில்லை.

ஒதேஸ் :—ஏன், யாரடி நீ?

டெஸ்டி :—தங்கள் மனைவி, நாதரே; தங்கள் உண்மையும் பக்கமுள்ள மனைவியே.

ஒதேஸ் :—வா, அப்படிச் சத்தியஞ் செய்து, (கள்ளப்பிரமாணஞ் செய்ததற்காக) நரகத்துக்காளாகிவிடு; இல்லாவிடின், நீ தெய்வலோக வாசிபோலிருப்பதால், உன்னை நரகத்துக்கிழுத்துச் செல்லப் ப்ரசாசகனே பயப்படக்கிடும்: நீ பதிவிரதைதானென்று பிரமாணஞ்செய்.

காயியோவும் டெஸ்டி மோனுவும் சேர்ந்திருக்குங் காலங்களில் அவ்வகம் அவர்களுக்கு எமிலியா உதவிசெய்வது வழக்கமென்பதைச் சுட்டிக்கூறிய கூற்று இது.

டெஸ்டி :—கடவுள் அதை உண்மையாயறிவார்.

ஒதேல் :—நீ செறி தப்பியவளைன்று கடவுளுக்கு உண்மையா கத்தெரியும்.

டெஸ்டி :—யார் விஷயத்தில், நாதரே? யாருடன்? நான் எப்படி செறிதவறினவள்?

ஒதேல் :—ஓ, டெஸ்டிமோனு!—போ! போ! போ!

டெஸ்டி :—ஜீயோ, கஷ்டகாலமே!—நீங்கள் ஏன் அழுகின்றீர்கள்? நாதரே, தங்கள் கண்ணீருக்கு நானேனு காரணம்? ஊருக்கு நீங்கள் திரும்புப்படி வந்திருக்கும் கட்டிலைக்கு என் தங்கையே காரணமா யிருக்கலாமென்று நீங்கள் ஒருகால் சுக்தேகித்தால், அதற்கு என்மேற் குற்றங் கூருஶேயுங்கள்: நீங்கள் அவர்களை இழந்துவிட்டார்களானால், என், நானும் அவர்களை இழந்துவளே.

ஒதேல் :—என்னைச் சோதிக்கத் திருவளக்காண்ட செய்வும், எனக்குத் துக்கங்களை யுண்டுபண்ணியிருப்பினும், நானுவீத கஷ்டங்களையும் அவமானங்களையும் என் வெறுந்தலையின்மேற்கவிழுத்திருப்பினும், என்னைக் கொடிய வறுமை (வாரிதி) யில் வாயனாவும் ஆழ்ச்சியிருப்பினும், நானும் என் சகலவெண்ணாங்களும் நோக்கங்களும் வீணாக மடிய என்னை அடிமைச்சிறையிலிட்டிருப்பினும், ஏதோ ஒரு சிறுதுளியளவு பொறுமையாவது என்மனத்தில் எங்காமிறும் தங்கி (உதவி) யிருக்கும்: மேலும், யாவரும் எப்பொழுதும் கைக்கட்டியகழுப்படியான அவமானத் துக்கு என்னை நிலைத்த இலக்காக்கி யிருப்பினும், அந்தோ! அதையும் பொறுத்துக்கொள்ளக் கூடும்: சரி, இருக்கட்டும்: ஆனால், என் இருதயத்தையே நான் சேமித்து வைத்திருக்கும் களஞ்சியம், என் ஆருயிரின் மெய்க்கிலை, என் வாழ்க்கைப் பெருக்குக்கு இன்றியமையாத சுனை, அங்கிருந்தே என்னைத் துரத்தலாயிற்றே! அங்கேல், கெட்ட தேரைகள் கூடிக் குஞ்சபொரிக்கும் ஒரு தொட்டியாக, அதை வைத்திருக்கும்படி யாயிற்றே!—அழுகும் தெய்வத்தன்மையும் வாய்ந்த பொறுமையே!

டெஸ்டிமோனு இன்னும் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வையும், எமிலியா முன்னரே (III. 4) குறிப்பறிந்தமையும் இருவர் சூன்பேதத்தை யும் விளக்குகின்றன.

இனியுன் தோற்றத்தை மாற்றிவிடு,—ஆம், இனி நரகத்தைப்போல் பயங்கரமாகிவிடு!

டேஸ்டி :—என்னுதர் என் கற்பைச் சங்தேகிக்கவில்லையென்று நம்புகிறேன்.

ஒதேல் :—ஓ, ஆமாம் ; இதைச்சிக் கடைகளிற் பறக்கும்பொழுதே கூடிக் கருவுறும் கோடைகாலத்து ஈக்கஞ்சுள்ள கற்பே, மனத்தைக் கவரும்படியான அழகும், தலைவலியை உண்டுபண்ணும்படியான ஆளவு நறுமணமும் பொருந்திய புற்பத்ரே! நீ பிறவாதிருந்தாலாகாதா!

டேஸ்டி :—ஐயோ! நான் என்ன அறியாப் பாவத்தைச் செய்துவிட்டேன்?

ஒதேல் :—இந்த அழகிய காகிதம், மிக மனோரமமியமான இந்தப் புஸ்தகம்,* ‘அபோக்கியை’ என்றெழுச்சவா செய்யப்பட்டது? என்ன செய்தாயா! செய்கிறது!—ஓ, பொதுவான வேசையே! உன் செய்கலைமட்டும் நான் வாய்விட்டுச்சொன்னால், என்னிரு கண்ணங்களும் நாணத்தை யெரித்துச் சாம்பராக்கும் ஊதுலைகள்போல் வெட்டத்தாற் சிவங்குலிடுமே.—என்ன செய்தாயா! அதைக்கண்டு விண்ணுவு வருகு மூக்கையடைச்சதுக்கொள்கின்றது, சுந்திரஹும் கண்ணை மூடிக்கொள்கிறான்; ஒழுங்கு நியாயமின்றிக் கண்டதையெல்லாம் முத்தமிட்டுச் செல்லும் காற்றுக்கூட, அதைக்கேட்க மனமின்றிப் பூமியின்கீழ், சரங்கங்களில் வாய்மூடி யோளிக்கின்றது.—என்ன செய்தாயா!—வெட்கக்கேட்ட வேசையே!

டேஸ்டி :—தேவனுணை, தாங்கள் என்மேற் சொல்வது தவறே.

ஒதேல் :—நீ யொரு வேசியில்லையா?

டேஸ்டி :—நான் கிறிஸ்தவவை நம்புவது மெய்யெனின், இல்லை: இந்தச் சர்வத்தை மற்றவர் கெட்டவிதமாக அக்கிரமமாகத் தொடாதபடி, என்னதருக்காகக் காப்பாற்றி வருவது வேசைத்தனம் அன்றையினின், நான் அப்படிப்பட்டவளில்லை.

ஒதேல் :—என்ன! நீ யொரு வியபிசாரியில்லையா?

டேஸ்டி மோனாவின் முகம் அல்லது சரீரம்.

டேஸ்டி:—இல்லை; நான் சொல்வது பொய்யெனில் நரகத்துக் குப் போகிறேன்.

ஒதேல்:—இது மெய்தானு?

டேஸ்டி:—கடவுள் நம்மைப் பொறுத்தருள்வர்.

ஒதேல்:—ஆனால் என்னை மன்னித்துக்கொள் : ஒதெல்லோ வை விவாகஞ்செய்துகொண்ட வெந்ஸ் நகரத்துச் சூதுக்கார விய பிசாரி நீ என்றெண்ணினேன்.—இதோ, அம்மானு, ஸெயின்டு பிட்டருக்கு எதிரிடையான தொழில் செய்து நரகவாயிலைக் காத்திருப் பவனே,* உன்னை, உன்னை, ஆம் உன்னைத்தான்! (ஆப்பிடுகிறேன்.) எங்கள் வேலை முடிந்துவிட்டது; உன் சிரமத்துக்காக, இதோ, காசு; மாயை மூடிக்கொள், எங்கள் சங்கதியை வெளிவிட்டுவிடாதே. [வெ விப்போதல்.]

[எமிலியா திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

எமிலி:—ஜெயா! இவர் மனத்தில் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்?—அம்மா! உங்களுக்கு என்னசெய்கிறது? என் அம்மா! உங்களுக்கு என்னசெய்கிறது?

டேஸ்டி:—அரைத்துக்கம்போல் மயக்கமாயிருக்கிறது.

எமிலி:—அம்மா, எஜுமானர் ஏனிப்படி யிருக்கிறார்?

டேஸ்டி:—யார்?

எமிலி:—ஏன், என் எஜுமானர், அம்மா?

டேஸ்டி:—உன் எஜுமானர் யார்?

எமிலி:—என் கண்ணுட்டி, உங்கள் நாதரே.

டேஸ்டி:—எனக்கொருவருமில்லை: எமிலியா, என்னுடன் பேசாதே; என்னால் அஷவும் முடியவில்லை; கண்ணீரைத்தவிர வேறு சொல்வதற்கு மற்மொழியுமில்லை. இன்றிரவு படுக்கையேல் என் கவி

இது எமிலியாவை நோக்கி. ஸெயின்டு பிட்டர் என்ற அப்போன்தலர் கிறிஸ்தவக் கொள்கைப்படி, சுவர்க்கவாயிற் காவலாளி; கிறிஸ்துவின் பிரதம பக்தர்களில் ஒருவர். குர்விஷயத்துக்கு உதவிசெப்பதைக்குறித்து, எமிலியா இவ்வாறு கூறப்பட்டாள்.

யானத்தன்றிரவு * விரித்த துப்பட்டிகளையே விரித்துவை,—மறங் துவிடாதே :—உன் புருஷனை யிங்கே கூட்டி டு.

எமிலி :—எல்லாம் எப்படி மாறிவிட்டது ? [வெளிப்போதல்.]

டெஸ்டி :—நானிப்படி நடத்தப்படுவது தகுதிகான், மிகவும் தகுதியே. என் அற்புப் பிழையைக்கொண்டும் அனுவேலூம் அவர் கெட்ட எண்ணைக்கொள்ளுப்படி, நான் எவ்வாறு கடஞ்சுகொண்டேன்?

[எமிலியா இயாகோவாடன் திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

இயா :—ஆமா, தங்களிட்டமென்ன ? தங்களுக்கென்ன செய்கிறது ?

டெஸ்டி :—நன்குச் சொல்ல, இதரியவில்லை. சிறுகுழந்தைகளுக்குப் போதிப்பவர்கள், நயமான வழிகளாலும், இலேசான வேலைக்கியமித்தும் கற்பக்கிறார்கள் : அவரும் என்னையப்படி யே கண்டித்திருக்கலாம் ; என்னின், உண்மையில், ‘கண்டிப்பு’ விஷயத்தில் நானும் ஒரு குழந்தையே.

இயா :—சங்கதியென்ன, அம்மா ?

எமிலி :—ஐயோ ! இயாகோ, உத்தமஸ்திரீகள் பொறுக்கமுடியாதவிதமாக, அவர்களை எஜமானர் வெகு கடுமையாகவும் அவதூருகவும் பட்டி வியப்சாரியென்று பழிக்கறித்திட்டினார். †

டெஸ்டி :—நான் அப்பேர்க்கொத்தவளா, இயாகோ ?

இயா :—எப்போர், அம்மா ?

டெஸ்டி :—நான் அப்படிப்பட்டவளென்று என்னூர் சொன்னதாக அவள் சொல்லுகிற பெயர்.

எமிலி :—குடிவெறியிலிருக்கும் பச்சைக்காரன்கூடத் தன் வைப்பாட்டியை அவ்வாறு திட்டமாட்டான்.

இயா :—அவரேன் அப்படிச்செய்தார் ?

டெஸ்டி :—நான்றியேன் ; நான்ப்படிப்பட்டவள்ளவென்பது சிக்சப்படுமே.

நெடுங்காலக்குறி.

எமிலியாவுக்குள் மற்றத் துர்க்குணங்களுக்கேற்ப, கதவோரத்திலிருங்கு ஒட்டுக்கேட்கும் வழக்கமுழுண்டென்று இதனால் கவி விளக்குகிறார்.

இயா:—அழாதேயுங்கள், அழாதேயுங்கள்:— ஐயோ காலமே!

எமிலி:—எத்தனையோ மேலான வர்களையும், தகப்பனுரையும், சுவதேசத்தையும், இஷ்டர்களையும் அவர்கள் துறந்தது இப்பெயர் கொள்ளவா? இப்படியானால், யார்தாம் அழார்கள்?

டேஸ்டி:—அது என் துர்பாக்கியமே.

இயா:—என்ன கேட்டது! அழருக்கிஞ்த எண்ணாம் எங்கிருந்து வந்தது.

டேஸ்டி:—ஷ்டவுளே யறிவார்.

எமிலி:—சான் சொல்லுகிறபடி இல்லாவிடின் என்னைத் தூக்கி விடலாம்: எவ்வே ஒரு பாழான பாதகன், வெகு சுறுசுறுப்பாய்க் கோள்க்கறிப் பிரியஞ்சம்பாதிக்கும் திருடன் எவ்வே ஒருவன், பொய் சொல்லி ஏமாற்றும் அடிமைக்காரப் பயல் எவ்வே ஒருவன், ஏதோ ஒரு உத்தியோகத்தையடையும்பொருட்டு, இந்த வீண் பழியை உண் பெண்ணியிருக்கிறுன்; இல்லாவிடின் என்னைத் தூக்கிவிடலாம்.

இயா:—சீ! அப்படி யொருவனுமில்லை; அது நடக்கக்கூடியதல்ல.

டேஸ்டி:—அப்படி யாராயினுமிருப்பின் அவர்கள் கடவுள் மன் விப்பாராக!

எமிலி:—தூக்குக் கயிறே அப்படிப்பட்டவனுக்கீற்ற மன்னிப்பு! அவர்களோடு யார் பழகுகிறார்கள்? இடம் எங்கே? எப்பொழுது? எப்படி? என்ன பொருத்தமிருக்கிறது? எவ்வே ஒரு மகா பாதகன், இழிகுணமுள்ள தூர்த்த வஞ்சக்காரப் பயல் எவ்வே, மோரியரிடம் கோள்க்கறி அவரை ஏமாற்றியிருக்கிறுன்:—தெய்வமே! இப்படிப்பட்ட அயோக்கியப் பயல்களை வெளிப்படுத்தி, அந்தத் திருடர்களைக் கிழக்குத்திசை அந்தத் திவிருந்து மேற்குத்திசை அந்தமளவும், உலக முழுவதும், சாட்டையடி யடிக்கும்படி, ஒவ்வொரு யோக்கியர் கையிலும் ஒரு சவுக்கைக் கொடுத்தாலாகாதா!

இயா:—அடக்கிப் பேச.

எமிலி:—ஓ! அவர்கள் நாசமாகட்டும்! அப்படிப்பட்ட பயல்களில் எவ்வே ஒருவன்தான் உம்முடைய புத்தியைத் தாறுமாறுக்கி மோரியர்விஷயமாக என்மேற் சந்தேகங்கொள்ளும்படி செய்ததும்.

இுயா :— உனக்குப் புத்திகிடையாது; நிறுத்து.

டெஸ்டி :— நல்ல இயாகோவே! என்னுதர் பரியத்தைத் திரும் பப்பெற நான் என்னசெய்யட்டும்? நல்ல நண்மீன், அவரிடம் போ; சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன், அவரை எதனைவிழங்கேனே, நான்றி யேன். இதோ முழுந்தாளிட்டுப் பிரமாணஞ்செய்கிறேன் :— மனத்தி னலாவது செய்கையினலாவது எப்பொழுதேனும் நான் அவர் காதலை மீறி நடந்திருந்தாலும்; அல்லது, என் கண்ணோ, செவிகனோ, மற்றெந்த இந்திரியமோ, அவருகுவாலன்றி வேவெறந்த ரூபத்தாலே னும் சந்தோஷமடைக்கிருந்தாலும்; அல்லது, இன்னும், இப்பொழுதும், இதுவரையும், இனியெக்காலத்திலும்—அவரென்னை உதற்த தள்ளி அனுமதயாக்கி விலக்கிவைத்துவிட்டாலும்—அவர்மேல் எனக்கு மிக்க காதவில்லாவிடினும், கடவுள் என்மேற் கருணையை முற்றும் நீக்கிவிடவாராக! மனக்கசப்பு எவ்வளவோ செய்யக்கூடும்; அதினும் அவர் மனக்கசப்பு என் வாணையெல்லாம் வீணாக்கிவிடக்கூடும்; ஆனால் என் காச்சிலமட்டும் ஒருபொழுதும் பங்கமுறங் செய்ய முடியாது. என்னுல், “பட்டி” என்ற சொல்லவழியாது; அந்த வார்த்தையை உச்சரிக்கவே இப்பொழுது என் மனம் கஷ்டப்பட்டது; ஆகவே, அந்தப் பட்டத்தைத் தரக்கடிய செயலை, இந்த அருமையான உலகமுழுவதும் கிடைப்பி னுஞ் செய்யேன்.

இுயா :— தபயசெய்து சிறிது பொறுத்துக்கொள்ளுக்கள்; இது ஏதோ தற்காலக் குணக்கேடேயன்றி வேறில்லை; துரைத்தனகாரியம் அவருக்குக் கோபத்தையுண்டாக்க, அவர் தங்களுடன் கோட்டிருக்கிறு;

டெஸ்டி :— வேரென்றுமில்லாவிடின்,—

இுயா :— அப்படியேதான்; நானுறுதிசொல்லுகிறேன். [எக்காளவில் கேட்கின்றது.] அதோ! இந்த வாத்தியங்கள் இராப்போஜனத் துக்கு அழைக்கின்றன. வெங்கிலிருந்து வங்கிருக்கும் தூதர்கள் சாப்பிடக் காத்திருக்கிறார்கள்: உள்ளே போங்கள்: அழாதேயுங்கள்: எல்லா விடயங்களும் சீராகிவிடும்.

[டெஸ்டி மோனுவும் எமிசியாவும் வெளிப்போதல்.]

[ராடரிகோ பிரவேசித்தல்.]

என்ன சங்கதி ராடரிகோ!

ராட :—நீ என் விஷயத்தில் நியாயமாய் நடப்பதாகத் தோன்ற வில்லை.

இயா :—ஆப்படிக்கின்றி யென்ன?

ராட :—இயாகோ, தினக்தோறும் யாதானுமொரு போக்குச் சொல்லி என்னை எத்துகிறோம்; இப்பொழுது பார்த்தால், நம்பிக்கை யை உண்டுபள்ளக்கூடிய நற்சம்பங்களை எனக்குக் கொடுப்பதற்குப்பதிலாக, இயல்பாக நேரிடும் அற்பசொற்ப வாய்ப்புக்களையும் கீயே தடுப்பதாகவே சோன்றுகின்றது. நானினிமேற் பொறுக்கவேமாட்டேன்; இதுகாறும் முட்டாள்தனமாய் அதுபவித்ததையும் வெளியிடாது சகித்திருக்கவுமாட்டேன்.

இயா :—நான் சொல்வதற்குச் செவிகொடுப்பாயா, ராடரிகோ?

ராட :—ஒச்சயமாகவே, இதுகாறும் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததே அதிகம்; எனைனின், உன் வார்ச்சாக்களுக்கும் செய்கைகளுக்கும் ஒரு வித சம்பந்தமுமேயில்லை.

இயா :—நீ என்மேல் அநியாயமாய்ப் படாப்பழி கூறுகிறோம்.

ராட :—உன்மையைத்தவிர வேற்றில்லை. என் ஆஸ்திக்குமேலாகச் செலவிட்டாயிற்று. பெஸ்ட்மோனுவுக்குக் கொடுப்பதற்கென்று நீ என்னிடம் வாங்கிக்கொண்ட நகைகள், ஒரு பெண்துறவியின் கற்புநிலையைக்கூடப் பாதி கெடுத்திருக்கும்: அவன் அவைகளை அங்கீகரித்துக்கொண்டதாகவும், சிக்கிரத்தில் அவன் கவனமும் பழக்கமும் எனக்குக் கிடைக்குமென்றும் ஆறுதல்சொல்லி ஆசைமுட்டினும்; ஆனால் ஒன்றையும் காணவில்லை.

இயா :—கல்லது; இருக்கட்டும்; மிகவும் நல்லது.

ராட :—மிகவும் நல்லது! இருக்கட்டும்! நான் சம்மா இருக்கவும் மாட்டேன், அப்பா, அது மிக நல்லதுமில்லை: இதோ கையழித்துக் கூறுகிறேன்: அது மிகவும் கெட்டதே; நீ என்னை எத்துகிறதாகவே தோன்றுகின்றது.

இயா :—சரிதான்.

ராட :—நான்தான் அது சரியில்லையென்று சொல்லுகிறேனே. பெஸ்டி மோனைவிடம் நானின்னென்று தெரியப்படுத்துவேன் : என்கைகளை அவள் திரும்பிக் கொடுத்துவிட்டால், என் முயற்சியை விட்டுவிட்டு, அக்கிரமமாக அவளை இச்சித்தச்சற்கும் மனஸ்தாபமுறுவேன் ; இல்லாவிடின், நீயே எனக்கு உத்தரவாகி என்பதை நிச்சயமாய்க் கொள்.

இயா :—நீ சொல்லுவேண்டியதெல்லாம் சொல்லியாயிற்று.

ராட :—ஆம் ; நான் செய்வதாக உத்தேசமில்லாத ஒன்றையும் சொல்லவுமில்லை.

இயா :—ஆ, உன்னிடத்திற் சிறிது “உரோஷ்” மிருக்கிறதென்பது இப்பொழுதுதான் எனக்குத் தெரிகிறது ; ஆகவே, இந்த நிமிஷமுதல், எப்பொழுதுமிருந்தாலுமிட மேலான அபிப்பராயம் உன்னைப்பற்றிக் கொள்ளுகிறேன். உன் கையைக்கொடு, ராடரி கோ : நீ என்மேல் பழிகூறியது மிகவும் நியாயமானதே ; ஆயிலும், உன் விஷயத்தில் மிக நேர்மையாகவே நடந்திருக்கிறேனென்று இன்னும் உறுதியாய்க் கூறுகிறேன்.

ராட :—அது வெளிக்குத் தோன்றவில்லை.

இயா :—அது வெளிக்குத் தெரியவில்லையென்பதை நான் உத்துக் கொள்கிறேன் ; உன் சந்தேகம் உன் புத்திக்கூர்மையையும் நிதான் அறி கையும் விளக்குகின்றது. ஆனால், ராடரிகோ, எப்பொழுதினு மேலான காரணங்களைக்கொண்டு முன்னிலும் உறுதியாக இப்பொழுது நான் எம்புகிறபடி, உன்னிடத்தில் ஊக்கமும், தைரியமும், ஆண்மையுமிருப்பது மெய்யாயின், இன்றிரவு அதைக்காட்டு : அடுத்த இரவு நீ பெஸ்டி மோனைவை அடையாவிடின், இவ்வுலகத்தினின்றும் என்னுயிரை மோசத்தினாலும் சித்திரவதைகளினாலும் நீக்கிவிடு.

ராட :—சரி, என்னதது? புத்திக்கு எட்டியதா? முடிக்கக்கூடியதா?

இயா :—ஜூயா, ஒதெல்லோவின் ஸ்தானத்தில் காவியோ நியமி க்கப்பட்டு, அவ்விஷயமாக வெங்கிலிருந்து விசேஷ “ஸங்கது” வந்திருக்கிறது.

ராட:—அது மெப்தானு? ஆனால் ஒதெல்லோவும் டெஸ்டிமோ னூம் வெநிஸாக்குத் திரும்பிவிடுவார்களே.

இயா:—ஓ, இல்லை; அவன் மொரிட்டேனியாவுக்குப் போகி ருன்; யாதானும் ஒரு விபத்தால் அவன் இங்கே தாமதிக்கும்படி கேர்ந் தாலன்றி, அழகிய டெஸ்டிமோ னூவையும் தன்னுடன் கொண்டுபோய் விடுவான்; அவன் போவலத நிறுத்த, காவியோலை நீக்குதல்போல் ஒன்றும் அவ்வளவு நிச்சயமாப்ப பலியாது.

ராட:—அவனை நீக்குவதென்றால், உன் தாற்பரியமென்ன?

இயா:—என், ஒதெல்லோவின் ஸ்தானத்தைப் பெற முடியாமற் செய்துவிடுகிறது,—மூனை சிதற மண்ணடையை உடைத்துவிடுகிறது.

ராட:—அதையா என்னைச் செய்யச்சொல்கிறோம்?

இயா:—ஆம், உனக்கொரு இலாபத்தையும் உரிமையையும் செய்துகொள்ளத் துணிவிருந்தால், இன்றிரவு அவன் ஒரு வேசி வீட்டில் சாப்பிடுகிறுன்; நான் அங்கு அவனிடம் போகிறேன்:—அவனுக்குக் கிடைத்திருக்கும் கெளரவமான அதிஷ்டத்தைப்பற்றி அவன் இன்னும் அறியான். அவன் அங்கிருந்து போகும் வழியில் நீ காத்திருந்தால், உன்னிஷ்டப்படி வேலையைத் தீர்த்துவிடலாம்; பன்னிரண்டு மணிக்கும் ஒரு மணிக்கும் இடையில் அவன் செல்லும்படி நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன். நானும் பக்கத்திலிருந்து உதவிசெய்கிறேன்; நாமிருவருமாக அவனை வீழ்த்திவிடலாம். வா, திகைத்துநிற்காதே, என் கூட வா; அவன் சாவு எவ்வளவு அவசியமென்று காட்கிறேன், பிற்பாடு அதைச் செய்வது உன் கடமையென்றே நீ நினைப்பாய். இப்பொழுது இராப்போஜன காலம் கடங்குவிட்டது, இரவும் வீணாகக் கழிகின்றது; வேலையைப் பார்ப்போம்.

ராட:—இதற்கு இன்னும் முகாங்தரங்கள் வேண்டும்.

இயா:—நான் உன்னைத் திருப்தி செய்கிறேன். [போதல்.]

முன்றுங்களம் :— அரண்மனையில் மற்றேரதை.

(காலம்: இரவு.)

[ஒதெல்லோ, ஸாடவிக்கோ, டெஸ்டிமோனு, எமிலிபா,
வேவகாரர், இவர்கள் பிரவேசித்தல்.]

ஸாடவிக்கோ :— ஜயா! தமைசெய்யுங்கள், இன்னும் என் பொ
ருட்டுச் சிரமம் வேண்டாம்.*

ஒதெல் :— இல்லை, மன்னியுங்கள்; நடந்தால் எனக்கு கல்லதே.†

ஸாடவி :— அம்மா! போய்க்கருகிறேன்; தாழ்வமையுடன் வந்தன
மனிக்கிறேன்.

டெஸ்டி :— நீங்கள் வந்தது மிகச் சந்தோஷமே.

ஒதெல் :— வருகிறீர்களா, ஜயா? — ஓ— டெஸ்டிமோனு—

டெஸ்டி :— நாதரே?

ஒதெல் :— நீ சகூணமேபோய்ப் படுத்துக்கொள்; நான் இதோ
திரும்பி வந்துவிடுவேன்: உன் சேடியைப் போகச்சொல்லிவிடு: சொ
ன்னபடிசெய்.

டெஸ்டி :— ஆகட்டும், நாதரே.

[ஒதெல்லோவும், ஸாடவிக்கோவும், வேவு
காரரும் வேளிப்போதல்.]

எமிலி :— இப்பொழுது எவ்வாறிருக்கிறது? அவர் முன்னிலும்
சாந்தமாயிருக்கிறார்.‡

* ஒதெல்லோவுடன் இரவில் விருந்துண்டபின் தன் ‘ஜாகைக்கு’
மீனும் ஸாடவிக்கோவை, மோரியன் சிறிதுதாரம் உடன்சௌறு ஹழியனுப்
புகிறன்.

† அதிகரோமான மனைவியாகுலத்தால் சர்வமும் அமைதியற்று, யாதா
னும் ஒருவித முயற்சியை நாடும் உண்மையைக் கவி சுட்டியிருக்கின்றார்.

‡ இது இயற்கைக்கு மிகப் பொருந்திப்போதே: சமூசயத்தாலும், மனச்
சலனத்தாலும் அலைப்புண்டு, மூர்க்கவெறியன்போல் ஒழுகிய மோரியன், சமு
சயம் நீங்கி, அவளைக் கொன்றுவிடுகிறதென்ற முடிவுக்கு வந்தபின், சாந்த
மாக அடங்கியொழுகுவதான் இயல்பு.

டேஸ்டி:—அவர் உடனே திரும்பிவருவதாகச் சொல்லுகிறூர் : என்னைப் படுக்கைக்குப் போம்படிக்கும், உண்ணை அனுப்பிவிடும்படிக் கும் கட்டளையிட்டிருக்கிறூர்.

ஓமிலி:—என்னையனுப்பிவிடுகிறதா!

டேஸ்டி:—அப்படியே அவர் கட்டளை; ஆதவின், நல்ல எமி வியா, என் படிக்கை உடையைச் தந்துவிட்டு, நீ போய்வா; நாம் இப் பொழுது அவரைக் கோபழுட்டலாகாது.

ஓமிலி:—ஒருவிபாழுதுமே நீங்கள் அவரைக் கண்டிராதிருந்தீர்களில்லையே என்றென்ன இடுகிறேன்!

டேஸ்டி:—நான் அப்படி விரும்பவில்லை; என் காதல் மிகுதி யால்—என் உடிப்பறப் பெகிழ்த்து—அவர் பிடிவாழமும், கண்டிப்புக்களும், சினங்குறிகளும்—, சமயாயும் நற்குணங்கும் பொருந்தியனவாய் என் மனத்துக்குத் தேரான்றுகின்றன.

ஓமிலி:—நீங்கள் கட்டளையிட்ட துப்பட்டிகளையே படுக்கைமேற் பரப்பியிருக்கிறேன்.

டேஸ்டி:—எல்லாம் ஒன்றுதான்.— அப்மாடி ! நம்முடைய மனங்களில் எவ்வளவு அஞ்ஞானமிருக்கிறது!—நான் உனக்குமுன் செத் துப்போனால், அந்த துப்பட்டிகளில் ஒன்றையே எனக்கு முகவா சையிடு.*

ஓமிலி:—போதும், போதும், இதென்ன பேச்சு.

டேஸ்டி:—என் சாயினிடத்தில் பார்பாரா என்றெருகு பணிப் பெண் இருந்தாள்: அவள் காதலானாள்; அவள் காதலன் பைத்தியம்பிடி த்து அவளோ விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான்: அவள் “வில்லோவை” † பற்றி ஒரு பாட்டுப்பாடுவதுண்டு; அது ஒரு பழைய பாட்டு; ஆயி னும் அவள் அதிவ்டத்துக்குப் பொருந்தியது; அவள் அதைப் பாடி

பெண்மைக்குரிய பேசைத்தமயான எண்ணங்களையும், அஞ்ஞானத்தையும், முன்னிமித்தமாக வெழும் நினோவுகளையும், அஞ்ஞானமென்றறிந்தும் அதையதுசரிக்கும் குணத்தையும், தன்னையே ராந்துவொள்வதையும், வெசு குட்பமாக ஒரு புருஷ கவி அறிக்கெதழுதிமிருப்பது மிக அற்புதமே.

† Willow. வாகைவெற்றியைக் குறிப்பதுபோல், இது மேன்டாருள் சோகத்தைக் குறிப்பது.

க்கொண்டே இறந்தாள் : இன்றிரவு அந்தப் பாட்டு என் மனத்தை விட ஒப் போகாதிருக்கிறது ; அந்த ஏழைப் பார்பாராவைப்போல், ஒரு புற மாய்த் தலையைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு, அந்தப் பாட்டைப் பாட வேண்டும்போலிருக்கிறது.—சிறிது தூரிதம் செய்.

ாமிலி :—உங்கள் படிக்கூடியுடையப்போய் எடுத்துவரட்டுமா?

டெஸ்டி :—வேண்டாம், உடுப்பை இங்கே நெகிழ்த்து.—இந்த வாடவிக்கோ லக்ஷணமாயிருக்கிறார்.

ாமிலி :—நல்ல சந்தை புருஷான்.

டெஸ்டி :—சாதாரிபாராய்ப் பேசுகிறார்.

ாமிலி :—வெங்கிலில் எனக்கொரு பிரபுத்தியைத் தூரியும் : ஓவர் முத்தம் ஒன்று பெறுதற்குப் ப்ரஸ்தியின் வரைக்குட்காலால் நடந்து போக வேண்டினும் போவான் அவர்கள்.

டெஸ்டி :—[பாடிக்கோ ஸ்டி]

ஜயோ ! இவ் வேழைமகள் அந்திமாத் தடியிருக்குது,
வெப்பயெப்ரு மூச்செறிதல், வில்லுவமே பாடாயோ.
கைமார்பல் வைகழுமுங் கான்மிசையே தலைசோர,
மெய்சோரல் பாடாயோ, வில்லுவமே, வில்லுவமே ;
அப்பு ! அவன் படுத்துயரம் அருகொழுகும் புத்தருவி
ஏரிமியிசைச் தழல்பாடாய், வில்லுவமே, வில்லுவமே ;
கண்ணினைகள் காலுமுவர்க் கண்ணீர்கள் கல்லிளக,

இவற்றைத் தூரவை :—

[பாடிக்கோ ஸ்டி] ‘பண்ணுவது பாடாயோ, வில்லுவமே, வில்லு வமே.’ சற்றத் தூரிசம்செய் ; அவர் வந்துவிடுவார். [பாடிக்கோ ஸ்டி]

தாரெனக்குப் பசவில்வம், தகவிலவே றனப்பாடாய் ;

ஆருமவர் பழிதூற்றீர், அவர் என்னால் எனக்கிசைவே.—

இல்லை, அடுத்தது அதில்லை.—உற்றுக்கேள் !

யார் கஷவு தட்டுகிறவர் ?

ாமிலி :—காற்றுத்தான்.

செறில்துவின் ஜங்குமி. ஒரு முத்தத்துக்காக அவ்வளவு சிரமத்தையும் பாராட்டாத பெருங்காதலுடையவளென்பது கருத்து.

டேஸ்டி :— [பாடிக்கோண்டு]

அன்பகரப்பொய் அன்பவரென அழைத்தேன்னான் ஆசற்கவர்தாம் என்பகர்ந்தார் இசைத்திடுவாய், வில்லுவமே, வில்லுவமே ; வேறுசில பெண்களையான் வேட்டுவிழைந் திடுவேனேல், வேறுசில ஆடவரை விழைவாய்ந் சேர்ந்திடவே.

சரி, நீ போய்விடு ; நல்லிரவாகுக. என் கண்கள் தினவெடுக்கின் றன் ; அது அழுகைக்குறியா ?

எமிலி :— அப்படியுமில்லை, இப்படியுமில்லை.

டேஸ்டி :— அப்படிச்சொல்லுதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்.— ஓ, இந்தப் புருஷர்கள், இந்தப் புருஷர்கள் !— உன் மனக்சாக்ஷியாக உள்ளதைச் சொல்லடி எமிலியா, தங்கள் கணவர்களை இவ்வளவு கெட்டவிட்டாக * அவமானப்படுத்தும் ஸ்திரீகள் இருக்கிறார்களென்று நீ நம்புகிறோயா ?

எமிலி :— அப்படிச் சிலபேருண்டு ; சுதேகமில்லை.

டேஸ்டி :— இவ்வுலகெலாங் கிடைப்பினும், நீ அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்வாயா ?

எமிலி :— ஏன், நீங்கள் மாட்டார்களோ ?

டேஸ்டி :— தெய்வம்போன்ற இந்தத் தீபம் சாக்ஷிபாக, நான் மாட்டேன்.

எமிலி :— நானும் தீபசாக்ஷியாகச் செய்யமாட்டேன் ; அதை இருட்டிலேயே நன்குசெய்யலாமே.

டேஸ்டி :— உலகெலாங்கிடைப்பினும், நீ அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்வாயா ?

இன்னதென்று வெளிப்படையாய்க் கூருமலே, வியபிசாரத்தைக் குறித்துப் பேசுவது, முன்னிகழ்ந்த வர்த்தமானத்தால் அவர்களிருவர்மனதிலும் அதைப்பற்றிச் சித்தவிருத்தி நடந்துகொண்டிருப்பதைக் கூடார்த்தமாய்க் குறித்த கவிசாதுரியம். பின்னிகழும் சம்பாஷணை, மனத்தூப்பமையுள்ள டெஸ்டிமோனுவக்கும் மனக்களங்கமுள்ள எமிலியாவுக்குமுள்ள குணபேதத் தைத் தெரிக்கின்றது.

ஓமிலி :— உலகம் மிகப் பெரிய வஸ்து : ஒரு சிறு குற்றத்துக்கு அது பெரிய வெகுமதியே.

டெஸ்டி :— உண்மையாக, நீ செய்யமாட்டாயென்றே என்னும் கிரேன்.

ஓமிலி :— உண்மையாகவே, செய்வேணன்றே நானெண்ணுகிறேன் ; செய்தபின் அதை மாற்றியும்விடுவேன். ஒரு ஒட்டுமோதிரம், துணிகள், உடுப்புக்கள், இரவிக்கைகள், குல்லாக்கள், வேறொவது சில்லறைச் சாமான்கள், இவைகளுக்காக அப்படிப்பட்ட காரியஞ்செய்யமாட்டேணன்பது மெப்பே ; ஆனால் உலகமுழுவதும் கிடைப்பதாயிருப்பின்.—என், எவ்வாண் தன் புருஷமீனாச் சக்கரவர்த்தியாக்கும்பொருட்டு அவனைச் சிறிது ஏமாற்றுவா? மோகந்தாசம் கோரிவதாயிருப்பிராங்கட, நான் அதைச் செய்ததுணிவேன்.

டெஸ்டி :— உலகசுலாம் கிடைப்பினால், நான் அப்படிப்பட்ட ஒரு திங்கு செய்யவேசெய்யேன்.

ஓமிலி :— ஏன், அந்த தீங்கு உலகமதிப்பல் தானே தீங்கு ; சிரமபலனுக உலகமே நம்மதாகிவிட்டால், நம்முடைய சொந்த உலகத் தில் தானே தீங்காகின்றது ; நாமேயதைச் சீக்கிரம் சரியாக்கிவிடலாமே.

டெஸ்டி :— அப்படி எவ்வாவதிகிருக்கிறுவோன்று நான் நம்பவில்லை.

ஓமிலி :— ஆம், எத்தனையோபேர் ; மேலும், தாங்கள் எந்த உலகத்துக்காக விளையாடினார்களோ, அதையே விரைத்துவிடுப்படி, அத்தனைபேர் வேண்டினும் இருக்கிறார்கள். ஆயினும், ஸ்திரீகள் நடைத் வறினால், அது அவர்கள் புருஷர்களுடைய குற்றமென்றே நான் நம்புகிறேன். உதாரணமாக : அவர்கள் தங்கள் கட்டுமைகளில் அஜாக்கிர தையாயிருக்காலும் ; அல்லது, நம்முடைய பொருள்களை அங்கியர் மடியுற்கொண்டு சொரிந்தாலும் ; அல்லது, துராங்காரமாப்பச் சமூசயங்கொண்டு நம்மைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் ; அல்லது, ஒருவேளை நம்மை அடித்தாலும் ; அல்லது, முன்போற் செலவுக்குப் பணந்தராது, பொருமையால் செட்டுச் செய்தாலும் ; ஏன், நமக்கும் உரோஷமிருக்கிறது ; நமக்குச் சிறிது கருணையிருப்பனும், பழி

வாங்கும் விருப்பமும் சிறிதுண்டு. தங்கள் மனைவிகளுக்கும் தங்களை ப்போலவே இந்திரியவணர்ச்சி இருக்கிறதென்று புருஷர்கள் அறியக் கடவர்: தங்கள் கணவர்களைப்போலவே, அவர்களும் பார்க்கிறார்கள், முரலுகிறார்கள், இனிப்புப் புளிப்பு ருசியறிகிறார்கள். நம்மைவிட டுப் பிறரை விரும்பிச் செல்வதில், அவர்கள் செய்வதென்ன! அது விளையாட்டா? அப்படித்தானென்றெண்ணுகிறேன்: அது ஆஸைபற்றி உண்டாகிறதா? அப்படியே என்றெண்ணுகிறேன்: மனத்தளர்ச்சி யினாலிப்படித் தவறிவிடுகிறார்களா? அதுவும்கூடத்தான்: ஆனால், நமக்கும் ஆஸைகள், விளையாட்டு விருப்பம், மனத்தளர்ச்சி எல்லாம் புருஷர்களுக்கு இருப்பதுபோலில்லையோ? மன்னை, நம்மை அவர்கள் நன்றாக நடக்கத்டும்; இல்லாவிடின், நாம் செய்யும் தீங்குகள், அவர்கள் ஒழுக்கத்தினின்றும் கற்றுக்கொள்ளப்பட்டதைகளேயென்று அவர்கள் அறியட்டும்.

டெல்டி:—போய்வா, கல்விரவாகுசு : கெட்டதினின்றும் கெட்ட ஹதக் கற்றுக்கொள்ளாமல், கேடு நேர்க்கால் ஆஹதக் கர்ஜு நான் சீர் திருத்தமடையும்படியான அதுபவுத்தைக், கடவுளைனக்குக் கொடுப் பாராக. [போதல்.]

ஜிந்தாம் அங்கம்.

முதற்களம் :— ஸைப்ரஸ்; ஒரு வீதி.

(காலம் : சன்னிரவு.)

[இயாகோவம், ராடரிகோவம் பிரவேசித்தல்.]

இயாகோ :— இதோ, இந்தச் சுமைதாங்கி மறைவில் நில்; அவன் இப்பொழுதே வருவன் : உன் நல்ல கட்டாரியை உருவி வைத்திரு; என்கு பாயக் குத்து : சீக்கிரம், சீக்கிரம்; ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே; நான் உன் ஆருகேயே இருக்கிறேன்; பூது கம்மையாக் கும், அல்லது ஆழிக்கும்; அதை நினைத்துவிகாண்டு, உன் மனவறுதி யைப் பலமாய்த் திடப்படுத்திக்கொள்.

ராட :— கைவாய்ப்பில் கிட்ட இரு; நான் அதில் சுவற்றிப் போகலாம்.

இயா :— இதோ, உன் கைப்பக்கமே: தைரிப்பாய் உன்னிடத் தில் நில்லூ.

[சிற்று பின்னிகீறுன்.]

ராட :— இதைச் செட்வதில் எனக்கு அதிக உற்சாகமில்லை; ஆயினும், அவன் போதுமான காரணங்கள் காட்டியிருக்கிறான். என்ன, ஒரு மனிதன் தானே போகிறான் :— என் வாளை உருவ கிறேன், அவன் சாகிறான்.

[தன் இடத்திற்போய் நிற்கிறுன்.]

இயா :— (தனிமொழி) இந்த இளம்பருவதைத் † தொட்டாற் சுறக்கென்று சினமுறும்படி, பதப்படுத்தி வைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது, அவன் காவியோலைவக் கொன்றாலும், அல்லது காவியோ அவனைக் கொன்றாலும், இருவருமே ஒருவராலொருவர் மழிச்சாலும், எவ்விதமாயினும் எனக்கு இலாபமே. ராடரிகோ உயிரோடிருப்பின்,

இயல்பாகவே மனங்கேர்மையும் உறுதியுமில்லாத ராடரிகோவக்கு, இயாகோவின் கெட்ட பழக்கத்தால் வந்த தத்துவமிது.

† இது ராடரிகோவக்குறித்த இகழச்சி மொழி.

பெட்டிமோனுவுக்குக் கொடுப்பதற்கென்று எத்தி வாங்கிய பொன்னுக்கும் நைக்களுக்கும், நான் அவனுக்கு உத்தரவாதனு செய்யவேண்டும்; அது ஆகாது : காவியோ ஓவித்திருப்பின், அவன் தினசரி யொழுக்கத்தின் அழிகும் அமைவும், என்னைக் குருபமாகக் காணச்செய்கின்றன ; அதுவுமன்றி, அவனிடத்தில் மோரியன் என்னை வெளிப்படுத்தி விடக்கூடும் ; அது பேராபத்துக்கிடமாகும் : இல்லை, அவன் சாகவே வேண்டும் :—அப்படியே ; அவன் வருகிற சத்தம் கேட்கிறது.

[காவியோ பிரவேசித்தல்.]

ராட :—இவன் நடையெனக்குத் தெரியும் ; அவன் தான்.—தூஷ்டா ! கீசெத்தாய் ! [தன்னிடத்திருங்குது பாய்க்கு, காவியோவைக் குத்துகிறன்.]

காலி :—உனக்குத் தெரிக்கத்தைவிட, என் மேலங்கி* எல்லதாயிருந்திராவிடின், அந்தக்குத்து என் சத்துருவேயாயிருக்கும். உன்னைதச் சோதிக்கிறேன். [கத்திமை உருவி ராடரிகோவைக் காயப்படுத்துகிறன்.]

ராட :—ஓ ! நான் செத்தேன் ! [இயாகோ, தான் நின்றவிடத்திலிருங்குது பாய்க்கு, காவியோவைக் காலி பின்புறத்தில் வெட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறன்.]

காலி :—ஆனி ஏக்காலமும் நான் தொண்டியே.—கேள்விமுறையில்லையா ? ஐயோ ! கொலை ! கொலை ! [விழுந்துவிடுகிறன்.]

[ஒதெல்லோ நூரத்தில் † பிரவேசித்தல்.]

ஒதெல்லோ :—காவியோவின் குரலே :—இயாகோ வாக்கை நிறைவேற்றுகிறேன்.

ராட :—ஓ ! நான் பாதகனே !

*மெலங்கிக்குன், எஃகுக்கவசம் தரித்திருந்ததால், ராடரிகோவின் குத்துப் பயன்படவில்லை. இதைச் செவிக்கொண்டே, இயாகோ, காவியோவைக் காலில் குத்துகிறேன். ராடரிகோ கவசம் தரித்திராததால், காவியோவால் காயப்பட்டுக் கீழே விழுகிறேன்.

† லாடவிக்கோவை வழிபனுப்பிவிட்டுத் திரும்பிவரும்பொழுது.

ஒதேல் :—அது உண்மைதான்.

காஸி :—ஓ ! உதவிக்கொருவருமில்லையா ? ஐயோ ! ஒரு வெளிச்சம் ! ஒரு ரணவைத்தியன் !

ஒதேல் :—அவன்தான் :—ஓ ! இயாகோ தீரனே ! உண்மையும் நியாயமும் பொருந்தியவனே ! உன் சினேகிதனுற்ற அவமானத் துக்கு இவ்வாறு கிளேசமுறும் மேன்மைக்குண்முடையவனே ! உன்னைப்பார் த்து நான் கற்றுக்கொள்கிறேன்,—சிறுக்கி ! உன் காதலன் மாண்டுகிடக்கிறோன் ; உன் பாழான விதியும் நெருங்குகிறது : வேசி ! இதோ வருகிறேன் ! என் இருதயத்தினின்றும், உன் கண்களாகிய வளியமந்திரங்களைத் துடைத்துவிட்டேன் ; பாவச்செய்க்கையால் மாசுற்ற உன் படுக்கை, பாவச்செய்க்கையின் இரத்தத்தாலேயே கறைப்படும் : [வேளிப் போதல்.]

[லாடவிக்கோவும், க்ரேவியானேவும்,
தூரத்திற் பிரவேசித்தல்.]

காஸி :—என்ன, ஐயோ ! காவல்கிடையாதா ? வழிச்செல்வார்யாருமில்லையா ? கொலை ! கொலை !

கிரேடி :—ஏதோ விபத்து நேர்க்கிருக்கிறது ; கூக்குரல் பயங்கரமாயிருக்கின்றது.

காஸி :—ஐயோ, உதவுவாரில்லையா ?

லாடவி :—அதோ !

ராட :—ஓ, பாழான பாதகன் !

லாடவி :—இருவரோ, மூவரோ, கூக்குரலிடுகிறூர்கள் :—இரவோ, கையிருட்டாயிருக்கின்றது : இவை போவிக்கூக்கல்களாயிருக்கலாம் ; இன்னும் வேறுதுணையின்றி, அங்குச் செல்வது சாவதானத்துறைவே.

ராட :—யாரும் வரவில்லையா ? ஆனால் இரத்தப்பெருக்கால்தான் செத்தேபோவேன்.

லாடவி :—அதோ !

க்ரேஷி:—இதோ ஒருவன் உள்ளங்கிமட்டுமே தரித்து,* வெளிச் சமும் ஆயுதங்களும் கொண்டுவருகிறான்.

「இயாகோ, ஒரு வெளிச்சத்துடன்
திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.】

இயா:—யார் அங்கே? கொலை, கொலையென்று கூக்குரவிடுகிறது யார்?

லாடவி:—எங்களுக்குத் தெரியாது.

இயா:—நீங்கள் ஒரு கூக்குரல் கேட்கவில்லையா?

காஸி:—இங்கே, இங்கே! எனக்குதவுங்கள்: கடவுள் உங்களை ரகுபிப்பார்.

இயா:—என்ன சங்கதி?

க்ரேஷி:—இவன் ஒதெல்லோவின் துவஜதாரியென் ரெண்ணுகிறேன்.

லாடவி:—அவனேதான்; ஒரு நல்ல தீரன்.

இயா:—இவ்வளவு பரிதாபமாக இங்கே கூக்குரவிடுகிற நீங்கள் யார்?

காஸி:—இயாகோவா? ஓ, நான் நொண்டியாய்விட்டேன், பாதகர்களால் நாசமடைக்கிறுக்கிறேன்: எனக்குச் சிறிது உதவிசெய்.

இயா:—ஜேயோ, உபசேஞ்சுதி! எந்தப் பாதகர்கள் இப்படிச் செய்தார்கள்?

காஸி:—அவர்களிலொருவன், ஓடிப்போகமுடியாமல், இங்குச் சமீபத்திற் கிடக்கிறான் ரெண்ணுகிறேன்.

இயா:—ஜேயோ, துரோகிகளே, பாதகர்களே! [லாடவிக்கோ வையும் க்ரேவியானேவையும் நோக்கி] அங்கே இருக்கிறவர்கள் யார்? வாருங்கள், சிறிது சகாயம் செய்யுங்கள்.

ராட:—ஜேயோ! இங்கே எனக்குதவுங்கள்!

இயாகோ, அதற்குள், வீட்டுக்குப்போய், பிறர் சந்தேகியாவண்ணம் மேலாடையைக் களைந்துவிட்டு, படுக்கையிலிருந்து திடீரென்றெழுந்து வருபவன்போல், உள்ளங்கிமட்டுமே தரித்து வெளிச்சத்துடன் திரும்பிவருகிறான்.

காளி :—அவர்களில் ஒருத்தன் அதோ கூப்பிடுகிறவன்.

இயா :—அடா, கொலைசாரச் சண்டாளா ! அட, சாதா !

[ராடரிகோவைக் குத்துகிறுன்.]

ராட :—அட, பாதக இயாகோ ! ஈவிரக்கமில்லாத நாயே !

இயா :—இருட்டில் கொலைசெய்கிறதா ! இந்தக் கொடிய திருடர் கள் எங்கேயொளித்திருக்கிறார்கள் ?—இந்தப் பட்டணம் எவ்வளவு நிசப்தமாயிருக்கிறது !—ஓ ! கொலை ! கொலை !—நீங்கள் யார் ? இஷ்டர்களோ, துஷ்டர்களோ ?

லாடவி :—எங்களை அறிந்தபின் மதிக்கலாம்.

இயர் :—லாடவிக்கோ கனவானு ?

லாடவி :—ஜயா, ஆம்.

இயா :—மன்னிக்கவேண்டும். இதோ காவியோ துஷ்டர்களால் வெட்டுண்டு கிடக்கிறார்.

க்ரோஷி :—காவியோ !

இயா :—எப்படியிருக்கிறது, அண்ணு ?

காளி :—என் கால் இரண்டு துண்டாகிவிட்டது.

இயா :—ஜயோ, கடவுள் விலக்கட்டும் !—கனவான்களே, இந்த வெளிச்சத்தைப் பிடியுங்கள் :—அதை என் உள்ளங்கியால் கட்டு கிறேன்.

[பியான்கா பிரவேசித்தல்.]

பியான் :—ஓ ! என்ன சமாசாரம் ? சுக்குரலிட்டது யார் ?

இயா :—சுக்குரலிட்டது யார் !

பியரன் :—ஜயோ, என் பிரிய காவியோ ! என் இனிப் காவி யோ ! ஜயோ காவியோ, காவியோ, காவியோ !

இயா :—ஆ, பெயர்போன பட்டி !—காவியோ, உம்மை இப்படி வெட்டினது இன்னுரென்று யார்மேலாயினும் அதுமானமுண்டா ?

காளி :—இல்லை.

க்ரோஷி :—உம்மை இப்படிக்காண என் மனம் வருந்துகின்றது : நான் உம்மைத் தேடிப்போயிருந்தேன்.

இயா :—ஒரு சரணகோசக்கயிறு * கொடுங்கள் :—இங்கிருந்து இலேசாய் அவரைத் தூக்கிச்செல்ல, ஒரு நாற்காலி வேண்டுமே!

பியான் :—ஜேயோ, அவர் மூர்ச்சித்திரூர்! ஓ, காவியோ, காவி யோ, காவியோ!

இயா :—கனவான்களே ! இந்தத் தீச்செயலில், இந்தச் சிறுக்கி யும் உடங்கையென்று நான் அதுமானப்படுகிறேன். நல்ல காவியோ, சற்றுப் பொறுத்துக்கொள்ளும்.—வாருங்கள், வாருங்கன் ; ஒரு வெளி ச்சக்கொடுங்கள்.—இது, நாம் அறிமுகமா இல்லையா ? ஜேயோ ! என் நண்பனும் என் பிரியமுள்ள உடனுட்டானுமாகிய ராடரிகோவா ? இல்லை :—ஆம், நிச்சயந்தான் ; ஜேயோ தெய்வமே ! ராடரிகோ.

க்ரேடி :—என்ன ! வெளிஸ்கரத்தவனு ?

இயா :—அவனே, ஜையா ; தங்களுக்கு அவனைத் தெரியுமோ ?

க்ரேடி :—தெரியுமோவா ! ஆம்.

இயா :—க்ரேவியானே கனவானு ? தயைசெய்து மன்னியுங்கள். தங்களைக் கவனியாது நானிவ்வாறு நடந்ததற்கு, இந்தக் கொடிய விபத்துக்களே காரணம்.

க்ரேடி :—உம்மைக் கண்டேனே, சந்தோஷம்.

இயா :—உமக்கெப்படியிருக்கிறது, காவியோ ? ஒரு நாற்காலி ! ஒரு நாற்காலி கொண்டுவாருங்கள்.

க்ரேடி :—ராடரிகோ !

இயா :—அவன், அவனே, அவன்தான்.—ஓ, அது நன்றாயிற்று. நாற்காலி ;—[ஒரு நாற்காலி கோண்டுவரப்படுகிறது.] யாராவது ஒருவர் இங்கிருந்து சாவதானமாக அவரைத் தூக்கிச்செல்லுங்கள் ; நான் போய், சேனைப்பதியின் ரணவைத்தியரை அழைத்துவருகிறேன்.—[பியான்காலை நோக்கி] ஏனடி ! நீ ஒன்றும் சிரமப்படவேண்டாம்.—இதோ மழிந்துகிடக்கும் காவியோ, என் உரிமையான நண்பர் : உனக்கும் அவருக்கும் என்ன பகை ?

ஶாலுநையரகிய ‘மேல் சோடி’ என்னும் உடை, தளர்ந்து சரியாமல் கட்டிவைக்கும் ‘நாடா’—தன் உள்ளங்கியால் காவியோவின் காலைக்கட்டி, அந்தக் கட்டு கெசிமாதிருக்குமாறு, இந்தக் கயிறு ஒன்றால் கட்டுகிறுன்

காலி :—ஒன்றுமேயில்லை ; செய்தவனின்னுணென்றும் எனக் குத் தெரியாது.

இயா :—[பியான்காலை நோக்கி] என்ன ! முகம் வெளுத்தாபோ யிற்று ? ஓ, அவரை வெளியே காற்றில் தூக்கிச்செல்லுங்கள்.—[காவி யோவையும், ராடரிகோவையும், வெளியே தூக்கிச் சேல்லுகிறிகள்.] சற்று நில்லுங்கள், நல்ல கணவான்களே.—அம்மானு, முகம் வெளியிர யாபோயிற்றுனக்கு ?—அவள் கண்கள் வெளியிரியிருப்பது தெரிகின் நதா ?—இல்லை, வெறித்துப்பார்த்தால், எல்லாம் சீக்கிரம் வெளியாகி விடும்.—அவளை நன்கு கவனியுங்கள் ; தமைசெய்து அவளை உற்றுப் பாருங்கள் : கணவான்களே, உங்களுக்குத் தெரிகின்றதா ? இல்லை, ஊழையாயிருப்பினுங்கூடக் குற்றந்தான் வெளியாகிவிடுமே.*

[எமிலியா பிரவேசித்தல்.]

எமிலி :—ஐயா ! என்ன விசேஷம் ? என்ன விசேஷம், நாதரே ?

இயா :—இங்கே இருட்டில், ராடரிகோவாலும், தப்பியோடி விட்ட சில பயல்களாலும், காவியோ தாக்கப்பட்டு, அவர் சாந்தருணத் திலிருக்கிறார் ! ராடரிகோ செத்தே போனான்.

எமிலி :—ஐயோ ! நல்ல கணவான் ; ஐயோ ! கல்ல காவியோவே!

இயா :—எமிலியா, நீ போய்க் காவியோ இன்றிரவு எங்கே சாப் பிட்டாரென்று கேட்டுத் தெரிகின்ற வா. என்ன ! அதற்கு நீயேன் நடுங்குகிறும் ?

பியான் :—என் வீட்டில்தான் அவர் சாப்பிட்ட ஆனால், அதற்காக நான் நடுவகவில்லை.

இயா :—ஓகோ ! அப்படியா ? வா, என்கூட நீ.

எமிலி :—நீ, நீ, வெட்கமில்லையே, பட்டி !

‘பட்டப்பகலிற் பத்திரகாளி பட்டபாட்டிற்கு, அர்த்த இராத்திரி யில் ஒச்சத்தி எம்மாத்திரம்?’ என்று ஒரு வசனமுண்டு. ஆகவே, இயாகோ விண்முன், பியான்காவோ நிகூல்க்கவல்லவன் ? முதலில் இருமுறை அவள்மேல் அதுமானத்தைத் திருப்பமுயன்றும், மூர்ச்சித்தவனுகவென்னியிருந்த காவி யோவலின்து மறுத்தானுக, இப்பொழுது அவளையனுப்பிவிட்டு, அவளைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறுன்.

பியான் :—நன் பட்டியில்லை; இப்படி என்னைத் திட்டுகிற உன் ஜனப்போலவே, யோக்கியமாய் வாழ்பவன்தான்.

எமிலி :—என்போலவா? சீ! வெட்கமில்லையே உனக்கு!

இயா :—பக்ஷமுள்ள கனவாண்களே, நாம் போய், தூர்பாக்கிய ரான காவியோவின் காயங்களைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வோடு.—அம்மாரூ, ஓ; இதெல்லாம் விட்டுவிட்டு, சீ நடஞ்சபடி வேறு கைத் சொல்லவேண்டும்.—எமிலியா, சீ அரண்மனைக்கு ஒடிட் போய் நம் பிரபுவுக்கும் பிரபுத்திக்கும், நடஞ்ச சம்பவங்களைத் தெரிவி.—தனைசெய்து நடவடிக்கள். [தனக்குள்ளேயே] என்னை ஆக்குவதும், அல்லது முற்றும் அழித்துவிடுவதும் இவ்விரவே.

[**போதல்.**]

இரண்டாங்களம்:—அரண்மனையில் ஒரு படுக்கையறை.

(ஹலம்: நன்னிரவு.)

[**பெஸ்டி மோனு படுக்கையில் தூங்குதல்;** ஒரு தீபம் எரிந் துகொண்டிருக்கிறது.]

[**ஒதெல்லோ பிரவேசித்தல்.**]

ஒதெல்லோ :—அதுதான் காரணம், என் நெஞ்சமே, அதுதான் காரணம்,—தூய நகூத்திரங்காள்! அதையுங்களிடத் தில் வெளியிடேன்;—அதுதான் காரணம்.*—ஆயினும், அவள் உதிரத்தைச்சிங் தேன்; பனியிலூ தூயவென்மையாயும், கல்லறைமேற் பரவும் வெண் கல்லைப்போல் ‘மழுமழுப்பாயும்’ உள்ள அவள் மேனியை வடிப்புத்த வும் செய்யேன். ஆனால், அவள் சாகவேவேண்டும்; இல்லாவிடின், இன் னும் பல புருஷர்களை மயக்கி மோசஞ்செய்துவிடுவாள். தீபத்தை அவித்துவிட்டுப், பின்பு,—தீபத்தை அவித்துவிடுகிறது! ஒளியைக்கொ

தான் செப்யப்புகும் கொலை, நியாயமானதெயென்று, தன் மனச்சா கூவியைத் திருப்திசெய்துகொள்ளக்கூறிடும் கூற்று. ‘அது’ என்றது பெஸ்டி மோனுவின் (தான் நம்பியபடியுள்ள) பதிவிரதாபக்கத்தை; நகூத்திரங்கள் பரிசுத்தமானவையாதவின், அவைகளாறிய, வாப்பிட்டு வெளிப்படையாக அதைக் கூறேன் என்றான்.

தெக்கும் தீபமே, உன்னை யான் அவித்தப்பின்பு, என் மனம் வருந்தினால், உன் முந்திய ஒளியைத்திருப்பவும் யான் பொருத்தக்கூடும்:—ஆனால், ஏ சிறந்த சிருஷ்டிப்பொருள்களின் சிரோமணி போன்றவளே! உன் (உயிர்) ஒளியை ஒருகால் அவித்துவிடின், அவ்வொளியைத் திரு ப்பவும் பொருத்தவல்ல தேவாக்கி எங்குளதோ அறியேனே. உன் ‘ரோஜா’ மலரைப் பறித்தப்பின்பு, அதற்கு மறுபடியும் ஓவிசுக்தியைக் கொடுத்து வளரச்செய்ய, என்னால் முடியாதே; அது வாடி உலர்க்கே தீரும்:—மரத்திலேயே அதை மோந்துகொள்வேன்.—[அவளை முத்த மிட்டுக்கேர்ண்டு] ஆ, பரிமளமான சுவாசமே! உன் இனிமை, தர்ம சக்கரத்தையே தமோறச்செட்கின்றது!*—இன்னும் ஒரு முத்தம்,— இன்னும் ஒரு முத்தம்;—இறந்த மின்னும் இவ்வண்ணமேயிரு, நான் உன்னைக் கொன்றுவிட்டுப், மின்பு உன்மேற் காதலாயிருப்பேன்:— இன்னும் ஒரு முத்தம், இதுவே கடைசி: இவ்வளவு இனியது, இவ்வளவு பிராண்பாயமாக இருந்ததேயில்லை. நான் அழுகிறேன், ஆனால் இந்தக் கண்ணீர் குருரமானதே; இந்தச்சோகம் தெய்வத்தன்மையது: அன்பருக்குமிடக்கிலேயே அழிவையுண்டாக்குகின்றது.—அவள் விழிக்கிறாள்.

டெஸ்டி:—யாரங்கே? ஒதெல்லோவா?

ஒதெல்:—ஆம், டெஸ்டி மோனு.

டெஸ்டி:—பிராண்நாதரே! படுக்கவருகிறீர்களா?

ஒதெல்:—இன்றிரவு கடவுளைப் பிரார்த்தித்தாய்விட்டதோ டெஸ்டி மோனு?

டெஸ்டி:—ஆம், பிராண்நாதரே.

ஒதெல்:—கடவுளுக்கு அறிக்கையிட்டு, அவர் கிருபையையும் மன்னிப்பையும் வேண்டிக்கொள்ளப்படாதகுற்றம் யாதாயினும் நினை வக்குவரின், உடனே அதன்பொருட்டுப் பிரார்த்தனைசெய்துகொள்.

டெஸ்டி:—ஜீயோ, நாதரே, என் அப்படிச்சொல்லுகிறீர்கள்?

ஒதெல்:—சரி, செய், சீக்கிரமாகட்டும்; நான் சுற்று விலகி உலாவிக்கொண்டிருக்கிறேன்: மரணத்துக்கு ஆயத்தமாகவில்லாத

தர்ம வியாயப்படி, குற்றத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையை, சிறை வேற்றுதபடி மனத்தைக் கவர்கின்றது.

பொழுது, உன் ஜிவனைக் கொல்ல எனக்கிட்டமில்லை; இல்லை, கடவுள் விவக்கட்டும்! உன் ஆத்மாவைக் கொல்லேன்.*

டேஸ்டி:—கொல்லுதலைப்பற்றியோ பேசுகிறீர்கள்?

ஒதெல்:—ஆம், அப்படியேதான்.

டேஸ்டி:—ஆனால், கடவுளைனக்கிரங்குவாராக!

ஒதெல்:—மனப்பூர்வமாய் அப்படியே ஆகப் பிரார்த்திக்கிறேன்!

டேஸ்டி:—தாங்களும் அப்படிச்சொன்னால், என்னைக் கொல்

ஒதெல்:—இம்!

டேஸ்டி:—ஆயினும் தங்களைக்கண்டஞ்சுகிறேன்; ஏனைனின், தங்கள் கண்கள் இவ்வாறு சுழலுகையில், தங்கள் கோபம் பிராணபொய்மானது; நான் மனமறிய ஒருகுற்றமும் செய்யாததால், நான் என் பயப்படவேண்டுமென்பது தெரியவில்லை; ஆயினும் என் மனத்தில் பயமுன்டாயிருப்பதை உணருகிறேன்.

ஒதெல்:—உன் பாவங்களை நினைந்துகொள்.

டேஸ்டி:—தங்கள் மேலெனக்குள்ள ஆசைகளே அலவு.

ஒதெல்:—ஆம், அவைகளுக்காகத்தான் நீ சாகிருய்.

டேஸ்டி:—காதல் கொண்டதற்காகக் கொலைசெய்வது சுபாவவிரோதமே.—ஜயோ! தங்கள் கீழுத்தடையேன் அவ்வாறு அதுக்குகிறீர்கள்? ஏதோ ஒரு கொடிய வெறி, தங்கள் சரீரத்தையே நடுக்குகின்றதே: இவையெல்லாம் தூங்கியித்தங்களே; ஆனால் எனக்கு விரோதமாக ஒன்றுமில்லையென்று, நான் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒதெல்:—பேசாதே; சும்மாவிரு!

டேஸ்டி:—ஆகட்டும்; விசேஷமென்ன?

நம்மவருக்குள், அந்தியகாலத்திற் பிராயச்சித்தனு செய்துகொள்வது போல, சிறிஸ்தவருக்குள், அந்தியகாலத்தில் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு, குருமுகமாகப் பாவலிமோசனம் பெறுவது வழக்கம்; அவ்வாறு ஒப்புக்கொண்டு, தேவனது திருமன்னிப்பைப் பெருவிடின், ஆத்மாவும் அழிவற்று, நரகத்திற் புகுமென்ற கொள்கையைப்பற்றிக் கூறியகூற்றிது.

ஒதேல் :—நான் அவ்வளவு பிரியமாய் வைத்திருந்து உனக்குக் கொடுத்த அந்தக் கைக்குட்டையை, சீ காவியோவுக்குக் கொடுத்தாயே.

டேஸ்டி :—என் ஓவன்மேலும் ஆத்மாமேலும் சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேன், நான் கொடுக்கவேயில்லை; அந்த மனுஷனை அழைப்பித் துக்கேளுங்கள்.

ஒடி, ஸி :—பிரியசகீ! பத்திரம், பத்திரம், பொய்ச்சத்தியத்துக்குள் வாகாடே; ஸி உன் மரணக்கிடையில் கிடக்கின்றாய்.

டேஸ்டி :—ஆனால் இப்பொழுதே சாகப்போகிறதில்லையே.

ஒதேல் :—ஆம், தகூணமே: ஆகையால், உன் பாவத்தைப் பூரணமாக ஒப்புக்கொள்; ஏனெனின், ஒவ்வொரு சங்கதியையும் ஸி ஒவ்வொரு பிரமாணஞ்செய்து மறுத்தாலும், என் மனத்திற் குடிகொண்டு கொந்தளிக்கும் பலத்தசமுச்சயம், மாறவும்செய்யாது, அடங்கவும் செய்யாது. உன்னைக் கொல்லப்போகிறேன்.

டேஸ்டி :—ஆனால் கடவுள் என்மேற் கருணைவைப்பாராக.

ஒதேல் :—நானும் அப்படியே பிரார்த்திக்கிறேன்.

டேஸ்டி :—ஆனால் தங்களுக்கும் இரக்கமிருக்கிறதா! —நாலென்று பொழுதும் தங்களுக்குத் தீங்கிழைமுத்ததில்லையே: தெய்வ சம்மதமாகப் பொதுவாய் ஒருவர் மேற்கொள்ளத்தக்க பகுத்தைத் தவிரக், காவியோவை ஒருபொழுதும் இச்சித்ததில்லையே; எப்பொழுதும் ஒரு அடையாளமும் அவருக்கு நான் கொடுத்ததில்லையே.

ஒதேல் :—கடவுளானை, என் கைக்குட்டையை அவன் கையில் நானே பார்த்தேன்: ஏ கள்ளச் சத்தியஞ்செய்யும் ஸ்திரீயே! ஸி என் மனத்தைக் கல்லாக்குகிறூய்: உன்னை நியாயத்துக்குப் பலியூட்டிவதாக எண்ணியிருந்தேன்: ஆனாலிப்பொழுதோ, என் கோபத்தைக் கிளப்பி, அவ்வாவேசத்தில் உன்னைக் கொல்லும்படியாசவும், ஆதவின் என் செயல் கொலையாக்கும்படிக்கும், ஸி செய்கிறூய்: நான்தான் கைக்குட்டையைக் கண்டேனே.

டேஸ்டி :—ஆனால் அவர் அதை எங்காவது கண்டெடுத்திருக்கவேண்டும்; நான் அதை அவருக்குக் கொடுக்கவேயில்லை:—இங்கு அவரை வரவழையுங்கள்; அவர் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளட்டும்.

ஒதெல் :— அவன் ஒப்புக்கொண்டாயிற்று.

டேஸ்டி :— நாதரே, என்ன?

ஒதெல் :— அவன் உன்னேல் பலன்டைந்ததாக.

டேஸ்டி :— எப்படி? கிரமம் தப்பியா?

ஒதெல் :— ஆம்.

டேஸ்டி :— அவர் அப்படிச்சொல்லமாட்டார்.

ஒதெல் :— ஆம், அவன் வாய் அடைபட்டுப்போயிற்று; நாண்யமான இயாசோ அதற்குத்தக்க ஏற்பாடுசெய்துவிட்டான்.

டேஸ்டி :— ஐயோ! என் மனம் அஞ்சகிறது, அவர் இறந்துபோனாரா, என்ன?

ஒதெல் :— அவன் உரோமங்களைவிட்டு அத்தனை உயிர்நிலைகளாயிருந்தாலும், பழிவாங்கவெழும் என் பெரும்பசிக்குப்போதா.

டேஸ்டி :— அந்தோ! அவரும் மோசவிலைக்குள்ளானார், நானும் கெட்டேன்!

ஒதெல் :— சீ, பட்டி! என் முகத்துமுன்பே அவனுக்கு அழுகிறூயா?

டேஸ்டி :— நாதரே! என்னை ஜயரைவிட்டேனும் துரத்திலிடுக்கள்; கொல்லமட்டும் வேண்டாம்!

ஒதெல் :— கிட கீழே, பட்டி!

டேஸ்டி :— நாளைக் கொல்லுங்கள்; இன்றிரவுமட்டும் நான் உயிரோடிருக்கட்டும்!

ஒதெல் :— இல்லை, நீ திருக்கினுல்,—

டேஸ்டி :— ஒரு அரைமணி நேரம்மட்டும்!

ஒதெல் :— தொடங்கியபின் நிறுத்துவதில்லை.

டேஸ்டி :— ஒரே ஒரு தேவப்ரார்த்தனைமட்டுஞ் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்!

ஒதெல் :— இனிமேல் முடியாது.

[அவள் மூச்சை இறுக்குகிறான்.]

எமிலியா :— [உட்புறமாக] ப்ரபோ! ப்ரபோ! என்ன, ஒ, ப்ரபோ!

ஒதேல் :—இதென்ன சப்தம் ?—இன்னும் உயிரிருக்கிறதா? இன் னும் உயிர் முற்றிலும் போகவில்லைபா? குருரமாயுள்ள எனக்கும், இன்னும் இரக்கமிருக்கிறது ; நீ குற்றயிழோடு துடித்துக்கொண்டிருக்கச் சகியேன் :—இப்படி, இப்படி.

எமிலி :—[உட்புறமாக] என்ன, ஓ! ப்ரபோ! ப்ரபோ!

ஒதேல் :—யாரங்கே?

எமிலி :—[உட்புறமாக] ஓ, நற்குண ப்ரபோ! தங்களுடன் ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டும்.

ஒதேல் :—ஆம்; அது எமிலியாதான் :—இதோ வருகிறேன்.—இவள் பிராணன் போய்விட்டது.—காவியோவின் மரணத்தைப்பற்றி அவள் பேச வந்திருக்கலாம் ; கூப்பாடு பெரிதாயிருந்தது.—ஹா! இனி அசைவு கிடையாதே? கல்லறையைப்போல் அசைவற்றுவிட்டது.—அவள் உள்ளேவரலாமா? அது நல்லதா?—திரும்பவும் இவள் அசைகிறான்றென்னுகிறேன் :— இல்லை. — எப்படிச் செய்வது உசிதம்? அவள் உள்ளேவந்தால் அவசியம் என் மனைவியுடன் பேச வாள் : என் மனைவி! என் மனைவி! மனைவியேது?—எனக்குத்தான் மனைவியில்லையே! ஐயோ! சகிக்கமுடியவில்லையே! ஐயோ! கஷ்டகாலமே! இப்பொழுது சூரிய சந்திரனின் பூரண கிரகணம்போல் இருண்டு தோன்றுகின்றது ; இந்த வேற்றுமையாற் பயமுற்ற பூமண்டலமே கண்ணயர்வதுபோல் தோன்றுகின்றது.

எமிலி :—[உட்புறமாக] ப்ரபோ! தங்களுடன் பேச இடந்தரும் படி வேண்டுகிறேன்.

ஒதேல் :—நான் உன்னை மறந்துவிட்டேன் : ஓ! எமிலியா, உள்ளே வா :—மெள்ள,—தக்ஞமே,—படுக்கைத்திரையை இழுத்து மூடுகிறேன்.—நீ எங்கேயிருக்கிறோய்?

[கதவைத் திறக்கிறுன்.]

சீக்கிரம் உயிர்சீக்கிக் கஷ்டம் நிவர்த்திபாகுமாறு, ஒரு கட்டாரியால் இருமுறை டெஸ்டிமோனுவைக் குத்துகிறதாகக்கொள்ளவும்.

[எமிவியா பிரவேசித்தல்.]

இப்பொழுது என்ன சந்தியாக வந்தாய்?

எமிலி :—ஓ! நற்குண ப்ரபோ! அதோ கெட்ட கொலை நடஞ்சி குக்கிறது.

ஒதேல் :—என்ன, இப்பொழுதா?

எமிலி :—இப்பொழுதே ப்ரபோ.

ஒதேல் :—இது சந்திரனது ஒழுக்கப் பிசகே : எப்பொழுதினும் பூமிக்கு அதிசமீபமாக அவன் வந்து, மனிதர்களைப் பைத்தியங்கொள் ளச் செய்கிறோன்.*

எமிலி —ப்ரபோ! ராடரிகோ என்ற ஒரு வெங்கிய வாலிபரைக் காவியோ கொன்றுவிட்டார்.

ஒதேல் :—ராடரிகோ கொலையுண்டானு! காவியோவும் கொலை யுண்டானு!

எமிலி :—இல்லை, காவியோ சாகவில்லை.

ஒதேல் :—காவியோ சாகவில்லையா! ஆனால் கொலை இசைவு பிறழ்ந்துவிட்டது; பழிவாங்கும் இனிப்பும் கசப்பாய்விட்டது.

டேஸ்டி :—அந்தோ! அநியாயமாய், அநியாயமாய்க் கொலையுண் டேனே!

எமிலி :—ஜயோ! அதென்ன சப்தம்?

ஒதேல் :—அதா! எது?

எமிலி :—ஜயோ, பரிதாபமே!—அது என் துரைச்சி சத்தமன் ரே.—ஜயோ ஒருவருமில்லையா! ஓ! உதவியொருவருமில்லையா! அம் மா! மறுபடியும் பேசுங்கள்! இனிய டெஸ்டி மோனு! என் இனிய எஜமானியே! பேசுங்கள்.

டேஸ்டி :—ஒரு குற்றமுமேயன்றி நான் சாகிறேன்!

தானும் கொலைசெய்திருப்பதால், எல்லாருக்குமே பைத்தியம் பிடித் திருப்பதாகக் கூறுகிறோன். சந்திரக்ரகண தோஷத்தால் பைத்தியமுண்டாகிற தென்று, மேனுட்டாருள் ஒரு சாதாரண அபிப்பிராயம்; ஆங்கிலத்தில், பைத்தியத்துக்கு ‘சந்திரபாகத’ என்ற பெயருண்டு

எமிலி :—ஜேயோ ! யாரிப்படிச் செய்தது ?

டேஸ்டி :—ஒருவருமில்லை ; நானேதான் ; விடைகொள்கிறேன் : என் பக்ஷமுள்ள நாதருக்கு என்னை ஞாபகமூட்டு : ஓ ! நான் போகி ரேன். [மரணமடைகிறன்.]

ஒதேல் :—என்ன, அவளைப்படிக் கொலையடைந்தான் ?

எமிலி :—ஜேயோ ! யாருக்குத் தெரியும் ?

ஒதேல் :—அதைச் செய்தது நான்ல்லவென்று அவளே சொன்னதை, நீ கேட்டாயே.

எமிலி :—அவள் அப்படித்தான் சொன்னார் : நான் உண்மையையே கூறல்வேண்டும்.

ஒதேல் :—பொய் கூறி, அவள் எரிகின்ற நரகத்தையடைந்திருக்கிறார் : நான்தான் அவளைக் கொன்றவன்.

எமிலி :—அம்மட்டுக்கும் அவள் முன்னிலும் சிறந்த உத்தமியே ; நீ முன்னிலும் கொடிய பைசாகமே !

ஒதேல் :—அவள் கெட்டவழியிற் பிரவேசித்தாள்.

எமிலி :—நீயலளைப் பொய்ப்பழிசாட்டுகிறும்.

ஒதேல் :—அவள் மனம் நீரைப்போல் மாறும் தன்மையதாயிருந்தது.

எமிலி :—அவள் பொய்யளன்று, நெருப்பைப்போன்ற உன் மூர்க்கத்தினுலேயே நீ சொல்கிறும் : ஓ ! தேவர்களைப்போன்ற சத்திய ஆத்மாவே அவள்.

ஒதேல் :—காவியோ அவள் காதலைப் பெற்றிருந்தான் ; பொய் யோவென்று உன் புருஷனைக்கேள். நியாயமான காரணங்களின்றி கானிதைச் செய்திருக்கின் எந்தக் கொடிய நரக்குழியுமே எனக்குப் போதாது. உன் புருஷனுக்குச் சகல விவரமும் தெரியும்.

எமிலி :—என் புருஷரா !

ஒதேல் :—உன் புருஷன்.

எமிலி :—அவள் பதிவிரதாபங்களுக்கெய்தாளன்று சொன்னார் ?

ஒதேல் :—ஆம், காவியோவுடன் ; இல்லாவிடின், அவன் உண்மையாயிருந்திருந்தால், மாசவலவெற்ற ஒரேவைரோயித்தால், கடவுள்

இதைப்போன்ற ஒரு பேருலகைச் செய்துதாரினும், அவளை நான் அதற்குப் பதிலாகக் கொடுத்திருக்கமாட்டேன்.

எமிலி :—என் புருஷரா?

ஒதேல் :—ஆம், அவன்தான் முதலில் எனக்குச் சொன்னான் : அவன் யோக்கியமானவன் : அசங்கியமான செய்கைகளில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் தூர்நாற்றச் சேறுகளையெல்லாம் முற்றிலும் வெறுக்கிறவன்.

எமிலி :—என் புருஷரா!

ஒதேல் :—என்னடி இப்படித் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறோய்? உன் புருஷன் என்றுதான் சொல்லுகிறேனே.

எமிலி : ஐயோ! என் துரைச்சியே! மெய்க்காதலை வஞ்சலை மோசஞ்செய்துவிட்டதே!—என் புருஷர் அவள் கற்பிழந்ததாகச் சொன்னாரா!

ஒதேல் :—அவன்தான் அட : உன் புருஷன் என்றுதான் சொல்லுகிறேனே : வார்த்தை அந்தமாகிறதா? என் சிணேகிதன், உன் புருஷன், யோக்கியன், நல்ல யோக்கியனை இயாகோ.

எமிலி :—அவர் அப்படிச்சொன்னால், அவர் பாழான ஆத்மா, தினம் அரைக்குன்றிமணி எடையாக, நரகத்திற் கிடந்து, அழுகட்டமே! அவர் மனப்பூர்வமாய்ப் பொய்சொல்லுகிறார் : மகா அசங்கியமான தன் கொண்டவன்மேல், அவள் அதிமோகமான ஆசையாயிருந்தானே.

ஒதேல் :—ஹா!

எமிலி :—உன்னாலான தீங்கைச்செய் : நீ செய்திருக்கும் இக் கொலை சுவர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு இசையுமோ, அவ்வளவே நீயும் அவளுக்கிசைந்தவன்.

ஒதேல் :—பேசாதே, சாவதானம்!

எமிலி :—நீ செய்யக்கூடிய தீங்கைத் தாங்கிச்சகித்துக்கொள்ள எனக்கிருக்கும் அற்பசக்தியில், ஒரு பாதிகூட, அவ்வாறு தீங்கியற்ற உனக்கிப்பொழுதில்லை. ஒ மூடமே! ஒன்றுமே தெரியாத ஜடமே! நீ செய்திருக்கும் செய்கை—உன் வாளுக்கு நான் அஞ்சவில்லை.—இருபது ஓவியர்களையிழுக்கவேண்டி நேர்ந்தாலும், உன்னை நான் வெளிப்ப

இத்துவேன்.—சுவேசு! கேள்விமுறையில்லையா! மோரியன் என் எஜுமானியைக் கொன்றுவிட்டான்! கொலையோ கொலை!

[மண்டானேவும், க்ரேவியானேவும், இயாகோவும் பிரவேசித்தல்.]

மண்டா :—என்ன விசேஷம்? என்ன சங்கதி, சேனுபதி.

எமிலி :—ஓ, நீர் வக்தீரா, இயாகோ? மனிதர்கள் தாங்கள் செய்யும் கொலைகளை உம் தலையில் சுமத்தும்படி, எல்ல காரியஞ் செய்தீர்.

கிரேவி :—சங்கதியென்ன?

எமிலி :—நீர் ஒரு மனுஷனானால், இந்தப் பாதகன் சொல்லுவது பொய்யென்று ருஜாப்படுத்தும்: அவன் மனைவி கற்பிழந்தவளென்று நீரவனுக்குச் சொன்னதாக, அவன் சொல்கிறான்: நீர் சொல்லவில்லை யென்று எனக்குத் தெரியும்; நீரவித அயோக்கியரல்ல: வாயைத் திறந்து பேசும், என் மனம் அடங்காது பொங்குகின்றது.

இயா :—நான் நம்பியதை அவருக்குச் சொன்னேன்; அவரும் அதன் உண்மையையும் பொருத்தத்தையும் நேரிற்கண்டார்.

எமிலி :—ஆனால் அவள் கற்புத்தவறினுளென்று எப்பொழுதாயினும் நீர் சொன்னதுண்டா?

இயா :—சொன்னேன்.

எமிலி :—நீரொரு பொய் கூறினீர்; ஒரு வெறுக்கத்தக்க பாழான பொய்; என் ஆத்ம சாக்ஷியாக, அது பொய்யே; ஒரு கெட்ட பொய்;-அவள் காவியோவுடன் ஒழுக்கந்தவறி நடந்தாளா!—காவியோவோ ரெட்டின்று நீர் சொன்னதுண்டா?

இயா :—காவியோவோதான், அந. போதும், உன் நாவை அடக்கு.

எமிலி :—நான் என் நாவை அடக்கமாட்டேன்; நான் பேசவே வேண்டும்; என் எஜுமானி, இதோ, அவள் படுக்கையில் கொலையுண்டு கிடக்கிறோன்.

எல்லோரும் :—ஜயோ! தெய்வங்கள் தடுக்கட்டும்!

எமிலி :—நீர் சொன்னவைகளே இந்தக் கொலையைத் துண்டிய ருக்கின்றன.

ஒதெல்:—இல்லை, தினைக்கவேண்டாம், கனவான்களே: அது உண்மைதான்.

க்ரேடி:—அது கொடிய உண்மையே.

மண்டா:—ஜீயோ, அதி கொடும்பாவமே!

எமிலி:—வஞ்சனை, வஞ்சனை, வஞ்சனை!—இப்பொழுதுதான் எனக்குத் தெரிகிறது; ஜீயோ! கொடுக்குரோகம்! அப்பொழுதே நான் அப்படியிருக்கலாமென்று* நினைத்தேன்:—துக்கத்தால் நான் பிராண்னை விட்டுவிடுகிறேன்:—ஜீயோ, மோசம்போனதே! மோசம் போனதே!

இயா:—என்ன? உனக்குப் பைத்திய்மா? போ, உடனே வீட்டுக்கு.

எமிலி:—நற்குண கனவான்களே! நான் பேச விட்டதொடுக் கள்: நான் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டியது 'கிரமமே'; ஆனால் இப்பொழுதல்ல.—இயாகோ, ஒருவேளை நான் வீட்டுக்குத் திரும்பவேமாட்டேன்.

ஒதெல்:—ஜீயோ! ஜீயோ! ஜீயோ!

[படுக்கைமேல் விழுகிறுன்.]

எமிலி:—ஆம், கீழேவிழுந்து கதறு; அதிமனோரம்மியமான மஹாசீவியாகிய உத்தம பிராணியைக் கொன்றுவிட்டாயே.

ஒதெல்:—[எழுந்து] ஓ, அவள் கெட்டவளே!—அம்மான்! நான் தங்களைக் கவனிக்கவில்லை: சற்று முன்பு இக்கைகளால் கொலையுண்ட தங்கள் மருமகள், அதோ கிடக்கிறார்கள்: இச்செய்கை பயங்கரமாகவும் கொடியதாகவும் தோன்றுவது எனக்குத் தெரியும்.

க்ரேடி:—ஜீயோ டெஸ்டிமோனு! உன் தந்தை இறந்ததற்குச் சந்தோஷமே படுகிறேன்: உன் விவாகமே அவர் மரணத்துக்கு ஏது வாசி, மனத்துயரமே அவர் பழைய விதியோலையைக் கிழித்துவிட்டது; அவரிப்பொழுது ஜீவங்தராயிருப்பின், இந்தக் காட்சி அவருக்குக் கடுங்கோபத்தை யுண்டாக்கித், தெய்வத்தையே பழித்து வெறுத்துத் தள்ளி நரகத்தில் விழும்படி செய்திருக்கும்.

யாராவது மோரியனிடம்போய்க் கோள்கூறியிருப்பார்களென்று தான் முன்பு அதுமானப்பட்டதைக்குறித்து.

ஒதேல் :—இது பரிதாபமே; ஆயினும், அவள் காவியோவுடன் மாணக்கேடான செய்கையை ஆயிரங்தரம் * செய்தது இயாகோவுக்குத் தெரியும்; காவியோ அதை ஒப்புக்கொண்டான் : நான் முதலில் அவனுக்களித்த காதல் முத்திரையை, அவன் மதனலீலைகளுக்குப் பிரதியாக அவள் அவனுக்குக் கொடுத்தாள்; அதை நான் அவன் கையில் பார்த்தேன் : அது ஒரு கைக்குட்டை; ஒரு பண்ணைஞாளை அடையாள வஸ்து : என் தங்கை என் தாய்க்குக் கொடுத்தது.

எமிலி :—ஓ, தெய்வமே! ஐயோ! தெய்வங்களே!

இயா :—நிறுத்து, சும்மாவிரு.

எமிலி :—அது வெளியாகிவிடும், வெளியாகிவிடும் :—நான் சும்மாவிருக்கிறதா, ஐயா? மாட்டேன்; காற்றைப்போல் தட்டுத்தடையின் நிப் பேசுவேன் : தேவர்களும், மனிதர்களும், பிசாசுகளும், எல்லோரும், எல்லோரும், அவர்கள் எல்லோருமே நான் செய்வது மாணக்கேடென்று கூவினும், நான் பேசுவே செய்வேன்.

இயா :—புத்தியைக் கைவிட்டுவிடாதே; வீட்டுக்குப்போ.

எமிலி :—நான் மாட்டேன்.

[இயாகோ எழிலியாவைக் குத்தப்போகிறான்.]

க்ரேடி :—சீ! ஒரு பெண்பிள்ளைமேல் வாளையுருவுகிறதா?

எமிலி :—ஏ! அசட்டுமோரிய! சீ சொல்லுகிற அந்தக் கைக்குட்டையை நான் தற்செயலாய்க் கண்டெடுத்து, என் புருஷன் கையில் கொடுத்தேன்; ஏனெனின், அவ்வளவு அற்பட்பொருளுக்குத் தகாத ஆவலுடனும் கவலையுடனும், அதைத் திருடிக்கொடுக்கும்படி அவன் என்னை தழிக்கடி கெஞ்சிக்கேட்டான்.

இயா :—திருட்டு நீலி!

எமிலி :—அவள் அதைக் காவியோவுக்குக் கொடுக்கிறதா! ஐயோ! இல்லை! நான் அதைக் கண்டிடுத்து, நான்தான் என் புருஷ னுக்குக் கொடுத்தேன்.

* கெடுங்காலக்குறி.

† முதலில் டெஸ்டிமோனிவிடம் தன் தாய்க்கு எகிப்து தேயத்து மங்கிரவாதி ஒருத்தி கொடுத்ததை மொரியன் கூறியதோடு இது பொருந்த வில்லை (121-ம் பக்கத்தைப்பார்க்க). சிறு பொய்யும் பெருங்கேட்டை வினை விப்பதாக இக்கவியோதும் நீதிமுறைமை வியக்கத்தக்கேதே.

இயா:—அழுகற்கும்பியே! நீ பொய்சொல்லுகிறூய்.

எமிலி:—கடவுள் சத்தியமாக, நான் பொய்சொல்லவில்லை, நான் பொய்சொல்லவில்லை, கனவான்களே.—ஏ கொலைகார மூடுமே! உன் போன்ற ஒரு மௌட்டியனுக்கு அப்பேர்க்கொத்த நற்குண மனைவு வரே!

[இயாகோ எமிலியாவைக் குத்துகிறார்.]

ஓதேல்:—இடிகளாய் முழங்குவதைத் தவிர, வான்த்தில் (இவன் தலையில் விழ) வேறு கற்களில்லையா? அடா, கைதேர்ந்த பாதகா!

[இயாகோவின் மேற் பாய்கிறார்; மண்டானே வாளைப் பிப்ரேங்கிக் கோள்கிறார்; இயாகோ (எமிலியாவைக் குத்திவிட்டு) வெளியே ஓடிவிடுகிறார்.]

க்ரேஷி:—அந்தப் பெண்பிள்ளை கிழே விழுகிறார்; அவன் தன் மனைவியைக் கொன்றேவிட்டான்.

எமிலி:—ஆம், ஆம்;—ஓ, என்னை என் எஜ்மானி பக்கத்தில் டத்துங்கள்.

க்ரேஷி:—தன் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு, அவன் ஒடிப் போய்விட்டான்.

மண்டா:—அதிபாதகன் அவன். இதோ மோரியரிடம் இருந்து நான் பறித்த இந்த ஆயுதத்தை நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்; வாருங்கள்; வெளியிலிருந்து வாயிலைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்; அவரை வெளியேவிடக்கூடாது; அப்படி விடுவதினும் கொன்றுவிடலாம். பாழான அடிமைப்பயலாகிய அந்தப் பாதகை நான் பின்பற்றுகிறேன்.

[மண்டானேவும் க்ரேஷியானேவும் வெளிப்போதல்.]

ஓதேல்:—என் பராக்கிரமமும் போய்விட்டது; எந்த அற்ப ஒல்லியும் என் வாளைப் பிடுங்கலாயிற்று:—ஆனால் யோக்கியதை ஒழிந்தபின்பு ஆண்மைமட்டும் ஏன் இருக்கவேண்டும்? எல்லாமே போகட்டும்.

எமிலி:—என் துரைச்சி! உன் பாட்டு எதைக்குறித்தது? என்ன, நான் சொல்வது உனக்குக் கேட்கிறதோ? நான் ஹம்ஸ பக்கியைப் போல் பாடிக்கொண்டே சாவேன்:—வில்லுவமே, வில்லுவமே, வில்லு

வமே,—மோரிய! அவள் பதிவிரகையே: ஏ, கொடிய மோரிய! அவள் உன்மேற் காதலாயிருந்தாள்: நான் சொல்வது உண்மையானால் என் ஆத்மா மோக்ஷமடையட்டும்; அப்படியே நானென்னுகிறபடி உன் மையைக் கூறிவிட்டு, நான் சாகிறேன்,—நான் சாகிறேன். [மரண மடைக்கிறன்.]

ஒதேல்:—இந்த அறையில் வேலெருரு ஆயுதமிருக்கிறது; அது ஸ்பானியதேசத்துக் கத்தி; (பழுக்கக்காய்ச்சிப்) பனியோடையில் தோ ப்த்துப் பதஞ்செய்யப்பட்டது:—ஓ, அது இதோவிருக்கிறது.—அம் மான்! நான் வெளியேவரவேண்டும்.

க்ரேஷி:—[உட்புறமாக] அப்படி எத்தனஞ்செய்தால் பெரும் ஆபத்துண்டாகும்: உம்மிடத்திலோ ஆயுதமில்லை; ஆகவே பட்டதை நுபவிக்கவேண்டியதுதான்.

ஒதேல்:—ஆனால் உள்ளேவந்து என்னுடன் பேசுங்கள்; இல் லாவிடன், நிராயுதனேயாயினும், உங்களைத் தாக்குவேன்.

[க்ரேஷியானே திரும்பிப் பிரவேசித்தல்.]

க்ரேஷி:—சங்கதி என்ன?

ஒதேல்:—இதோ என் கையிலிருக்கும் ஆயுதத்தைப் பாருங்கள்; இதினும் சிறந்தது ஒரு யுத்தவீரனிடத்திலும் இருந்ததேயில்லை: இந்தச் சிறு புயத்தையும் இந்த நல்ல கத்தியையுமே துணையாகக்கொண்டு, தாங்கள் மறிப்பதினும் இருபதுமடங்கு பலமான தடைகளையுங் கடந்து செல்லக்கூடிய நாளும் இருந்தது:—ஆனால், எல்லாம் வீண்பெருமையே! விதியை வெல்லவல்லவர் யார்? இப்பொழுது அப்படியில்லை.—நான் ஆயுதபாணியாயிருப்பினும் நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; இங்கேயே என் பிரயாண அந்தம்; இங்கேயே என் வாழ்க்கையிலக்கும்; என் வாழ்காளாகிய மரக்கலம் இதற்குமேலோடாது. பயந்து பின்னிடுகிறீர்களா? அது வீண்பயமே; ஒரு சிறு துருட்பை ஒதெல் லோவின்மேல் வீசினும், அவன் பின்வாங்குபவனே:—ஒதெல்லோ இனி எங்குச் செல்வது? இப்பொழுது, நீ எப்படித் தோன்றுகின்றும்? ஜோ, தூர் அதிஷ்டமுள்ள பெண்ணே! உன் உள்ளாடை நிறம்போலவே வெளிறிப்போயினேயே! நம் செய்கைகளுக்கு உத்தரவாதஞ்சொல்லக், கடவுள் சந்திதியில் நாம் சந்திக்கும் தருணத்தில்,

இப்பொழுதுள்ள உன் பார்வை, என் ஆக்மாக்வச் சுவர்க்கத்தினின் ரும் தள்ளாநிற்கப், பயசாசங்கள் அதைப் பிடித்துக்கொள்ளும். குளிர்ந்துவிட்டனயே! என் கண்ணுட்டி! உன் கற்றைப்போலுக் குளிர்ந்துவிட்டனயே! அந்தோ! நரகத்துக்கேதக்க பாதகப் புலையனே நான்! ஏ, பயசாசங்களே! தெய்வீகமான இந்தக் காட்சியை நான் காணுதவண்ணம், என்னைச் சாட்டையாலடியுங்கள்! என்னைக் காற்றிலே அங்குமிங்கும் பறத்துங்கள்! எரியும் காத்தகத்தில் வெதுப் புங்கள்; திரவாக்கினி நிறைந்த ஆழந்த சுசங்களில் என்னைக் குளிப் பாட்டுங்கள்! ஒடெல்டிமோனு! டெஸ்டிமோனு! இறந்தனயே! ஜயோ! ஜயோ! ஜயோ!

[லாடவிக்கோவும், மண்டானேவும், ஒரு நாற்காலியில் வைத்துத் தூக்கப்பட்டுக் காலியோவும், இபாகோவைக் கைதியாகக்கொண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும்,
பிரவேசித்தல்.]

லாடவி:—இந்த மஹா தூர்ப்பாக்கியனுண அவசரக்காரன் எங்கேயருக்கிறான்?

ஒடேல்:—அது ஒதெல்லோவாயிருந்தவன்:—நான் இதோ இருக்கிறேன்.

லாடவி:—அந்த விஷப்பாம்பெங்கே? அந்தப் பாதகை முன் ஞற் கொண்டுவாருங்கள்.

ஒடேல்:—நான் அவன் பாதங்களை நோக்குகிறேன்,*—ஆனால் அது கட்டுக்கதையே.—நீயோரு பிசாசானால் என்னுலுண்ணைக் கொல்ல முடியாது.

[இயாகோவைக் காயப்படுத்துகிறான்.]

லாடவி:—அவரிடமிருந்து கத்தியைப் பிடிங்குங்கள்.

இயா:—ஜயா, இரத்தம் பெருகுகிறது; ஆனால் மரணகாய மில்லை.

பயசாசத்தின் பாதங்கள், ஆடிமாடுகளின் குளம்புகளைப்போல், இரு விளவாயிருக்குமென்ற கொள்கையைக்குறித்து.

ஒதேல் :—எனக்கதில்மனவருத்தமில்லை ; நீஉயிரோடிருப்பதே என் விருப்பம் ; எனெனில், என் அபிப்பிராயப்படி, இறப்பது ஆங்கதமே.

லாடவி :—ஒரு காலத்தில் எவ்வளவோ உத்தமசீலனுமிருந்து இப்பொழுது ஒரு பாழான பாவியின் மோசவலையில் சிக்கியுள்ள, ஏ, ஒதெல்லோ ! உன்னிடம் என் சொல்வது ?

ஒதேல் :—ஏன், யாதேனும் சொல்லலாம் : வேண்டுமாயின் ஒரு மானமுள்ள சொலைகாரனென்று கூறலாம் ; எனெனின், நான் செய்த தெல்லாம் மானத்தின்பொருட்டேயன்றிப் பக்கமையினாலன்று.

லாடவி :—இந்தச் சண்டாளன் தன் சர்ப்பனையில் ஒரு பகுதி யை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறுன் : நீரும் அவலுமாகக் காவியோனவக் கொல்ல உத்தேசித்தீர்களா ?

ஒதேல் :—ஆம்.

காஸி :—பிரிய சேஞ்செதி ! இதையேற்க நான் ஒன்றுஞ் செய்த நில்லையே.

ஒதேல் :—நீ சொல்வதை நான் கம்பவே செய்கிறேன், உன் மன் னிப்பையும் வேண்டுகிறேன்.—ஏன் ஆத்மாவையும் சரீரத்தையும் ஒருங்கு, ஏன், இவ்வாறு மோசவலைக்குள்ளாக்கினுனென்று, அந்த மனுஷப் பிசாசைக் கேளுங்கள்.

இயா :—என்னையொன்றும் கேட்கவேண்டாம் ; உங்களுக்குத் தெரிந்தமட்டுமே நீங்கள் தெரியக்கூடியதும் : இதுமுதல் ராண் வாய் திறந்து பேசேன்.

லாடவி :—என்ன ! கடவுளைப் பிரார்த்திக்கக்கூடவா ?

கிரேஷி :—சித்திரவதைசெய்தால் உன் வாய் திறந்துவிடும்.

ஒதேல் :—சரிதான் ; நீ செய்வதே உத்தமம்.

லாடவி :—ஐயா ! நடந்தசங்கதிகள் உமக்குத் தெரியாதென்றெண் ணுகிறேன் : சொல்லுகிறேன் கேளும். கொலையுண்ட ராடரிகோவின் அங்கிப்பையிலகப்பட்ட ஒரு கடிதம் இதோ இருக்கிறது ; இதோ மந் ரெண்றிருக்கிறது : இவற்றில் ஒன்று, காஸி யோவை ராடரிகோ கொலைசெய்யவேண்டியதைப்பற்றியது.

ஒதேல் :—அடா, பாதகா !

காஸி :—மஹா மெள்டியமான கொடும்பாதகனே !

லாடவி :—அன்றியும், இதோ வெகு மனஸ்தாபத்தோடு ஏழுதப் பட்ட மற்றொரு கடிதமிருக்கிறது ; இதுவும் அவன் அங்கிப்பையி வேயே இருங்தெடுக்கப்பட்டது ; இதை, ராடரிகோ, இந்தப் பாழான பாவிப் பயலுக்கு அனுப்ப உத்தேசித்திருந்ததாகச் சோற்றுகிறது ; இதனிடையில், இயாகோ நேரிற்சென்று, அவன் மனத்தைத் திருப்திசெய்துவிட்டான்போலும்.

ஒதேல் :—ஓ ! இந்த நாசகாரப்பாவி ! காவியோ, என் மனைவி கைக்குட்டை உனக்கெப்படிக் கிடைத்தது ?

காஸி :—ஆது என் அறையிற் கிடந்தது : தன் மனக்கோளை நிறைவேற்றற்கேற்ற ஒரு குறிப்பான காரியத்தின்பொருட்டுத், தான் அதையங்கே போட்டுவைத்ததாக, அவனேயிப்பொழுது ஒப்புக்கொண்டான்.

ஒதேல் :—ஓ ! (நான்) மடையனே ! மடையனே ! மடையனே !

காஸி :—அதுவுமன்றி, ராடரிகோ நிருபத்தில், காவற்சுடத் தில் என்னை வரம்புகடந்து நடந்து கலகஞ்செய்யும்படி தன்னைத் தூண் டியதற்காக, இயாகோவை அவன் குற்றங்கூறுவதும் கண்டிருக்கிறது ; அதனால்தான் என்னை வேலையினின்றும் நீக்க நேர்ந்தது : வெகுநேரம் செத்தாற்போற்கிடந்து, இப்பொழுது சற்று முன்னரே, இயாகோவே தன்னைக் காயப்படுத்தினதாகவும், இயாகோவே தன்னைத் தூண்டின தாகவும் அவன் சொன்னான்.

லாடவி :—நீர் இந்த அறையை நீங்கி எம்முடன் போகல்வேண்டும் : உம்முடைய அதிகாரமும் சேஞ்சிபத்தியமும் ‘ரத்து’ செய்தாய் விட்டது ; காஸியோவே ஸைப்ரஸை ஆளுவார். இந்தப் புலையனுக்கோ,—சீக்கிரம் உயர் போய்விடாது, நெடுங்காலம் கடுமையாய் வாட்டவெல்ல தந்திரமான சித்திரவதை ஏதேனும் புத்தி சாதுரியத்தால் செய்யக்குமொயின், அதுவே அவனுக்குரிமை. உம்முடைய குற்றத் தின் தன்மையை வெங்கிஸ் துரைத்தனத்தாருக்குத் தெரிவிக்கும்வரை யும் நீர் கடுங்காவலில் இருக்கவேண்டும். வாருங்கள், அழைத்துவாருங்கள்.

ஒதேல்:—சற்றுப் பொறுங்கள்; நீங்கள் போகுமுன் இரண் டொரு வார்த்தை—துரைத்தனத்தாருக்கு நான் ஏதோ சிறிது சேவகம் செய்திருக்கிறேன். அது அவர்களுக்குத் தெரியும்;—அதைப்பற்றி அதிகமாய்ப் பேசவேண்டியதில்லை.—இந்த நிர்ப்பாக்கியமான சம்பவங்களை உங்கள் நிருபங்களில் விவரிக்குங்கால், நான் உள்ளபடியே என் ஜெப்பற்றிக் கூற, உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஒன்றையும் மழு க்கவேண்டாம், ஒன்றையும் கூத்திரத்துடன் வற்புறுத்தவுட்வேண்டாம்: அவ்வாறு கூறப்படுகின், நிதான அறிவோடின்றி, மட்டுக்குமிஞ்சிய காதல்கொண்டவனுகவும்; எனிதில் சமுச்சயப்படாதவனேயாயினும், பிறர் சூழ்சித்திரத்தால் (சமுச்சயங்கொண்டபோது) தீராமனக்குழப்ப முற்றவனுகவும்; தன் சாதியாரணைவரையும் விற்றலும் ஈடாகா விலை மதிப்புயர்க்க முத்தொன்று தன்கையிலிருந்ததை, ஒரு மதியீன மிலே ச்ச இந்தியனைப்போல,* தூர ஏறிது தொலைத்துவிட்டவனுகவும்; உருகியினரும் சுபாவும் இல்லாதவனேயாயினும், அராபிய விருக்கங்கள் மருந்துப் ‘பிசினை’ விரைந்துசொரிபவுடோல், துக்கத்தால் கெகிழ்ந்த கண்களால் கண்ணீர்சொரிபவனுகவுமே, என்னைப்பற்றி நீங்கள் பேச விலேண்டும். இவ்வாறே கூறுங்கள்; அன்றியும், இதையும் சொல்லுங்கள்,—அலப்பியில்† ஒருநாள், துவ்டனை தலைப்பாகைத் திருக்க வெளூருவன், வெங்கிளகரத்தாவெளூருவனை அடித்து, (வெங்கிள்) துரைத்தனத்தைப்பற்றி அவதனாருகப் பேசியபொழுது, நான், அந்தத் திருக்காயைக் கழுத்தைப்பிடித்து, இம்மாதிரியாகக் குத்தினேன்.

[தன்னையே குத்திக்கோள்கிறுன்.]

லாடவி:—அந்தோ! ரத்தத்தோடு முடிந்த முடிவே!

க்ரேடி:—பேசியதெல்லாம் பாழாய்ப்போயிற்றே.

ஒதேஸ்:—உன்னைக்கொல்லுமுன் முத்தமிட்டேன்:—இதைத்தவிர வேறுவழியில்லை, [டெஸ்டிமோனைவின் மேல்விழுங்கு] என்னையும் மாய்த்துக்கொண்டு, ஒரு முத்தத்தோடே மடிகிறேன். [மரணம்கைகிறேன்.]

ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா கண்டங்களின் பூர்வகுடிகளாகிய நாகரீகமற்ற காட்டுமனிதர்.

+ ஓர் ஊர்.

காலி :—அவர் கம்பீரகுணத்தை உத்தேசித்து, இவ்வாறு நேரு மென்றே அஞ்சினேன்; ஆனால் அவரிடம் ஆயுதமொன்றுமில்லையென்று

ஸ்டாவி :—[இயாகோவை நோக்கி] ஏ, மனவேதனையிலும், பசியிலும், கடவிலும், கொரேமான ஸ்பாற்ட* நாயே! இந்தப்படுக்கை மேலுள்ள பிராண்சுசேதமான சும்மையைப்பார்; இது உன் வேலையே: பார்ப்பவர் கண்களுக்கு விஷம்போன்ற கண்ணராவியே இது; இதை மூடிமறையுங்கள்.—க்ரேவியானே! நீர் வீட்டிலிருந்து, மோரியின் சொத்துக்களை யெல்லாம் கைக்கொள்ளும்; நீரே பாத்தியஸ்தர்.—பிரபுத்துவ அதிபதி!† எப்பொழுது, எவ்விடத்து, எவ்விதமாக இந்நரக பாதகளைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்பது, தங்கள் தீர்ப்புக்களுள் அடங்கி யது; நன்று நிறைவேற்றுங்கள்! நான் நேராகக் கப்பலேறிச் சென்று, துரைத்தனத்தாருக்கு இத்துயர்மலிந்த செய்தியைத் துக்கமிகுந்த மனத் தோடு தெரிவிக்கிறேன். ✓

| வேளிப்போதல்

‘ஸ்பாற்டா’ என்பது கிரீஸ்தேசத்தின் மாகாணங்களில் ஓன்று. அங்காட்டார், வீரத்திற்கும், மனவன்மைக்கும், மென்னமாகவே காரியஞ் சாதிக்கும் திறமைக்கும், இரக்கமின்மைக்கும் பெயர்போனவர்; அவர்களுக்குள்ள தூர்க்குணங்கள் அவனிடம் மிகுந்திருத்தல்பற்றி, இயாகோவை ‘ஸ்பாற்ட நாய்’ என்றுள்.

காலியோவை நோக்கி.

குறிப்பு ரை.

கோலெரிட்ஜா, மக்காலே முதலிய மேதாவியர் சிலர், தேசுக் ஸ்பியரையே கவீந்திரராகவும், அவரியற்றிய நாடகங்களுன் ‘ஒதெல் லோ’ வையே சிரேஷ்டமானதாகவும் மதித்துரைத்தமைக்டக்க, இது காறும் பல பாலைகளினும் இயற்றப்பட்டுள்ள மிகச் சிறந்த இலக்கி யங்களுள் இங்நாடகமொன்றென்பது நிச்சயமே. சொல்வன்மையிலும், உலக அனுபவஞான நுட்பத்திலும், இதினும் மேம்பட்டது இல தென்றே கூறலாம். இத்தகைச் சிறப்பினதேனும், இதன்கதை மிக்க மனவருத்தமானதாயும், இடையெல்லாத் துக்கரமானதாயுமிருத்தல், இதற் கொரு பெருங்குறைவே. பொதுவாய்த் துண்பியல் நாடகங்களில், சிறிதும் விடிவு வெளிச்சமின்றி இவ்வாறு ஒரேபாழாகச் தூயர்வாத்து மூடி அமிழ்த்துதல் நேராது. அன்றியும், விளையுங்துன்பம், முற்றிலும் அங்கீயமாகவும் தகாததாகவும் முற்றகண்தோற்றுது; நாடகபாத்திராது குணகுணங்களுக்கும் வினைகளுக்கும் ஏற்றபலனாகவே நாடகாந்தம் காணப்படும். ஸ்தீர் விஷயத்தில் தக்க ஆராய்ச்சியின்றிக் கொள்ளப்படும் அகுயையின் தீவிளைவையும், விவாகங்களில் இயற்கைப்பொருத்தமின்மையின் கேட்டையும் நிருபிக்கும் இங்நாடகத்திலோ, அவ்வாறின்று. உண்மையாகவே இதன் முடிவு நீதியைத்தழுவினதோ, அதனினின்றும் வழுவினதோ என்பதையும்; அதையறியுமாறு முக்கிய பாத்திரங்களின் குணவொழுகுக்கங்களையும், சிறிதுட்புகுஞ்து ஆராய்வோம்.

ஒதெல்லோ:—நாடகத் தலைவரங்கிய இவன், வெநிலில் உத்தியோகமாக வந்திருக்கும் ஒரு மோரிய கிறிஸ்தவன். இவனைப் பிறநாட்டானாகக் குறித்திருப்பது ஒரு கருத்துப்பற்றியே: ஒருவனது சபாவநடையை நன்கறியவேண்டின், சுற்றுமூள்ள பிறரினின்றும் யாதானும் ஒரு முக்கிய விஷயத்தில் அவன் வித்தியாசமாகவிருப்பது மிகச் செளகரியமே. இக்கலி, தம் நாடக பாத்திரருட் சிறந்தவரையெல்லாம், அரசு வம்சத்தினராகவேனும், தனித்து வளர்ந்தவராகவேனும், யாதானுமோர் விசேஷ உள்ளங்கழ்ச்சி வயப்பட்டவராகவேனும் சுட்டி, மற்றும் விசேஷ உள்ளங்கழ்ச்சி வயப்பட்டவராகவேனும் சுட்டி,

றவரினின்றும் பிரித்துவிடும் வழக்கம், இதன்பொருட்டே. ஜனகர மான வெளிஸ்கரத்தின் நடுவே, ஆபிரிக்க மோரியனுன் ஒதெல்லோ, பிறர் சகவாசமும் பழக்கமும் அதிகமின்றிப் பெரும்பாலும் தனித்தே வசிக்கிறன். அவன் ஜாதிக் குணமோ, உக்கிரமும், துணிவும், பொறு தியின்மையும் நிறைந்தது. உள்ள நிகழ்ச்சிகளோ, பலமானவை : கோ பமோ, தாபமோ, சந்தோஷமோ ஜனித்துவிடின், அவன் தன்வயபழி ந்து ஒழுகுபவனே. ஆயினும், இளம்பிராய்தொட்டு அதுபவித்த பல கஷ்ட நிஷ்டரேங்களின் பயனுன மன எச்சரிக்கையாலும், இடையரூத அப்பியாசத்தாலும், திடசித்தத்தையும் மனவமைதியையும் உபகுணங்களாகப் பெற்றவன். எவ்வளவு பழக்கப்பட்ட குரங்கும் சிலவுமயங்களில் தன்னியற்கைக்குணத்தை வெளியிட்டுவிடுதல்போல, எங்ஙன மாயினும் அவன் மனங்குழம்பியிடின், உடனே அவன் சபாவகுணங்கோன்றி ஆட்சிபெறுகின்றது. இளமை கழிந்தவனேயாயினும், டெஸ்டிமோனிவைக் காணும்வரை அவன் காதற்சூட்டை உணர்ந்ததில்லை. “இருப்புத்தளைகளாற் கட்டொன்று நினைவுகளை, ஒரு பெண்ணின் மெல்லிய ரோமம் எளிதிற் கட்டிவிடும்” என்று ஒரு ஆங்கில கவி கூறுதற்கேற்ப, முதற்கண் காதற் சூடுறைக்கவே, அவன் முற்றும் அதன் வயப்பட்டுத் தன்னியற்யழிக்குபோகிறான். “அவன், தன் ஞான, ஸ்காநத்தை மறுத்துத் தூறங்கு, தன் பாவவிமோசன பதவியைக் குறிக்கும் சின்னங்களையெல்லாம் ஒழித்துவிடவேண்டுமெனினும், அவன் ஆச்மா அவன் பாசத்தால் தளையுண்டிருப்பதால், அவன் மனத்துக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம், அவனது திடமில்லாத மனநிலையை ஆக்கவோ, ஆழிக்கவோ, இஷ்டப்படி செய்யவோ, ஒரு தடையுமில்லை.” [89-ம் பக்கம்] என்று அவன் காதற்பெருக்கைப்பற்றி இயாகோ கூறுவது உண்மையே. தன் உபசேனுபதி உத்தியோகத்துக்கு ஏற்றவனும் முறைப்படி உரியவனுமாகிய இயாகோவை விலக்கிக் காலியோவுக்கு அவ்வக்தியோகத்தைக் கொடுத்ததற்கு, டெஸ்டிமோனிவின்மேலுள்ள காதலும், அவ்விவகையாகக் காவியோ புரிந்த உதவியுமே காரணம். இயாகோ மோரியன்மேற்கொண்ட பகைமைக்கு இதையே பிரதம காரணமாக்கி, மோரியன் நாசத்துக்கு துவஜாரோகணம்போவிதைச் சுட்டி யிருப்பது, நங்கவியின் நியாய நிருபண நுண்ணறிவை விளக்குகின்றது. அதுவுமன்றி, காவியோ உடங்கையாயிருந்து தூதுசென்றமை

யையே, ஒதெல்லோ மனத்திற் சமுச்யத்தையுண்டாக்க, இயாகோ துணைக்கருவியாகக் கொள்கிறோன்.

உலகவாழ்க்கைக்குரிய கஷ்ட நஷ்டங்களில் நெறிதவறூது உடக் கத் தற்பயிற்சிமட்டும் போதாது; கடமையிதென்றறிந்துகைப்பிடித்தலே நிலைத்த ஊன்றுகோலாம். மோரியனுக்குத் தன்மான உணர்ச்சியும், அடக்கமும், அரிது சேடிய தற்பயிற்சியுமிருக்கின்றன; ஆனால், கடமைப்பற்றி மிகக் குறைவே; ஆகவீன், கொலை, தற்கொலை ஆகிய அதிபாதகங்களுக்கு உள்ளாய்விடுகிறோன்.

நல்லார் பொல்லாராதலும், பொல்லார் நல்லாராதலும், உலகின் கண் படிப்படியாகவே நிகழும். உற்றுநோக்கின், ஒதெல்லோவின் குணத்தாழ்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியையும் அறியலாம்: துரைத்தன விவகயத்தில் தான் காதற்பற்றைக் காட்டிக் காவியமோவை உபசேனை பதியாக நியமித்துக்கொண்டதே முதற்படி; தன் பிரயாண விருத்தாங்கங்களில், டெஸ்டிமோனுவின் மனத்தை இளக்கும்பொருட்டுப் பல விதமாய்க் கதைகட்டிப் பேசியதை இரண்டாம்படியாகக் கொள்ளலாம்; பின்பு, யாவரும் தன்னிடம் உபேக்ஷமாகவிருந்த வெநிஸ் நகரத்தில், அன்பும் ஆகரவும் மரியாதையுமாகத் தன்னை உடத்திவந்த ப்ரபான்வி யோ பிரபுவை வஞ்சித்து அவர் ஒரேமகன் காதலைக் கவாய்க் கவர்ந்த துமன்றி, மோக்கியமாக நேரில் அவர் அதுமதியைப் பெறாது, அநுபவக் குறைவாலும் காதல் மிகுதியாலும் அவளே இணங்கினும் தான் தடுத்துப் புத்தி புகட்டுவது தன் கடமையாயிருக்க, நம்பின நன்பரை வஞ்சித்து அவளைத் திருட்டுத்தனமாகக் கடத்திக் கலியாணஞ்சு செய்துகொள்கிறோன். இவ்வாறு நெறிபிறழ்ந்தமையால், இயாகோவின் வஞ்சனைவீலையிற் சிக்குண்டு, அவன் தந்திரங்களால் தீரா மனக்குழப்பமுற்று, இயற்கையில் அமைந்த தூர்க்குணங்களின்மேலீட்டால் அதிசீக்கிரத்தில் நாசமடைகிறோன். தன் மனைவிமேற் சமுச்யம் பிறந்தவுடன், அவளிடத்து நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி உண்மையை அறிந்துகொள்ளாது, கைதுவட்டி விவகயமாகப் பல பொய்கள் உரைத்துப் பயமுறத்தி, அவளாகவே உண்மையுரைப்பதையும் தடுத்துப், பிறர் சம்பாவித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒளித்திருந்து நோக்கலாகிய இழிசெயலையுஞ் செய்கிறோன். முடிவில் கொலையும்புரிந்து தற்கொலையுஞ் செய்துகொள்கிறோன்.

முதல் அங்கத்தில், இவன் அரிதில் தேடிய உபகுணங்களாகிய மனவமைதியும் அடக்கமுமே பிரகாசிக்கின்றன. இரண்டாவது அங்கம் தொடங்கி, முதற்கண் அதி சங்தோஷமும் பின்பு அதிதாபமும் உண்டாகி, இயற்கைக்குணங்களே மேலிட்டு ஆட்சிபெற்று, மஹா பாதகங்களிற் புகுத்திவிடுகின்றன. ஆயினும், முடிவுவரையும், அவன் உயர் குணத்திற் சிறிது தங்குகின்றது : தன் குற்றங்கட்கு மரணதன்டனை யே தக்கதென்ற கருத்துக்கொண்டே பெரும்பாவமாகிய தற்கொலை யைச் செய்கிறுன். இவ்வணர்ச்சி மிகக் கொண்டாடத்தக்கதே. தானே குற்றவாளியும் நியாயாதிபதியுமாக நடந்துகொண்டதே பாவமாயிற்று. சுருக்கிக்கூறின், ஒதெல்லோ, கம்பீர குணசீலனுயினும், அதுபவ ஞானத்தாலும் தற்பயிற்சியினாலும் பெற்றகரிய உபகுணங்களைப் பெற்றவ னுயினும், சாதாரணமான சில வேட்கைகளுக்குக் கிரமம் தவறி இடங் கொடுத்ததினாலும், கடமையை அறிந்து கைப்பிடியாததினாலும், ஒரு கொடிய வஞ்சகன் வலையிற் சிக்கி, முற்றிலும் நாசமடைகிறுன். இந்நாசம் அவன் குற்றங்களினாலேயே விளைகின்றது ; தினைத்துணைக்குற்றம், உயர்குண சீலங்கையும் அவன் விடையத்தில், பனைத்துணைக்கேட்டை விளைக்கின்றது. வேஷ்க்ஸ்பியர் வெகு கண்டிப்பான நீதிபோதகரேயன்றிச், சுபாவ விரோதமாக ஓன்றுங் கூறுவதில்லை.

டேஸ்டிமோனு :—இவன், மனத்துயம்மையிலும் மென்குணங்களிலும் ஓப்புயர்வற்றவன் ; இந்த அம்சத்தில் வேஷ்க்ஸ்பியர் நாடக பாத்தி ரங்களில் இவன் உத்திரவுட்டமானவன். ஒருவிதச் சீர்க்கேடும் நேர்க்கிராவிடின், இவனும் மோரியனும் குறைவற்ற வாழ்வு வாழ்ந்திருப்பார்கள் : இவனோ மிகச் சாந்தகுணத்தினர் ; மைனமாட்சிக்கேற்ற ஏற்குணங்கள் விறைக்கதவன் ; எளிதில் இணங்கும் மனநயமுடையவன் ; அவனே, மனவறுதியும், யுத்தப்பிரியமும், பிடிவாதமும் பொருந்திய வன். ஆகவே, அவர்கள், ஒருவருக்கொருவர் மிக்க இயைபுடையவரே : அவள் மனத்துயம்மையாலும் நாணத்தாலும் அசுசியானவொன்றுமே அவளை அனுங்கிறதில்லை ; இயாகோவைத் தவிர்த்து மற்றெல்லோரும் அவளுக்கு மரியாதைகாட்டிக் கவரவஞ்செய்கின்றனர் ; காவலியோ வும், எமிலியாவும், அவள் பழக்கத்தினாலேயே மிக்க குணசிரேஷ்ட முறைகின்றனர். ஆயினும் அவள் சர்வோத்தமியல்ல ; அவ்வண்ணமிருப்பின், இயாகோ, அவளை நாசத்துக்குட்படுத்தியிருக்கமுடியாது. அவ

விடத்தில் குற்றமில்லையெனினும், நடக்கையிற் பழுதுகளிருக்கின் றன். அவள் கணவைனப்போலவே, அவனுக்கும் கடமை வினைவு சிறி துமில்லை. தம் மனப்போக்கின்படியே அவர்கள் நடக்கிறார்கள். நல்ல மனப்போக்கும் கூட நாசத்தில் முடியக்கூடுமென்பதை அவள்விஷயத்திற் காணலாம். எவ்வமயத்தில் எவ்விழைவுதன்மனத்தின் கண்ணுள தோ அதன் வயப்பட்டு ஒழுகுபவளேயன்றி, அவள், பிற விஷயங்களை யும் ஆலோசித்துத், தன் கடமையின்னதென்றாக்கி, நடக்கவல்லவள் அல்லன்: மோரியனை அவள் காதலித்தது கிரமமே; ஆனால் அக்காதல் பற்றித் தன் தகப்பனை மறந்திருக்கக்கூடாது. தன் மனத்திற் புதிதாயுதி த்த எண்ணவயப்பட்டுத் தன் கடமையை முற்றும் மறந்துவிடுகிறார்கள்; மோரியனைக் காணவும் அஞ்சுபவள்போல நடித்து, அவனுடன் கரங் தோடித் தன் தகப்பனை வஞ்சிக்கிறார்கள்; அவர்மேல் அவனுக்குச் சிறி துமே இரக்கமில்லை; அவர்விஷயத்தில் அநுதாபத்தைக் காட்டும் ஒரு மொழியேனும் அவள் கூறிலான்; தன் புது மனுளைனப்பற்றிய எண்ண ங்களில் ஆந்து, மதிமயங்கி, மிக்க மனக்கொடுமையை வெளியிடுகிறார்கள். பின் விளைவு எவ்வளவு பயங்கரமானது! முதலில் தன் தந்தை கை வஞ்சித்ததற்கும், யுத்தத்திற்குச் செல்லும் தன் கணவைனைப் பின் பற்றியதற்கும், கைதுவட்டியைப்பற்றிப் (பயத்தால்) பொய்க்குறியதற்கும், பின்பு காவியோவின்பொருட்டுப் பிடிவாதமாயும் மூடத்தனமாயும் மன்றுதியதற்கும், பின்பு தன்னை ஒதெல்லோ கொலைபுரிகையில் தன்னடக்கையின் தவறின்மையையும் நியாயத்தையும் எடுத்துக் காட்டாது, அறிவீனமாய்க் கூச்சலிட்டு உயிர்ப்பிச்சை வேண்டியதற்கும், முடிவில் (காதலால் தூண்டப்பட்டு) தெய்வத்தன்மைபொருங்கியதோர் பொய்யுரைத்ததற்கும், அவள் மனப்படியொழுகும் ஒழுக்கமும், ஆலோசனையின்மையுமே காரணம். யாவர்க்கேனும் தீங்கிழைக்கும் எண்ணம் இல்லாதவளேயெனினும், தன் கடமையிதென்றாக்கி அதன்படி யொழுகவேண்டுமென்ற அவாவின்மையால், தனக்கும் பிறர்க்கும் நாசமூலமாகின்றனள். ஆலோசனையின்மையே அவளிடத்துப் பெருங்குறை. ஆங்கில கவியாகிய ஹுட்ட சொல்லியிருக்கிறபடி, “தீங்கு, ஆலோசனையின்மையாலும், மன இளக்கமின்மையாலும் விளைகின்றது.” பிற நற்குணங்கள்பொருங்கிய பளர், இக்குறையால், தீங்கெயல்களை இயற்றித் தீங்குறுகின்றனர்.

இயாகோ :—இத்துணைக் குணக்கேட்டிரும் உலகத்தில் உள்ளேரா? ஆதியோட்டத்தம் இவனிடத்தில் நற்குணவாசனையே இல்லையே! ஆயன், நாம் நாடகத்தைப் படிக்கும்பொழுது இவன் குணம் சுபாவ விரோதமாகத் தோன்றுகிறதா? இயாகோவைப்போன்ற மனிஷர் இவ்வுலகில் மிக அருமையே; ஷேக்ஸ்பீயர் நாடகங்களிலும் அவ்வாறே. இவன், தீக்குணத்தில் இனையெதிர்ரற்றவனே; மானுஷகுணம் எவ்வளவு தாழ்வற்றிழியக்குடுமென்பதை, ஷேக்ஸ்பீயர், இவன் மூலியமாய்க் காட்டினர் போலும். அவர் கூறியிருப்பது அசாதாரணமேயன்றி, அசாத்தியமானதல்ல. தீக்குணத்தர் பெரும்பாலும் புத்தியிற் சிறந்தவரே: இயாகோ அதிசமர்த்தன்; யுத்தந்திரங்களில் மிகத் தேர்ந்த வீரன்; மனதைரியமும் நிலைகலங்கா அமைதியும் பொருந்தியவன்; மிக்க பொறுமையுடையவன்; சமயத்துக்கேற்ப இசைந்து நடக்கவல்லவன்: சித்தவிருத்தி யைத் தவிர்த்து, மற்றவையெல்லாம் கொண்டாடத்தக்கனவே. நற்சிங்கைதொயாழிய ஏனையவெல்லாம் அமைந்துள்ள ஒருவன், உலகவாழ்க்கையில் என்னக்குதியை அடைவானன்பதைக் காட்டுவதே ஷேக்ஸ்பீயர் நோக்கம். இயாகோ, முதலில் காரியசித்தியடைகிறான்; எல்லாம் இவன் எண்ணப்படியே நிறைவேறுவதுபோல் தோன்றுகின்றது; ஆனால், முடிவில் திடீரென நாசம்வந்து மூடிக்கொள்கின்றது. இவ்வளவு சமர்த்தன் இவ்விதமாக ஆகாசக்கோட்டை கட்டியதென்னை? உண்மையில், இவஹுக்கு நற்சிங்கைதயின்மை மாத்திரமன்று, நற்குணத்தில் நம்பிக்கையேயில்லை. நாமவனைக் கானுமூன்னமே அவன் தன் மனச்சாக்கியை முற்றும் தன்வயமாக்கி அடக்கிவிட்டான். பெஸ்ட்மோ ஹவின் கற்பில் அவனுக்கு நம்பிக்கையில்லை; எவ்விதத்திலும் சிறந்த உத்தமி, மூடப்பிள்ளைகளுக்குப் பாலுட்டவும் தயிர் மோர் விற்றுக்கணக்கு எழுதவுமே தக்கவளன்பது அவன் கொள்கை. வாழ்க்கைச் சிறப்பும், உயர் பதவியும், பணமுமே அவன் மதித்து விரும்பும் பொருள்கள். அவ்விதயத்தில், மோரியன் தன்னன்மைக்கு விரோதமாகக் காவியோவை உபசேனைப்பதியாக நியமித்துக்கொள்ளவே, இயாகோ பழிவாங்க நிச்சயிக்கிறான், இக்காரணம் அவன் கோபத்தை முதலிற்கின்பியது; பின்பு அவன் தீச்சிங்கையே மேலிட்டு வேண்டியவற்றை கடத்தியது. தன் விதயத்திற் சிறிதும் சம்பந்தப்படாதவரும் தான் மிவாங்குகையாற் சேதமுறுவரென்பதைப்பற்றி அவன் சிறிதும் எண்

ணவில்லை. தீங்கிழைப்பதே அவனுக்கு ஆங்தமாய்விடுகிறது; பிறர் தூண்பங்களைக் கண்டு அவன் மனங்களிக்கிறான்; தன் சாமர்த்தியத்தைத் தானே வியக்து மகிழ்கிறான்; பிறர்க்குறும் தூண்பத்தைக் கண்டு தான் டையும் களிப்பில், பழிவாங்கும் என்னங்கூட சீக்கிரம் மறக்கப்படுவதுமன்றித் தன் கைகளினுலேயே தன் மனைவியைக் கொலைசெய்யும்படி ஒதேலோவைத் தூண்வெதில் சந்தோஷத்தையடைகிறான். காலியோ காயமுற்ற விடத்தில் பியான்காவும் சம்பந்தப்பட்டவளாக அவன் அநுமானப்பட்டுக் கூறியதற்குக், கெட்ட குறம்புத் தனமும், குற்றமொன்றுஞ் செய்யாத ஒரு அசட்டுப் பெண்பிள்ளையை ஹிம்ஸசெய்வதனால் தான் அடையும் சந்தோஷமுமே காரணம். பழிவாங்கும் ஆசையால் தூண்டப்பட்ட இவன், வெகு சீக்கிரத்தில் தீங்கிழைப்பதையே ஆங்தமாக்கொண்டு, அதில் அளப்பாரிய மகிழ்ச்சியடைகிறான். தன்னெண்ணம் நிறைவேறிய சந்தோஷத்தினால், தன் வஞ்சளைகளில் ஒரு பகுதியை வெளியிட்டு, மிகுதியைப் பறர் கண்டு பிடிக்கமுடியாது தத்தளித்துத் தயங்குவதைப் பார்த்துத் தான் களிக்க விரும்பியே, பின்பு மௌனமாயிருந்துவிடுகிறான். இவன் அனுவகியக மூக ஒரு பொய்யுமூறைப்பதில்லை. நன்மை தீமையென்ற வித்தியாசம் பார்க்காத இவனுக்கு வாய்த்த அதிக்கவிர புத்தி, குரங்கின்கைப்பட்ட தார் கூரிய கத்தியாய்விடுகிறது. இவன் மிகக் கெட்டவன்; ஆகவே, முற்றிலும் தெளர்ப்பாக்கியனே.

காலியோ:—காலியோவின் யுத்த சாமர்த்தியத்தைக் குறித்து இயாகோ கூறியது பெரும்பாலும் உண்மையே. அவன் பிறர் மெய்ச்ச நியாயமோதித் திரிபவநூதவின், குணவிழுமை வாய்ந்திலன். அவன் பிறர்பேச்சுக்கு எளிதில் இனங்குபவன்; அதிகமாய்ச், சாதுரியமாய்ப் பேசுபவன்; பிறரால் மதிக்கப்பெற்றவனங்கள், அற்பன்; இவனிடத்தில் யாரும் மட்டுமரியாதையின்றி நடக்கிறார்கள்; மதுபானத்தால் இவன் மூளை எளிதில் கலங்கிவிடுகிறது; சிறுபிள்ளைத்தனத்தால் ஒரு தூர்த்தையின் சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆயினும், இவன்பால் வியக கத்தக்க சில நற்குணங்களுள் : டெஸ்டிமோனைவை இவன் பூஜ்யதை செய்வதே இவன் உயர்குணத்தை விளக்குகிறது; தான் குடித்து வெறிகொண்டதற்கு இவன் மனக்கிலேசமடைவதும், தன் குற்றத்துக்காக

மனம்வருஞ்சி அதன்பொருட்டு நேர்ந்த தண்டனை தக்கதேயென்றனர் வதும், எற்குணங்களே; ஆயினும், இயாகோ சில மொழிகள் கூறவே, சுபாவமான அற்பத்தனமேலீட்டால் தன் குற்றத்தையெல்லாம் மறந்து விடுகிறுன். மோரியனுக்காகப் பரிதாபப்பட்டு, அவன் மேலான குணங்களைப் புகுஷ்வதும், இவன் உயர்குணத்தை விளக்குகின்றது.

ப்ரபான்ஷ்டியோ:—இவர் மிக்க அன்புள்ள தந்தையே; ஆயின், அகம்பாவக்காரர்; ஒருவரிழைத்த சிங்கை மறப்பதுமில்லை, மன்னிப் பதுமில்லை; ஆதவின், தாழும் கேடுற்றுப் பிறரையும் கெடுக்கிறார்.

எமிலியா:—இவன் ஒரு சாதாரணப் பெண்பின்னோ; மேன்மையான குணங்கள் இல்லாதவன்; உலகவழக்கத்தை அனுசரித்து ஒழுகுபவன். டெஸ்டிமோனியின் சேர்க்கைவாசனையால், இவன், வரவரகுணசிரேஷ்டம் அடைந்து, உற்ற சமயத்தில் சிறிதும் தன்னயங்கருதாது உண்மையை அஞ்சாமல் உரைத்துப் பெருந்தன்மையாக இறக்கிறான்.

ராடரிகோ:—இவனும் ஒரு சாதாரண மனிதனே; இயாகோவின் சகவாசதோஷத்தால் முற்றிலும் சீர்க்குலைந்து இழிவாய் மடிகிறான்.

குருக்கிக்கூறுமிடத்து, இத்துன்பியல் நாடகம், உலகத்தில் வாழ்க்கைப்பேற்றை அடைதற்குக் கடமைப்பற்றும், இடையரூ நல்லொழுக்கமும், ஆழ்த ஆலோசனையின் விளைவான நிதான அறிவும், மனவறுதியும், அடக்கமும், இன்றியமையாத கருவிகள் என்ற உண்மையை நன்குத்தியதோர் சிறந்த சித்திரம்போல விளங்குகின்றது. வேண்டுமென்றின்றியே ஓரளுவனவே நெறிதவறிய ஒழுக்கமும், முழுதாசத்தை விளைக்கக்கூடும்.

முற்றிற்று

EXTRACTS OF SOME OPINIONS ON “PADMAVATI CHARITRAM.”

The late Sir K. Seshadri Iyer, K. C. S. I:—“It gives me much pleasure to go through it.”

Justice Sir S. Subramania Iyer, C. I. E:—“The interesting Tamil Novel.”

The Hon’ble Mr. P. Comaraswamy (Colombo) :—“I have read it with great pleasure. . . . A book which is so interesting.”

Mr. K. C. Kumarakula Singh Mudaliar (Ceylon):—“I have read it with much interest...The story is instructive and well constructed.”

Mr. E. W. Sennatha Raja (Colombo) :—“...Life-like and highly interesting...The language is simple, the style clear and terse, the tone of morality elevated...”

“The Awakened India” :—“*Padmavati Charitram* is entitled to a decent position not only among Tamil Novels that have yet appeared, but also among English ones of the same kind...Plot and characterisation must be pronounced a success. The situations are generally well chosen...The style is usually dignified and free from pedantry...No diffuseness or languor and some of the descriptions are done with great skill...On the whole we have no hesitation in pronouncing it a decided success and no reader will grudge to spend a few pleasant and profitable hours over it.”

“The Ceylon Independent,” Colombo :—“Perhaps the first Tamil contribution towards high class vernacular fiction in Tamil India...The first Tamil Novel thoroughly modern in its nature...Even the style is modern, for it is not

the Tamil of the Great Masters, nor colloquial either. It is a style for the million...The story is interesting, instructive, well told in good language and tastefully presented.

“The Arya Bala Bodini” :—“The book is excellent Tamil, the plot has been very intelligently conceived.”

“Gnana Bodini” :—“The style is simple. We heartily recommend the novel.”

“ஆரிய ஜனப்பிரியன்” :—“பிராமணகுடும்ப விவகாரங்களை நன்கு உணர்த்துவதாயிருக்கின்றது.”

“Lola Koeopkari” :—“இந்நூலைச்செய்து தமிழ்ப்பாலைத்தயைப் பெருமைப்படுத்தின விதத்தையும்.”

“Morning Star,” Jaffna :—“விசேஷமாய் பிராமணகுடும்ப விவகாரங்களை நன்கு உணர்த்துவது.”

“Hindu Organ,” Jaffna :—“வாசிக்க மிகவும் உசிதமானது.”

“ஸஜ்ஜன பத்திரிகா” :—“இப்புத்தகம் மிகச்சிறந்த அலங்காரமாய், அநேக பழமொழிகளை மாலையாக அணிந்து, சில மதுரமான தாவியங்களை உள்ளடக்கி திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டி,...சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு எனிதிற் படித்தறியும்படியான தமிழ் நடையிலுள்ளது.”

Note :—This and the other Tamil novels advertised in the next sheet are descriptive of native life in South India and have been written after the best English models with a view to furnish healthy and instructive ‘light literature’ for home reading.

புத்தக விளம்பரம்

பின்வரும் தமிழ்ப் புத்தகங்கள் கற்றேரும் மற்றே
ரும் படித்துக் களிக்கத்தக்க எனிய தமிழ் நடையில்

ம-ா-ா-ஸ். ஆ. மாதவையரால
இயற்றப்பட்டவை.

ர. அ. பை

பத்மாவதி சரித்திரம்.—	ஒரு தமிழ்நாட்டுக்கதை,					
முதற்பாகம். முதற்பதிப்புச் செலவாய் விட-						
தது. இரண்டாம் பதிப்பு அச்சிலிருக்கிறது.						
சீக்கிரம் வெளியாகும். விலை.	0	12	0		
ஷே ஷே இரண்டாம் பாகம்	0	12	0		
ஷே ஷே இரண்டு பாகங்களும் சேர்						
த்து காவிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது....	1	8	0		
விஜயமார்த்தாண்டம்.—	ஒரு தமிழ் ‘நாவல்’					
வெகு அற்புதமானகதை (அச்சிலிருக்கிறது)		0	12	0		
ஷே ஷே காவிகோ பைண்டு	1	2	0		
முத்து மீனுக்கஷி.—	ஒரு பிராமணப்பெண் சுவ					
சரிதை (அச்சிலிருக்கிறது)	0	8	0		
ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள்.—I. ஒதெல்லோ என்ற						
வெஙிஸ் மோரியன். இச்சிறந்த நாடகம்,						
ஷேக்ஸ்பியர் சரித்திரம், பொதுப்பாயிரம்,						
குறிப்புரை, வியாக்கியானங்களுடன் எளிய						
தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டி						
ருக்கிறது. ஷேக்ஸ்பியர் மகா கவியின் பட						
மும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது	1	0	0		
ஷே காவிகோ பைண்டு	1	6	0		

இப்புத்தகங்களை, சென்னை திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீனி
வாஸ, வரதாசாரியார் அண்டு கம்பெனி, அல்லது, ஜி. ஏ.
நடேசன் அண்டு கம்பெனி, எஸ்ப்ளாநேடு, என்ற புஸ்தக
வியாபாரிகளிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

TAMIL PROSE WORKS

By A. MADHAVIAH, B. A.

I. PADMAVATI CHARITRAM.—A story of the Tamil country. Part I. (first edition out of stock; second edition in the Press and will be out very shortly).

Price 0 12 0

I. (a) Do. Do. Part II ... 0 12 0

Do. Do. Both parts bound
together in cloth 1 8 0

II. VIJAYAMARTHANDAM.—A Tamil Novel 0 12 0

Do. Cloth bound 1 2 0

III. MUTHUMEENAKSHY.—The Auto-
biography of a Brahmin girl ... 0 8 0

IV. SHAKESPEARE FOR TAMIL HOMES, I. Othello :
The Moor of Venice—with a life of the poet,
Notes, Commentaries, &c., in easy Tamil prose,
with a portrait of Shakespeare ... 1 0 0

Do. Cloth bound 1 6 0

Nos. II and III in the Press and will be out
shortly.

Apply to

Messrs. Srinivasa, Varadachari & Co., Triplicane,

or

G. A. Natesan & Co., Esplanade, Madras.

